

**Oude en nieuwe lof-zangen, die gemeenlyk gezongen worden
op de geboorte ons Heeren Jesu Christi, van kers-nagt, tot
Maria ligtmisse toe : by een vergadert, uyt alle de beste
lofzangen van deze ende voorgaande tyd**

<https://hdl.handle.net/1874/36216>

Oude ende Nieuwe

LOF-ZANGEN,

Die gemeenlyk gezongen worden op de
Geboorte ons Heeren

JESU CHRISTI,

Van Kers-nagt / tot Maria Ligt-
misse toe.

5169
By een vergadert, uyt alle de beste Lof-
zangen van deze ende voorgaande tyd.

Door J. S.

EERSTE DEEL

U Hogem en Sachtmoedige Heer

t'AMSTERDAM,

By d' Erfgen: van de Wed: C. Stichter, op 't
Kokkink / by de Gayer-steeg / in d' Oude
Berg Calvarien / 1740.

Gloria in

Excelsis Deo,

Glorie zy God in den hoogsten/
Ende op der aarden vrede den Menschen
Die van goeden wille zyn/
Wy loben u/

Wy gebenedijden u/

Wy danken u om u groote glorie/

Heere God / Koning der Hemelen / God Va-
der der Allmagtig/

Heere eenige gebooren Zoon Jesu Christe/

Heere God / Lam Gods / Zoon des Vaders/

Die af-neemt die zonden des Werelds / ont-
fermt u onser/

Die af-neemt die zonden des Werelds / ontfangt
alle onse bidden/

Die daar zit aan de rechter-hant des Vaders /
ontfermt u onser/

Want gy zyt alleen heylig/

Gy zyt alleen die Heere/

Gy zyt allen die alderhoogste Jesu Christe/

Met den Heyligen Geest in de glorie Gods / des
Vaders Allmagtig.

A M E N.

Oude ende Nieuwe KERS-GEZANGEN.

Stemme: Een Kindeken.

Een Kindeken is ons geboren / in Bethlehém /
 Des had Herodes tooren /
 Dat scheen zoo wel aan hem.
 Drie Koningen upt-verhooren /
 Quamen te Jerusaleem /
 Zy vraagden waar hy was gebooren /
 Den Koning der Jooden ?
 Wy zagen in Orienten / de Sterre sijn /
 Wy komen om hem t' aanbidden /
 Dat zoete Kindekijn :

Een Kindeken / Ec.

Doen Herodes dat vernam /
 Dat 't Kindeken gebooren was /
 Hy wiert toornig ende gram /
 En hy ontsag hem ras /
 Dat hy verliesen zoude / Zijn rijk was groot /
 Hy dacht hoe dat hy mogte brengen /
 Dat Kindeken ter doot.

Een Kindeken / Ec.

Hy vzaagden met haastighede/
 Waar dat klepne Kint gebooren was?
 Tot Bethlehem in der stede/
 Zoo was dat men daar las/
 Daar is gebooren den Heere / der Heeren groot/
 Die ons al zal verlossen / Van de eeuwige doot.

Een Kindeken / Ec.

Herodes sprak tot de Djoeden/
 Gaat heen en zoekt dat Kint/
 Met alsoo grooten spoeden/
 Men zept hy is Koning/
 Koning boven alle Koningen / Zoo is hy sijn/
 Men zept hy zal besitten / Dat Rijk van mijn.

Een Kindeken / Ec.

Als gy 't Kint hebt gebonden/
 Zoo keert wedertot my / In alsoo korte stonden
 En zegt my waar dat zy/
 Ik zou 't alsoo garen aanbeden/
 Dat klepne kindekijn/
 Het heeft zoo zeer doorsneden/
 Dat hert van mijn.

Een Kindeken / Ec.

Maar als die Koningen quamen/
 Bupten Jerusalem/
 Met vzeugden zy vernamen/
 Die sterce staan vooz hen/
 Tot dat zy blyd'lyk vonden / dat zoete kindekijn
 In doekirkens teer gewonden/
 By de lieffte Moeder sijn.

Een Kindeken / Ec.

Drie Koningen daar aanbeden/
 Dat Kint van derthien dagen out /

Zp

Zy offerden met waardigheden/
 Myrrhe / Wierook ende Gout/
 Dat deden zy daaromme/
 Want daar scheen groot noot/
 Zy zagen al om en d' omme/
 Van haben was hy bloot.

Een Kindeken / Ec.

Des nagts als zy slapen wouden/
 Quam den Engel Gods tot hen/
 Dat zy niet keren en zouden / Al dooz Jerusalem
 Maar dooz een ander wijkke / Zyn zy gekeert/
 Al in haar Koninkrijke/
 Zoo ons de Schyftuur leert.

Een Kindeken / Ec.

Nu bidden wy desen Kinde/
 Dat Jesus is genaamt/
 Dat hy ons wilde brengen/
 Hier boven in dat zoete Lant/
 Daar hem de Engelen eere / tot aller tyd/
 Dat gunne ons God den Heere/
 Der Heeren gebenedijd.

Een Kindeken / Ec.

Stemme: Jerusalem gy.

O Zalig / heylig Bethlehem/
 O onder duysent uyt-verhooren/
 Ver-eert boven Jerusalem/
 Want Jesus is in u geboren.

O Bethlehem / kleyn / groote Stadt/
 Kleyn van begriyp / maar groot van waarden;
 Gy zijt dat alder-eelste vat/
 En d' alder-rijkste Stadt op aarden.
 Verheugt u dan / O Israël!

6 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Hoe mogt m' u blijder hoodschap bringen?
Tot u zoo komt Emanuël:
Wilt wyt der zonden slaap ontspringen.

O Koning / Chyriste / D'ynce groot /
Hoe wort gy hier aldus gebonden /
In hoop en sroop in zulken noot /
In arme doekxkens teer gewonden?

Gy hebt het Firmament gemaakt /
Alwaar u loben 's Hemels Geesten:
Maar nu geheel bloed ende naakt:
Legt gy in 't midden van de beesten.

Gy wort gebooren in een stal /
Niemand bekennt / in der nacht stille /
Maar d' Engelen zingen ober al /
Weps met den mensch van goeden wille.

O magtig God! O Jesu zoet!
Wat Liefd' heeft u daar toe getrokken /
Dat gy aan-neemt ons vleesch en bloet.
Om ons tot u alsoo te loeken?

Komt tot dit kint / gy Adams kint /
Hoe kint gy nog de werelt intinnen?
Ziet hoe Jesus hem aan u kint /
Offert hem heel uw hert en zinnen.

Stemmen: Als 't begint.

Mit laat ons zingen het is tijd /
Est puer natus hodie,
Die ons allen heeft verbljyd /
Pro cunctorum criminæ,
Hodie, hodie, natus est Rex gloria.

Die Zoone was van 't Hemelrijk /
Est puer natus hodie, Is geworden ons gelijk /
Pro cunctorum criminæ, &c. Die

Die Engelen Gods van 't Hemelrijk/
Est puer natus hodie, Zy zongen alle blijdelijk/
Pro cunctorum criminæ, &c.

Gloria in der eeuwigheyt/
Est puer natus hodie, Al by der heylige Triniteyt
Pro cunctorum criminæ, &c.

Die Hardertjes op den Velden lagen/
Est puer natus hodie,
Een groote klaarheyt dat zy zagen/
Pro cunctorum criminæ, &c.

Want ons daar is een Kint geboren/
Est puer natus hodie,
Van eenen Maget uptverhooren/
Pro cunctorum criminæ, &c.

Stemme: Franciscus Borgia beziende.

Hoe komt gy in dees donker tijden/
O aldersoetste kindken/
Hoe komt gy in dit stalleken/
Dees houd' en bitter armoed' lijden/
O Jesu zoet kleyn kindekijn/
Hoe wilt gy zoo verworpen zijn.

Zyt gy een Koning upt-verhooren/
Hoe legt gy zoo gedekt in 't stroop/
In 't midden van het ossen-hoop/
Zoo teer en naauwelijck geboren/
O Jesu zoet kleyn kindekijn/
Hoe wilt gy zoo verworpen zijn.

O dat de selle Noortsche winden/
Veranderden nu in den Zuyt/
En kouten met een zoet geluyt/
Haar Schepper ende Koning vinden/
A 4

8 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

O Jesu zoet kleyn Kindekijn/
Hoe wilt gy zoo verworpen zijn.

O dat de scherpe Winter buyen/
Verandert worden in de Lent/
Dat niet dan kroosen hier ontrent/
Daar zoeten reuke doen uytspuyten/
O Jesu zoet kleyn Kindekijn/
Hoe wilt gy zoo verworpen zijn.

Stemme: Beata immaculata.

Tot Bethlehem wilt u spoeden/
Mijn Geest / en zien het Moort/
't Welck d' Engelen aan de vreden/
Vertoonden zoo gy hoort:
Zy zongen bly / met melody:
Lof God / den Menschē vrede zy.

Ik groet u / o Maget schoone/
'k Wanbid u kleyne vint/
O Koning is uwen Throone
Een Krib / zoo ik hier vint?
U diep ootmoet / My boogen doet:
Dus ik uw hoogheyt val te voet.

Wat liefde heeft u gedzongen/
Te komen in dit dal/
Daar armoed' u heeft gedwongen/
Te liggen in een stal:
't Is noyt geschiet / 't Welck men hier ziet:
Die 't al verleent en heeft mi niet.

De Hemelen met haar Zalen/
Zijt gy / Heer veel te groot:
Hoe laat gy u dan bepalen/
In een der Maagden schoot?

O zupber Maagt / God dien gy draagt /
 Heeft niemant meer als u behaagt /
 Daar loben u 's Hemels Geesten /
 Met 't ugenboudig Chooz ;
 Hier loepen twee stomme Beesten /
 My schrik als ik 't aanhoor ;
 Is dit den Lof / In 't Konings Hof /
 Daar men aanbid uw'r boeten stof !
 O luster der heerlijkheden /
 O glans van 't eeuw'g Licht /
 Hoe duyster zyt gy van kleeden ?
 Ja zondig / na 't gesigt !
 Dus wel te regt / Ist veel verslegt /
 Den Heer geworden als een knecht .
 Fonteyne daar wy na doosten /
 O Bood der Eng'len zoet /
 Hoe smaakt gy dus na de borsten /
 eens Magets die u boet ?
 O wonder groot ! des Hemels Broot /
 Te zien nu lijden hongers noot .
 De sterkheyt / Heer / uwer handen /
 Heeft al dat is / gemaakt ;
 Nu zijnsse gehegt met banden /
 Krank / teeder / ende naakt :
 O Sampson kloek / Dit 's mijn versoek ;
 Kan u nu binden wol en doek ?
 Die d' Engelen eerst verhengde /
 Door weedom tranen stort /
 Hoe is tog / o Heer die vzeugde /
 Verandert en verhoert ?
 't Is tot een boer / Mijns quaats onbzoet ?
 My ook den tranen storten doert ,

O Prince / o Heer der Heeren /
 Mijn God / mijn hoogste goet /
 Laat my tog eens van u leeren /
 Wat gy al vooz my doet /
 Al herten min / Al zagte zin /
 Hoe goet gy zyt / hoe znoot ik bin.

Op de Wijse: Het was een lodderlyke.

Het viel een Hemels doirwe /
 In een kleyn Maagdekijn /
 Ten was noopt beter Vrouwe /
 Dat dede haar kindekijn /
 Dat van haar wert gebooren /
 En zy bleef Maget sijn / O Maget uytberhooren /
 Hof moet u altoos zijn.

Die Maget ging met kinde /
 Geen zwaarheyt ging haar an /
 Als Joseph dat versinde /
 Die goede regtvaardige man /
 Hy dogt ik wilse laten / Ik ben de Vader niet /
 En trekken mijnder straten /
 Eer mijn meer schant geschiet /

Al van des Hemels Throone /
 Spak hem den Engel an :
 O Joseph ! Davids Zoon /
 O goede regtvaardige Man !
 Blijft alle beyde te gader /
 't Is boven natuur en kragt /
 Dat God Almagtig Vader /
 In haar dus heeft gewragt.

Kortz daar na is gekomen /
 Een keuserlyk gebod /
 Dat niemant ingenomen /

Hy en quam zonder spot/
 Van daar hy waar gebooren/
 Te brengen zijn Tribuyl/
 Dat dede men daar hooren/
 En roepen overluylt.

Maria en Joseph mede/
 Quamen te Bethlem waart;
 Want dat was Josephs stede/
 Als ons de schryft verklaart:
 Zy mogten daar nieuwers inne/
 Men wees haar altyt voort/
 De Hemelsche Koninginne/
 En was daar niet gehoozt/
 In 't Veld hebben zy gebonden/

Een Hups zeer dun gedaekt/
 Binnen zoo korten stonden/
 Hebben zy Logijs gemaakt/
 Daar wert die Maget Moeder/
 Al zonder wee en pijn/
 Van 's Menschen Zoon en Broeder/
 Hoe kan hy ons nader zyn?

Uyt Moederlijke minnen/
 Leyd' zy hem op haar schoot/
 Haar hert verbleyde van bliemen/
 Dat deed' zyn mondekken root?
 Zy kust' hem aan zyn wangen/
 Zy zugte menig fout/
 Dat hy quam zyn gebangen/
 Verlossen jong en out/

Maria zyber Pontepne/
 Daar God zyn rust in nam/
 Bid voor ons algemeyne/

12 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Versoent dat Goddelijk Lam:
Zoo dat wy mogen geraken/
Hier boven in 't zoete dal/
Daar vzeugt is boven maten/
Die eeuw'ig duuren zal.

Stemme: Op de gemeene voys.

Hers-nagt schoonder dan de dagen/
Hoe kan Herodes 't Licht verdragen/
Dat in uw duysternisse blinkt/
En wozt gebiert en aangebeden/
Zijn hoogmoet lustert na geen reden/
Hoe scherp die in zijn ooren klinkt/
Hy poogt d' onnoosse te vernielen/
Dooz 't moozden van onnoosse zielen/
En wekt een Stad en Lant geschrey/
In Bethlehem / en op den akker:
En maakt den geest van stachel wakker/
Die waren gaat dooz Beemd' en Wep.

Dan na het Westen / dan na 't Oosten/
Wie zal de droebe Moeder troosten?
Nu zy haar liebe kinders derst?
Nu zy die ziet in 't bloet versmooren/
Al eerse naandwylig zhen gebooren/
En zoo veel Zwaarden root geberst?
Zy ziet de Melk op de tippen?
Dan die bestorve en bleeke Lippen/
Gerukt nog vers van 's moeders borst?
Zy ziet de teere Traantjes hangen!
Als dauw aan druppels op de Wangen:
Zy zietse huyl van bloet bemozst.

De wink-braan dekt nu met zyn boogjes/
Gea

Geloocken / en geen lagchend' oogjes /
 Die straalden tot in 't Moeders hert ;
 Als sterren die met haar gewemel
 Het aanschijn schiepen tot een Hemel /
 Ter 't met een mist betrokken wert.

Wie kan d' ellend' en jammer noemen /
 En tellen zoo veel jonge Bloemen ?
 Die doen verwelkten / eerse nog
 Haar frische bladeren ontlooken
 En lieffelijk vooz veder rooken ?
 En 's morgens dronken 't eerste zogg.

Zoo velt de Zeps de krooni-aren /
 Zoo schud een buij de groene blaren :
 Wanneer het frozint in 't wilde wout ?
 Wat kan de blinden staat-zugt vrouwen /
 Wanneerse raast uyt mis-vertrouwen /
 Wat luyt zoo sehendig dat haar ront ?

Bedrukte Rachel schozt dat waren /
 A Kinders sterben Martelaren ;
 En eerselingen van het zaat :
 Dat uyt uw bloet begint te groejen /
 En heerlijk tot Gods eer zal bloeijen !
 En dooz geen wreetheyt en vergaat.

Op de Wijse : Hy geeft ons peys voor deze reys.

Men Coridon 't is tijt /
 Men gaat den peys verkonden /
 Den Breede-maker zelfs /
 Die is ons afgesonden / Messias komt tot ons
 Op desen blijden nacht / Die ons die zoete wee /
 En peys heeft meed' gebracht :
 Hy geeft ons peys / voor dese reys :
 Dooz dese reys / Hy geeft ons peys / Peys /

14. Oude ende nieuwe Kers-gerangen.
Peys / peys / peys / peys vooz dese reys /
Peys / peys / peys / peys vooz dese reys.

Hy is in Beth'lem stal /
Te midder nacht gebooren ;
Een zoete kind'ken kleyn /
Die God was van te vooren :
En daarom woud' hy zyn /
Een Mensch van Geboort' ;
Om tusschen God en ons /
Te maken een accoort : Hy geeft ons peys /
Dooz dese reys / Ec.

Ziet hoe den Hemel brant /
Ziet hoe de sterren zwieren ;
t Schijnt 't zy vooz onsen peys /
Van nu af aan al vieren :
Dankt God dan eerst vooz al /
Doet af-stant van het quaat /
Want d' Oorlog is gewis /
Een straffe van misdaat : Hy geeft ons peys /
Dooz dese reys / Ec.

Stemme: Wel Jan wat.

H Omt al te zamen naar den stal /
H Daar leyt den grooten al /
Daar leyt den grooten al /
In doekxkens teer gewonden /
In de kribb' op wat Hoop en Strooy /
En beweent onse groote zonden ;
Sus / sus Heer / Sus / sus Heer /
Hout op / hout op / en krijt niet meer.
Hy daalt upt zijnen hoogen thron /
En neemt by ons de woon /

En neemt by ons de woon/
 In groot ellendigheden:
 In een arm' out verballen koop/
 Ziet hy heeft in zijn teere leden:
 Sus / sus Heer / Sus / sus Heer/
 Hout op / hout op / en krijt niet meer.

MARIA kust haar lieve Kint/
 Dat zy in Doerckens wint/
 Dat zy in Doerckens wint;
 Vol Moederlyke minne:
 D' Engels zingen in het aartsche dal:
 Dreedde Menschen van goeden wille:
 Sus / sus Heer / Sus / sus Heer/
 Hout op / hout op / en krijt niet meer.

Lof moet daar zijn tot alle tijt/
 Het Kint gebenedijt / Het Kint gebenedijt/
 Den Koning nieuw gebooren/
 Hy verlost ons van d' Hellsche pijn/
 Zonder hem waren wy verlooren/
 Sus / sus Heer / Sus / sus Heer/
 Hout op / hout op / en krijt niet meer.

Stemme: Als 't begint.

Herderkens / en Herderinnemens van Beth-
 lehem / En hebt gy niet gehoozt/
 En hebt gy niet gehoozt;
 De stemme onderwagt:
 't Scheen de logt was vol van Engelen/
 In den stillen middernagt/
 Zy zongen Lof en Glorie/
 Den Alderhoogsten Heer/
 Den Koning is gebooren/
 Gaat en bewijst hem eer/

16 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Wy docht het was naar Bethlehem;

Herderkens naar Bethlehem/

Herderkens naar Bethlehem/

Herderkens naar Bethlehem;

Is daar het Konings Hof? Ec.

Og neen / og neen / og neen;

Maar zijn Hof is een arm stalleken/

Gaat bewijst hem eer en-los.

Herderkens en Herdermekens van Bethle-

hem / Wat zaagt gy in den stal/

Wat deedg'er eerst voer al?

Wat gaafg' het zoete kind?

Heet het dog met vzeugden wellekom/

Want het u zoo zeer bemint;

Wy hebben 't kind aangebeden/

Het scheen het lagt ons aan;

Kleyn giftjens die wy deden/

Het was al aangenaam;

Reffens aan het Kribbeken/

Stont den Os en 't Eselken:

Reffens aan het Kribbeken/

Stont den Os en 't Eselken;

En wasser niemant meer? Ec.

Og neen / og neen / og neen/

Van de Moeder die 't Lief kindeken/

Noemden haren God en Heer.

Herderkens en Herdermekens van Bethle-

hem / En gaat nog zoo niet weg/

Hooft eerst wat ik u zeg:

Blijft nog wat in den stal/

Weet gy wel dat dit Lief kindeken/

Ook een Herder wesen zal?

Zijn

Zijn alder-beste weyde / dat zalig Hemels Belt /
 Daar de Engelen hun verincyde /
 't Getal is ongetelt /
 't Schaapken dat verlooren gaat /
 Waarom hy al d' andere laat /
 't Schaapken dat verlooren gaat /
 Waarom hy al d' andere laat /
 Zocht hy dat over al / &c.
 Og ja / og ja / og ja /
 Daarom komt hy lieve Herderkens /
 Upt den Hemel in den Stal /
 Daarom komt hy / &c.

Stemme: Komt zondig Mensch.

Coridon / ey laat / ey laat u'w' Schaapkens
 staan / **C**ytire ziet eens hoe fraay de Sterren
 gaan / **C**ytire ziet eens hoe fraay de Sterren gaen /
 Hoe fraay de Sterren gaan /
 Og wie zag oopt in desen midder-nagt /
 Den dageraat alhier zoo vzoeg verwacht /
 Alhier zoo vzoeg verwacht /
 Den dageraat alhier zoo vzoeg verwacht /
 Maar wel hoe is dit een droom of hoor ik wel /
 O Amyntha / hoorz tog dit snaren-spel.
 O Amyntha hoorz dog / hoorz dit snaren-spel.
 Sus Mopse sus hoorz hier een stem /
 Den gloria ras op naar Bethlehem /
 Ras op naar Bethlehem /
 Den gloria ras op naar Bethlehem.
 Coridon loopt dan za flux ras op de been /
 Wakker aan het kleyne kintjen is alleen /
 Wakker aan het kleyne kintjen is alleen /
 Het kintjen is alleen /

18 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Hij is gebooren in dees selle hou/
Messias die ons verlossen zou/
Ous al verlossen zou/
Messias die ons verlossen zou.

Coridon maar ziet tog eens hij lagt ons aan/
Ziet de oogskens als twee helle sterren staan/
Ziet de oogskens als twee helle sterren staan/
Twee helle sterren staan/
Slaapt kleynen Koning slaapt / Emanuël/
Na / na / na / na / slaapt blom van Israël/
Slaapt blom van Israël/
Na / na / na / na / slaapt blom van Israël.

Stemme: Als 't begint.

In 't midden van dees koude nagten/
De liefde stookt een vier/
In den stal wilt niet langer wagten.
Die het zoekt viint het hier ;
Geen hert zoo stou / zoo hout/
Oft terstont wort hier geheel ontsteken ;
Zalig hoop / zalig stalleken / van God uytber-
hooren/
Zalig stroop / zalig kribbeken / In u is gebooren
Het vier der Liefde noopt gesien / noopt gesien te
vooren.

De Liefde doet hier Offeranden/
Zy trekt het al tot haar/
Het viint doet zy dooz haar vier branden/
Heemt de kribb' vooz Nutaar ;
Geen hert zoo stou / zoo hout/
Oft terstont wort hier geheel ontstecken ;
Zalig hoop / zalig stalleken / van God uytber-
hooren/
Za

Zalig stroop / zalig Kribbeken / In u is gebooren
Het vier der Liefde noopt gesien / noopt gesien te
vooren.

Den sneeu / den wint uyt Nooytsche Landen /
Bestoymt 't stalleken /

Ziet de Liefde nochtans blijft vranden /

In dit zoete Kindeken ;

Geen hert zoo stou / zoo hout /

Oft terstont wort hier geheel ontsteken ;

Zalig hoop / zalig stalleken / van God uytber-
hooren /

Zalig stroop / zalig Kribbeken / In u is gebooren

Het vier der Liefde noopt gesien / noopt gesien te
vooren.

Mont gy hier maar een boncxken binden /

En boncxken maar alleen /

Zal u hert heel in God verffinden /

En van twee maken een /

Geen hert zoo stou / zoo hout /

Oft terstont wort hier geheel ontsteken ;

Zalig hoop / zalig stalleken / van God uytber-
hooren /

Zalig stroop / zalig Kribbeken / In u is gebooren

Het vier der Liefde noopt gesien / noopt gesien te
vooren.

Stemme : Als 't begint.

Wellekom Kindeken Jesu zoet /

Wellekom die ons komt verlossen /

Wellekom / wellekom / Kindeken Jesu zoet /

Wellekom brenger van alle goet :

Maar

20 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Maar hoe komt gy zonder magt/
Waar zijn uw kloeke Eng'le scharen/
Die u in 't midden van den nacht/
Hier zouden waken en bewaren.

Wellekom Kindeken Jesu zoet/
Wellekom die ons komt verlossen/
Wellekom / wellekom / Kindeken Jesu zoet/
Wellekom brenger van alle goet.

Hoe legt gy hier nu zoo alleen?
Terwijl Herodes rouw' Zoldaten/
Om uwen 't will' zent op de been/
Die zoeken u langs alle straten.

Wellekom Kindeken Jesu zoet.
Wellekom die ons komt verlossen/
Wellekom / wellekom / Kindeken Jesu zoet/
Wellekom brenger van alle goet/

Haast u dan uyt desen Stal/
Uyt dit geweest / uyt dese palen/
Want 't u het leven kosten zal/
Kan u Herodes agterhaalen.

Wellekom Kindeken Jesu zoet/
Wellekom die ons komt verlossen/
Wellekom / wellekom / Kindeken Jesu zoet/
Wellekom brenger van alle goet ; .

Hy doot de Kinderen allegaar/
Hy rukte van de Moeders borsten/
Die niet passeeren 't tweede jaar.
Maar meest de Moorders na u dorsten.

Stemme : Als 't begint.

Maria weest gegroet?
Dooz u is voort gekomen/

Die

Die van u / en om ons /
 Ons vleesch heeft aangenomen ;
 Door u / en ook uyt u / Zoo dat men zegge moet /
 Het Goddelijke Vleesch / komt uyt uw zupver
 Bloet.

Maria zoeten naam / Zoet boven honingraten /
 O zuphier zoeten naam / wie is 't die u kan haten :
 Mijn lippen zijn vol vzeugt /
 Mijn hert / mijn Ziel op springt ;
 Als men Maria noemt / Als men Maria zingt.
 Gy doet uw Schepper op /
 O Maaget gy zijt de Moeder /
 Van hem die is u God / U Vader / en u broeder :
 Gy spijst het eeuwige woort /
 Gy laast zijn wonder doost /
 Gy geeft aan uwen Heer uw' Maagdelijke
 Woost.

Stemme : Als 't begint.

Maria zupver Maagt /
 Heeft naar een plaats gebraagt ;
 Waar zy in rusten zou / Verstijft van kou /
 Maar neen de plaats en wasser niet /
 Door die het dwingt als een riet /
 De Werelt vint zy heel besmet /
 Met Afgoden dienst beset.
 De Maagt van stonden aan /
 Is in een stal gegaan /
 En wort daar Moeder goet / Van Jesus zoet ;
 Een yder vol van boosheyt zot /
 Verstoot hier zynen eygen God /
 Zijn eygen Lant wort hem ontsept /
 Als een balling weg gelept.

Treft

Trek dan gy Herders al/
 Na desen droeven stal/
 Daar 't nieuw geboren kint/ Legt in den wint;
 Haast u en wilt niet langer aansien:
 U zoete jonste hem aan te bien/
 Zingt met genugten hant aan hant/
 Looft Jesus door het gantsche Lant/

Op de Stemme: Als 't begint.

Anstiet hoe Jesus schrept/
 In hoop en strooy gelept;
 In doekrakens teer gewonden:
 Waar in uw Majestept/
 God van der eeuwighept/
 Wort gy Mensch voor ons zonden.

Hy schud' en beeft van kou/
 Hy weent uyt bitter rou;
 De traantjes zijn de wonden:
 O Mensch in Liefden fon/
 't Woort is geworden nou/
 God is Mensch voor uw zonden.

En vrees niet zondaar groot/
 Het kint is naakt en bloot;
 Zijn handen zijn gebonden:
 Hy jaagt van u de doot/
 Hy helpt u uyt de noot/
 O Mensch verlaat de zonden.

't Bloet is in 't nieuwe Jaar/
 Gestort voor ons allegaar;
 Schept nieuwe vreugt en zinnen:
 Adieu 't is 't laaste Jaar/
 Laat ons dit nemen waar/
 En Jesum gaan beminnen.

Stemne: Als 't begint.

O Herderkens laat u'w' Bokkens en Scha-
 pen; Den grooten Heer/
 Die 't al heeft geschapen/
 Is vooz u gebooren/
 Die al waart verlooren/
 In 't Kribbe gelept in eenen stal/
 O Menschen om Adams val/
 Hy wort nu gebonden/
 In doekkens gewonden:
 De Moeder en Maget is een:
 God Vader is Vader alleen/
 Za ras Herderkens op de been:
 Herderkens loopt / loopt/
 Herderkens loopt / loopt/
 Herderkens loopt / loopt/
 Herderkens loopt / loopt/
 Na / na / na kindeken teer/
 Sus / sus / sus: krijt dog niet meer.
 Komt laat ons gaan bezoeken / In doeken/
 Dat kindeken teere // Des Werelts Heere/
 Die van ons kudden / Den Wolf zal schudden/
 Die vooz ons in eene Kribbe leyt/
 Zoo heeft ons den Engel gesept:
 De Herderkens zingen/
 De Lammerkens szingen/
 Den Hemel en Arde schlep jeugt/
 Zy zingen Gods Glorie en deugt/
 Aan de menschen peys en vzeugt:
 Kindeken slaapt / slaapt / kindeken slaapt / slaapt /
 Kindeken slaapt / slaapt / kindeken slaapt / slaapt /
 Na / na / na kindeken teer / Sus /

24 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Sus / sus / sus : krijt dog niet meer.

Maar eer wy gaan al d' ander op welken/
En eer wy van hier naar Bethlehem trekken/
Wat zullen wy geven / Om niet te beven/
In desen zeer langen koude nagt/
Zoo dient hem een beddeken zagt/
Zoo 't krijten zal willen / Wy zullen het stillen/
En paapen niet speelen en zank/
En sluypen den heelen nagt lank/
Zullen 't zoemen met zoet geklank/
Zingen na/ na/ na : Zingen na/ na/ na :
Zingen na/ na/ na : Zingen na/ na/ na :
Na / na / na Kindeken teer/
Sus / sus / sus : krijt dog niet meer.

Op de Wijse : Wonderlyk zyn der werken.

Herders hy is gebooren / In eenen kouden nagt/
Die zoo lang van te vooren / De werelt had verwagt /
Wrolijk o Herderkens / Zongen de Engelkens /
Zongen met blijde stem / Haast u naar Bethlehem.

Wy arme slegte Liederen / Gelyk de Boertkens zyn/
Ontwaakten ons gebueren / Al in den manschijn :
Liepen met blij geschal / Paar desen armen stal/
Al door des Engels stem / Spoept u naar Bethlehem.

Wat hebben wy daar gebonden : Een kleyn Kindekijn/
In doekens teer gewonden / By de liefste Moeder sijn :
Oogkens van stonden aan / Zagmen vol traantjes staan/
Weenen van bitter rouw / In dese felle kouw.

Wy offerden te samen / Een kleyn jong Lammeken/
Ook kroekens / Melk en Zanen / Door 't zoete Kindeken :
Na / na / na / kinde teer / Sus / sus / en krijt niet meer.
Doet nu kleyn oogjes toe / Zy zyn van weenen moe.

Het kind begoft te slapen / De Moeder sprak ons aan
Wel liebe Herders knapen / Wilt zoertjes byren gaan/
A lied' yn pens en hree / Dat brengt u 't kindjen mee.
Want hy is God : en Heer / Komt morgen nog al weer.

Stem

Stemme; Als 't begint.

HErderkens och hoorz dese blijde maar/
 En vreeft hler geen gebaar/
 Messias uwen Heer / Die daalt ter aarden neer/
 Mint hem die u bemint / Hy is den God van al
 Komt knielt hier om en tom / En heet hem wel-
 lekom / Komt knielt hler om en tom/
 En heet hem wellekom.

Coridon op ja ja naar Bethlehem/
 En hoorz gy niet de stem/
 Haast u eer dat verdwijnt/
 Het klaar' ligt dat daar schijnt/
 En weet gy niet daar van?
 En ons wozt zoo vertelt/
 Messias lang verwagt/
 Is komen in den nacht / Messias lang verwagt.
 Laat ons dan gaan daar men het binden zal/
 In den gebroken stal/
 In hoop in Stroop gelept/
 Alsoo is 't dat men zept/
 't En is noopt meer geschiet/
 Een Tijter oft een Lupt/
 Die heeft dit oopt verwagt/
 In desen houden nacht / Wie heeft dit oopt / Ec.

Wel laat ons dan met vzeugden heenen gaan/
 Gebuuren blijft wat staan/
 Ik heb hler in 't gesigt/
 Een klaar groot wonder ligt/
 Neen blijf ik draag wat mee:
 Neen / neen 't zou qualijk staan/
 Misschien is daar van doen/
 Wat eeten booz den noen / Misschien is daar / Ec.

Stemme: Als 't begint.

Zult gy dan Jesu zijn
 Den agtsten dag Besueden/
 En hoelen dese pijn / In uw' zoo teere leden?
 O steen / o herden steen/
 Wilt dog het kint wat mijden/
 't Is nog 't is al te klein/
 't Is nog 't is al te klein/
 Om zoo vooz ons te lijden:
 Daarom geeft gy ons uw bloet/
 In 't nieuwe Jaar / in 't nieuwe Jaar/
 In 't nieuwe Jaar / o Jesu zoet.

O waren Pellicaan/
 Der Menschen bloedig hoeder/
 Gy trekt ons kleeeren aan/
 Om te zijn ons behoeder:
 Op dat gy zoo God / Mensch/
 Dooz ons zout komen lijden/
 En naar zoo langen wensch/
 En naar zoo langen wensch/
 Ons van de doot bezijden:
 Bewaart ons dan dooz uw bloet/
 In 't nieuwe Jaar / in 't nieuwe Jaar/
 In 't nieuwe Jaar / o Jesu zoet.

Jesu hoe bequaam / Wozt u als nu gegeven/
 Dien wonderlijken naam/
 Waar vooz de Schepsels beven?
 Dien zoeten naam vooz wien/
 Den Hemel ende Warde/
 Moest boogen haare knien/
 Moest boogen haare knien/
 De Helle haar verbaarde:

Zoeten naam gebenedijt/
 In 't nieuwe Jaar / In 't nieuwe Jaar/
 In 't nieuwe Jaar / zijt en alrijt.

Stemme: Als 't begint.

B Herderkens al zoet jeng al zonder getter/
 Messias rust alhier / Na / na / na kintjen
 kleyn / Na / na / na kintjen repn:

Slaapt blom van Jesse stam / Nu slaapt onnos-
 sel Lam / Slaapt nieu geboren vorst van Israëel/
 Slaapt kleynen Koning / slaapt Emanuël.

Goe liekens van buyten al stillekens al/
 Die komt in desen stal: Na / na / na kintjen
 kleyn / Na / na / na kintjen repn:

Slaapt blom van Jesse stam / Nu slaapt onnos-
 sel Lam / Slaapt nieu geboren vorst van Israëel/
 Slaapt kleynen Koning / slaapt Emanuël.

Hout op van stormen gy noorden wint/
 't Is uwen Heer dit kint / Na / na / na kintjen
 kleyn / Na / na / na kintjen repn:

Slaapt Blom van Jesse stam / Nu slaapt onnos-
 sel Lam / Slaapt nieu geboren vorst van Israëel/
 Slaapt kleynen Koning / slaapt Emanuël.

Nu Jesu / nu slaapt / nu isset al gestilt/
 Nu slaapt alsoo gy wilt: Na / na / na kintjen
 kleyn / Na / na / na kintjen repn:

Slaapt blom van Jesse stam / Nu slaapt onnos-
 sel Lam / Slaapt nieu geboren vorst van Israëel/
 Slaapt kleynen Koning / slaapt Emanuël.

Nog weent gy / nog schreyt gy / upt bitt're
 rouw / In dese straffe kouw:

Het siroop is al te hert / 't Doet u teer leden smert /

28 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
O blom van Jesse stam / Mijn aldersoetste lam/
Komt / komt o Jesu rusten in ons hert/
Komt / komt o Jesu rusten in ons hert.

Stemme : o Overschoone pronk.

Sagts als een pegelyk was in rusten/
In 't alderstilste van den nagt/
Zoo baarde een Maget met wellusten/
Dat klepne kindeken lang verwaagt/
Zegt eens o kind / Waarom gy mint
Den Mensch / die 't niet en heeft verdient?
Waarom gy nouw / In dese kouw/
Gebooren zijn wilt van een Vrouw?

Dogelkens die niet zoeter keelen/
Al aan den Hemel tiereliert :
Biskens die op het water speelen/
Dee / ende kruppemde Gediert :
Komt vzaagt dit kind / waarom het mint
Den Mensch / die 't niet en heeft verdient?
Waarom het nouw / In dese kouw/
Gebooren zijn wilt van een Vrouw?

Herderkens die regt zijt van zinnen :
Herten die al meynit dat gy zegt/
Herderkens die wel weet van minnen :
Al is uw' taale plomp en segt/
Komt vzaagt dit kind / waarom het mint
Den Mensch / die 't niet en heeft verdient?
Waarom het nouw / In dese kouw/
Gebooren zijn wilt van een Vrouw?

Engelkens die van God den Vader/
Mey tot den dienst van 't kind besteeet :
Jffer van u llen allegader/
Wemant / die dese reden weet/

Maar

Daarom dit Kint / Zoo zeer Bemint
 Den Mensch / die 't niet en heeft verdient ?
 Daarom hy nouw / In dese kouw/
 Gebooren zijn wilt van een Vrouw ?
 Kindeken / dat gy 't wout uytleggen/
 Daarom dat gy den Mensch zoo vryt :
 Wat zult gy dog anders zeggen/
 Dan om dat gy de liefde zijt :
 Daarom ô Kint / Is 't dat gy mint
 Den Mensch / die 't niet en heeft verdient ;
 En dat gy nouw / In dese kouw/
 Gebooren zijn wilt van een Vrouw.

Stemme : Als 't begint.

Wat heeft Emanuël misdaan/
 Dat hy zijn bloet alree moet storten ?
 Wat heeft dit lieve Kint gedaan/
 Dat hy de Wet moet onderstaan ?
 Zijn Vader en was Adam niet/
 Zijn Moeder leefde zonder zonden/
 't Kint is onnosel als gy ziet/
 Hoe is hy hier dan toe verbonden ?
 Wat heeft Emanuël misdaan/
 Dat hy zijn bloet alree moet storten ?
 Wat heeft dit lieve Kint gedaan/
 Dat hy de Wet moet onderstaan ?
 Dees dagen in de selle kouw/
 Zoo heesden al zijn teere leden/
 De Kris op stroop viel hem zoo rouw/
 En nu zoo wort hy nog besneden.
 Wat heeft Emanuël misdaan/
 Dat hy zijn bloet alree moet storten ?

30 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Wat heeft dit liebe Kint gedaan/
Dat hy de Wet moet onderstaan?
Wyt zoete min vooz een nieuw Jaar/
Hy schenkt zijn bloet aan alle menschen/
Hy stozt het vooz ons allegaar/
Wyt zoete min vooz een nieuw Jaar.
Wat heeft Emamiël misdaan/
Dat hy zijn bloet alree moet stozten?
Wat heeft dit liebe Kint gedaan/
Dat hy de Wet moet onderstaan?
Ey spaart hem dog 't en is geen noot/
En laat het kint zijn bloet genieten/
Want 't zal vooz ons dog in zijn doot/
Man 't Krups daar na genoeg vergieten.

Stemme: Als't begint.

De bote Ziel die God mint boven al/
Komt zlet wike dat hier leyt in eenen stal:
Het is den Zoone van den grooten God/
Gebooren by de Beesten in die kot/
Al zonder deur of slot.

2. Die 't al bekleet/die leyt hier naakt en bloot/
Die 't al verfaat die leyt in hongers noot:
Die 't al regeert die leyt hier zonder magt/
Die 't al verligt die leyt hier in den nacht/
Van yder zeer veragt.

3. Den Alderrijksten leyt hier in het hoop:
Den Koning leyt hier op een buffel stroop/
Den stal der beesten is nu zijn Zalet/
Een houtte kribb' heeft hy nu vooz zijn bed/
Hoe is zijn rijk herfet.

4. Den Heer wort kneegt/
Ja ook God die wort Mensch/

Waar

Maar door den Mensch nu komt tot zijnen wens
 Hier ziet gy hoe dat God den Mensch bemint/
 Die voor ons is geworden een kleyn Kint/
 En lept hier in den wint.

5. Daar staat Maria Moeder ende Maagt/
 Die aan haar borst het Kintjen Jesus draagt :
 Zy laat het zuigen van haar hertsen bloet/
 Zy zingt een Lietjen met een reyn gemoet/
 Na / na mijn Kintjen zoet.

6. By haar staat Joseph die zeer goede Man/
 Hy dient de zuiv're Maget waar hy kan :
 Hy klooft het hout / hy stookt een vuurken aan/
 Hy roert de Day : 't wort al van hem gedaan/
 In 't schepnen van de Maan.

7. Den Engel komt van boven uyt de Logt/
 En heeft de Herders een nieuw' maar gebrogt :
 Za / za / za Herders laat uw Schaapkens al/
 Een Kint gy vinden zult in desen stal/
 Die u verlossen zal.

8. Zy komen te zamen na den stal gegaan/
 Zy brengen Water / Melk ende Zaan/
 Zy groeten 't Kintjen met zijn Moeder reyn/
 Zy wiegen hem / en zingen in 't gemeyn/
 Na / na / na Kintjen kleyn.

9. De Engels zongen uyt dat Hemels Hof/
 Met zoete stem den zang van eer en lof/
 Glorie zy den Alderhoogsten Heer :
 Ook Peps en Dreed' aan die beminnen zeer
 Dat zoete Kintjen teer.

10. O groote Zondaars agt het u geluk/
 Aanbid die u zal brengen uyt den druk :
 Walt hem te voet en dankt den Heer eenpaar/
 Ont

32. Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Ontfangt dat zoete Kintjen allegaar/
Dooz eenen Nieuwe Jaar.

Stemine: Als 't begint.

Kintjen zoet uytverhooren/
Weest gegroet nieuw geboren/
Wilt ik hoe u te noemen/
'k Zou uw naam willen roemen/
O Kintjen / Zoeter als den Honing/
Wilt my zeggen kleinen Honing/
Al naamken zoet / O Kintjen schrijft u naamken
zoet, in ons vermoet / in ons vermoet / Al naamken
zoet / in ons vermoet / O / o / o Kintjen schrijft uw
naamken zoet / Al naamken zoet / in ons vermoet.

Zuyver Maget die u eeren/
Wilt ons zijn naamken leeren/
Wilt ik hem te noemen/
'k Zou zijn naam willen roemen/
Jesús is hem de naam gegeven/
Lieven naam die ons doet leven/
O Jesús zoet / O naam die verr' te boven gaat/
den honingraat / O naam die verr' te boven gaat/
den honingraat / Den honingraat / Al verr' /
al verr' / al verr' / O / o / o naam die allen honing-
raat / Al verr' / al verr' / te boven gaat.

Jesú zoet uytverhooren/
Weest gegroet nieuw geboren/
Du weet ik u te noemen/
'k Zal uw naam nu gaan roemen/
Maar hy moet eerst zijn geschreven/
Tot een teken van het leven/
In ons vermoet / O Jesús schrijft uw naamken
zoet /

Oude ende nieuwe Kers-gezangen. 33
zoet / in ons gemoet / O Jesu schrijft uw naam-
ken zoet / in ons gemoet / In ons gemoet / Uw
naamken zoet / in ons gemoet / O / o / o Jesu
schrijft uw' naamken zoet / Uw naamken zoet /
in ons gemoet.

Stemme: Van Cecilia.

Ziet de Hemelen hebben Hun open gedaan /
Met klaarder Licht als Zonne /
En Sterren / ende Maan ;
En 's Hemels boden hebben
Ous alhier gebragt /
Waar dat wy zien veel meerder
Een licht in desen nacht /
Tyter neemt uw Fluytjen /
Coridon uw Luytjen /
Pan u Moesel / speelen / Wp t' zamen een Liet /
Van't gene dat aen arrem / En slegte liden geschiet.
Weest well'kom Dorst des Dzedes /
God ende Mensch en kind /
Van d' Hemelen ons bedauwt /
Die ons arm' Herders vint /
Blyde door het zingen / Die aldersoetste maar /
En meeste gaaf des Menschen /
In dese nieuwe Jaar /
Mopus neemt uw Weeltjen /
Sylvia laat uw heeltjen
Klinken tot de eere / van desen jongen Dorst /
Die naar ons Zaligheden /
Met groot verlangen dorst.
Wonder wonderheden / Zijn heden verbult /
Wp zien die hier zal dragen /

Alleen ons zonden schult/
 Emanuël / Emanuël / en nog Emanuël/
 Hy komt tegen te strijden / Satan en ook de Hel/
 Klanken de Trompetten/
 Blasen de Cornetten/
 Blygt nu ter eeren van / Dit kint dat u bereypt
 Den blijden weg en baane/
 Ter eeuw'ger Zaligheyt.

Stemme: Als't begint.

J Luks op de been gy Harders knaapkens/
 Komt laat ons t' zaam na Bethlem gaan
 treen/ Daar leyt den Harder die ons schaapkens/
 Wel voor den wolf behoeden zal alleen/
 Laat ons met spel en zangen hem begroeten/
 Geven lof en eer/ aan des Hemels Heer/
 Die om onse zonden gekomen is hier neer.

Ziet hier uw herders hartjen leggen/
 Harders / schaapjens / lammertjens en als/
 Lieve Moeder Gods laat u geseggen/
 Dat wy hem mogen vallen om den hals/
 't kindeken dat schreyt / en wie zal 't stillen/
 Of Joseph sust / of Maria kust/
 Nog en is het Lammertjen niet gerust.

O wonder groot verholentheden/
 Dat God weent al om een nijdig mensch/
 Werpt in een stal zijn teere leden/
 Niet uyt bedrog / maar uyt zijn eygen wensch/
 't Is hem niet van pijn / nog kou / nog koumer/
 Dat hem treuren doet / want hy nog zijn bloet/
 Door al onse zonden uytstorten moet.

O Israël wilt met medogen/
 Komen / en vallen hem nu te voet / Went

Weent om u zelfs / en droogt zijn oogen/
 Komt en doet boet / van uw zonden vroet/
 Brede zy den mensch / van goeden wille:
 Zy ook lof en eer / aan des Hemels Heer/
 Die zijn Zoon gesonden heeft op aarden neer.

Stemme: Komt myn Flora,

Zegt ons ó Harders / wat gy hebt gaan zien/
 Als gy Messias hebt geluk gaan sien/
 En waart gehoorzaam aan de Eng'len stem/
 Verliet uw Schaaphens / trok op staande voet/
 Siegt toe na Bethlehem.

Wy bonden daar een zoet kleyn kindken/
 In hoop en stroop gelagt in 't Kribbeken/
 By eene Maget wyt'er maten schoon/
 Dat God heeft voort gebragt / in desen nacht/
 Ons hier gelept ten toon.

Het was daar alsoo slegt en armelijch/
 Het was boozwaar geen Konings Hof of rijk:
 Gods Majesteit en was daar niet ge-ëert/
 Daar was geen ciersel / als in 't Konings Hof/
 Het was daar al verkeert.

Men zag daer niemant meer dan Harders staen
 Aanbidden 't kindt by 't ligt al van de Maan/
 Hy sprak ons aan / ó Harders weest verblijc/
 Verheugt u in den Geest / op desen Feest/
 In zulk verheuenheyt.

Spoet na de Stal lief-hebbers van de deugt/
 Omhelst den Minnaar uwe volke vzeugt/
 En laat u niet te minder zijn vernedert/
 Want ziet na wen'ch / ulwen God samen mens/
 Om u by een gevoert.

Komt gy zondaren ziet het kruut eens aan/
 En ziet zijn oogfens die vol tranen staan/
 Ik weet zeer wel wat dat hem paven zou/
 Komt met een diep gefugt / tot hem gevlugt/
 Met tranen van berouw.

Hoe innemelijk zout gy daar zijn onthaalt/
 't En kan niet werden hier te zijn bepaalt/
 Die krib en strop / die roepen zonder stem/
 Dat Gods barmhertigheyt / ons is bereyt/
 In 't zalig Bethlehem.

Stemme: La Duchesse.

Komt ziel die God miut boven al/
 Wansiet hem hier die alles heeft geschapen/
 Nu leggen stapen / in een armen stal:
 Die 't al bekleet / leyt naakt en arm gewonden/
 Die 't al verfaat / wert hongertig gebonden/
 En daar het al voor zwigt/
 Leyt hier als zonder magt/
 En die het al verligt/
 Leyt in een dupstere nagt/
 In Plaats van 's Hemels geesten/
 Dienen hem de stomme beesten/
 Op kribt / en beest van hout/
 En hier is vint nog schouw.

Mijn God hoe is verset uw rijk/
 Wat heeft bewogen u dees staat t' aanbaarden/
 Hier op der aarden / wert gy ons gelijk/
 Dit wonder is 't begin maar van u minnen/
 Zy als gy u zukt laten kruysen / binden/
 En aan doen ander liiden / En toymenten groot/
 Waar mee gy komt bevrijden/

Ons van d' eeuwige doot / Wij waren al ver-
looren / Waart gy Heylant niet gebooren /
Met een dankbaar gemoet /
Dallen wy u te voet.

Wat dankbaarheid mijn God en Heer /
Zal ik aan u voor dese weldaat thoonen /
Om u te loonen / naar vermogen weer /
'k heb niet of gy hebt my al gegeven /
'k Draag u weer op mijn handel / en mijn leven /
Mijn hert / en ziel / en leden / Zal ik van nu aan /
In uwe dienst besteden / Wilt het niet versmaan /
En kond ik daar toe wenschen /
Al de liefde van de Menschen /
En nog meer in 't getal /
O Heer ik schouk 't u al.

Stemme: Als 't begint.

L Hat ons met herten reyne / Loben dat zoete kindeken
kleyne / Het brenkt ons uit den weyne,
Ons is een kind gebooren / Een Zoon gepresenteert /
Hy komt de Hel verhooren / Als Mensch gefigureert /
Hy wil ons algemeyne / Verlossen uit der pijn /
Met zijne bloede alleyne.

Laat ons / ec.

Des mogen wy wel eeren / De Mager die hem droeg /
Den grooten Heer der Heeren / Die haar niet en verwoeg /
Weest byzulk groot en kleyne / Dit zoete kindeken /
Dijt ons uit a. lex peyne.

Laat ons / ec.

De Vader van hier boven / Sprak zijnen Engel aan /
Wy willen d' Hel verstoren / En verlossen wy en man /
Gaat tot der schoon' fonteyne / Na haar klaare aanscheyne /
En zegt haar wat ik meyne.

Laat ons / ec.

Soetse my vrendelike / Die schoone zup der jeugt /
Ende zegt haar blijdelijk / Zy mag wel zijn verheugt /

Ward

38 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Want zy en anders gijne / Die zal Gods Moeder zyne/
Ik ben met haar gemeyne.

Laat ons / &c.

Al binnen Nazarette / Quam die Engel Gabriël/
Ende sprak tot der Fiolette / Met schoone woorden snel/
God groet u Maget repne / Vol gratien is u aanscheyne/
God is met u gemeyne.

Laat ons / &c.

By u zal nog bekljiben / Dat Adam heeft ontbrijt/
Want boven alle wijben / Zoo zyt gy gebenedijt/
Gy zult ontfangen geyne / In uwer herten schzeyne/
Des Vaders Zoon alleyne.

Laat ons / &c.

Zy sprak ootmoedelyke / Hoe zou dat komen by?
Ik kende zekerlyke / Hooyt Man / dus wondert my/
Dat ik en anders geene / Gods Moeder zou zyn alleene/
Mijn hert wert kout als steene.

Laat ons / &c.

Die Engel sprak tot haare / O waarde zypher Maagt/
En weest in geen gebaare / t Is wonder dat gy klaagt:
Want gy zult zonder pijnne / Baren een kindekijne/
En blyden Maget repne.

Laat ons / &c.

Die Maget confondeerde / Dat haar den Engel zept
Ende zy respondeerde / Ik ben daar toe berept:
In uwe woorden alleyne / Zet ik den wille mijne,
Ziet hier Gods Maget klepne.

Laat ons / &c.

Den Engel schepde han haar / Die Maget bleef bebrugt/
Al zonder pijn of gebaar / Of zonder herren zugt/
Waarde die zypher repne / Die Hemelsche doctryne/
Des Vaders Zoon gemeyne.

Laat ons / &c.

Gelooft zoo moet zy wesen / Nu en tot aller tijt/
By haar zyn wy geneesen / Zy bragt ons groot solijt/
O waardige fonteyne / Des zondaars medecijne/
Wie booz ons algemeyne.

Laat ons / &c.

Stemme: De koks bruyloft.

W Erheugt u Menschen/
Nu in desen blyden tijt:

Dat

Dat Messias die wy wenschen/
 Godes Zoon gebenedijt/
 Die zoo lange was verwagt/
 Is gebooren desen nacht/
 Lept tot Bethlehem verschoven/
 En van yder een veragt/
 Komt Herderinnen/Gaan wy alle derre waart/
 Wy zullen dat kind gaan vinden
 Daar 't den Engel heeft verklaart :
 Loopen wy dog even zeer/
 Tot wy vinden onsen Heer/
 Laat het Dier by een hier blijven ;
 'k Loop al waar 't nog eens zoo veer.

Phylis gaat voren/Maakt dat gy de eerste zijt/
 Heemt dog booz den nieuw gebooren
 Vijf / zes Schaapen mee met blyt/
 't Komt u daar dog niet op aan :
 Onse Herderin Diaan

En wy zullen ook wat brengen/
 'k Hoop hy zal het niet versmaan.

Hier is 't Klarinde/Ziet hier is den armen stal
 Daar den Heer is in te vinden/
 Die ons al verlossen zal: Silvia valt op u knien/
 Laat ons eer en gifte sien/
 Daar ons armoed' en vermogen/
 Hy zal wil en hert aansien.

Hoe ziet Dortude / Ende Stilliana zoo/
 Dat hy lept in arrem linde/
 In een krib / op hoop en stroop/
 En hy ziet de beesten aan/
 Die hun adem laten gaan
 Over 't kind / om dat te wermen/
 En in koude by te staan.

Het eens Bellinde / Op de werken van den
 Al dat in den stal te vinden (Heer/
 Is dat dient ons tot een leer :
 Op Afirea ! ziet eens aan/
 D' Hogjens vol van tranen staan/
 Die tot afftant van de zonden/
 Dienen ons tot een vermaan.

O grooten Heere / Dooz ons kleyn in armoet/
 Op dat gy aan ons zout leeren
 't Werelts treden met de voet/
 Al dat ydel is versmaan/
 En alleen naar 't eeuw'ig fraan/
 Dooz uw liefde / liefde geven/
 Daarom is het u gedaan.

Stemme: Helaas myn zugjes zyn om niet.

Is dit des Vader eenig pant/
 Wan ons belooft / verwacht / en nu gegeven ?
 Is dit den Zoon / het eeuw'ig leven ?
 Is dit den God die 't al heeft in zyn hant ?
 Is dit die dooz het minste woort
 Doen komen kan een nieuwe werelt voort ?
 Is dit die heel den Hemel doet verblijden/
 Dooz zyn klaat aanschijn ? Komt die hier om te
 En mensch dooz ons zyn ? (lijden /

Den Hemel front tot zyn gebod/
 En alle schepselen kan hy gebieden/
 Dees wert veragt van alle lieden/
 Verstootten hier in dit verballen kot/
 By Os en Ezel / die dooz vier/
 Met hunnen adem hem zyn dienst'ig hier ;
 Een krib met strooy / in plaats van bed met vee-
 ren ;

Her

Herders slegt in schijn/
 Daar hy in plaats van Heeren
 Van begroet wil zyn.

Waarom mijn God in dit verdriet/
 Zoo arm om ons eeuwig eens rijk te maken/
 En ons te leeren al versaken
 Wat dat de werelt geeft en ons aanbiedt?
 Dit is de les die hy ons leert/
 Dat hy ootmoedighydt van ons begeert/
 Als wy de minste zyn zoo zal hy geven/
 Die hier voor ons lyd / Een kroon en zalig leven
 Ons in eeuwigheyt.

Stemme: Amarille.

Verblijt u mensch om dese nieuwe maren/
 Verheugt opregt u zondaar na den zyg/
 Den peys komt ons den Engel nu verklaren/
 Den peys / den peys / den aldersoetsten peys:
 Den lang gewenste peys / al schenen wy verloren
 God / Mensch / en Prins van peys is nu geboren.

Hy is wyt 't Hemelryk voor ons gekomen
 In 't dal der tranen: O dien Brooten al!
 's Menschen natuur die heeft hy aangenomen/
 In een verschoven armen beesten stal: (ren/
 Hy laat zyn Hemels troon en heeft dit kot verkoo-
 Waar in de Prins van peys wou zyn geboren.

Hy lept verdriet / en kouw / in al zyn leden/
 Door dien hy naakt en bloot komt op dees reys:
 Maakt zondaars vzeugt; want ziet hy vzeugt
 u mede

Den peys / den peys / den lang verwagten peys:
 Gelyk gy om den stal van d' Engelen kont
 hooren/ Dat

42 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Wat God / Mensch / Pyns van peys wou zyn
gebooren.

't En is geen peys die hy ons konit verleenen/
Met Spanjen / Frankrijk ofte Engelsman/
Met Polen, Duytschen / Zweeden ofte Deenen/
Met Chinees / Carter / Turk ofte Sultan/
Nog met Venesiaan / Brasiliaan of Mooren/
Die God / Mensch / Pyns van peys ons wint
te hooren.

Stemme: Serbande Royalle.

Die zelfs de Zon haar licht eerst heeft gegeven
Die leyt hier in den duyst'ren nacht/
Die alle Creatuuren geeft het leven/
Die wert van pder een veragt/
Die leyt hier in een stal / Die is den Heer van al :
Ziet wat de liefde heeft te weeg gebracht.

Die alles vyphelt geeft leyt hier in banden/
Al in een Hupsken zonder schouw:
In wiens aanschijn Seraphinen branden/
Leyt hier en schud en tiert van kontw :
Daar vooz den Hemel beeft/
En 't geen oy aarden zweeft/
Die 't al verblijt leyt hier in grooten rouw.

Die aan het pluum gedierie gaf de veeren
Leyt hier in hoop en stroop te zien/
Den Schepper van de Koningen en Heeren
Heeft tot geselschap arme liën/
En die den Scepter gaf/
Krijgt maar een Herders staf/
Die d' arme Herderkens hem komen bliën/
Die 't eeuw'ig woort is leyt hier zonder spreken/
Hout

Komt zondaar spreek nu op 't is tijt/
 En brenge aan 't kribbeken al uw gebreken/
 En dan voor uwen God beleyt/
 En spreek hem ootmoedelyk aan/
 Al 't geen gy hebt misdaan/
 In uw bekeering zal hy zyn verblijt.

En blet hem dan eens aan uw heit en leven:
 Zegt Heer dit is voor u alleen/
 'k En zal 't aan vlees / nog werelt geven/
 Nog oopt gebuyken tot het geen (heyt/
 Dat my van u hier scheidt: 'k Bid in der eeuwigh-
 Maakt Heere dog van my een van u een.

Stemme: Het was een Engelsche.

Menschen weest verheugt/
 En scheidt nu volle brenge/
 Zoo zeer gy kont of meugt/
 Om dese vly geboort / Die ik daar heb gehoozt:
 Den Engel heeft in onse wagt
 Terstont de maar gebragt.

Ik hoorde daar een stem/
 Gaat heen naar Bethlehem/
 En buygt u daar voor hem:
 Want dit is Godes Zoon/
 Die laat des Hemels Throon/
 En zoo gy ziet in dese schuur.
 Nameent onse natuur.

Die 't alles heeft gemaakt/
 Komt hier zoo arm en naakt/
 En alle pragt verfaakt / In desen houden stal/
 Heel nacht vol ongeval;
 Op dat van 's duybels slaverny
 Hy ons zou maken vry.

Ziet

Ziet wat de Ilesde doet/
 O zondaars scheidt goe moet/
 En toont opregte boet
 Dooz't geen gy hebt misdään/
 Zoo stoot maar eene traan/
 Hy 't u al vergeben zal / Beemint hem boven al.

Stemme: Bell' Iris.

O op Herders na den stal/
 Laat uw Lamm'ren / laat uw Schapen/
 Laat uw hoop / uw rust / uw slapen/
 En besoekt den grooten al/
 Die zoo dat'lijk is gebooren/
 En geworden een kleyn Kint/
 Van een Maagt van God verhooren/
 En leyt in de koude wint.

In een krib booz Ledekant/
 Op het hoop booz Swaane Deeren/
 Onder stroop booz zagte kleeeren/
 En een kainer zonder want:
 Onversien van Kamenieren/
 Kinder-koester / Doester-vrouw;
 Dog hy heeft twee stomme dieren
 Die hem warmen in de koude.

Dooz den drank of Spaanse Wijn/
 Laat hy als twee zilt're beeken/
 Uyt zijn tectre oogen leeken
 Traanen klaar als kristalijn;
 En roept stom wilt u verblijden/
 Maakt van vzeugt een bly geschal/
 Mensch stelt aan een zy het lyden/
 En zyt vrolijk / vrolijk al.

Hoe wel dat in Bethlehem
 Niet en is nog was te vinde/
 't Geen hy nogtans zeer beminde/
 Een kleyn Hamerken voor hem:
 Hoe wel dat zijn lieffte Moeder
 Wiert verjaagt van yder een/
 En St. Joseph zijn behoeder
 Moest met hem na stal toe treen.

Eben roept hy lieffte Mensch
 Wilt niet gaan maar haastig loopen/
 En komt zonder u unt hier koopen
 Wier zielen herten wensch:
 Komt en laat maar uwe zonden/
 En gebuykt my als uw God/
 Hier in doekgheng teer gewonden/
 Leggend' in der beesten kot.

Stemme: Ik drink de nieuwe Most.

Werlaat nu Bethlehem / Om na Jerusalem
 Te gaan met hem/die daar om uwen 't wil/
 Zijn teere bloet met vreugt vergieten wil:
 Komt volgt uw God en Heer/
 En ziet zijn goetheyt; want al zijn beger
 Is u te geven / Het eeuwig leven/
 By der Eng'len schaar:
 Hoofst hem in 't nieuwe Jaar.

Joseph en Maria / Ontrent agt dagen na
 Dat zy den Heer ontfingen/ quamen naar
 Jerusalem / in den Tempel / aldaar
 Zy brogten onsen God/
 Om te besijden / na het Joods gebod/
 By Simlon d' eerste / Van de geleerste/
 Die met blijshay daar

46 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Hem ontfing in 't nienu Jaar.

By omhelste den Heer/
En loofden meer en meer/
Zijn goetheyt groot / Zoo dat een yder een
Was heel verwondert van dit Kintje klein ;
Zy liepen metter spoet/
Van alle kanten by het Kintje zoet/
En al in vreugden / Zy haar verheugden/
Dooz dat Sion haar
Dit zeyd' in 't Nieuwe Jaar.

Doen Jesus was besneen/
Zoo gingen zy weer heen/
Na Bethlehem / alwaar de Herders weer/
Met vreugt ontfingen haaren opper Heer/
En toonde bly gemoet/
Als zy daar zagen weer haar Kintje zoet ;
Zoo datse liepen / Van vreugden riepen/
Za laat ons te gaar
Hem loben in 't Nieuw Jaar.

Gaat dan by Jesus zoet/
En vraagt hem met ootmoet/
Zijn gunst en vree : eert ook de zoete Maagt/
Die u God haarde ; want het hem behaagt :
Knielt vooz haar zuyverheyt/
Noemt haar Moeder van alle zoetigheyt ;
En vraagt ook mede / Met zoete rede/
Van Jesus en haar / Een zalig Nieuwe Jaar.

Stemme: Als 't begint.

Mak't plaats / o Herderkens / komt uyt den
sial/
Ziet eens uyt Oost-lant dit groot getal/
't Loopt

't Loopt al naar Bethlehem al na den stal;

Ziet de d'z Koningen met groot getal:

De Sterr' op 't Kribbeken blijft stille staan/
En z' en schamen hun niet in te gaan:

Wellekom / wellekom / wellekom al/
Wellekom / wellekom in desen stal:

Doet offerhanden / En laat wierook branden/
Dooz 't Kindeken zoet; Het zal 't u nog loonen/
Met eeuwige kroonen / Dooz tijdelijk goet:

Wellekom Koningen / wellekom al/
Wellekom / wellekom in desen stal.

Haar Kroonen worpen z' dooz 't Kindeken/
De Doetjens Kuffen z' aan 't Kribbeken/
En zeggen wellekom in 't Stalleken:

Het kleyne Kindeken dat lagt hun aan:
Ziet hoe het grabbelt in de gulde Schaal:
Ziet eens hoe vlijtig dat zijn oogjens staan:

Wellekom Koningen / wellekom al/
Wellekom / wellekom in desen stal:

Doet offerhanden / En laat wierook branden/
Dooz 't Kindeken zoet; Het zal 't u nog loonen/
Met eeuwige kroonen / Dooz tijdelijk goet:

Wellekom Koningen / wellekom al/
Wellekom / wellekom in desen stal.

Daar d' Offerhande ziet het Kindeken
Geeft zijnen zegen aan de Koningen/
Met zijn gebenedijde Handeken:

Daar naar het keert hem om / het kreege dozst/
Het worpt hem aan zijn Moeders Bozst/
Crekt daar een teugskens uyt dooz zijnen dozst:

De Koningen ziende het zuppende kind/
Den stal die is vol vzeugden / Een pegelijck zingt

48 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Den Koning die dzyukt / Wilt u ook verheugen/
En zingen met vrygden Den Koning die dzyukt/
Den Koning die dzyukt / Den Koning die dzyukt/
Den Koning die dzyukt.

Stemme: Als 't begint.

B Heere groot! O God van al!
O eenig Zoon van God den Vader!
Hoe legt gy bloot / In 't Hartfche dal/
Om ons te zoeken allegader?
Uyt den Hemel fchoon / Zijt gy ydoon/
In 's Maagdekens Throon/
Om ons te zoeken allegader.

Maria fchoon / O zuyver Dat/
Wilt dit kleyn Kint ontfangen reene;
Want hy u zeer lief heeft gehad/
En u bemint en anders geene/
Boven al dat leeft / En leven heeft/
Maria u geeft / Te zyn moeder en maagt alleene.

O Jefu zoet / Lief Kindekijn/
Kont helpt ons uyt dees zwaar ellenden:
O Jefu goet / Lief Kindekijn/
Wy zyn uw fpruyt / wilt tot ons wenden;
Want gy zijt verwagt / Op defen nacht;
Och menschen hier op agt/
De Eng'len blyfchap tot u zenden.

Stemme: Als 't begint.

B Coridon ziet hier den stal/
Daar 't kleyne Kintjen leggen zal:
Spreekt Optere de Moeder aan/
En vraagt haar eens of wy te zamen mogen
binnen gaan? Kom!

Komt Herderkens maar zyt dog stil/
 My dunkt dat 't kindeken wat slapen wil.
 O lieve Moeder weest gegroet/
 Zyt wellekom o kintjen zoet/
 Den Heimel is om u verblijt/
 End' Engelen die zeggen dat gy ons verlosser zyt:
 knielt Herderkens / knielt voor hem neer/
 Dit klepne kindeken is uwen Heer.

O kintjen zoet hoe legt gy hier
 In 't kribbeken en zonder vier?
 Heeft Bethlehem de naaste stad/
 Lief kindeken / niet een kleyn kamertjen voor u
 gehad?

O Herdertjens! gelijk gy ziet/
 Het Volk van Israël en kent God niet.
 Loopt Engeltjens laat ook uw stem
 eens hooren over Bethlehem;
 De poozten zullen open gaan/
 En al de huyzen zullen voor Messias open staan:
 Een Herderkens al zynen wensch/
 Is naar een vuurig herte van den Mensch.

Stemme: Van Rosalia.

Daat vast / o mensch / van het wonder/
 Die door blicxem ende donder
 Beben doet den gautschen al/
 Schud en beeft hier van de koutwe;
 En der Eng'len vzeugt van rouwe
 Schreyt en weent in eenen stal.
 Vogels hebben haare nesten/
 Beesten hollen; maar ten besten
 Niet en isser voor den God;

80 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Om te schuylen niet een hoekghen/
Om te dekken niet een doekghen/
Lept in een verwoyden kot.

O kleyn Kintjen / grooten Heere/
Is vooz uwe Leekens teere

't Hoop en stroop niet al te hert?

Ja ik hoor wel aan zijn kerimen/
Moeder neemt hem op uw ermen/
Dat 't hem aan doet groote smert.

Waar zijn Son uw warme stralen?
Laat uw hette nederdalen

Op dit Kintjen naakt en bloot:

Doetjens sijf / stijb' en kouw' handen/
't En waar 't Hert dooz liefde branden/
Waar 't bebroosen lang ter doot.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Stemme: Sulamite keert weder.

Wilt van sonden / Dyt van zonden/
Lof vermonden / Met genugte.

Het was in den nacht spade/
Als 't kint ter Werelt quam / Met dyuk belade/
In halen onse schade;

Daar den nacht was veel klaarder dan de dagen:
Want die dat noopt en zagen/
Dat d' Aldermeesten/

Die diende 's Hemels geesten/
Liet zijn throone / Liet zijn kroone/
En quam woone / By de Beesten.

Met regt nu d' Engels zingen:
Lof zy Gods eenig kint / Dat komt bedwingens
Al des Dvants bespringen/

En zingen ook: U zy te zamen breede/
Die 't kint ter aarden bragt mede/
Van al die stille / Zijn / en van goeden wille/
En betragten / Te versmagten/
Te veragten / 's Werelts grille.

Stemme: La doffe flama de la mort.

Dragt veel klaarder als den dag/
Waar in een zyber Maagt gelag/
Een Maagt waar dooz God dooz zijn magt
Nu is gebooren / Lang van te vooren/
O nacht verwacht.

Een Maagt God baart wort niet omgozt/
De duyfsteriff' verdzagen wort/
Dooz 't ligt dat ons dooz eygen kragt
Nu is gebooren / Lang van te vooren/
O licht verwacht.

Een poort' waar dooz noopt Man en quam/

32 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Geopent wiert vooz 't zoete Lam/
t' Onsen zoening in desen nagt.
Nu is gebooren / Lang van te vooren/
O Lam verwacht.

O oude Vaders u verheugt/
Want gp u al verheugen meugt/
Uw Verlossing in desen nagt
Nu is gebooren / Lang van te vooren/
Op u verwacht.

O Menschen wilt in desen tijt/
Nu altemaal ook zijn verblijt/
Uw Zaligmaker desen nagt
Nu is gebooren / Lang van te vooren/
Zoo lang verwacht.

Stemme: Cor mundus militat.

O Liefste Engeltjens/
Zegt eens wat maakt gp hier
Op dit kleyn kindken / Zo naakt en zonder vier:
Die Herders meyden al dat gp hun hebt gesept/
Dat dit lief kindken is onse zaligheyt.

Maar waar het onsen God/
En waar hy Heer van al/
Zoud' hy gebooren zijn / In eenen beesten stal?
En heeft Jerusalem die rijke Konings stad/
Heeft zy niet een Paleys vooz haren God gehad?

Is hy Gods eenig' Zoon/
En van der eeuwigheyt/
Zegt eens hoe kan hy zijn / Gebooren in den tijt?
En wie had oopt gedagt dat ook een Maaget reyn
Kost blijvê altyt Maagt / ent' zamē Moeder zijn?
Die Joden zeggen ons / En wagen nu en dan

Is zijnen Vader dog/ Niet eenen Timmerman?
 Een ondankbaar Volk / dit nieu geboren kind/
 Heeft u booz Abzams tijt geschapen en bemint.

Hoozt dan o Herderkens/
 En knielt eens ront en toin/
 Ziet eens het kind je zoet/ Geeft zijnen weltekomp/
 Zijn traantjes zijn genoeg booz u tog allegaar/
 Maar hoys geeft hy zijn bloet booz eenen nieu-
 we Jaar.

Stemme: Als 't begint.

Hoozt o Menschen / hoozt dit wonder/
 Die is meester van de donder/
 Die hier in een kribbe leyt:
 Die daar blicken dooz de wolken/
 Schrik en vrees booz alle volken/
 Is de Herberg af gesept.
 Die daar blicken dooz de wolken/
 Schrik en vrees booz alle volken/
 Is de Herberg af gesept.
 Hy is balling en moet doolen/
 Die de Dossen geeft haar hoolen,
 Waar hy dat het alles leeft:
 Hy moet vlugten / hy moet schuylen/
 Hem vertrekken in de kuylen/
 Die de Zon haar luster geeft. Hy moet/ Ec.
 Opent Menschen uwe herten/
 En bezijt van alle sinerten/
 Maakt hem daar een bed bereet:
 Laat hem rusten in uw Zielen
 Die de Helle komt vernielen/
 En verdrijven al uw leet. Laat hem / Ec.
 Stem

Stemme: Mopse para-bariton.

Jesu is gebooren / God is nu een kindt/
 Adam heeft ons verlooren/
 Jesu ons weder vint; Een Maget is nu Moeder
 Menschen leeft in bzencht; God is onse broeder/
 Menschen u verheugt.

Weest gegroet zoet kindeken/
 Grooten Heer van al / Welckom in 't kerstbeken/
 In den beesten stal: Maar ik staan verflagen/
 En ik ben vol rouw / Dat gy moet verdragen
 Dese felle kouw.

Wilt dit kindt wat wermen/
 Bzencht een weynig vier/
 't kindt van kouw zal sterben/
 Blijft het nog lang zoo hier;
 Hebt gy nog hout nog holē / Slipt hem in u hert
 't kindt wort u bevolen / Of 't vergaet van sinert.

Schrept niet meer zoet kindeken/
 Ons hert is voor u / Ons hert is uw beddeken/
 Slaapt Jesu / Jesu / 't hert dat is vol vonken/
 Vol van Liefden bzant / 't hert is u geschonken/
 Ook wil en verstant.

Stemme: Fransman hebt gy niet wel geweest.

Wat uw Schaapkens Herderkens/
 Hoozt de stem van d' Engelkens/
 Zy verkonden / Met hun monden / U voorwaar/
 Hier de alderbeste maar.

Za dan spoeyt u naar den stal/
 By den grooten God van al/
 Wilt hem zoeken / Daar in doeken / Herderkens;
 Want God is geworden Mensch.

Her.

Herderinn'kens spoept u wat/
 Trekt naar Bethlem naar de stad:
 Een verhooren / Kint gebooren / In de nagt/
 Hier zoo lang van u verwagt.

Komt met zuyker / broot en zaan/
 Wilt wat Papp'ken maken gaan/
 Herderinnen / Treet dog binnen / By het kint;
 Want het u zoo zeer bemint.

Ach hoe is dit hier gestelt/
 Hier en is geen broot nog gelt!
 Ach de leden / Zijn doorsneden / Van dit kint/
 Door het snijden van de wint.

Die het al geschapen heeft
 Hier van groote koud' seest:
 God den Heere / Zonder kleeere / In het hoop/
 Lept hier op een buffel stroop.

Ziet den Os en 't Eseltjen/
 Die verwermt het kindeken:
 Ziet het beven / Zujgens geben / In dees kouw/
 En daar is geen vuur nog schouw.

Coridon och liebe maat/
 Wel wat hout dog kappen gaat;
 Haalt dog tozven / Met heel' korbent/
 Gas brengt hout / Want dat kintjen is zoo hout.

Amarillis stookt wat vier/
 Want het veel te kout is hier:
 Haalt wat kolen / 't Is u bevolen / Gas komt aen/
 Want men 't kint moet baak'ren gaan.

Pimphkens die zoo zeer bemint/
 Komt wermt de doekjens van het kint/
 Komt op leden / Papp'ken zieden/
 Komt ras aan / Joseph zal het ruren gaan.

76 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Brengt een wiegſken upt de ſtad/
En komt wiegt dit kintjen wat :
Hwen Heere / Krijt zoo zeere ; Zingt ja / ja/
Jesus kintjen / na / na / na.

O gy liebe Moederken/
Grest hem dog een Mammeken :
Ziet het doſten / Maar u boſten / Zupber Maegt ;
Want zijn Hertjen naar u jaagt.
Ozlof Jesus lieſte kint/
Die zoo zeer den Menſch bemint :
Wilt ons geven / In dit leven / Nu te gaar/
Een goet zalig Nieuwe-jaar.

Stemme : Ik ~~voortaan~~ voortaan met.

Herders hebt gy niet vernomen/
Dan de komſt van uwen Heer
Jesus / te Bethlem gekomen ?
't Is een kint wel alſoo terc :
Za gaat heenen hem beſoeken/
Daar Bethlehem in den ſtal / Den God van al :
Onſen God leyt daar in de doeken/
Die ons hier verloſſen zal.

Ziet de Herders hier eens loopen/
En laten hun Schaapkens al :
Och wat vreugt was daar te koopem/
By Jesus in deſen ſtal !
Mer heeft dit kint aanbeden ;
Maar onſprekbaar was de vreugt/
Ende geneugt / Die de Engels daar toonde mede ;
Boven Bethlehem met jeugt.

d' Moeder Gods ſtont heel verſlagen/
Zoo zy dit Volk hoozden aan/

Heeft

Heeft haar kint stil weg gedragen/
 En in 't hoop verborzen gaan:
 Ziet de Herders haar ontweelen
 Van die vzeugt / zy hoorden klaar/
 In 't openbaar/
 Zoo op Sieters / en Luyt / en Deelen/
 't Scheen dat 't eenen Hemel waar.

Zy zijn met vzeugt binnen getreden/
 En Maria toonden 't kint:
 Joseph zey met zoete reden/
 Ziet wie de werelt ontbint/
 Dyz Persoonen in het wesen/
 En men eenen God maar vint/
 En dit zoet kint;

Hogtang dzy zeer hooglijk gevezes/
 Waar van een hier is dit kint.

My dunkt ik zien de Herders loopen/
 Met een groote blijfchap klaar/
 Zom met Boter / Zaan en ftoopen/
 Om het kint te hoeden daar;
 Zoete-melk met heele kannen/
 Zuyker ende Specery / Op dese ty/
 Quamen daar veel Vrouwen en Mannen/
 Aan de Zy van Jezus bli.

Och Mensch komt gy met Specerpen/
 Aan de Zy van Jezus ook/
 Dat is dat gy uw ziel moet mefjen
 Van allen des werelts rook;
 Laat de werelt met haar pragte/
 En bemint dit klepne kint / Dat u bemint/
 Het is gebooren op Kers-nagte/
 En gy het in Bethlem vint.

Stemme : Hoe ziet men Cupido nu floreeren.

O Liefften God wel klepne kinden/
Wilt gij gebooren zijn van een Vrouw?
Om ons van Adams lot t'ontbinden/
Waar dooz wy steken in den rouw.

Wel Jesus 't is my droef om hooren/
Dat gij hier buypen in een schuur/
By Bethlehems Stad zijt gebooren/
Heel verballen van hout en muur.

Wie heeft hier eerst de tijding vernomen ras/
My dunkt dat zijn de Herderkens al/
Dat Jesus in Bethlem gekomen was/
In een verwozpen beesten stal.

De Herderkens gingen haar vertrekken
Na haar gebuuren goedertier/
Die zij terstont dede opwekken/
Trokken naar Bethlehem met plesier.

Een peder heeft wat by hem gesteken/
Want weynig gerief was daar ontrent:
Een Lammeken namen zij onbegrepen/
En veel Beesten meer onbekent.

Maria heeft Jesus toe gegrepen/
En zett' hem op haaren schoot zeer klaar:
Jesus heeft zijn hant upt-gesteken/
En gaf de Herders den zegen daar.

Maar wat genugt was 't niet hier buypen/
Boven dit Stalleken zeer bemint?
Het scheen den Hemel te ontsuypen/
Om te vermaken dit klepne kind.

Jesus heeft groote gemeynschap gehoude/
En speelden met alle de Herderkens daar/

Al was het nog zulken bitt're koude/
De Liefde en wiert dat niet gewaar.

Hoozt eens de sture noortsche winden/
Bestozimen hier rondom den stal/
Het schijnt zp't Kint willen verstaanden;
Nogtans is hy den God van al.

Dit Kint en was maar korts gebooren/
En men wist dat haast ober al;
Want de dyp Koningen quamen't te hooren/
Zp reysen met een Ster naar den stal.

Maria die stont heel verflagen/
Zoo daar dees Koningen quamen aan/
En quamen naar't Kindeken Jesus vraghen/
Om dat de Ster daar bleef stille staan.

De Koningen zijn binnen getreden;
Maria toonden't Kint zonder fout;
Een soete offerhand zp deden/
Van Mirre / Wierook ende Gout.

Herodes quam die ook te hooren/
Als dat den Koning der Koningen groot/
Te Bethlehem in den stal was gebooren;
Hy zwoer hem in stilte de doot.

Och Mensch gedenkt de groote pijn
Die dit onnoosel Kint voor ons lijt;
Laat des werelts vzeugt ydel schijne;
Want men weet nooyt uue ofte tijt.

Stemme: Hoe ziet men't Vleesch-huys.

Za Menschen zonder beven/
Loopt met de Herderkens al/
Den Heer die zal u geven / Te Bethlem in de stal/
Gaet zp hem daar bezoeken/

60 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Hy lept gewonden in doeken/

Die ons verlossen zal.

Wel God / ó klepne Kinde/

Is uw liefde zoo groot/

Om den Mensch te ontbinde/

Verlossen hem van de doot ;

Nogtans des werelts rallen

En deugt nu niet met allen/

Door haaren handel snoot.

Komt Mensch ik moet u schenken

Jesús dat klepne Kint/

Wilt gy het eens gedenken

Wat knoop hy u ontbint ;

Want Adam door de zonden/

Had ons leelijh gebonden/

En Jesús nog bemint.

Stemme: Als 't begint.

't **I**S al lang genoeg getreurt/

't **I**S al lang genoeg getreurt/

Sathan uw rijk is verbeurt/

Geest den moet verlooren/

Geest den moet verlooren/

Want heden in eenen stal/

Die uw kragt verpletten zal/

Is een Kint gebooren / Is een Kint gebooren.

Dit Kint al is 't kleyn en teer/

Dit Kint al is 't kleyn en teer/

Engeltjens / 't is uwen Heer/

Dus vol goede wenschen/

Dus vol goede wenschen/

Gaat verkondigt over al/

Breede in het aartsche dal/

Troost

Troost vooꝛ alle Menschen/
Troost vooꝛ alle Menschen.

Veel geluks Maria Maagt/
Veel geluks Maria Maagt/
Die aan God zoo heeft behaagt/
Alderlieffste Moeder / Alderlieffste Moeder/
Wellekom in 't kribbeken/
Jesu zoete kindeken / Gy zijt ons behoeder/
Gy zijt ons behoeder.

Stemme : Als 't begint.

Herders wat is 't van den nacht/
Dat den Haan ontijdig kraapt/
En den dag ons vroeg toe lagt/
Die de duyst're wolck verwaapt?
Kanhoozt dog dat zoet accoozt/
Dat des herten dzoefheyt stoozt:
Wie roept ons aan? Ik hoor een stem:
Herderkens gaat / Herderkens staat/
En zoekt het kint / dat u bemint/
Den God van al / in eenen stal.
Herderkens gaat / Herderkens staat/
En zoekt het kint / dat u bemint/
Den God van al / in eenen stal.

Herders hoorz dat spel eens aan/
Ziet wat wonder hier geschiet:
Hoe kan dat te zamen staan/
Gods lief kint in groot verdriet?
Gods lief kint in eenen stal?
Die de Schepper is van al?
Wat hier gedaan? Ik hoor een stem:
Herderkens gaat / Herderkens staat/
En

62 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

En zoekt het kind / dat u bemint /

Den God van al / in eenen stal.

Herderkens gaat / Ec.

Frans gebuur 't Moeseltjen aan /

Jan kousijn 't Fluytjen in de hant /

Hans kompeer dat zal wel gaan /

Blaast 't Moeseltjen op dat het spant :

Laat dus 't kindtjen met wellust /

Dit liet zingen daar het rust :

Lammeken zoet / Lief wellekom :

Herderkens gaat / Herderkens staat /

En zoekt dat kind / dat u bemint /

Den God van al / in eenen stal.

Herderkens gaat / Ec.

Frans kompeer zeer lieven vrient /

Lept een Lammeken aan d' hant /

Want dat wel het kindtjen dient /

Om te speelen aan den bant ;

Een Lam van een zoeten krol /

Wit van vles / schoon van den wol :

t' Za op den gang / Hoozt weer de stem :

Herderkens gaat / Herderkens staat /

En zoekt dat kind / dat u bemint /

Den God van al / in eenen stal.

Herderkens gaat / Ec.

Stemme : Als 't begint.

In 't stalleken van Bethlehem /

Is desen nacht gebooren

Den koning van Jerusalem /

Messias upverhooren :

Op lept in hoop / Op lept in stroop /

In

In doekghens kleyn gewonden/
 O Mensch om uwe zonden.

Hy leyt in hoop / Ec.

De Engels zingen met iolijt/
 Den grooten Heer der Heeren
 Zy glory nu en t' aller tijt/
 Wilt zinnen lof vermeerren:
 Komt lieven Mensch / Want uwew wensch
 Die is geheel volkomen/
 Uw zond' wozt weg genomen.

Komt lieven Mensch / Ec.

Gaat met de Herders vlijtelyk/
 Dit klepne Kint aanbidden;
 En zoekt geen uytvlugt arm of rijk/
 Ziet God leyt in een kribbe/
 Zeer armelyk / Om 't Hemelryk/
 A eeuwelyk te geven / Daar gy alcht zult leven.
 Zeer armelyk / Ec.

Stemme: Als't begint.

KAls Herders laat Jerusalem/
 En gaat den nieuwen Koning zoeken/
 In eenen stal te Bethlehem/
 Gy hem daar vinden zult in doeken:
 Komt en ziet dit wonder werk/
 God nu gewozden een Kindken/
 Legt te Bethlehem in een kleyn kribbeken.

God die het al geschapen heeft/
 Tusschen twee Beesten wozt gebonden/
 Op hoop en stroop van koude heeft/
 In arme luperkens gewonden:
 Komt en ziet dit wonder werk/

64 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
God nu geworden een Kindeken/
Legt te Bethlehem in een kleyn kribbeken.
Het Osken en het Eselken/
Haar Schepper kennen ende eeren;
Komt al kent ook dit Kindeken/
Den grooten God den Heer der Heeren;
Komt en ziet dit wonder werk/
God nu geworden een Kindeken/
Legt te Bethlehem in een kleyn kribbeken.

Stemme: Als't begint.

O Wonder onverwagt/
Wie had het oopt gedagt!
Wie had het dorven wenschen!
Dat nog eens naar des Daders wensch/
Eeuwlg God hier met ons ó Menschen zou
worden Mensch.

Die't al geschapen heeft/
Hier nu van koude beeft/
In doekstiens teer gewonden/
Op het hoop by den Os gelept/
Hier nu ó Mensch God om ons zonden van
koude schrept.

Loopt ras naar Bethlehem/
En gaat bezoeken hem/ Den Os die zal u leeren/
Hoe dat gy het kleyn Kindeken/
Maar grooten God / ó Mensch moet eeren en
't Eselken.

Stemme: Als't begint.

Maria die als heden/
In den Tempel zijt getreden/

En hebt aan de Wet voldaan/
 Daar gy dit moest onderstaan;
 Want gy schoon zijt als de straalen/
 Die uyt 's Hemels Haven daalen;
 Witter als de zilv're Maan;
 Klaarder als / klaarder als / klaarder als de
 Sterren staan.

Want gy schoon / Ec.

Die u heden quam ontmoeten/
 En uw Kintjen wilde groeten/
 Salig was den ouden Man/
 Als hy 't in zijn armen nam:
 Hy wenscht 't eynde van zijn dagen/
 Om de tijdinge te dragen/
 Aan zijn Vader Abraham/
 Dat Messias / Messias / Messias tot ons quam.
 Hy wenscht 't eynde / Ec.

O mogt ik hem ook aanschouwen!

En eens in mijn armen bouwen/
 Met de oude Simeon / Vieten hem zo wellekom;
 Nog om leven / nog om sterven/
 Zoud' ik Jesum willen derben;
 Zijn aldersoetsten naam
 Zal voortaan / zal voortaan / alleen in mijn herte
 staan. Nog om leven / Ec.

Stemme: Als 't begint.

ZWat ons gaan om te bezoeken
 Dat kleyn Kintjen zoet van aart/
 Dat Maria heeft gebaart;
 Door wien dat des Hemels Geesten/
 Staan en beven met ootmoet/

Lept

66 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Lept hier in 't midden van de Beesten:
Ziet wat de liefde doet.

Die het alles heeft geschapen/
En gekleert al wat 'er leeft/
Lept hier naakt van kouw en beest;
Voor wien dat des Hemels Geesten/
Staan en beben met ootmoet/
Lept hier in 't midden van de Beesten:
Ziet wat de liefde doet.

Zoete Kint voor ons gebooren/
Voor uw lijden / voor uw smert/
Ziet wy schenken nu ons hert;
Voor wien dat des Hemels Geesten/
Staan en beben met ootmoet:
Lept hier in 't midden van de Beesten:
Ziet wat de liefde doet.

Stemme: Alida ô zoetste diertje.

In 't niet lang genoeg geleden/
In den Hagel / Kouw en Wint/
Moet gy worden nog besneden/
Jesús aldersoetste Kint?
Gaat gy alree uw Bloet vergieten/
Die nog zijt zoo jong en teer?
Ja / ô Mensch! wilt dat genieten;
Want zijn Liefde wilt nog meer.

Laat gy u alree besnijden/
Met zoo grooten smert en pijn?
Wat zult gy nog moeten lijden/
Als gy zult wat ouder zijn?
Gaat gy alree uw Bloet vergieten/
Die nog zijt zoo jong en teer?

Ja!

Ja / ô Mensch! wilt dat genieten;
Want zijn Liefde wilt nog meer.

Ach wie zonder kunnen wenschen
Meerder liefde / meerder goet /
Als dat Jesus vooz de Menschen /
Storten komt zijn dierbaar Bloet!
Wilt met een dankbaar hert aanvaarden /
Hy schenkt het u al te gaar;
Hout dees gifte by in waarden /
't Is vooz eenen Nieuwe-Jaar.

Stemme: Astrea waarde Maagt.

Al' eer en lof alleen / Zy God / het eeuwig een /
Die met vierblanmend' Oogen ziet /
Van 't hoogst' / al wat om laag geschiet;
Die Spieren / En Nieren / En Harten kent /
En straf en zegen zent / Die beplig / En Heylig /
In zig bestaande / heeft begin nog ent.

Op Eng'len brengen mee /
De boodschap van de vree /
Terwijl de Vrede-vorst op d' Aart /
Uyt God / wort van een Maagt gebaart:
Die blijde / Zal lijden / Aan 't kruys' gehegt /
Die Koning leeft als knecht:
Wiens leven / Wiens sieven /
Het zwaart verdoemt / en weer de vreed' opregt.

Maar nu al 't Menschdom stil
Gelaten / goet van wil!
Dat elk zijn heyl ontfangen wou
Zoo gaarn' als 't Jesus geven zou!
En hoorden / De woorden / Van God / uyt hem
Wiens Star naar Bethlehem /

68 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

De Wijfen / Doet rijfen/

Slegts op 't gesigt: Og quaat op zijn stem.

Dat ligt wort niet beschouwt/

Dan die in Salem bouwt/

Paleys en Tempel Hemel-hoog;

Maar van 't eenboudig Herders oog:

De Velden / Vermelden / Zijn eer al om;

Dog Arons Priesterdom/

Hoe pragtig / Hoe magtig/

Is vooz 't on-uytbaar lof van Jesus ston.

Die 't al in zig bepaalt/

Is hier om laag gedaalt/

Uyt God' / door Lugt en Wolken heen/

Op dat hy voere van beneen/

De Zielen / Die knielen / In need'righeyt/

Dooz haar een Chzoon bereydt/

En mede / In brede/

't Geloovig Hart niet zig ten Hemel leydt.

Stemme: Ik plagt wel den tyt voorleden.

Mensch naar Godes beelt geschapen/

Komt gy schijnt wat vzeugt te rapen/

Uyt het snel verdweenen goet/

Dat de Ziel veel pijnen doet:

Trekt uw hert van dese leuren/

Eer zy 't Godd'lijk beelt besmeuren;

Want al wat het pek aanraakt/

Is het schoon / 't wort huyl gemaakt.

Al zijt gy in zond' ontfangen/

Niet te min hebt gy verlangen/

Om te doen nog eenig quaat:

Och hoe deert my uwen staat!

Loopen / ketfen / zwieren / dzillen/
 Hondert duysent zotte grillen/
 Breygt gy voort met Ziel verlies:
 Straft men u zoo is men vies.
 Veel en weten niet te spreekken/
 Dan van ander-mans gebreken/
 Ofte zeer onnutten hout/
 Daar't gemoet mee wort benout:
 Dalt'er zomtijts eens te zingen/
 Hoozt veel Goddeloose dingen:
 'k Wenschte wel vooz desen tijt/
 Datz' haar tongen waren quijt.
 Hooz den spiegel 't havy op fetten/
 Daar kont gy het best op letten;
 Eer den Mupsbos is geruynt/
 Dikwils is de Wis versuynt:
 Tijts genoeg vintg' om te praaten/
 En te pronken agter straaten;
 Van den Goddelijken dienst
 Houden veel het alderminst.
 Komt gy dan nog in de Kerken/
 Dikmaals is 't om te bemerkken/
 Den persoon die gy bemint/
 ('t Schaamt my dat ik 't zoo hebint)
 Met een schandig oogen wenksken/
 't Quaat gebonden duyvels strenksken:
 d' Een trekt d' ander haast van daar/
 Gaat / en loopt / 'k en weet niet waar.

Stemme: Als't begint.

En kindeken is ons gebooren/
 In dees Kers-nagt/

Van

70 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Van een Maagt uytberkooren/
Dooz des Geests kragt.

God heeft haar doen verklaaren/
Dooz d' Engel Gabriël/
Dat zy een Zoon zou baaren ;

Maar zy antwoorde siel :

Hoe handit dog geschiede / Ik ken geen Man ?

Gods Engel 't haar bediede :

Zy nam 't woort an.

Een kindeken / Ec.

Zy sprek met groot vertrouwen/
Als zy dit had gehoord/
Heer wilt uw Maagt aanschouwen/
My geschied' na uw woort ;

En heeft den Heer geprezen / Met Lof-zang zoet/
Lof / prijs en eer bewezen / In diep ootmoet.

Een kindeken / Ec.

Als zy zou worden Moeder/
En den tijt was verbult / Joseph haren behoeder
Had met dees Maagt gedult ;

Want God den Heer der Heeren/
Had hem verklaart / En alle zijn begeeren
Geopenbaart.

Een kindeken / Ec.

Zy reysden na haar paalen/
Dooz keiserlijk gebiet / Om tribuut te betaalen ;

Maar hoorz wat daar geschied' /
Zy bonden geene Stede / In Bethlehem/
Joseph haar man vol vrede / Nam haer met hem.

Een kindeken / Ec.

Buypen de Stad zy bonden
Een arme beesten kop / Daar Ose en Ezel stonden/
Gebonden aan het hoop ;

Daar

Daar haarden zy by nagte / Dees Maget zoet /
 Zonder weedom of klayte / In groot armoet.
 Een Kindeken / Ec.

Maria en Joseph hebbe /
 In doeken wit en klaar /
 Heer gelept in een krebbe /
 Dit kindt ons Heer voorwaar :
 Zy hebben aangebeden / Dit magtig kindt /
 Een God van eeuwigheden / En zeer beminnt.
 Een Kindeken / Ec.

d' Engelen Gods vertelden
 Dees blijde boodschap ras /
 Aan d' Herders op de velden /
 Dat 't kindt gebooren was /
 't Geen haar most zalig maken /
 En ons met haar / Aldus wiert haar de zake
 Gantsch openbaar.

Een Kindeken / Ec.

d' Engelen zongen schoone /
 Vol vzeugde onbezwaart /
 Glory God in den Throone /
 En vzeede op der Wart /
 Zy nu aan alle menschen / Van goeden wil.
 Die na de vzeede wenschen / Haten geschil.

Een Kindeken / Ec.

Nu bidden wy dit kinde /
 Den Heer der Heeren groot /
 Dat hy ons zyn beminde /
 Wil bystaan in der noot ;
 En wy hem mogen prijsen / In eeuwigheyt /
 In 's Hemels Paradijse / Door ons bereypt.

Een Kindeken / Ec.

Stem

Stemme: ô Kers-nagt.

O Kers-nagt / een der langste nagten/
 Des Hemels ligt dooꝝ breekt met kragten/
 Regt midden in uw duysterheyt/
 De Sterren glinsteren en flikken/
 Dat d' Herders op het velt verschyffiken/
 Als 's werelts breed' haar wert verbreyt.

d' Eng'len schaat verkondigt haar vreedde/
 Des Hemels ligt wijst haar de stede/
 Daar God en Mensch te zamen leyt/
 In eenen stal / tusschen twee beesten/
 Den grootsten en den aldermeesten/
 Was op het hoop zijn plaats bereypt.

Op het hoop / gewonden in doeken/
 Lept een kleyn Kint / het welk de vloeken
 Van ons te vooꝝ verdiende straf/
 Op zijne schouderen most dragen/
 En zoo dooꝝ lyden / pijn en slagen/
 Moest dooꝝ de doot / gaan in het graf.

Om ons met hem te doen verrijsen/
 En eeuwiglijk loven en prijsen/
 Vooꝝ zijn groote barmhertigheyt/
 Dat hy hier nederdaalt van boven/
 En op dees aard' wil zijn verschoven/
 Om onser menschen zaligheyt.

O Lieve Kint / en God te gader/
 t' Zaam met den Heyl'gen Geest en Vader/
 Die is / die was / die wesen zal/
 Van wien / in wien / dooꝝ wien wy leven/
 Wilt ons dog die genade geven/
 Dat wy u kennen Een en Al.

Stem:

Stem: Sinte Niclaas Heyligman.

Werblijt u mensch / wie gy zijt/
 Laat uw hart dooz vzeugt opspringen/
 Want u veel heylsame dingen/
 Zijn geschonken op Kers-tijt:
 Het welk d' Eng'len ons verlaaaren/
 Dooz haer meenigt' in de logt/
 Met gesangen openbaaren/
 Dat nu is ons heyl volbragt.
 's Hemels Geesten zijn verblijt/
 Dat den Heylant is gebooren/
 Die belooft was van te booren/
 En verwacht zoo langen tijt;
 Die Abzam en de Propheten/
 Lang verwacht hebben met smart:
 Wilt dees Heylant niet vergeten/
 Rijst hem nu uyt al uw hart.
 Wilt nu mede vrolijk zijn/
 Met de Eng'len vzeugdijg zingen/
 Die dus blijden boodschap bzingen/
 Dat een kind in koud' en pijn/
 In een stal tusschen twee Beesten/
 Op 't hoop in een kribbe leyt/
 't Geen nu loven 's Hemels Geesten/
 Met gesang in vrolijkheyt.
 Zy zingen zonder verschil/
 Glorij in 't hoogst zy den Heere/
 Wilt met ons zijn lof vermeere/
 Gy menschen van goeden wil/
 Die hier leeft op deser aarde/
 Vzeede heeft u God bereyt:

74 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Prijft dit Kintjen hoog in waarde/
Dat op 't hoop hier neder leyt.

D' Harders hoozden dese maar/
Als bewakend' haare kudden/
Begosten uyt breez te schudden/
D' Engelen aanspraken haar :
Wilt niet schrikken / ofte beben/
Maar zyt in uw hart verblift ;
Want u is een Kint gegeven/
Dat u van de doot bevrijt.

Doen zoo zyn de Harders ras/
Te zamen met groote hoopen/
Na het stalleken geloopten/
Dat niet veer van daar en was :
Daar bonden zy blydelijke/
Met vreugden dit klepne Kint/
Een Heer van des Hemelsrijke/
By zijn Moeder lief bemint.

Zy hebben in d' arme stal/
Met vrolykheyt aangebeden/
Dit Kintje van eenwoigheden/
En den Schepper van het al ;
Geyzeesen zyn liebe Moeder/
Die een Maget was altyt ;
En ge-eert zynen Behoeder/
Blydelijk in dees Kers-tijt.

Laat ons met de Harders al/
Met blyfchap dit klepne Kinde
Gaan zoeken ende gaan vinde/
Tot Bethlehem in den stal ;
Aanbidden en wel bedenken/
In het harte gaans verblift/

Die bzeugden die 't Kint komt scheinken/
 Wan ons menschen op Kers-tijt.

Stem: Ik ging op eenen morgen.

Wat ons den Heere loben/
 Die ons dus heeft bemint/
 Dat hy neerdaalt van boven/
 En wort nu een kleyn Kint/
 In pijn en smart den mensch gelijk/
 In armoede verschoven/ Om ons te maken eijke.
 Wy moesten de doot sterben
 Gekomen door den val / En eeuwelijken derben
 Der Eng'len blijd' geschal/
 En's Hemels zoete melody/
 Die wy nu weer be-erven;
 Dus zingt met herten bly.

Nu prijst den nieuwen Koning/
 Dit Kint ons Heer ons God/
 Die hier komt tot verschooning/
 Van onser zonden lot/ Heerdalen in dit aartse dal/
 En kiest tot zijne woning/ Een arme beesten stal.

Daar leyt hy by twee beesten/
 In koude op het hoop/
 Wanneer des Hemels Geesten/
 Zingen wel schoon en moop:
 Gloria zy God / zonder verschijf/
 De menschen vrede meeste/ Die zijn van goede wil.

De Harderkens bevoeden/
 In 't midden van de nacht/
 Daar zy haar kudde hoeden/
 Iets wonders was volbragt;
 Om dat Gods klaarheyt haar omscheen/

76 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Dreessen in haer gemoeden / Als zy waren alleen.
Als d' Engelen verkonden /
Van d' Herders dees nieuw maar /
Zoekende / zy hem vondē / By zijne Moeder daar /
Tot Bethlehem / in eenen krib /
In doeken klaar gewonden /
Behoet al door Joseph.

Zoo haast als zy bevinde / (Kinde /
Dit woort te wesen waar / Dat desen kleynen
Ons Zaligmaker daar
Gebooren was tot onser vreugt /
Zy / en al Gods bekinde /
Hebben haar zeer verheugt.

Een Sterre upt den Oosten /
De Wijsen volgden na /
Die haar / en ons vertroosten / In ons geledē scha
Dus laat ons zingen Gloria /
Zy u God in den hoogsten / Amen / Alleluja.

Stem : La Lande.

O Christen zielen / Met de Herders op / op / op /
Wilt mi met haar neder-knielen /
Heffen eens uw hart in top /
Da des Hemels helder ligt /
Dat doorstraalt d' Herders gesigt :
Straks zy voor God nedervielen /
Door des Engels zoet berigt.
Door zangen schoone / Die de Eng'len in de loft /
Zongen met een zoete thoone /
Hebben zy den Heer gesogt ;
Als zy dat woort gloria / Horen zinge / voor en na /
Zy God in den hoogsten thoone /
En de menschen vrede / ja.

Zp

Zy gaen voort zoeken / Na het Kintjen over al /
 Hier en daar / in alle hoeken /
 En zy vondē't by geval / In een arme beeste koop
 By twee beesten / schoon en moop /
 Meer gelept in witte doeken /
 In een krebbe op het hoop.

Hebben met reden / Dit kleyn liebe zoete Kint /
 Zeer ge-eert en aangebeden /
 Metter harten zeer bemint ;
 Waren vrolijk in 't gemoet /
 Vallen 't Kintjen daar te voet :
 Wilt met haar aanbidden heden /
 Wven God / dit Kintjen zoet.

Hy is gebooren / Die ons zalig maken zal /
 't Geen hy ons met vzeugt doet hooren /
 Daar hy leyt in d' arme stal /
 In het midden van de nagt /
 In armoede kleyn geagt /
 Die belooft was van te booren /
 En by ons zoo lang verwacht.

Dus laet ons zingē / Met de Herders vrolijk zijn
 Laat uw hart van vzeugt op-springen /
 En met haar zoo bupten pijn /
 God gaan zoeken metter vlijt /
 En gaan vinden gants verblijt ;
 Want ons wonderlijke dingen /
 Zijn geschonken op Kers-tijt.

Stemme : Beata immaculata.

B menschen wilt u verblijden /
 Verheugt u in 't gemeen /
 Dit zijn nu de rechte tijden /

78 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Tot vzeugt vooz groot en klein;
Dies zijt verblijt / In dees Kers-tijt/
Messias komt die ons bevizjt.

d' Engelen zijn komst verhalen/
Wan d' Harders op haar wagt/
Een groot licht komt haar bestralen/
In 't midden van de nagt:
Zp zongen klaar / Vzeede zp haar/
Die God belijden openbaar.

De Harders zijn voozt getreden/
In d' arme beesten stal/
Daar hebben zp aangebeden/
Een Kint / een Heer van al;
Dielen terfont / Meer op de gront/
Ozoeten dit Kint met hart en mont.

Zp eeren dit klepne Kinde/
Loven die grooten Heer/
Die hem hier had laten binde/
Om al zijn Leedjens teer;
Gelept op 't hoop / En Ezels stroop/
In een zoo slegte beeste koop.

Een Ezel en Os verwarmen
Dit Kint / een eeuwig God/
Dat hier leyt en schzept met karmen/
In 't arme beeste kot/
Zijn Moeder zoet / Dit Kint begroet/
Met Josef die het wel behoet.

In armoed' is God gebooren/
Tot onser zaligheyt/
En heeft ons / zijn uytverhooren/
Dooz armoet plaats bereyt:
Om dooz de deugt / Hier na met vzeugt/
Eeuwig met hem te zijn verheugt.

Stema-

Stemme: Puer nobis Nascitur.

IWat ons verheugt zijn in den geest/
Laat ons met blijfchap zingen:

Wu zingt met vreugden op dit feest/
Wanhoort wát wonder dingen.

Een kindt ons nu geboren is/
Wu laat uw zorg en vreesen:

Een kindt dat ons te vooren is
Weloost geweest voór desen.

Een kindt / ons God van eeuwigheyt/
Kont ons nu zalig maken:

Een kindt dat in een kribbe leyt/
Daar Os en Ezel waakien.

Een kindt dat ons verlossen moet/
Kont hier nu van zijn Vader:

Een kindt dat stoxen wil zijn Bloet/
Wooz ons menschen te gader.

Een kindt dat alle dingen weet/
Kont van God neder dalen:

Wat Adam in den Appel beet/
Wil dit kleyn kindt betalen.

Tot Bethlehem in eenen stal/
Leyt dit kindt kleyn en teder:

Een kindt / een Schepper van het al/
Op hoop een stroop ter neder.

Wu wort geboren van een Maagt/
Die Maaget is gebleven:

Een Maagt die God op 't hoogst behaagt/
Een Maaget al haar Leven.

Een Maaget wort nu Meder Gods/
En baart hier zonder smerte:

20 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Een Maget die Maagt bleef altoos :

Een Maget na Gods herte.

Een Maagt baart God en Mensch te zaam/

Een Kint/ een zoet lief Kinde ;

Dat gaat zy zup' ver en bequaam/

Petjens in doeken winden.

Een Engel uyt des Hemels Thoon/

Een Bood' van God gesonden/

Die komt dees blijde boodschap schoon/

Van d' Harderjens verkonden.

Terstont zoo volgen boozt hier na

Veel die Gods lof vermerreren/

En zingen alle Gloria/

Zy God den Heer der Heeren.

Ook vzeede zy op deser aart/

Den mensch van wille goedig.

De Harders gingen onbezwaart/

Zoeken den Heere spoedig.

Zy loopen alle zeer gezwint/

Om haar Heplant te zoeken :

Zy blinden hier dit kleyne Kint/

Gewonden net in doeken.

Zy vallen booz dit Kintjen neer/

Hebben dat aangebeden :

Zy kenden wel het was haar Heer/

Een God van eeuwigheden.

Laat ons nu met de Harders gaan/

Dit Kintjen bidden smeeken :

Bidden dat het aan ons vooztaan/

Geen hulp en laat gebreken.

Stem :

Stein: O Maria die als heden.

Zoeten Jesu uytverhooren/
 Die nu heden zijt gebooren/
 Van een zuiver repne Maagt/
 Van een Maagt die God behaagt;
 Zonder pijn / weedom of smarte/
 Zonder drukken in het harte/
 Van die Moeder / van die Vrouw/
 Die God diende zeer getrouw.

Lieven Jesu / lieve kinde/
 t' Bethlem was geen plaats te vinde/
 Booz uw Moeder / nog haar Man/
 Als haar quam het baren an;
 Dog zy zогten de gereesten/
 Houden daar een stal der beesten/
 Daar zy u by nagte baard';
 Joseph haar en u bewaard'.

Kleynen Jesu / kleyn in wesen/
 Uwen naam wort hoog gepresen/
 In de koude midder nacht/
 Daar de Harders op de wacht/
 Hooren zingen van de Eng'len/
 Die haar stemmen t'zamen meng'len/
 Glory God zy in zijn rijk/
 En den Mensch zy vree gelijk.

Kintjen Jesu / teer van leden/
 Van de Hardes aangebsden/
 Uwe Godheyt wort bekend/
 Als gy eerst gebooren bent;
 Want zy booz u neder vallen/
 In een hut der beesten stallen/

Daar zy u zien leggen net/
Op een arrem stroopen bed.

Rijken Jesu / arm geboren/
Van een Maget uytverhooren/
In een hutjen / op het velt/
Voor de beesten neer gestelt;
Daar den Os en Ezel schuylen/
U verwarmend' met haar muplen;
Daar geen leg-plaats' voor u was/
Dan op 't hoop en doyre gras.

Grooten Jesu / kleyne kinde/
Die u zoekt die kan u vinde/
In een arme beeste stal/
Als de alderminst' van al;
Op het velt / op doyre heyde/
Daar uw Moeder u neer leyde;
In een stal / op beesten hoop/
In een kreb / op Ezels stroop.

Sterken Jesu / sterk van magten/
Sterken Heere der Heykrachten/
Die den een zijt / en den al/
Wintmen u hier in den stal?
Van een Maget vast gebonden/
Van uw Moeder vast gewonden/
Met een witte iinnen bant/
Die de magt hebt in uw hant.

Goeden Jesu vol weldaden/
Dit doet gy al uyt genaden/
Dat gy arm geboren zijt/
Tot ons voordeel op dees tijt;
Om ons menschen al te sparen/
Die anders verlooren waren;

Om den mensch te maken vry/
Van de helsche slaverny.

Jesu God van eeuwigheden/
Die van d' Harders aangebeden/
En gepresen heden zyt/
In de vreugde op Kers-tijt;
Leert my u altyt beminnen/
Bestiert al mijn hart en zinnen/
Dat ik u geef prijs en dank/
Nu / en al mijn leven lank.

Stemme: Weest over schoon Harderin.

Engel. **H**ardertjens ontwaakt u nu/
Staat 'er eens op/en weest niet schu/
Maar wilt 'er eens vrolijk wesen/
Over dees blijde maar/
Maar naar der zoo lang vooz desen/
Gewens is meenig Jaar.

Harders. Wel wat is dat/dat ons daar steurt?
Laat 'er eens zien wat ons gebeurt;
Wie komt 'er ons hier ontwaken/
Met een zoo blijden stem?
Wat wil hy dat wy daar maken?
Laat ons eens hooren hem.

Engel. Hardertjens wat vraagt gy al?
Loopt 'er eens ras naar Bethlems-stal/
Daar zult gy blinden in doeken/
Den grooten Heer van Al:
Wilt hem dog vlendelyk groeten/
Hy u verlossen zal.

Harders. Komt dan Titer en Carileen/
Laat 'er ons vlytig gaan daar heen:

84 Onde ende nieuwe Kers-gezangen.
Laat ons hem gaan begroeten/
En nemen elk wat mee/
Hy zal het wel weer versoeten/
Hy brengh't er ons vast de vree.

Stemme: Bell' Iris

WLaast nu fama / blaast Trompet/
Alk zal u met Lauw'ren cieren/
En ontsteeken vzeugde bieren;
Want den peys is vast geset:
Ach wat kan men meerder wenschen!
't Kint van Bethlehem maakt vree/
Tusschen God ende de menschen/
Brengh't 't vantsoen ook zelver mee.

Musa zingt / heft op uw stem/
Plukt nu loofjens Herderlume/
Om een kroontje te beghime/
Dooz den Bozst van Bethlehem:
Israëls God die was zjn Vader/
Is mi Mensch van Abzams zaat:
Hoe kost hy ons wesen nader?
Hont ootmoedig boert geen staat.

Laat ons zien waar 't Kintje leyt/
Heemt uw Moesel / fluyt en Deele;
Want wy zullen daar wat speele/
Houden 't Kint / is 't dattet schreyt.
Coridon g'en moet niet vreesen/
Dooz zjn grootheyt ofte magt;
Wy zullen zeer welkoin wesen/
G'loof den Engel ons verwagt.

Gaat gy met een leege hart/
Njter / wel dat waar een schande/

'k Zal wat leggen in ons mande;
 Want het is 't gebzupk op 't Lant:
 Laat ons dan een zuppje maken/
 Het is kout en in de nagt/
 Het zal ons daar ook wel smaken:
 Want wy komen van ons wagt.

Zijt gegroet lief waarde Maagt/
 Op 't gefang speel ik een deuntje/
 Voor het nieuw gebooren Zeuntje/
 Ik hoop dat het u behaagt:
 Zijt nu welkom kleynen Broeder/
 Wy zijn Harders hier ontrent/
 Arme Boertjens / lieve Moeder/
 Wy en zijn niet Hoofs gewent.

Op des Engels woort en stem/
 Komen u Messias zoeken:
 Legt gy hier in arme doeken/
 In 't gehugt van Bethlehem:
 Ach gy zijt daar alle menschen/
 't Is vier dupsent jaar / en meer/
 Nog gestadelijk om wenschen;
 Welkom / welkom grooten Heer.

Stemme: Windeken daar het Bos af drilt.

WIndeken teer / hoe legt gy hier?
 Heeft Bethlehem voor u geen vier?
 Hemels Beesten / Minst en meesten/
 Haalt een kool uyt 's Hemels Zaal/
 En doet ons branden altemaal.

O grooten God van Israël/
 Zeeker gy legt hier niet wel;
 Uw teer leden / Versch besneden/

86 Oude ende nieuwe Kers-gezangen,
Lijden hier te groote smert:
Komt neemt uw rust-plaats in mijn hert.
Kindeken zoet / en schreijt niet meer.
Op zijt ons nieuw gebooren Heer/
Ons lief Boertje: Ik een Boertje/
Zal u dienen zoo getrouw/
En u wat halen voor de kouw.

Hoe komt 't Heer datje niet en spreekt?
Hier is zoo veel dat u ontbreekt:
Ik ga looven / Haastig hoopen
Boter / Broot / Kaas / Melk en Meel/
Zupker / Zyrop / Koek / Dijp-kaneel.

Moedertje ik sta hier en gaap/
My dunkt uw Zoontje by naar slaapt:
Ik zal speelen / Zoetjens veelen/
Zingen na / na / slaapt met lust;
Ik wensch den jongen Koning rust.

Zupbere Maagt zoo 't u beliest/
Ger dat wy gaan ons dog geriest:
Wilt ontwinden / Ons Bewinden/
Om te kussen zjn Doetjens teer/
Die wy kennen voor God en Heer.

Stemme: La duchesse.

Hoe dus hier in de stille nacht!
Veel stemmen / die met zoet vermaak zoo
dringen/
En lieffelijc zingen / God is in 't Dlees gebracht/
Ma Bethlem Herders spoept dog ras u gangen/
Alwaar gy zult uw God en Heer ontfangen/
Die alles heeft gegeven / Geeft hem zelven nu/
W offerend' ziel en leven / Daerom wreeft niet schu/
Wringt

Breyngt vree aan alle Menschenen/
 Die't met hart en ziele wenschen/
 En wilt my volgen na / Op het Alleluja.
 Treet Harders in / en ziet gy niet
 Wie vooz u lept? hier in een stal gebooren/
 Jesus verkooren / Die u peys aanbiet:
 Ontwekt / scheidt moet; want hy lept hier ge-
 bonden/
 En komt voldoen vooz al uw hoose zonden/
 Hy zal u niet weg stooten / Hy is veel te goet;
 Wilt u gemoet ontblooten / Doet een kleyne boet/
 Toont uw gebrooken harte/
 Hy zal heelen al uw smarte;
 Want een gebogen riet / En zal hy breeken niet.
 Die is / en was / eer alles waar/
 Lept hier in pijn / vol zwaarheyt en rouwe/
 In dees felle kouwe / En geen voorraat daar/
 By d' Os en Ezel slegt in arine doeken/
 Op hoop en stroop daer moet men Jesum zoeken:
 Een stal vooz 's Heinele's Chroone kiest hy hier
 beneen;
 Om ons alsoo te toone / Hoe men na moet treen/
 En met hem leeren haten/
 Alle werelts pragt en staten/
 Om zoo te gaan met hem / In 't nien Jerusalem/

Stemine: Daar was een Vrouw.

E. **H**arders / ey hoozt / Een nien en blip geboozt/
 Van's Daders Zoon / het eeuwige Woozt/
 Te Bethlem gaat hem zoeken/
 Daar lept het Kint / in kouwe en in de wint/
 Gewonden in arm' doeken.

88 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

H. Is dit het Lam / Gebooren van de stam/
En uyt het zaat van Abraham?
D' Eng'len die ons verscheenen/
Zeyden het was / Onsen Messias/
Daar na zijn zy verdweenen.

J. Harders zijt blij / Wy is 't / geloobet my/
Stelt alle vreesse aan een zy:
Maar laat ons hem gaan groeten/
Geben hem eer / Als onsen God en Heer/
En kussen hem zijn voeten.

H. Moeder van God / Hoe komt gy in dit kot
En waarom op geen Heeren stot?

M. Liebe Harderinneke:
't Kintjens wensch / Is 't harte van den mensch/
Ook van een slegt Boerinneke.

H. Welkom o Heer / Wy danken u van d' eer/
Dat gy komt op der aarden neer:
Thien duysent zuyv're geesten/
Geben u lof / Al in des Hemels Hof/
Hier legt gy by de beesten.

Welkom zoet Kint / Dat ons zoo zeer bemint/
Uw' liefde my aan u verbindt:
Doet ons in liefde banden/
Neemt vooz Altaar / Hart en Ziel te gaar/
Ons wil tot offerhande.

Stemme: Courant simples.

In 't midden van dees stille nacht/
Wy zongen loofden God / en hielen wagt/
Amaril stiet / trok zoetjens aan mijn mou/
Zag een groot ligt / wist niet wat 't wesen zou.
Wy zweegen stil / waren bevreesd/

Hoorde een bly geschal / het was 'er feest ;
 Een Engel met een vriendelijke stem /

Zey : Harderkens spoeyt u na Bethlehem.

Wy liepen / yder riep zijn maat :

Elk dacht dat hy daar zijn zou veel te laat :

Wy vonden daar 't zoet Goddelijke kint /

't Ley op het hoop en stroop / in kouw en wint.

De Maagt knielde voor 't kintje neer /

Den Os en Ezel verwarinden haar Heer :

Ach ! daar en waar geen gerijf in den stal /

Dan een kleyn lampje / en dat was het al.

O daar en was geen vuur nog schouw !

Hogtans zoo scheen 't ons hart verbranden zou :

Wy wierden niet vzeugt verbult altemaal /

Het stalleken was een Hemelsche Zaal.

En zouden ons hutjens van 't velt /

Mel neffens 't stalleken hebben gestelt :

Gods Moeder zey / Harderkens blijft in vree /

En vzeugt morgen al uw gebuurkens mee.

Stemme: Jenne myn schoone.

Komt / komt lief vzoeder /

Ziet de Sterre die blijft staan /

Laat de Beesten nemen voeder /

En wy zullen verder gaan :

Ziet de Sterre schijnt zoo hel /

Ach daar rust Emanuël ;

Laat ons langs der aarden kruypen /

Tot den God van Israël.

O liebe Moeder Sprak Melchior / laet ons zien

Uw Zoon, ons Vplant en Vzoeder /

t' Omhelsen wilt niet verblen :

90 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Welkom vorst van Israël / Zoet kind Emauël
Welkom rust-plaats van de liefde /
By verlost ons van de Hel.

Dit zijn ons schatten /
Mirrhe / Wierook ende Gout /
Die den Hemel kan ombatten /
En het Marrijk heeft gebout /
Dooz u is 't van geender waart /
Al bragt ik de gantsche aart /
Dooz dees giften u erkennen /
God Mensch / Koning nieuw gebaart.
Jesus ons leven / Ontfangt nu het Heydendom
't Is u tot erfdeel gegeven /
Wy zullen uw Naam al om /
Gaan verbeyden in ons lant :
Laat nog eens uw teere hant /
Ong den laatsten zegen geven /
Tot een eeuwig onderpant.

Adieulieb' Moeder / Wy bedanken u van d'eer /
En u Joseph / 's Kints behoeder /
Ong vertrek is Gods bekeer :
't Waar de wensch wel van ons al /
Hier te blijven in de stal / Om te dienen u ô Maget
En het Kintje boven al.

Stemme: Komt Heylig Geest.

Blijft volken en geslagten /
Den Heere groot van magten ;
Want hy heeft vast gehegt / (spade /
Op ons al zjn genade ; Dus blijft v:rog ende
De waarheyt Gods opregt.
Want hy heeft ons gegeven
De hoop tot 't eeuwig leven / Ong

Ons zendende zijn Kint;
Die komt de doot bestrijden/
En ons daar van bevrijden;
Want hy die overwint.

Nu moet den duivel wijken/
En t' eenemaal bezwijken/
Zijn magt gaat heel te niet:
De menschen zullen leeren/
Haar God met deugden eeren/
Al door dit Kints gebiet.

Dit 's den beloofden Koning/
Die uyt des Hemels woning/
Op 't Aartrijk is gedaalt/
Om weer tot God te trekken/
Tot deugden te verwekken/
Al die 'er zijn verdwaalt.

Hy is den Heer der Heeren/
Die eeuwig zal regeeren/
In Koning Davids Throon:
Door hem zoo moeten wijken/
Al 's Werelts Koningrijken/
En leggen af haar kroon.

Stemme: O zalig heylig Bethlehem.
Den Mensche.

O Grooten Heer waarom zoo kleyn/
Is eenen stal van u verhooren?
Zijt gy van eene Maget reyn/
In alle noot zoo bloot gebooren?
Christus.

O Mensch! Ik uyt mijn eeuwig Rijk/
Ben op der aarden neer geresen;

92 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Om dat gy wilde God gelijk/
Met Adam en met Eva wesen.

Den Men. O eeuw'g Woort waar is u stem/
Die eertijts Israël dede beven?
Waarom een kind in Bethlehem/
Zijt gy van boven ons gegeven?

Christus. Om dat gy wilde goet en quaat/
O Mensch' hooftvaardig / door het eeten
Van eenen Appel / tegen raat/
Van uwen Heer en Schepper weten.

Den Men. O Meester van de werelt al/
Moet gy een plaats voor u gaan zoeken?
En vint gy niet als eenen Stal/
Eylaas! en weynig arme doeken?

Christus. O Mensch' een Dellen-kleet bereept/
Was u van God / om uwe zonden;
Daarom ook mijn onnosselheyt/
In arme doekjens is gewonden.

Den Men. Waarom / ô Jesu Davids Zoon/
Gebooren Israëls behoeder/
Kiest gy de kreb voor uwen thron/
In't hoop gelept van uwe Moeder?

Christus. In dese noot en ongemak/
O Mensch' / om uwe quade lusten;
Hier onder dit ellendig dak/
Om u te lossen moet ik rusten.

Den Men. Die van den Hemel zijt ge-ëert/
En wort gediend van all' uw Geesten/
Hoe is uw hoogheyt zoo verneert/
Gelept in't midden van de beesten?

Christus. Om uwe schult / ô Adams kind!
Op by de beesten zijt geleecken;

De beesten daar gy my ty vint/
 Zijn u gegeven vooz een teeken.

Den Men. O lang verwagt van Israël!
 En niet / eplaaſ! van haar ontfangen;

Hoe zien ik hier / Emanuel/
 Alreets de traanen op uw wangen.

Christus. Om u / o Zondaar! ik zoo ſchrey/
 Uw zonden my alſoo bedroeben;
 Ik u nog tot berouw verhey/
 O menſch' en wilt niet meer vertoeben.

Met deſen Nieuwe-Jaare
 Zoo wort ons openbaare/
 Hoe dat een Maget vzugtbaare/
 De werelt heeft verblijt.
 Geloobet moet zijn dat zoete Kindeken/
 Ge-eert moet zijn dat zoete Maagdeken/
 Nu eeuwelijkt tot aller tijt.

Hoe wel was haar te moede/
 Doe zy in vleeſ en bloede/
 Mansag haars harten hoede/
 Den Heere der werelt wijt.

Geloobet / Ec.

Zy haarde zonder pijn/
 Ende bleef reyn Maget fijne/
 Des zondaars Medicijne;
 Dus hebben de Joden spijt.

Geloobet / Ec.

Die Eng'len zongen ſchoone:
 Gloria in den Throone;
 Ter eeren / en tot loone/
 Van 't Kind gebenedijt.

Geloobet / Ec.

Als 't agt dagen was geleden/
 Doe wert Jeſus beſneden/
 Na der Joden zeden/

't Wells

94 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
't Welk ons van zonden vryt. *Beloobet / Ec.*

Uyt Orienten Lande/
Quamen te Offerhande/
Dze Koningen onbekande/
Gode gebenedijt. *Beloobet / Ec.*

Den derthienden dage zijt broeder/
Bonden zy hem by zijne Moeder/
Joseph was zijn Behoeder/
Zoo ons de Schrifstuure belijst. *Beloobet / Ec.*

Als die dze weeken omme quamen/
Zoo gingse na betamen/
Onbedlekt van alle blamen/
't Welk was om ons profijt. *Beloobet / Ec.*

Aldus ging die Maagt simpel/
En droeg haar kint ten Tempel/
Alle Vrouwen tot een exempel/
Die volgt het niet vlijt. *Beloobet / Ec.*

Een schoon Liedeken, van het Nieuwe-Jaar.

Erwaakt nu Israël / doet op uw ooren/
Wilt hooren der Propheten stem/
Die ons langen tijt was beloofd te vooren/
Die is ons nu gebooren in Bethlehem:
Zoo ons de Schrifstuure getuygt van hem/
Zoo zal hy wesen onsen Middelaar:
Wilt vzeugde bedrijven / Mannen en Wijven/
Al in dit zoete Nieuwe-jaar.

Een Sterre uyt Jacob is opgeresen/
Zoo als Balaam heeft gepropheteert;
Abrams belofte is geschiet voor desen/
Ons Zaligmaker is gedecendeert:
Den dag die Simeon heeft begeert/

Die is ons gekomen / noopt blijder maar:
 Wilt vzeugde rapen / Gy Christen Schapen/
 Al in dit zoete Nieuwe-jaar.

Den bant van Adam is nu gebroken/
 Dyeede wozt verkondigt over al 't aartrijk:
 Daar ons Johannes af heeft gesproken/
 Is ons gekomen tot allen tijt/
 Uyt liefde geworden puur Menschhe / ons gelijk/
 Om ons te verlossen allejaar:
 Wilt hem aankleeden / Om zijn wozt te beleben/
 Al in dit zoete Nieuwe-jaar.

Jerusalem wilt u verblijden/
 Gy Dogter van Zion laat droefheyt staan/
 Ons Zaligmaker is nu ter tijden
 Gebooren / na der Schrifstuuren vermaan;
 Die Harderkiens hebben die boodschap ontfaan/
 Dat ligt schijnt in de Werelt klaar:
 Wilt hem aanbeden / Met vrolykheden/
 Al in dit zoete Nieuwe-jaar.

Gy Heydenen wilt nu ontwaken/
 Want dat Woort is vless geworden regteboort/
 Ende wilt den ouden Adam versaken;
 Want 't Woort is God / en God is 't Woort:
 Dooz hem alleen komt ons comfoort/
 Dooz niemant anders weet hoorwaar:
 Wilt hem aankleeden / Om zijn Woort te beleben/
 Al in dit zoete Nieuwe-jaar.

O Christen Broeder; Dit is u geschonken/
 Al van de Broeders / Liefd' is 't Fondament;
 Nu laat Gods Woort in 't herte ontfonken/
 't Welk van den Vader is neder gesent/
 Gehomen uyt der Hemelen Tent/

96 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.
Om te verlossen allegaar:
Dus wilt hem loven/Die daar was verschoben/
Al in dit zoete Nieuwe-jaar.

N I E U W E - J A A R.

Op de Wijse: Ik slaap, ik waak.

't Nieuwe Jaar begint/
Het Oud' is gepassiert/
Mensch wel versint/
Wat Jesus u nu leert:
Hy dus besneden jonk/
Toont u een bonk/
Dan zijne groote vier / Daar hy mee komt hier/
Dan zijne groote vuur der trinnen;
O Mensch! ô edel Mens brypht zinnen.
O Jesu zoet/
Met schaamt ik van u leer/
Hoe jong men moet/
Zijn vleesch betemmen teer:
Ik bid u Heere kleyn / Maakt my tog repn/
Van alle ydelheyt / Mijn hart is berept;
Van alle ydelheyt bedrijt my:
O Kint! ô zoete Kint besnijt my.
O Jesu kleyn/
My nu eens Jesu weest/
Mijn Ziel maakt repn/
Mijn zonden ook geneest;
Dat ik in dit Nieuw-jaar / Nu mag leven klaar:
Uw Leben en uw Leer / Ik bid u ô Heer/
Uw Leben en uw Leer verklaart my:
O Kint! ô zoete Kint bewaart my.

Dan

Van de H. Drie Koningen.

Op de Wijse: Nero schoonste van u gebuuren.

Hoozt al die Jesum wilt gaan zoeken/
 Hoozt dit exempel naarstig aan/
 Van drie die veer upt's werelts hoeken/
 Tot Jesum haastig zijn gegaan. Van drie/ *Ec.*
 Drie Mannen wijs / en rijp van rade/
 Princen van Orienten Lant/
 Des Hemels loop zy sloegen gade/
 Vernamen daar een Ster plafsant. Des / *Ec.*
 Een Sterre klaar / en hel van stralen/
 Die dooz de Zon niet woxt verblint/
 Waar mede God haar dee vertalen/
 Van een out jong gebooren kind. Waar/ *Ec.*
 Zy zadelden zeer ras haar Paarden/
 En Dromidaren snel ter loop;
 De reys zy haastelijk aanbaarden/
 Jesum te vinden was haar hoop. De reys/ *Ec.*
 Die Sterre zy naarstig na oogde/
 Die haar gelepden op dat pas/
 En na Jerusalem verhoogde/
 Alwaar des Heeren Tempel was. En na/ *Ec.*
 Hier hebben zy al zonder schroomen/
 Of 't schoon Herodes dee verdriet/
 Na't versch-gebooren kind vernouten/
 En ook gekregen klaar bediet. Na't/ *Ec.*
 Naar Bethlehem zijn zy gaan ryden/
 Gelyk haar was gewesen aan;
 En hebben op den weg zeer blide/
 De Sterr' weer vinden booz haar gaat.
 En hebben / *Ec.*
 Tot

98 Oude ende nieuwe Kers-gezangen.

Tot dat zy quamen op der stede/
Daar een rijk' armoed' was te zien/
Daar een zeer zoete Hemels Drede/
Bereypt was voor de goede Lien. Daar/ Ec.

Daar God van Mart en Hemelrjke/
Voor wien de Eng'len staan vertsaagt/
Een arrem kint / ootmoedeljke/
Lag aan de borsten van een Maagt. Een/ Ec.

Hier vielen zy neder ter aarde/
En schreyden traanen meeningfout/
Vanbaden 't kint met groot' eerwaarde/
Offerden Myrrh' / Wierook en Gout. Vanbaden / Ec.

Dus Broeders wilt u ras bereyden/
Op 's Hemels Ligt neemt ook uw merk/
Dat u ten eersten zal geleyden/
Al na die Catholjke Kerk. Dat u / Ec.

Daar zult gy krygen goet advijse/
Hoe dat gy Jesum vinden meugt/
Die u zijn Ligt dan klaar zal wijse/
Uw hert verbullen ook met vreugt. Die u / Ec.

NIEUWE-JAAR LIET.

Stemme: Als't begint.

't **J**S huyden een dag van vrolijkheyt/
Zoo wy in 't Nieuwe-Jare
Verlaten alle partjdigheyt/
En Christus vree bewaren:
Wat is dat ons dog twisten doet/
In krijg en moort aldus verwoet:
De liefde maakt een Christen/
De haat te't Antechrists gebzoet/
Zy komt ons uyt der Hellen gloet; 't **J**

't Is Satans werk te twiffen.

Hy heeft al lang zijn Nieuwe-jaar/

Met haat en nijt gebrouwen/

Dus hy de Chrift'nen meest te gaar/

Dooz twist brengt in benouwen ;

Dees heeft hy op de baan gebragt/

Hy stooktse nog met alder kragt ;

Zoo dat wy zeer verflouwen/

En storten in verderbens gragt/

Met hart en ziel / daar hy om lagt/

Is 't niet tijt op te houwen ?

Ons Onders waren slegt en regt/

Zoo was ook haar geloove ;

Weetsugtigheyt hooet dit gevegt/

Hout slegt en regt verschoove :

Zy brypken Gods Woort tot Gods min/

Dat duyt nu elk een na zijn zin/

Dat doet ons dus partjen :

Begeeft alsulke twist begin/

Haalt slegt en regt geloof weer in/

Zoo mogen wy ons verblijen.

Ons Kinthepts Kerke Kinderleer/

Die hiel alleen van nooden

Het Vader ons / 't Geloof / niet meer/

Benedijst en Chien Geboden :

Och laat ons dog hier blijven by/

Dees Woort-twist stellen aan een zy/

En Satans list versoeyen :

God is de liefd' / dit is het slot/

Wie in de liefd' blijft / blijft in God ;

Laat ons in Liefde bloeyen.

H. L. S. Deugt, verheugt.

100 Unde ende nieuwe Kers-gezangen.

Puer natus in Bethlehem, Unde gaudet Jerusalem,
Amor, amor, amor, amor,
Amor, quam dulcis est amor!

Assumpsit carnem filius, Dei Patris altissimus.

Amor, &c.

Per Gabriëlem nuncium, Virgo concepit filium.

Amor, &c.

Tanquam sponsus de thalamo, Processit matris
stero.

Amor, &c.

Hic jacet in præcepio, Qui regnat sine termino.

Amor, &c.

Cognovit bos & asinus, Quod puer erat Dominus.

Amor, &c.

Gaudet Chorus Angelicus, Fit gaudium pastoribus.

Amor, &c.

Et in terris hominibus, Æterna pax fidelibus.

Amor, &c.

Reges de Saba veniunt, Aurum, Thus, Myrrham
offerunt.

Amor, &c.

Intrantes domum invicem, Salutant Deum homi-
nem.

Amor, &c.

Unde semper angelicas, Deo dicamus gratias.

Amor, &c.

Puer nobis nascitur, rector Angelorum:

In hoc mundo pascitur: Dominus Dominorum.

In præsepi ponitur, sub fœno asinorum:

Cognoverunt Dominum: Christum regem cœlorum:

Nunciat pastoribus, Angelus de cœlis:

Ipsum quem in Bethlehem, natum ostendit eis,

Tunc Herodes timuit, magno cum dolore:

Infantes & pueros, occidit cum livore.

Christus nasci voluit, nostra pro salute:

Sed nobiscum doluit, hostem sternens virtute.

Qui natus est rex Maria, die hodierna:

Per-

Perducat nos cum gratia, ad gaudia superna,
 Nos de tali gaudio, cantemus in choro:
 In chordis & organo: Benedicamus Domino,
 Laus & jubilatio, nostro sit in ore:
 Et semper angelicas: Deo dicamus gratias.

Magnum nomen Domini Emmanuël,
 Quod annunciatum est per Gabriël:
 Hodie, hodie, apparuit, apparuit in Israël.
 Facta est lætitia in Bethlehem,
 De Maria Virgine, Natus est Rex gloriæ. Eja, Eja.
 Virgo Deum genuit, sicut divina voluit, clementia.
 Gaudete, gaudete, Christus natus hodie,
 Gaudete, gaudete, Ex Maria Virgine. Gaudete, &c.

Dei solemnia, fulget dies,
 Celebrat Ecclesia, fulget dies ista.
 Fit porta Christi pervia, fulget dies;
 Referta plena gratia, fulget dies ista.
 Genus superni luminis, fulget dies,
 Processit aula virginum, fulget dies ista.
 Honor Matris, & gaudium, fulget dies;
 In mensis præces virginum, fulget dies ista.
 Præsta Pater omnipotens, fulget dies;
 Per Jesum Christum Dominum, fulget dies ista.
 Qui tecum in perpetuum, fulget dies,
 Regnat cum sancto Spiritu, fulget dies ista.
 Regnat cum sancto, regnat cum sancto,
 Regnat cum sancto Spiritu, fulget dies ista.
 Fulget dies ista, fulget dies ista, fulget dies ista.

Exulta parva Bethlehem, Bethlehem,
 Et tu gaude Jerusalem, Alleluja, Alleluja.
 Nam puer natus hodie, hodie,
 Qui Rex est cœli curiæ. Alleluja, &c.
 Rig

Hic jacet in præsepio, præsepio,	
Qui regna sine termino.	Alleluja, &c.
Cognovit bos & asinus, asinus,	
Quod puer erat Dominus.	Alleluja, &c.
Reges de Saba veniunt, veniunt,	
Aurum, Thus, Myrrham offerunt.	Alleluja, &c.
In hoc natali gaudio, gaudio,	
Benedicamus Domino.	Alleluja, &c.

Dulcis Jesu, dulcis nomen, dulcis Dei genitrix,
 Dulce cœlum, dulce solum, dulce mortis gaudium:
 Dulcis natus, nobis datus, dulcis Dei Filius;
 Dulcis thorus, Dulcis chorus, & dulce præsepium.
 Dulcis thorus, &c.

Pulchrum numen, pulchrum lumen, noctis in so-
 latium, (latium:
 Pulchrum flamen, pulchrum stramen, & pulchrum pa-
 Antrum pulchrum, pulchrum fulchrum, & pulchrum
 rugarium,
 Pulchræ cunæ, ut lux lunæ, sed puellus pulchrior.
 Pulchræ cunæ, &c.

Salve virgo, salve virga, quæ de Jesse floruit:
 Salve nate, nobis date, quem Maria genuit:
 Felix tellus, quæ per vellus, roso cœli maduit;
 Felix homo, qui pro pomo, vite panem accipit.
 Felix homo, &c.

Jesu veni, statu leni, cor nostrum refrigera;
 Carnis estus, orti quæstus, cessent mundi prælia:
 Cor devotum; te vult totum, nam tu solus omnia;
 Ergo veni, simus pleni, fontis tui copia. Ergo, &c.

Pie Jesu, qui pro esu, mali per te vititi;
 Nudus nasci, lacte pasci, voluisti perpeti:
 De salutem, per virtutem, qua polles divinitus:
 Ut hic domum, illic bonum, acquiramus cœlitus.
 Ut hic domum, &c.

Tuus

Tuus fletus, Jesu lætus, mæstum mundum recreans;
 Ejulatus, tuus gratus, Patri nos concilians:
 Sed da vere, tecum flere, causam mali crimina;
 Ut post mortem, cœli sortem, nobis des in sæcula.
 Ut post mortem, &c.

BEata, immaculata, virgo puerpera;
 Quam pura, sunt creatura, tam digna viscera:
 Concipere, in duere, lucem paternæ gloriæ.
 Concipere, &c.

O Matrem, que tuum Patrem, fundis in æthera;
 O florem, quæ Cœli rorem, trahis ad ubera!
 Lactas Deum, in fantulum, Cœli terræque Dominum.
 Lactas Deum, &c.

Orate, pro nobis date, noster Emmanuel;
 De fruge, Mariæ fuge, butyrum lac & mel;
 Sunt dulcia, sunt lactea, sunt pura matris ubera.
 Sunt dulcia, &c.

Primeva, seduxit Eva, dux morientium:
 Tu plene, saluis vena, mater viventium;
 Tu referas, tu revocas, ad Paradisi januas.
 Tu referas, &c.

Nos dentis, mali serpentis, morsus invalerat;
 Divina, sed medicina, venena dissipat:
 Tu medicum, das puerum, cujus est nomen oleum.
 Tu medicum, &c.

Laudemus, & invoce nus, sortem mulierum;
 Mariam, dulcem & piam, quæ vicit demonem;
 Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur mori-
 bus. Hanc cordibus, &c.

Sis bona, nobis patrona, in ista Bethlehem;
 Regina, ô Heroine, novæ Jerusalem,
 Te Cherubim, te Seraphim, laudent Maria perpetim.
 Te Cherubim, &c.

Jesu dulcis memoria, Dans vera cordis gaudia;
Sed super mel & omnia, Ejus dulcis presentia.

Ave Jesu Rex gloriae, Verae cordis dilitiae.

Nil canitur suavius, Auditur nil jucundius.

Nil cogitatur dulcius, Quam Jesus Dei Filius.

Ave Jesu, &c.

Jesu spes poenitentibus, Quam pius es petentibus;
Quam bonus te quaerentibus! Sed quid invenientibus?

Ave Jesu, &c.

Jesu dulcedo cordium, Fons vivus lumen mentium;
Excedens omne gaudium, Et omne desiderium.

Ave Jesu, &c.

Nec lingua valet dicere, Nec litera exprimere;
Expertus potest credere, Quid sit Jesum diligere.

Ave Jesu, &c.

Jesus Rex admirabilis, Et triumphator nobilis;
Dulcedo ineffabilis, Totus desiderabilis.

Ave Jesu, &c.

Mane nobiscum Domine, Et nos illustra lumine;
Pulsa mentis caligine, Mundum replens dulcedine.

Ave Jesu, &c.

Quando cor nostrum visitas, Tunc lucet ei veritas;
Mundi vilescit vanitas, Et intus fervet charitas.

Ave Jesu, &c.

Amor Jesu dulcissimus, Et vere suavissimus;
Plus millies gratissimus, Quam decere sufficimus.

Ave Jesu, &c.

Qui te gustant esuriunt, Qui bibunt adhuc sitiunt.
Desiderare nesciunt, Nisi Jesum quem diligunt.

Ave Jesu, &c.

Quem tuus amor ebriat, Novit quid Jesum sapiat;
Quem Felix ex quam satiat? Non est ultra quod cupiat.

Ave Jesu, &c.

Desidero te milies, Mi Jesu quando vincas;

Mae.

Mælætum quando facies, Me de te quando faties.
Ave Jesu, &c.

O Jesu mi dulcissimæ, Spes suspirantes animæ;
Te quærunt piæ lacrimæ, Et clamor mentis intimæ.
Ave Jesu, &c.

O beatum incendium! Et ardens desiderium,
O dulce refrigerium! Amare Dei Filium.
Ave Jesu, &c.

Laus, honor virtus gloria, Deo Patri in sæcula.
Cum Jesu Christo Filio, Et Spiritu paraclito.
Ave Jesu, &c.

De eodem,

O Quam amabilis, Es bone Jesu, O dulcis Jesu!
Quam delectabilis, Es pie Jesu, O cordis jubilum,
Mentis solatium, O bone Jesu, O bone Jesu.

Quam admirabilis, Es bone Jesu, O dulcis Jesu:
Quam honorabilis, Es pie Jesu, O cordis, &c.

Quam venerabilis, Es bone Jesu, O dulcis Jesu:
Semper laudabilis, Es pie Jesu, O cordis, &c.

Gregi fidelium, Da bone Jesu, O dulcis Jesu!
Salutis exitum, Da pie Jesu, Post vitæ terminum,
Perenne gaudium, O bone Jesu, O bone Jesu.

Dies est lætitiæ, In ortu regali,
Nam processit hodie, Ventre virginali.

Puer admirabilis, Vultu delectabilis,
In humanitate, Qui est ineffabilis,

Et in estimabilis, In divinitate.

Mater hic est Filia, Pater hic est natus,
Quis audivit talia, Deus homo datus,

Servus est & Dominus, Qui ubique cominus,
Nescit apprehendi, Præsens est & eminus,

Stupor iste gemenus, Nequit comprehendi.

Orto Dei Filio, Virgine de pura,
 Ut Rosa de Lilio, Stupescit natura,
 Quod parit juvencula, Natum ante sæcula,
 Creatorem rerum, Quod uber mundiciæ,
 Lac dat pudicitiaë, Antiquo dierum.

Angelus pastoribus, Juxta suum gregem,
 Nocte vigilantibus, Natum cœli regem,
 Nunciat cum gaudio, Jacentem præcepio,
 Infantem pannosum, Angelorum Dominum,
 Et prænatis hominum, Forma speciosum.

Ut vitrum non læditur, Sole penetrante,
 Sic illæsa creditur, Virgo post, & ante,
 Fœlix est puerpera, Cujus clausa viscera
 Deum portaverunt, Et beata ubera,
 Quæ ætate tenera, Deum lactaverunt.

In obsauro nascitur, Illustrator solis
 Stabulo reponitur; Princeps terræ molis,
 Fasciatur dextera, Quæ affixit fidera,
 Dum Cœlos extendit, Concrepat vagitibus,
 Qui tonat in nubibus, Dum Cœlos ascendit.

Orbis dum describitur, Virgo pregnans ibat,
 Bethlehem quo nascitur, Puer qui nos scribat
 In illorum curia, Qui canebant gloriam,
 Novæ dignitatis, Deus in sublimibus,
 Dat pacem hominibus, Bonæ voluntatis.

R E G I S T E R.

A Anstet hoe Jesus schreyt,	Fol. 22
Al' eer en lof alleen.	67
Blaast nu fama / blaast trompet.	84
Beata immaculata.	103
Coridon en laat / en laat nu Schaaphens staan,	17
Devote ziel die God mint boven al.	30
Die zelfs de Zon haar licht eerst heeft gegeven.	42
Dei solemnia.	101
Dulcis Jesu, dulcis nomen.	102
	Dies

Dies est Ixtitia.	105
Een kindken is ons gebooren.	3
Een kindken is ons gebooren.	69
Fluks op de been gy Herders kinaapkens.	34
Gy Menschen wilt u verblijden.	77
Hoe komt gy in dees donker tyden.	7
Het viel een Hemels douwe.	10
Herderkens en Herderminckens van Bethlehem.	15
Herders hy is gebooren.	24
Herders och hoorz dese blijde maar.	25
Hoorz o Menschen! hoorz dit wonder.	53
Herders hebt gy niet vernomen.	56
Herders wat is 't van den nagt.	61
Herdersiens ontwaakt u nu.	83
Hoe dus hier in de stille nagt.	86
Herders / ey hoorz / een nieuwe en bli geboort.	87
Hoorz al die Jesum wilt gaan zoeken.	97
In 't midden van dees koude nagten.	18
Is dit des Vaders eenig pant.	40
Jesu is gebooren.	54
't Is al lang genoeg getreurt.	60
In 't stalleken van Bethlehem.	62
Is 't niet lang genoeg geleden.	66
In 't midden van dees stille nagt.	88
't Is hyden een dag van vrolijkheyt.	98
Jesu dulcis memoria.	104
Komt al te zamen naar den stal.	14
Kindjen zoet uptherkooren.	32
Komt ziel die God mint boven al.	36
Kindken teer hoe legt gy hier.	85
Komt / komt lief Broeder.	89
Laat ons mer herten reyne	37
Laat uw Schaapkens Herderkens.	54
Laat ons gaan om te besoecken.	65
Laat ons den Heere loben.	75
Laat ons verheugt zyn in den geest.	79
Maria weest gegroet.	20
Maria zynber Maagt.	21
Maakt plaats / o Herderkens / komt upt den stal.	46
Mensch naar Godes Beelt geschapen.	68
Met desen Nieuwe-Jaare.	93
Magnum nomen Domini.	101
Ma laet ons zingen het is tijt.	6

Nu Coridon't is tijt.	13
't Nieuwe Jaar begint.	96
O Zalig / heylig Bethlehem.	5
O Kers-nagt schoonder dan de dagen.	12
O Herderkens laat uw' Bokrkens en Schapen.	23
O Herderkens al zoetjens al zonder getier.	27
O Menschen weest verheugt.	43
Op / op Herders na den stal.	44
O Heere groot / o God van al.	48
O Coridon ziet hier den stal.	48
O nagt veel klaarder als den dag.	51
O lieffte Engeljens.	52
O liefften God in al kleyne kinden.	58
O wonder onderwagt.	64
O Maria die als heden.	64
O Kers-nagt een der langste nagten.	72
Op Chzisten zielen.	76
O grooten Heer waarom zoo kleyn.	91
Ontwaakt nu Israël.	94
O Quam amabilis.	105
Prijft volken en geslagten.	90
Puer natus in Bethlehem.	100
Puer nobis nascitur.	100
Kas Herders laat Jerusalem.	63
Snagts als een yegelyk was in rusten.	28
Staat vast / o Mensch / van het wonder.	49
Tot Bethlehem wilt u spoeden.	8
Trekt nu Herders te gader.	50
Verheugt u Menschen.	38
Verblijt u Mensch om dese nieuwe waren.	41
Verlaat nu Bethlehem.	45
Verblijt u Mensch / wie gy zijt.	73
Wellekom kinden Jesu zoet.	19
Wat heeft Emanuël misdaan.	29
Zult gy dan Jesu zijn.	26
Ziet de Hemelen hebben.	33
Zegte ons o Herders wat gy hebt gaan zien.	35
Za Menschen zonder beben.	59
Zoeten Jesu uytherkooven.	81

Passy, Paasch en Pincxter
GEZANGEN,

Nevens de Vyfthien My-
sterien van het

ROOZEN-KRANS;

Mitsgaders Stichtelyke Werelt-
sche Liedekens.

By een vergadert uyt Oude ende
Nieuwe Liede-boeken.

DOOR J. S.

6070

TWEEDE DEEL.

t' Amsterdam, by d' Erfgen: van de Wed: C.
Stichter, op 't Rokin / by de Gaper-steeg /
in d' Oude Berg Calvarien.

Wijse: Puer natus in Bethlehem.

Alleluja den blijden Toon/
 Dozt nu gesongen zoet en schoon/
 Waar dat ik ben / of waar ik ga/
 Mijn Ziel die zingt Alleluja.

Met groote bzeugden in den geest/
 In dese Feest van Paasschen meest/
 Dan hoort men zingen bzoeg en spa/
 Het blijde Liet Alleluja.

Dit is den grooten blijden Dag/
 Die David in den geest voorsag/
 Zingt nu met bzeugt / zoo ik u na/
 Het blijde Lied Alleluja.

Hemel en Aarden zijn verheugt/
 De Heylige Sterk / die maakt ook bzeugt/
 Men hoort haar zingen / vooz en na/
 Het blijde Liet Alleluja.

Want onsen Heer / en Koning reyn/
 Die nu Verreesen is certeyn/
 Zijn bitteren Doot / komt ons te sta/
 Dus zingen wy Alleluja.

De Dood heeft by verluonnen ziet/
 Des duyvels magt gebragt tot niet,
 Die zaten in der dooden scha/
 Die zingen nu Alleluja.

Hier boven in des Hemels Throon/
 Daar zingt men ongemeen en schoon/
 Met zoeren stem en Musica/
 Het blijde Liet Alleluja.

Wy die hier op der Aarden zijn/
 Leeden van Christus Lichaam fijn/
 Met bzeugden zingen wy hier na/
 Het blijde Liet Alleluja.

Lof zy dat zuyver Lam Gods zoet/
 Dat ons verlost heeft dooz zijn Bloet/
 En op-geregt heeft onse scha/
 Dus zingen wy Alleluja.

Gloria zingt den Heeren fris/
 Die van der Dood verreesen is/
 Hem danken wy vooz zijn genas/
 Met desen zang Alleluja.

Passy - Liedeken.

Stemme: Van Liefde.

Hoe wee zoo woort my heden! Hoe p'slijk gruwelt mijn/
 Wat angst doorkrimpt mijn leden! Benaaut vol
 druk en pijn/ Als ik aanmerk mijn zonden groot/
 Daar hoor God is getreeden/ Om my/ tot inde doot.
 Eendoot die hem deer h'eesen/ Zweeten water en bloet/
 Ons Heere hoog geprezen/ Zelfs God /valt God te hoer/
 En bid: Is 't moog'lyk Vader myn!
 Is 't uw wil, mag het wesen, Laat dees Kelk van my zyn.
 In de wil van zijn Vader/ Heeft hy zijn wil gestelt:
 Als Judas / den Berrader/ Hem heeft verkogt om gelt/
 En met een kus zijn Heer gegroet.
 Quamen de Jooden nader: Jesus ging' in 't ontmoet.
 s' Hebben hem aangegrepen/ Als wo'ste honden quaat/
 Gebonden en doen sleepen/ Met koor'den langs de straat:
 Geschopt / gestagen jammerlijk/
 Gestooten en gekneepen / Als was hy een Fieit g'lyk.
 Leverden hem gebonden/ Van Annas haaren Heer/
 Van daar wiert hy gesonden/ Van Cayphas / zijn Zweer:
 Gebraagt naar zyne Leering ras;
 Want zy niet en verstonden / God mensch geworden was.
 Zoo haast hy haar antwoorde / kreeg hy een kim'bak-
 slag / Parientig hy aanhoorde / Der Joden vals beklag:
 Met spouw' en slagen onge-eert/
 Riepen zy met accoorde / Hy heeft geblasphemert.
 Zy hebben hem gebonden / Beknevelt met tozment.
 Wel streng gehoeyt gesonden / Al aan den President
 Pilatus / die hem heeft gehoozt:
 De Joden buyten stonden / Vol gramschay heel gestoozt.
 Pilatus onderbzaagden / En ondersogt van all's/
 Waar mee zy hem beklaagden; Maar hy behont het vals:
 Hy zont hem tot Herodes' boozt;
 Dus dreeben en dus jaagden / Zy hem van oort tot oort.
 Herodes die begette / en bespotte onweert/
 Dit zyver onbeblekte / Lam Gods / zeer hoog ge-eert;
 Heeft hem een wit kleet aangedaan/
 Waar mee hy hem bedekte / En heeft hem laten gaan.
 Dus heeft hy wederomme / Tot Pilatus moeten gaan/
 Den Heer heeft als een stomme / Zyn mont niet op-gedaan

4 Passy en Paasci-gezangen.

Der Joden gramschap opstinaat/
 Is meer en meer geklommen / Do: nijt en toorne quaat.
 Zp riefen menigbuldig / Krupst hem / dat men hem kruys/
 Laat Barabbas onschuldig / Weer keeren na zijn huys ;
 Riefen nog andermaal met gedruys / Daar den Heer stont
 geduldig : Krupst hem / dat men hem kruys.
 Pilatus sprak : gy Joden / Hebt een weynig gebult/
 Hoe kan ik dees mensch dooden / Ik bint in hem geen schult ?
 'k Zal hem straffen en la en gaan/
 En geest'len als een snoode / Die veel quaats heeft gedaan,
 Gegeestelt en geslagen / Van wreede Beulen stont/
 Moest hy een kroone dragen / Van doornen meenigfont/
 Die hebben hem zijn hoofd doozboort ;
 Men moer met jammer klagen / Als men dit lijdten hoort,
 In 't purper zp hem kiedden / En in zijn hant een riet ;
 Riefen mer toornigheden : Ziet hier ons Koning / ziet ;
 Zp sloegen hem in 't aangesigt / En op zijn leere leden/
 Als was hy een Boos-wigt.
 Als eenen quaat Misdader / Wiert hy buyten gebragt/
 En als een Lant-berrader / By de Joden geagt ;
 Zp juygden naar haar 's herten wensch/
 Pilatus riep te gader : Aanziet dog dezen Mensch !
 Met boosheyt in-genomen / Riep al dit snoot gespuyt :
 Zijn Bloet laat op ons komen / Krupst hem / dat men hem
 kruys / Des Keysers Wet klaarlijk verdoemt :
 Pilaat begint te schroomen / Als men den Keiser noemt,
 Gehonnist dooz den loogen / Hebben zp heel vermoet/
 Den Rok weer upt-getoogen / Beplekt dol bel en bloet/
 En dedden hem zijn kleed'reu aan:
 Den Grootsten van vermoogen / Sing met een kruys belaan,
 Als een Isaak waaragtig / Met hout zeer zwaar belaan/
 Is God den Heer Almagtig / Ten slag-offer gegaan/
 Om op een Berg zeer hoog en groot/
 Dooz ons Menschen eendragtig / Te klimmen in de doot.
 Zp trokken en zp rokten / Hem daar zijn kleed'ren wirt/
 Zp scheurden en zp plokten / Regt of hy was een Girt :
 Veel Vrouwen met een droef geklag/
 Die schreyden en die nokten / Als men dees wreetheyt zag,
 Veel zwaare hamer-slagen / Op nagels vast gehegt/
 Moest onsen Heer berdzagen / Eer hy wiert op-geregt/
 Gehange aan 't Kruys in 't openbaar/
 Dat alle menschen 't zagen / Als eenen Moordenaar,
 Met upt-gestreckte armen / Tusschen twee Moord'naars
 quaat / Hangt

Hangt hy / om hem t'ontfamen / Oet anse misdaat.
't Licht van den dag is heel vergaan;

Den Heer begint te kermen / En roept zijn Vader aan.

Den Heere hoog verheben / Bid voor haar al te zaam!

Ote hem bragten om 't leven / Een veede aangenaam;

Als hy betaalde ons rantsoen:

I. Vader wil 't haar vergeven, Zy weert' niet wat zy doen.

d' Een Moordenaar vol hzisen / Riep tot God om genaet:

Mijn Heer mijn God geprezen / Vergeeft mijn zonden quaat!

Den Heer die sprak met woorden wijs:

II. Gy zult nog heden wezen, Met my in 't Paradys.

Onder het Krups ten toone / Alrijt staurvastig tleef!

Gods Moeder een Maagt schoone / En Joannes zijn Heefs

Den Heer die sprak / ende gebiet:

III. Vrouwe ziet uwen Zoone, Gy Zoon uw Moeder ziet.

De Doot die quam wat nader / Met we en stante groot!

Den Heer krijgt tijdijs quader / Als hy geboelt de doot;

Hy roept benaaidot / door groote pijn / Mijn Heer / mijn

God / myn Vader, IV. Waarom verlaat gy myn.

Zijn kragt begon te zinken / Zijn leden wierden zwak!

Zijn stem naauw meer wouw klinken / Als hy met pijn

sprak / En riep met een benaaidde borst: Nu geest my

eens te drinken; V. Waar ziet Ik hebbe dorst.

Als 't Krjgs-volk om hem stonden / En hy nu hangt en

sterft / 't Lichaam door kerst vol wonden / Met bloet zeer

root geberst / Sprak hy nog een woort onberwagt:

Daar ik ben om gesonden, VI. Dat is nu al volbragt.

De Doot hem sterk aanranden / Het Hert vloog heen en

weer / In 't sluyten zijner tanden / Sloeg hy zijn oogen neer;

Hy sprak het laatste onberzeest:

VII. Vader in uwe handen, Beveel ik mynen Geest.

Den Heer had naauw gesproken / Of hy gaf zinnen Geest!

Met zijn hoort neer gedooken: Het volk heeft zeer gebzeest!

't Boorhangsel seheur / de aarde beeft!

De graben zijn ontlooken / Den dooden weder leeft.

Den Capiteyn vol hzisen / En Zoldate ongeleert!

Die hebben God geprezen / En haar tot hem bekeert:

Veel andre Menschen daar ontrent!

Verandert in haar wesen! Hebben den Heer gekent.

Den Heer heeft na zijn lijde / Nog tot een overbloet!

Gestort uit zijne Zijde / Voor ons / Water en Bloet;

Bewijst van meerder ong-mak!

Men hem tot desen tijde / Zijn beenen niet en brak.

6 Passy en Paasch-gezangen.

Dus is den Heer begraven / Gelept in een nieuwen Graf /
 En heeft ons arme slaven / Vrij van alle straf ;
 Door Godes hant op ons gebelt :

In een behouwen haben / Heeft hy ons weer gestelt,
 Mijn Heer / mijn God Almagtig / Mijn eenig Medes-
 tijk ! Wiens sterben men gedagtig / Tot aller nut moet zijn :
 Geeft dat uwe Lijden / Doot en Pijn / Aan ons Menschen
 zandagtig / Niet mag verlossen zijn. Amen.

Leeft verblyt, Sterft altyt,
 Hoopt met vreezen, 't Best na dezen.

Stem: Als 't begint.

Van liefde konit groot lye / En onderwijzen groot ber-
 dziet ; Het minde de Maget Marye / Godes Zoon
 ne gebenedijt : Zy minde hem zeer / zy hadde hem lief /
 Als zy hem zag in lyden / Zy en konde gerusten niet.

Maria was in lyden / Zy ging eenen droebigen gang ;
 Tot Jerusaleem door de poorte / Die zy ontsloten vant ;
 Daar zag zy komen haars herten lief /
 Met een krukke beladen / Als een verbannen dief.

Met weeneijke oogen / Dat zy hem daar aansag /
 O my sprak zy / eylaren ! Is dit den droeb'gen dag /
 Die van my is geprophe'eert ? Dat mijn hert zou doo'lij-
 den / Dat woede bitt're zweet ?

Jesus die sprak : o Moeder ! Gegroet zoo moet gy zijn ;
 Dit krenys dat moet ik dragen / En lyden dees groote pijn ;
 Dat Adam mijn knegt heeft verdient ;
 Door hem zoo wil ik sterben / Het was mijn best : bziemt.

Hu ben ik hier alleyne / Een Moeder ongetroost /
 Ik zie hem in groot lyden / Den Zoon Godes aller-hoogst :
 Ik min hem zeer / ik heb heb hem lief ;
 Mogt ik hem helpen dragen / Zoo waar mijn lyden niet.

Gy zijt daar niet alleyne / Sprak een Engel up den h'zoon
 Ik ben een hood' tot u gesant / Wel edel Maget schoon ;
 Mijn Heer heeft my tot u gesant /
 Dat ik u zoude troosten ; 'k Weet niet of gy hem kant.

En zoud' ik hem niet kerven ? Ik kern' hem beter dan gy /
 Ik zag hem in zijn lyden / Dies ljt mijn herte pijn :
 Zijn vleesch heeft hy van my ontsaan /
 Zijn armen zag ik rekken / En aan den krukke staan.

Ik heb hem horen roepen / Tot zijn Vader in den Thron /
 Ogh wist het hun vergehen / Zy weet' niet wat zy doen /

Ontfermt u ober d' menschen stont/
 Daar ik de doot om sterbe / Al aan des krupten hout,
 Die Eng'len zongen schockie / Al in den hoogsten Throns
 Die alder-droeffste Moeder / Stont onder 's krupten boom:
 Die Moeder riep ontfermelyk:
 O Heer wilt my gedenken / Als gy komt in uw Rijk.
 Jesus verbiyd' hem zeere / Al in dees Moord naars roep
 Hy keerd' hem weder om me / Met een zagmoedigen moef
 Hy sprak: o Drient zyt des mi wijs/
 Gy zult nog heden wesen / Met my in 't Paradijs.
 Hy sprak tot zyne Moeder / Daar hy aan 't krupte hing/
 Met weeneijke stemme: Och Vrouw' ziet hier uw kindt;
 Johannes liebe Discipel mijn / Ziet de bedroefde Moeders
 Want dien beheel ik dijn.

Zijn leden bega men te beben / Hy was zoo zeer outdaan/
 De doot street regen 't leven / Zoo begouft zijn hert t'ontgaen
 Hy riep: och help / o Vader myn!
 Hoe hebt gy my gelaten / In desen ellendigen schijn.

Och alle Creaturen / Die God geschapen heeft/
 Komt al tot deser uren / Met een bedroefden geest;
 Help ons beklagen den grooten noot / Die Hemel en Aard
 geschapen heeft / Die hangt hier naakt en bloot.

Die grooten Prins der Heeren /
 Ja mede die Hemelsche Dorst / Met alsoo heester stemme/
 Sprak hy: eplaas mijn dorst: Die zoete Fonteyn' die 't al
 versnat / Met Edik ende Galle / Wert hy terstont gelaest.
 Die een'ge Zoon des Vaders / Ja mede die hooge God/
 Daar die Engelsche scharen voor knielden / Is nu der Joden
 spot: Zy riepen krupt hem / zy maakten jolijt;
 Koning van Israelle / Gy zyt vermaledijt.

Zijn oogen begosten te wepen / De minne bewees haer
 kragt: O Vader daar gy my om hebt gesonden / Dat heb
 ik nu volbragt: Zijn stemme was lydende ende heesch;
 Met een geneygden hoofde / Zoo gaf hy zynen Geest.

Stemme: Als't begint.

ECce homo, ziet aan o Mensch!
 Komt hier / komt zierter uw zaligheyt aan:
 Komt Mensch / komt ziet / ziet / 't is zyn wensch/
 Ziet wat uw zonden hier hebben gedaan;

6 Pally en Paalch-gezangen.

Ecce, Ecce, ziet / ziet tog;

Och wie zou nu zondigen nog!

Ziet den Bruydegom komt upt/

En vertoont hem aan zijn Bruyt/

En schreyt tot haar ook overluyt.

Komt Christen Ziel het gaat u aan/

Ziet hier des Vaders Almachtigen Zoon/

Hy komt ten roone vooz u staan/

Alleen upt liefde vooz u persoon:

Ziet zijn Koninglijk cieraat/

En daar toe zijn bruyloft's gewaet;

Ziet zijn Purper / Kroon en Staf/

Ziet van liefde wort hy ook las/

Zijn traanen ziet die loopen af.

O Jesus! o mijn Heer mijn God!

O mynder zielen waaragtigen vrient!

'k heb zulken liefden / zulken lot/

Man u o Bruydegom nimmer verdkent;

Dus bid ik met dankbaarcheyt/

Doet my leven in heyligheyt:

Geeft my bid ik met ootmoet/

t' Uwaarts Heer een liefde zoo zoet/

Dat ik vooz u ook stozt mijn Bloet.

Sterme: Ay schoone Nymph.

Ansiet o zondig mensch u God en Koning/
Komt in dit jammer dal/

Verlaat zijn heerlijkheyt en 's Vaders woning/

Beweegt dooz Adams val:

Zijn glorp is bedekt met bloet en wonden/

In plaats van 's Hemels gulden Croon/

Ouringt zijn hoofst een doozne kroon/

Om ulwe zonden.

Ver-

Verschijkt ach Elementen / en wilt treuren /
 Hemel en Aarde heeft /

Ach goede God wat zie ik hier gebeuren?
 Bedroeft u al wat leeft!

Ik zie mijn God ontbloote van zijn kleeden /
 O Ziel! O Ziel! O dit doet gy!
 Want Jesus ziet bedrukt op mij /
 Vol pijnlijkheden.

Gas opent u / o Aarde en helsche gronden!
 Vernielt haar wreede magt;

Want ziet zy hebben hem geboeyt gebonden /
 Aan een colom gebragt /

Daar zy hem na veel smadelijke woorden /
 Met instrumenten wreet en sel /

Zijn heylig Hoofd / ja vlees en Del
 Geheel door-boorden.

O wreede herten! hart als Diamanten!
 O tiggerlijk gebroet!

Zy hakken kerben 't vlees aan alle kanten /
 Als Barbaren verwoet / (groeijen /

Haar wreetheyt schijnt nog meer en meer te
 Maar 't Lam zijn mont niet open doet;

Och jammer ziet zijn edel Bloet /
 Als beken vloeijen.

O goeden Jesu! Herder vol genaden!
 Verbystelt ook mijn Hert;

Op dat mijn Ziel mag zuiveren en daden
 Door uw Bloet / pijn en smert:

Wilt uw vijf Wonden in mijn herte pzenten;
 Op dat ik los ontbonden vry

Van vuple smet en zonden zy /
 Door uw Toymenten.

Stemme: Devote herten.

Komt al tot Jesum die zigt beladen/
 Gaat met uw kruysken in zijnen Hof/
 Daar zult gy leeren door zijn genaden/
 In al uw lijden hem zingen lof.

Het Hoofd van Jesus betuynt met dooren/
 Is uwen lust-hof in smart en pijn/
 Dat uwe zonden alsoo door-booren;
 Al' uw toymenten niet grooter zijn.

Hoozt hem u nooden: Mijn deur is open/
 Kom / ô mijn Duyve! vlugt in mijn hart/
 Met eene Lancy voor u doorlopen;
 Niet meerder wesen kan al uw smart.

Plukt met zijn Moeder aan't kruys gebonden/
 De Granadille / die presentcert
 U d' instrumenten van al zijn wonden;
 Geen meerder droefheyt uw hart passeert.

Met zijn Prophten plukt Tydelosen/
 Van zijne goetheyt in al zijn leet/
 Dat hem aanbeden om u de boosen;
 Geen mensche wesen kan u zoo wezet.

Met zijn Apostels plukt met verlangen/
 Van hem te dienen de Sonneblom;
 Voor u is hy aan het kruys gehangen;
 Volgt met uw kruysken den Bruydegom.

Met zijn Discipels lees Dioletten/
 Van zijn verheven ootmoedigheyt;
 Gelyk een woynken hem laat verpletten;
 Geen zwaarder kruysken zijn u bereyt.

Met zijn Doctoren en Martelaren/
 Plukt in zijn doornen de Lauwer-kroon:

Wilt

Wilt door het lijden uw ziel bewaren/
 Met sinte Steven ziet na den loon.

De schoone Tulpen van al zijn deugden/
 Plukt in zijn leven en zwaaren strijt/
 Met zijn Belijders / die haar verheugden
 In alle ziekten die gy nu lijt.

Plukt niet sint Agnes / en al zijn Maagden
 De witte Hely van Zuyverheyt/
 Die ook zijn Moeder en hem behaagden/
 Die by de Helyen zijn Schaapjens wept.

Met Magdalena wilt hier vergaren/
 Zijn roode Koojsjens / de druppels root/
 Die uyt zijn Wonden haar openbaren;
 Onthelst uw Kruysken ook tot de doot.

Met dese Bloemen laat uyt zijn oogen
 Op u neer-daalen den zoeten douw;
 Hy zal uw traanen daar na af-droogen/
 En dan verblijden naar uw berouw.

Op de verthooninge Christi aan Magdalena.

Stem: Zoo lang is 't Muysje vry.

Bedroefde Magdaleen/
 Hoe maakt gy zulk geweest?
 Heeft den Heere niet gesept
 Dat hy zal weer opstaan?
 Den derden dag uytbept/
 Die is nog niet vergaan.

Zoud' ik niet zijn bedroeft
 Daar mijn Ziel troost behoeft?
 Mijn vzeugt die is gedaan/
 Dat ik hem hier niet vint/

Wat lyden staat my aan?

Ach lief! zoo zeer bemint.

Al is hy zoo vermoort/

Zoo schandelyk gedoot/

Schryftuur heeft dat gesept/

Het moest zoo zijn gedaan:

Den derden dag uyt beyt/

Gy zult hem haast zien staan.

Wy komen met ons drie

Om in het Graf te zien/

En onsen dienst te doen

Wan't zuiver Lichaam teer:

Maar nu in dit zynsoen

Winden wy hem niet meer.

Hy is victorieus

Verreesen glorieus/

Gelyk hy heeft gesept/

Zult gy hem haast zien staan/

Den derden dag uyt beyt/

Gy zult nog troost ontsaan.

Zegt my dog Hof-man sijn

Waar is de Lieffte mijn?

Of waar is hy gelept?

Ik bid maak ons dit vroet;

Wy! geeft ons dog beschept/

Of wylst hem ons niet spoet.

Marla / sprak den Heer/

En zy ter aarden neer:

Rabboul Meester zoet/

Zoo zend' zy / ons tot leer:

Dalt Jesus ook te voet/

En geeft uw God ook eer.

Op de Vyfthien Myfterien.

Van het Heylig ROOSEN-KRANSJE.

Eerste Myfterie.

Op de Boodschap Maria.

Stemm: Rosemont die lag gedoocken.

West gegroet Maget M A R I A,
 Met des Engels woorden zoet/
 Gy zijt die ons komt verblijen/
 In des werelts tegenspoet;
 Dus uw Naam gebenedijt/
 Weseu moet tot aller tijt.

Dol van gracy uptgeleesen
 Is uw Ziel van God begaast;
 Gy dat wy ook zonden wesen
 Dooz uw volheyt hier gelaast;
 Dus uw Naam gebenedijt / Weseu moet / Et.

Met u is den Heer der Heeren/
 Waarom zout gy zijn bevrees?
 Hel nog Dupbel kant u deeren/
 By u is den Hepl'gen Geest;
 Dus uw Naam gebenedijt / Et.

Onder Vrouwen / weert gepreesen/
 Komt u toe den schoonsten Krans;
 Boden alle die God vreesen/
 Blinkt upt uwer deugden glans;
 Dus uw Naam gebenedijt / Et.

Doopt zoo zag men bzingten spruyten/
 Als die gy ons hebt gebaart/
 Jesum Christum vol virtuyten/

14 Pally en Paasch-gezangen.
Gelyk ons Schryftuur verklaart ;
Dus uw Naam gebenedijt / Ec.

Wilt dog bidden voor ons allen/
Nu / en in den laatsen noot ;
Op dat wy niet mogen vallen
In des vpants strikken snoot ;
Dus uw Naam gebenedijt/
Wesen moet tot aller tijt.

Tweede Mysterie.

Op de Visitatie van de H. Maget Maria.

Stemme : Lestmaal ging ik op eenen.

Staat op mijn Ziel wilt ras ontwaken/
Went na de Bergen uw gesigt/
Daar komt Gods Bruyt / dees Hart vermaken/
Gaet na Elizabeth haar Nigt ;
Die God behaget
Met Hemels gesigt/
Dat is dees Maget
Dol gratie en tugt/
Nu met Gods Zoon bezugt.

Elizabeths brugt erkent zijn Hoeder/
Daar toe zoo riep zy / luyt en bly/
Dat tot my komt mijns Heeren Moeder/
Daar toe ken ik niet waardig my ;
Want mijn kind vreugdly
In mijn lighaam/
Sprong op verheugdly
Zoo ras gy bequaam
My groeten aangenaam.

Der-

Derde Myfterie.

Op de Geboorte CHRISTI.

Stemme: Verheft u diep gezugt.

Ofte: Zoo lang is 't Muysje vry.

B Nagt! ô zoete Nagt!

't Geheele Jaar verwacht;

O Nagt! waar in Gods Zoon zijn hooge
Thoon laat staan/

En gunt zijn kintsheyt ons als kint te raaken
aan.

Geen boorzaat booz het kint/

Zijn arme Moeder vint/

Geen kinderlijck gemak / alleen haar teere Borst

Geeft zy haar lieve Bzugt / en laaft hem in zijn
dozst.

Komt geeft uw zunder hart/

Dan zonden heel ontwart/

Ik weet zy geeft u 't kint / uw zaligheyt / uw
vzeugt/

Dat gy het in u ziel geboeglijk plaats en meugt.

Laat dan den deksel zijn

Een zwagtel in zijn pijn/

Uw Liefde die gy weer booz zijne liefde geeft;

Op dat uw ziel hier na by hem in vzeugde leeft.

Geeft gy hem dan uw ziel/

Daar uyt een traantjen vtel

Tot laaffenis zijns monts / ik weet hy geeft u
weer

Hier vzeede / luk en heyl / en namaals d' hoog-
ste eer.

Vierde Myfterie.

Op onse L. Vrouwe Ligtmis.

Stemme: Jesus naam komt laat ons.

Simeon staakt nu uw zugten;
 Anna ziet hier komt u troost;
 Dooz dit ligt moet Satan vlugten/
 Dit 's den Heer die d'ruk verpooft;
 Dit 's ons Vader / 's levens ader/
 Dit is ons Emanuël,
 Dit 's ons Broeder / Zielen-hoeder/
 Dit 's d' Heplant van Israël/
 Hemels Dorst / Warts Dins en Heer/
 Al ons glorp / prijs en eer.
 Hemels Ligt wilt u ontfarmen/
 Die verligt ons duysterheyt;
 Ik omhels u in mijn armen/
 Neemt mijn hart / Heer! 't is bereyt;
 En mijn Flaren / die verbaren/
 Laat in breede Heer uw kneght
 Nu boort rusten: mijn wellusten
 Is te gaan uw wegen regt;
 Want uw ligt is my vertoon;
 Met uw ligt my eeuwig kroont.

Vyfde Myfterie.

CHRISTUS onder de Doctoren.

Stemme: Poliphemus.

De gaat wand'len / en moet repsen/
 Wilt eens repsen/
 En met ryp gemoet verstaan;

Hoe dat J E S U S met zijn Moeder/
En zijn Moeder/

Na Jerus'lem is gegaan.

Zy zогten J E S U S, na veel vragen
Zy hem zagen

In den Tempel/ ha! wat vzeugt:

Hy zat onder de Doctoren/
Haar te hooren

En te vragen wyse deugt.

Och! zijn Moeder kond' naauw spreek'n/
Zept/ met smeekien:

Ach! wy zогten u met pijn;

Maar hy zept/ met liefd' en vzeesen:

Ik most wesen

Daar mijn Vaders zaken zijn.

Onsen J E S U S, (God aansienlijk)

Ging zoo vriend'lyk

Met haar af na Nazareth;

Daar hy heyd' zijn Ouders dienden/
(Als Gods vrienden)

Om verbullen's Hemels wet.

Goeden J E S U wilt my geven

In dit leven/

Dat ik u gestadig zoek;

Op dat ik mag zijn gereekent/
En geteekent/

Als uw kind / in uwen Boek.

Zesde Mysterie.

CHRISTUS in't Hofken.

Stemme: Ik mag my wei beklagen.

Och ziet mijn Jesus stryden/
Hy weet den tijt gemaakt

Van

Van zyn onlijd lijk lyden;
 O ziel! proeft dat hy smaakt:
 Zijn Vader wil hy stillen/
 En my verlaten niet:
 Hier strijt het Vleesch en Wille;
 Barst hem'len van 't verdriet.

Och! daar komt hem te vooren
 Dat hem te lijden staat;
 't Verwijt dat zal hy hooren/
 En mijn bedreben quaat;
 Die pijnen en de smarten
 Die hem haast zijn bereyt:
 Gy laauwe traage harten/
 Och! nu met Jesus schrept.

O Jesu Herder goedig!
 Verbijfelt ook mijn hart/
 Gy strijt vooz my zoo bloedig/
 Gy draagt vooz my de smart:
 Och! laat mijn woeste zinnen
 Getoont zijn dooz uw pijn:
 O spiegel van der minnen!
 Ontfermt u ober mijn.

Zevende Mysterie.

CHRISTUS Gegeesselt.

Stemme: Florida.

Werschrik! ach Elementen al!
 Dabert Hemel en Wartsch dal!
 Och wat zal hier gebeuren!
 O ziel! dit is om dy/
 De Heer Jesu leyt vooz my:
 O ziele wilt nu treuren.

By die het al geschapen heeft/
 Onderhout / en 't leven geeft/
 Ontbloot men van zijn kleeden;
 Zijn mont niet open doet/
 Ik zie een beek van bloet
 Beverwen al zijn Leden.

Zy slaan met roeden alsoo stryff/
 En doozwonden Jesus Lys;
 O Herder vol genaden!
 Ginn dat ik dooz u kniel/
 Om met uw bloet mijn ziel
 Te zup'ren en te baden.

Agtste Mysterie.

CHRISTUS wort Gekroont.

Stemme: Repicavam.

Zoete Jesus

Hoe stroomt uw heylig bloet?
 Uw doozne kroon beschaamt den kroosen-hoet:
 Uw doozne kroon beschaamt den kroosen-hoet:
 Dooz deeg Chrooning
 En Krooning / o Krooning!
 Bezweek al wat gedagt of reden heeft;
 Zoo wy niet vonden
 In ulwe wonden
 Dat ons 't leven geeft.

Felle Dooznen

Hoe steekt gy in mijn hert!

Maakt dat mijn hoogmoet hier dooz need'rig
 wert: Maakt dat mijn hoogmoet / &c.

Laat deeg smarten

Dyz tarten / Ons' harten/

Jesus/

20 Passy en Paasch-gezangen.
Jesu / en hzengen tot ootmoedigheyt;
Op dat uw pijnen / Zijn medicijnen
Tot ons zaligheyt.

Zoete Jesu/
Laat tog uw lijden zijn
Een troost in alle mijn ellend' en pijn:
Een troost in alle mijn ellend' en pijn:
Hoe b'schamen
Uw stramen / Al t' zamen
Mijn Ziel / die eeuwig in droefsheyt moet zijn/
Zoo zy niet bonde / In uwe wonde
Haare medicijn.

Negende Mysterie.

CHRISTUS draagt he: Kruys.

Stemme: Amarilli mea belle.

O Jesu ach mijn schoone!
O Blyd'gom van mijn ziel!
Is dit een Kroone/
Een Throon die u beviel?
O Koning tragt gy zulk elent te vinden/
En zoekt gy dus uw Barmhede?
Wilt gy ons nooden
Door uw Bloet / en duysent dooden?
Zoete Jesu / soete Jesu / soete Jesu / o myn schoone.
Goddelijnen Alcides/
Athias die door 't Kruys/
Sleutel des Hemels/
En Koning Davids Hups/
Opent de poort des Hemels voor uw kind'ren:
O Samson wie zal ons hind'ren?
Uw liefd' en kragten

Gaan boven alle magten :
 Zoete Jesu, zoete Jesu/zoete Jesu/mijn beminde.
 Wie tofst hier op zijn schoud'ren
 Zoo zwaar een Krups bereypt?
 En kiest dees smarten/
 Wat voelt mijn ziel nu leyt! (den :
 Ach 't is Gods Zoon/hy draagt hier onse schul-
 Zie Mensch wat dat God wil dulden!
 Om uwe zonden / Draagt hy al dese wonden :
 Zoete Jesu/soete Jesu/soete Jesu/o mijn schoone.

Thiende Mysterie.

CHRISTUS Gekruyst.

Stemme : Harderinne.

Mijn ziele!
 Treet na Calvarien uyt Jerusalem/
 Wilt eens vernielen
 Uw yd'le lust / en hoorz na Jesus stem :
 Hoorz hoe hy dorst na uw verlooren ziel ;
 Ep laat u vinden
 Die u beminde / En zoo besinde ;
 Een Koning rijk gekroont/
 Getroont / Gehoont/
 Ep laas met dooznen viel.
 De schoonste kroon en
 Die groeijen op geen Gzielsche Berg / o neen?
 Men zietse bloosen
 Op Golga Salems Krups-berg/hart van steen;
 Daar zietmen 't root onnosel Heplig Bloet
 Gestreimt tot kroosen/
 Die geurig bloosen/
 Met dauw bekroosen

Dan Goddelijke geur/
 Wiens lieur / Gaat veur/
 De schoonste Roosen-hoet.

O mijn Ziele!

Ontwaakt alhier uyt uwen ydelen droom;
 Wilt vernielen
 Uw yd'le lusten / met dees' resentoorn:
 Dees' Middelaar aanschouwt van 't nieuwen ber-
 hy geeft u teeken; (bont
 kust by zijn bleeke/
 Schier heel bezweeken/
 En lieve Rosemont:
 O mont! O mont!
 Maakt mijne Ziel gesont.

Elfde Mysterie.

Verryfenisse CHRISTI.

En Cortelduyfsken zynber en reene/
 Was zeer bedrukt en in gevaar/
 Het queelde treurig / och het was alleene!
 Zy had verlooren haar wederpaar;
 En zy riep: ô Heer! in mijn harte geprent/
 Wie zal my laben?
 Waar is de Brient die mijn Ziele bemint?
 Hy is uyt den Grabe.

Dit Cortelduyfsje was Magdalene/
 Haar Liefde heeft droefheyt gebaart;
 Haar oogen bloeyden als Fonteyne/
 Om het verlies van haar Heere waart;
 En zy riep: ô Heer! in mijn harte geprent/
 Waar moogt gy wesen?

Waar

Waar zyt gy Dient die mijn Ziele bemint?
Zyt gy dan verreesen?

Cor in het Hofken naar haar vermoene/
Zogt zy Jesus met rijpen raat;
Om Jesus Liefde was 't haar te doene/
Smorgen vzoeg in den Dageraat;
En zy riep: ó Heer! in mijn harte gepzent/
Laat droefheyt enden:
Waar zyt gy Dient die mijn Ziele bemint?
Wilt u tot my wenden.

Doen sprak den Engel in korter stonden:
Wilt niet bedreeft zyn / nog niet beeft/
Al hebt gy Jesus nog niet gebonden/
Hy is verreesen / en hy leeft;
En zy riep: ó Heer! in mijn harte gepzent/
Vertrouft mijn rouwe:
Komt dog mijn Dient die mijn Ziele bemint/
Dat ik u aanschouwe.

Als een Hovenier zag zy haar beminde/
Die zy met traanen hadde gesogt/
En in het Graf niet en konde gevinden/
Daar zy de Balsam toe hadde gekogt;
En zy riep: ó Heer! in mijn harte gepzent/
Ik wil u eeren/
Op zyt de Dient die mijn Ziele bemint/
Die Heer der Heeren.

Komt laat ons volgen nu Magdalene/
En de Heer Jesus houden vast/
Die ons van zonden zal maken reene;
Christus is van den doot ontlast/
Die ons zuiver maakt en van zonden klaar;
Op zult verrijzen/

Dolgt Jesus naar in druk en lijden zwaar/
Tot in 't Paradijse.

Twaalfde Mysterie.

Hemelvaart CHRISTI.

Stemme: Nu zig ondankbaar.

Er uyt der Aarden breeken Zonne stralen/
Springt uyt den slaap mijn Ziele Godes
Bryt;

Mijn Lief wil huyden na zijn Daders Zalen/
Hoozt hem ontmoeten een Hemels geluyt;
Al de Eng'len / Archangelen daar ne'er/
Verwelckommen haaren God en Heer:
Och waar ik nu mee ter vlugt metter vaart/
Op d' Olijf-berg met zijn Vzinden vergaart.

Deel zal'ge leering' voozt-bragten zijn lippen/
Het Schaapje te zoeken was zijn genugt;
Haast u mijn Ziel eer hy u gaat ontslippen/
Knielt aan zijn voeten met een diep gesugt;
Liefde bragt hem neer / en kled' hem weer trekt/
Dooz liefde uw handen tot hem uyt-strekt:
Mijn Heer / mijn Helper / die mijn Ziel bemint/
Waar gaat gy nu heen zonder my uw kint?

't Is uw genoeg en alle uw wenschen/
En uw begeerten / uw wille / uw lust/
Te wesen met de kinderen der Menschen;
Wel zalig is hy die in uw wil rust:
O Dorst des Hemels / met kledde doozblaakt/
Uyt liefde gy vooz ons nu plaats maakt;
O geber van liefde / vzeugde en vzee/
Vertrekt gy / ach neemt uw schaapje dan mee.

Daar

Daar zien ik een wolk op d' Warde neerdalen/
 Die lommert hem om / daar mee hy verscheyt;
 Al d' Hemelsche Geesten haar Prins in-halen;
 d' Afgronden beven dooz zijn Majesteit:
 Mijn Trooster! ey trekt mijn ziele by u!
 Mijn Heplant / mijn Hoope / och haalt my nu!
 Och Hoeder! mijn Harder / ziet naar op mijn/
 Op d' Warde te blijven dat is my pijn.

Och mogt ik met u ten Hemel op-baren/
 Mijn Jesu / mijn Prins / u min ik alleyn!
 Och rukt my wpt 's werelts zeer woeste baren!
 Mijn Ziel doost na u als 't Hert na d' Fonteyn:
 Mijn Vader / ach voet met Hemelsche spijst
 Mijn zugtende ziele in 't Paradijs:
 En stuurt ons nu weer uw Geest tot een pant;
 Och leyt ons in het blijde Vaderlant.

Derthiende Mysterie.

Op 't H. Hoog-tyt van Pincxteren.

Stemme: Puykje van de wonder-steden

In vervolging / en onweder/
 Zoo gedenkt / hoe d' Hepl'gen Geest/
 Op d' Apostelen onbevzeest/
 Met een kragt van wint quam neder/
 En verbulden 't heele Ruyg/
 Met een ober-groot gedruys;
 O zy waren zoo bekommert!
 Maar Gods Geest en 's Hemels kragt
 Die heeft haar al t' saam onlommert/
 Niemant doen om vzeese dagt.

Hemels kragten / Ziels vermaenen/

Zuyb're gaven / Heyl'gen Geer/
 Daalden in haar harten neer/
 Alle tongen / 's werelts spraaken/
 Rijke kennis / wijsheyt groot/
 Gods Geest in haar zielen goot;
 Om Gods Rijk het al te laten/
 Rijkdom / Schoonheyt / lust op aart;
 't Lijden Christi aan te vaten.
 Och dit was haar alles waart.

In dees goe berepde zielen
 Hemels pber is geteelt;
 Jesus was haar lust en weelt:
 Beeken op haar wangen vielen/
 Dreugt des harten / Ziels geneugt/
 Daar bozst uyt Gods lof verheugt/
 Daar was wijsheyt aller Wijsen/
 Zy verbreyden 's Heeren Naam/
 's Hemels Lied' de Ziel deet spijzen/
 Van Gods Vrienden zeer bequaam.

Zoete Jesu die uw volken
 Minnermeer als weesen laat/
 Zijt nu ook ons hulp / ons raat;
 Dautot op ons / o Hemels Wolken!
 Uw Drie-eenigheyt / mijn al
 Zy bevolen uw Schaap-stal.
 Mildten Vader zent van boven
 Uw Geest in mijn doxre ziel/
 Om uw Majestept te loden;
 Door uw Chroon ik neder kniel.

Veerthiende Mysterie.

Van MARIA Hemelvaart.

Wat wonder wie is dese/
Die zoo hoog wort geresen / wort geresen/
wort geresen? (haar/

d' Engelen ruppen haar / d' Engelen ruppen
d' Opperste Stede!

Vaart op / vaart op 't is rede/

Vaart op / vaart op 't is rede/

Edelste Maagt van Jesse/

Edelste Maagt van Jesse/

In ziel en leden;

Want zoo hoogen Princesse/

Want zoo hoogen Princesse/

Komt zulken stede / Komt zulken stede.

Komt / komt ik zal u kroonen/

Met Sanger en Harmonen / en Harmonen / en
Harmonen/

En met het dierste Gout/

En met het dierste Gout/

U doen bekleeden : Vaart op / vaart op / Ec.

Steunt op uw Beminde/

Tot dat gy komt te vinden / komt te vinden /
komt te vinden/

Verr' boven Seraphim / Verr' boven Seraphim/

d' Hemelsche brede : Vaart op / vaart op / Ec.

Van hier wilt dog gedogen/

t' Helpen ons krank vermogen / krank vermo-
gen / krank vermogen/

Hemelsche Koninginne / Hemelsche Koninginne/

Door uw gebeden ; Vaart op / vaart op / Ec.

Vyfthiende Myfterie.

Krooning van Maria Moeder Gods:

Stemme: Carileen.

MArpa
 Dozt hynden Koninginne/
 God fchenkt haar des Hemels Kroon/
 Daar na zp heeft getragt/
 En ook verwacht;
 Want zp is Moeder van zoo waarden Zoon;
 Dies als nu
 Vereeren dees Vriendinne/
 Al de Eng'len zeer verheugt/
 De Moeder van haar Heer/
 Met Hemelfche eer:
 Al't Hemels Heer? bedryven groote vreugt;
 D' Heplige Schaare
 Met veel melody/
 Gefang en Snaaren/
 Vereeren zeer bly
 Haar Kroon / En Thoon/
 In eeuwigheyt/
 Welk is / Nu gewis/
 Dees zupber Maagt bereypt.
 Och wat Lof
 Komt toe alsulken Moeder/
 Door haar Moederlijke Min!
 Wat heeft zp niet verdient
 By haar Zoon en Vrient/
 Om te worden een Hemelfche Wozkin?
 't Hemels Hof/
 Om onse Ziegs-behoeder/

Haar

Haar een eeuw'ge Eere geeft;
 Want hy in haar Lichaam/
 Zupber en bequaam/
 De mensch'lyk' Natuur aangenomen heeft;
 Dees zupb're Maget
 Zoeg't Kint onbesmet;
 En God behaget/
 Die reyn is en net:
 Och zy / Was byp
 Van vuple zont:
 Nu denkt / Wat God schenkt:
 Tot wissel van haar pont.
 Hoe vereert
 Een Mensch hler zijne Dzienden/
 Die hy beliest en bemint;
 Denkt met wat vzeugt ontmoet/
 En eer hy doet
 Zijn waarde Moeder / zoo getrouwen Kint:
 Hy begeert
 Te eeren die hem dienden:
 In wien heeft hy meerder lust/
 Als die hem in de hout/
 In armoet benout/
 Heeft bedekt / verwarint / en zoo veel gekust:
 Och die't mogt vatten/
 Of eens waar vertoont/
 Met wat al schatten
 Zy nu is gekroont:
 Den Mensch / Zijn wensch/
 En zagt vooz niet;
 Wat d'Hard' / Hem vooz waard'
 Of schoonheyt immer biet.

Paasch-Gezangen.

Stemme: De Vogelkens in der muyten.

Christus is op-gestanden/
 Al van de Joden haar handen;
 Dus willen wy allegaar vrolijk zijn/
 Christus zal onse verlosser zijn. Alleluja.

Was Christus niet verresen/
 Al met zijn Goddelijke wesen/
 Wy waren gebleven in groote noot;
 Wy moesten al sterben de eeuwige doot. Alleluja.

Christus die voer ter Hellen/
 Om daar in breedte te stellen/
 Die in duysternisse lagen zoo zeer bezwaart/
 God heeftse met zijn eeuwige Ligt verklaart. Alleluja.

Gy Princen / gy Hetsche zoozten/
 Doet open uw Muuren en uw Poozten/
 Alwen roof die wert u nu onthaalt/
 Christus heeft al onse schult betaalt. Alleluja.

Christus met groote eerwaarde/
 Zijn lieve Moeder die hy openbaarde/
 Zijn Lichaam klaarder dan de Sonneschijn/
 Onsterffelijk verlost wyt alle pijn. Alleluja.

Christus vantse in weene/
 Die zuyvere Maria Magdalene;
 God heeftse vertroost in haar verdriet/
 Als tenen Hof-man / 't is alsoo geschiet. Alleluja.

Twee Discipelen quamen gaande/
 Na Emaus / zy waren verstaande/
Christi.

Christus lijden zy waren zoo wel gehoont;
Als een Pelgrim heeft hem God vertoont.

Alleluja.

Weest Christus lijden gedagtig/
Hy is ons Paasch-lam waaragtig/
Geoffert aan den Kruyce voor onse misdaat/
Dat dede die Joden haar valschen raat.

Alleluja.

Verblijt u gy Christ'nen in 't gemeyne/
Met Maria die zuivete fonteyne;
Die koopmanschap die Judas heeft gedaan/
Die is ons alle zoo wel vergaan.

Alleluja.

Christus heeft neder gesonden
Den Heyl'gen Geest / met vuurige Tongen/
Op den vijftigsten dag / als hy hadde voorszeyt/
Zijn Apostelen hebben daar na verbeeyt.

Alleluja.

Stemme: Als 't begint.

Alwaarde God den Zoon / Zal ik uw aan-
schijn schoon / Nog langer moeten derven
Heen Moeder 't is mi al volbragt/
Ik ben verresen upt het Graef/
En zal nu niet meer sterben.

Ach! wie is nu zoo sterk / Die ons den zwa-
ren Serk / Zal went'len van de deuren
Komt treet maac toe tot aan het Graef/
Den zwaren steen die leyt daar af;
Wat vzeemts zal ons gebeuren.

'k Zie aan de regterhant / Een Hemelsche ge-
sant / Met witte kleed'ren blikken:
Drouwtegens deboot en doef van geest/

Komt nader by my onbevoest/
 En wilt u niet verschrikken.

Den luster zijns gesichts / Is als den schijn
 des ligts / Van helle blikkens stralen:

Den schijn is voor het vuyl gespuys/
 Die Jesum sloegen aan het kruys/

En op zijn Godheyt smalen.

Op die nu uwen Heer / Hier zoekt uyt liefde
 teer / Moet voor geen Engel vreesen:

Den Heer die pijnlijk was gekruyst/
 Is blijdelijk van hier verhuyst/

En vander doot verreesen.

Maakt dese blijde maer / d' Apost'len open-
 baar / Met Petro / die bedroeft zijn:

Komt laat ons treden op het pad/
 En haastig loopen naar de stad/

Daar mag niet lang vertoest zijn/

O Jesu! Meester zoet / Ik bid met tranen bloet
 Mijn zonden wilt vergeven:

Ach Petrus! die nu droeflig zist/
 Weest vrolijk en met ons verblijt/

Den Heer die is in 't leven.

Ach! my ellendig mensch / Met wat een hert-
 en wensch / Wou ik met hem ter doot gaan!

Petro ik zag uw open hart;

Maar gy moest blijven buyten smart/
 En ik alleen in noot staan.

Sp / dat een vuple Maart / My maakte zoo
 verbaart / Dat ik u af viel Heere:

Petro dat was alsoo versien/
 Gy moest uw eygen sijnheit zien/

Din and're wel te leeren.

Stemme: Bell' Iris.

Waar dus ras / dus vlijtig heen / Eer de gon-
de Son zijn stralen / heeft op d' aarde laten
dalen / Zegt Maria Magdaleen ? Waar na-
zoekt gy / waar na vraagt gy / Of wat tragt
gy hier te zien ? Na wien speurt gy / na wien
jaagt gy / Dus beladen met uw drien ?

Mademaal dat hier ontrent / Daar dees woede
moordenaren / Een gezegelt graf bewaren /
Geen van drieën is bekend : En na dat ik kan
bespeuren / Vraagt en zoekt gy na die geen-
die drie dagen van te veuren
heeft zoo zwaaren strijt gestreen.

Zoekt / doorsnuuffelt waarde Vrouw /
Ziet alom naar uw beminde ; Vraagt / gy zult
hem nog wel vinden / Maar verlost van al zija
rouw ; Want uw Bruyd'gom is verresen /
Al wen schat en is hier niet : Treet by der waart
zonder vreesen / En ziet watter is geschiet.

Ziet den steen is afgewent / Van den grabe
daar de loden / Rusten tot den dag van heden /
Van die alles is bekend : Ziet de doelen / Ziet
het linden / Ziet voor al het doots-gebaat-
Daar men 't lichaam in ging winden /
Waar na gy nu zoeken gaat.

En zyt gy nog niet voldaan ? Ziet die eeth-
wig voor hem buygen / Zullen u ten vollen cup-
gen / Dat hy is van hier gegaan :
Hierom vrees niet / wilt niet schromen / Ziet
gy nu niet die gy zocht / Gy zult hem wel haast
bekomen / Die ons alles heeft gekocht.

Stemme: Helaas myn zugjes.

Maar zoek ik u / eplaas' wat raat!
 Die heylant / die mijn ziel zoo zeer beminde /
 Dat ik in 't Graft hem niet en vinde;
 Ziet hier den zweet-doek / en het doot-gewaat:
 Wie mag hem hebben weg gelept?
 Ach! kan my niemant daar van doen bescheyt?
 Ik zou hem weg halen / nemen en dragen /
 En brengen ter see / Eer het begon te dagen /
 Daar hy bleef in vree.

Ach goeden vrient / zeg Hobenier /
 Weet gy niet wie mag hebben weg genomen /
 Het Lichaam dat hier was gekomen /
 En vooz drie dagen men begroef alhier?
 Maria Vrouw kent gy my niet?
 Wat weent gy om die gy hier vooz u ziet?
 Gabbont Meester / zijt gegroet van harten /
 Nu is al mijn dzuk / Verdriet / rou / pijn en swarte
 Bekeert in geluk.

O zalig mir / o blijden dag /
 Dat ik u mijnen schat heb weer gebonden;
 De liefde heeft my hier gesonden /
 Wel laat toe dat ik u omhelsen mag.
 Maria my dog niet en raakt /
 Uw pber matigt / en uw lust nog staakt;
 Gy wilt in 't hart uw blyschap nog wat sparen /
 Want ik in persoon / Nog niet ben op-gebaren /
 Tot mijn Daders Choon.

Maar gaat gy tot mijn Broeders heen /
 En boodschapt die upt mijnen mont en name;
 Want daarom ik u tegen quame /

Dat

Dat zy haar houden nog vast by een:
 En dat ik vaar naar mijnen God/
 Uw Vader / Schepper / Heer en hoogste lot;
 En dat ik weer zal haast lijck by haar komen/
 Want ik Thomas moet
 Zijn ongeloof betomen/
 Tot des Menschen goet.

Op den H. Paasch-dag.

Stemme: O Kers-nagt.

O Paas-nagt verdwijnt na ons wenschen/
 Uw dageraat verheugt ons menschen/
 Een licht neemt ons veel droefheyt af:
 Die Vrouwen met veel druk beladen/
 Zeer vzoeg / vooz Son / met pver traden/
 Om God te zalven in het graf.

Vooz Son zijn zy aan 't graf gekomen;
 Maar hebben haast met druk vernomen:
 Een steen zeer zwaar gedekt op 't graf;
 Zy spraken / begosten te zeggen/
 Wie zal ons desen steen af-leggen?
 Maar omsieude was die daar af.

In 't wit den Engel Gods zy vonden/
 Sprak / vzeest niet / ik zal u verkonden/
 Op zoekt Jesus van Nazareen/
 Hy is hier niet / hy is verresen/
 Verandert in een heerlijk wesen/
 Gaat hy u vooz in Galileen.

Mi gaat en boodschapt zijn beminde/
 Dat zy aldaar hem zullen vinde/
 Gelyck hy haar ook heeft gesept:
 Zoo haast zy dese last ontvingen/

Zy t' zaam met groote blijfchap gingen/
En hebben dese maar verdrept.

Zeer ras Petrus en Jannes loopen
Doozt na het graf / zy vonden 't open/
Mer doeken giuts en daar belept;
Als zy niet anders daar en vonden/
Heerden zy droevig tot die stonden;
Want hadden nog geen recht beschept.

Ons Heer in Hovenieren kleeven/
Ging hem tot Magdalena keeren:
Sprak: wat weent gy bedroefde Vrouw?
Zy sprak: mijn Heer is weg genomen/
Ik weet niet hoe by hem te komen;
Daarom leef ik in grooten rouw.

Maria sprak: den Heer / zy kende
Hem / en doort zy haar na hem wende/
Sprak Sabboul / niet vreugde groot:
Den Heer sprak: wilt my niet genaken/
Deel minder aan mijn lichaam raken/
Ik ben verresen van de doot.

Maar gaat en wilt het voort vertellen/
Van mijn Discip'len en Gesellen/
Dat ik opwaarts nu wederom
Zal gaan na mijn Vader verheben/
En eeuwighlyk met hem zal leven/
Tot dat ik eens ten oordeel kom.

Ach God! laat ons met u verrijfen;
Op dat wy eeuwighlyk u prijfen/
Doozal uw ongemeten goet/
Dat gy ons doet tot allen tijden/
En ons gedaen hebt dooz uw lyden/
Wy ook dooz uw verrijfen doet.

Stemme: Den tyt is hier.

O Feestlijk dag / Begroet zoo moet gy wesen /
 Zonder wee-geklag / Tot aller tijt ge-cert /
 Op u men zag / Al van der doot verresen
 Jesum / die daar lag / Tot in het graf verneert ;
 Hy nu triumpheert / Zijn glori' is verneert :
 Het Hetsch-gebzoet heeft hy verstoozt /
 Den duyvel met de doot versmoozt ;
 Hy zit triumphant / Aan 's Vaders regter-hant.

Het Hetsch / Ec.

Dit is den dag / Die God den Heer der Heeren /
 Na Schrijtuurs gewag /
 Gemaakt heeft t' ons profijt ; Dus elk wel mag
 Met vreugde jubileeren / En meer als hy plag
 Zijn in den geest verblift ; Ook den Tempel klaar
 Percieren / en 't Altaar :

Dat desen dag gecelebreert
 Met wesen / en gefestireert :
 O gy Christen schaar ! Maakt nu blyfschap
 eenpaar. Dat desen / Ec.

Ons Paasch-lam repn /
 Is Christus onsen Heere / Op-geoffert pleyn
 Als hy vergoot zijn Bloet /
 Wilt algemeen / Uyt uw ziel expurgeeren
 't Smit-gedeesseint grepn /
 En wesen versch en zoet ; Op dat gy opregt /
 Zijt dooz de waarheyt slegt ;
 En vooz der Zielen hongers-noot
 Meugt eeten ongedeesseint broot :
 Als gaut ook wesen puur /
 Gesuyvert dooz het vuur.

En vooz' Ec.

Wina

Princelyk greyn / Boven alles verheben /
 Die ons geest certeyn /
 Den dag zeer lang verwacht ;
 Wy al gemeyn / Zoo lange wy hier leven
 In dit aartsche pleyn / Wijzen uw' groote magt ;
 Want der zondē nagt / Hebt gy heel weg gebragt /
 De klaare Son is op gegaan /
 Waar dooz ons' ziel in 't licht zal staan :
 Wy zullen vooztaan / Nieg na den Hemel gaan.
 De klaare / Ec.

Stein : Rosalia.

P Lang verwagten blijden dag !
 Verhengt u Christ'nen al gepresen /
 Jesus uw Heer / Jesus uw Heer / Alleluja.
 Is van den dooden nu verresen.
 Ziet hier verblinde Jodendom /
 Wat baat uw felle Wagters scharen ?
 Jesus den Heer / Jesus den Heer / Alleluja /
 Is uyt den Grave al verresen.
 Drie Vrouwtjens quamen aan het graf /
 Met specerpen uyt-gelesen ;
 Maar onsen Heer / maar onsen Heer / Alleluja /
 Was uyt den grave al verresen.
 Den Engel-szak / wien zoekt gy hier /
 Jesus verresen / vol van zegen ?
 Ziet hier de plaats / ziet hier de plaats / Alleluja /
 Daar uwen Heplant heeft gelegen.
 Het zalig zaat der oude wet /
 Dooz staale deuren af-gefloten /
 Zijn met den Heer / zijn met den Heer / Alleluja /
 Nu zijn verrijzenis Genooten.
 Maria waarde Moeder Gods / Haar

Haar droefheyt is al t' zaam verdweenen/
 Jesus haar Zoon/ Jesus haar Zoon/ Alleluja/
 Is glorieus aan haar verscheenen.

De droef bedrukte Magdalen/
 vertroost den Heer haar bitter weene/
 Als Hovenier/ als Hovenier/ Alleluja/
 Is Jesus Christus haar verscheene.

Als Cleophas met zijn gesel/
 Maar Emaus op den wege spraaken/
 Komt Jesus haar/ komt Jesus haar/ Alleluja/
 Met zijn presentie vernaken.

Verblijt/ verblijt u Christen schaar/
 Mijn ziele wilt uw Heylant prijsen/
 Dooz waare boet/ dooz waare boet/ Alleluja/
 Om waarlijk met hem te verrijzen.

Hy heeft hem ons geopenbaart/
 Zijn waardig Vleesch en Bloet gegeven;
 Verrijst ô Ziel/ verrijst ô Ziel/ Alleluja/
 Om't eeuwig Paasscha te beleven.

Maandag na Paasschen.

Stemme: O zalig heylig Bethlehom.

Verblijt u Christ'nen in't gemeen/
 Want uwen Heylant is verreesen/
 Hy gaat u booz in Galileen/
 Verandert in een heerlijk wesen.

Die Vrouwen zijn vroeg opgestaan/
 Maar vonden niet die geen zy zогten;
 Dies zy met druk en ancrst belaan/
 Dees maar aan haar geselschap brogten.
 Een Engel Gods die sprak ons aan;
 Gy zoekt Jesus uwen beminden/
 Hy is hier niet/ hy's opgestaan/

40 Passy en Paasch-gezangen.

In Galileen zult gy hem vinden.

Sint Peter met zyn ander maat

Die liepen haastig om te zoeken;

Dog vonden niet (het was te laat)

Dan schoon' en witte lime doeken.

Zesus in schijn van een Cupin-man/

Berschynt Maria Magdalena:

Rabboni Meester sprak zy dan/

Wanneer zy hoorde haar naam. Marta:

Twee and're Mannen gingen hoorde

Om 't Kasteel Emaus te genaaken/

Een Pelgrim komt met haar te woorde/

Als zy van 't lyden Christi spraaken.

Haar kleyn geloof misprees den Heer/

Ging haar de schryften openbaren/

Dan Moyses / en Propheeten meer/

Al die van hem geschreven waren.

Zy dwingen hem met haar te gaan/

Om haar te keeren en te stigten:

Den Heer neemt dit gewillig aan;

Want hy haar oogen woud' verligten.

Met haar ingaande / zegent hy

Het broot / en brak het ook met eenen:

Doen dit geschied' geloofden zy;

Maar Christus is voor haar verdweenen.

Zy brengen dese boodschap ras / Aan d' elleve

met haar gesellen / Dat God waarlijk berresen

was / En gingen haar de zaak vertellen.

Christi Hemelvaart.

Stem: Ay schoone Nymph aanziet.

Christus komt by zyn Discip'len elve/

Aan tafelen vergaart/

Hy berispt haar door zijne woorden zelve/
 Over haar quaden aart;
 Dat zy ongeloovig bleven in desen/
 Niet willig wildeu nemen aan/
 Dat haaren Heer was opgestaan/
 En weer verresen.

Hy belast haar alle om te gaan preeken
 Het Evangelij klaar/
 En zy tot alle menschen zouden spreekken
 Dat het waaragtig waar/
 Wie niet gedoopt was / en wilde gelooven/
 Al niet en zouden zalig zijn/
 Maar eeuwig in de Helsehe pijn.
 Worden verschoben.

Hy sprak / veel teek'nen zullen zy uytwerken
 Die regt geloovig zijn/
 Waer door men klaerlijk wel zal kunnen merken
 Dat het zijn van de mijn;
 Dupbelen zullen vooz haarlieden vreesen;
 Spreekken met nieuwe tongen klaar;
 Slangen zullen niet schadē haar; Ziekten genesen.
 Dus spreekende zoo is hy weg genomen
 Door haar / van deser aart;
 Zy zagen daar twee Mannen by hem komen/
 Als hy ten Hemel-waart/
 In haar aanschouwen / nu was op-gebaren;
 Bekleet in schoone kleed'ren wit/
 Die spraaken / mannen wat is dit.
 Dat gy wilt staren?

En opwaarts zien al na den hoogen Hemel/
 Daar uwen Heer nu is?
 Een wollik quam / met een zeer sterk gewemel/
 Als eene dupsternis/

Van hoven neder van den Hemel zwoeben/
 Dooz haar oogen alle gelijk/
 Als God in zijne Hemelrijk/ Du waar verheben.
 Hy zit nu ter regter-hant van zijn Vader/
 Verheben in den Throon/
 Van waar hy wederom zal komen nader/
 En geven pder loon:
 Zijn bonnisz zal hy dan ober ons geven/
 Dat pder zal zijn regt ontfaan/
 Van alles wat hy heeft gedaan/ Hier in dit leven.

Aanroepinge des H. Geest.

Op de Wijse: Als 't begint.

Komt tot ons Hepl'gen Geest/
 Wilt in ons harte dalen;
 Ontseekt dat aldermeest
 Met uwe stralen.

Want gy waagragtig zijt
 Een vuur / en God Almagtig/
 Die onse Ziel verblijt
 Met liefde kragtig.

Gy zijt een schoon Fonteyn/
 Doz sprong van alle deugden/
 Dol van geneugte reyn/
 Een God der vreugden.

Dooz uw liefde verwermt
 Ons hart tot allen sonden/
 Zoo worden wy beschermt
 Van alle zonden.

Verdzijft van ons het quaat/
 Blijft by ons vroeg en spade/
 Geest gracyp / hulp en raat/

Dooz uw genade.

Manfiet ons in dit dal.

Met uw barmhert'ge oogten/

Wilt dzuk en tranen al

Met peys af-droogen.

Op dat wy tog hier naar

U met den Vader boven/

En God den Zoon eenpaar/

Eens eeuwig loben.

Stem: 't Vuur brant zeer.

Den den tijt / Pincxter gekomen was /
Zijn verblift / Al Gods Discip'len ras;

Zp waren nog by een vergaart /

Haar harten nog te zeer bezwaart;

Dog zijn verligt / Dooz een wonder gessigt.

Een geluyt / Is daar by haar gehoozt /

Dat quam uyt / Den hoogen Hemel voozt /

Regt of daar quam een sterken wine /

En dat verbulde zeer gezwint

Het gantsche huys / Met een zeer groot gedruys.

Hog quam daar / Op dese zelve uur /

Heer op haar / Geballen als een vuur /

Gedeelde tongen ober al /

Die zaten op dit gants getal: De minst en meest

Ontfing den Hepl'gen Geest.

Elk een sprak / Na hem den geest in gaf /

Met gemak / En het viel haar niet straf /

Wat sprak dat hy woud' spreekten daar;

Alwaar d' omstanders al te gaar

Hebben gehoozt / Ider zijn eygen woozt.

Spraken doen / Wel wat een wonder zaak!

En

Onbermoen / Hooren wy onse spraak
 Hier spreken van de Gallen /
 Zoo klaarlijk / dat van ons niet een
 Negt zeggen kan / Daar seft een letter an.

Zoo Parten / Als meed' den Medlaan /
 Elamiten / en ook Mezopotaan /
 Cappadoos / Ponten en Judeen /
 Afen / Bygen en Pamphileen /
 Van Egipten / Cirenen van Liben.

Van Romen / De Joden en nog meer /
 Heydenen / Bekeert tot Jootsche leer /
 De Creten en den Arabier /
 Elk hoort zijn taal nu spreken hier :
 Zy staan bedeeft / Een yder was bezeest.

Altemaal / Spreeken zy met een woort ;
 In zijn taal / Heeft yder hier gehooft /
 De wonder werken van den Heer /
 Die wy nu moeten meer en meer
 Prijzen alcht / waar dat gy bent of zift.

Heilig Geest / Komt op ons dalen mee /
 Op dit feest / Komt schenkt ons dog u vree :
 Ontsteekt dog vuurig ons gemoet /
 Uw innig vuur de ziele voer : Het vuur byant zeer /
 Gods liefde nog veel meer.

Stem : Nero schoonste van uw gebuuren.

Zoo lief heeft God Vader verheven /
 Ons werelts menschen gants getal /
 Dat hy zijn Zoon heeft gegeven /
 Om ons te helpen ober al.

Als wy te regt wilden gelooven /
 Niet laten zou verlooren gaan /

Nog ons van 's Hemels regt berooven;
Maar doen een eeuwig loon ontfaan.

God heeft zijn Zoone niet gesonden/
Om te oordeelen haar misdoot;

Maar om de waarheyt te verkonden/
En te behouden vooz het quaat.

Wie regt geloofst zal hy niet straffen/
Nog geven eenen quaden loon:

Maar hy zal hem veel quaats verschaffen/
Die niet geloofst heeft in zijn Zoon.

Dit zal de menschen meest bezwaren/
Dat 't ligt 't welk hier gekomen is/

Haar oogen niet en kan verklaren/
Maar blijven in hun duysternis.

Om dat haar werken niet goet waren/
Zoo hebben zy het ligt versmaat:

Want wie niet zonden haar bezwaren
Die krijgen tot het licht een haat.

Die wepnig volgen goede werken
Die komen zelden tot het licht/

Om haare zonden niet te merken/
Of te beschouwen dooz 't gesigt.

Maar die wil in de waarheyt leven/
En dooz zijn daat een ander stigt.

Die zal hem noopt van 't licht begeven/
Maar stelt zijn leven in het ligt.

Wie regt bemint den Heer geprezen/
En leeft na zijne wetten wel/

Die heeft hier noopt ymant te breezen/
Nog mensch / nog doot / dupvel / nog hel.

Ik bid u dan mijn God verheben/
Verligt mijn hart en mijn gesigt!

Dat ik althit in u mag leven/
En wand'len in het eeuwig licht.

Stem: Veni Creator.

Vomt ongeschapen Heylig Geest/
Besoecht het hart van minst en meest/
Laat dooz uw' grati' zyn versagt/
Die gij geschapen hebt dooz magt.

Gij wort genoemd den Trooster zoet/
Des alderhoogsten gabe goet:
Fonteyn des lebens / liefden byant/
Een Zalvinge des Geests playsant.

In gaven zijt gij zevenbout/
Die u ons heeft beloofd / betrouwt:
Den vinger van Gods rechterhant/
Sijkt ons van taal en van verstant.

Met wijsheyt verligt onsen zin/
Maar't hart ontsteekt met reyne min;
De zwakheyt van ons lichaam teer
Sterk t' uwen dienste meer en meer.

Den byant heer van ons verdrijft/
In peyn en bye ons zielen stijft;
Ter deugt wilt ons een lepts-man zyn/
Dat wy ontgaan schult ende pijn.

Maakt ons den Vader dog bekend/
Hoe dat / zonder begin of ent/
Van hem gebooren wert den Zoon/
Met wien gij zit in eenen thoon.

Ter / glori' / lof den Vader zy/
Den Zoon / die van den dooden by;
Verrees / en u rijk Heylig Geest;
Die althit een God zijt geweest.

Veni creator Spiritus, Mentem tuorum visita,
 Imple superna gratia, Quae tu creasti pectora,
 Qui paraclitus diceris, Donum Dei altissimi,
 Fons, vivus, ignis, charitas, Et spiritualis unctio,
 Tu septiformis munere, Dextrae Dei tu digitus,
 Tu rite promissum Patris, Sermone ditans guttura,
 Accende lumen sensibus, Infunde amorem cordibus,
 Infirma nostri corporis, Virtute firmans perpeti,
 Hostem repellas longius, Pacemque dones protinus,
 Ductore sic te praevio, Vitemus omne noxium.
 Per te sciamus de Patrem, Noscamus atque Filium,
 Te utriusque Spiritum, Credamus omni tempore,
 Gloria Patri Domino, Natoque, qui à mortuis,
 Surrexit, ac paraclito, in saeculorum saecula. Amen.

Stem: O Paris wreet.

Als Christus had / Gesprooken tot de Joden /
 Dat hy was 't Hemels Broot; En wie het at /
 Het leuen wiert geboden / Te sterben noopt de doot:
 Het Joods geslagt / Doen niet malkander keuen; Hoe kan
 ons dees Mensch doot magt / Zijn Vlees te eeten geben?
 Den Heer antwoort / Tot haarder onderwijse /
 Doot zijnder stemmen klank: Verstaat en hoort / (dzank;
 Mijn Vleesch is waarlijk spijs / Mijn Bloet is waarlijk
 Wie mijn Vleesch eet / En drinkt ook van mijn Bloede /
 Blijft in my altyt gereet / en ik in zijn gemoede,
 Gelyk ik ben / Van den Vader gesonden /
 Die eeuwiglyken leeft / Ik ook wel ken /
 En meete t' allerstonden / Hy my gesonden heeft /
 Te leuen klaar / Om de wil van mijn Vader:
 Zullen leuen ook voorwaar / Die my nutten te gader,
 Dit is het Broot / Dat van den Hemel daalde /
 En hier gekomen is: Niet als in noot /
 Het Manna neder-maalde / Als doen vernomen is;
 Alw Daders al / Hebben daar van verworpen;
 Maar zy zijn in groot getal / Egter den doot geslozen,
 Maar wie dat nu / Zal eeten van dit Broode /
 Zal leuen eeuwiglyk; Dus weest niet schuw /

Maar

Maar komt als mijn genoodde / Gebzupkt dit heyliglijk
 Ik ben gereet / Mijn zelven u te geben ;
 Op dat wie mijn Vleesche eet / Met my eeuwig mag leben.

Stem : Pange lingua.

Zingt met Tongen / onbedwongen /
 't Lichaam / en het dierbaar Bloet /
 Daar den Zoone Gods / gedrongen
 Dooz een heete minne-gloet / Als een Pellicaan
 ziju jongen / Onse zielen mede voet.

Die te booren / ons gebooren / Mpt een Maagt
 ons onbekent / Heeft de scherphheit zijnder sporen /
 En zijn heylig' les ge-ent ; Zoo w' in 't Evan-
 gelie hooren / Met een wonder Sacrament.

Left geseten / om te eeten / Daar dat hy de Joot-
 sche wijs / Die dooz Mofses was geheeten /
 Had in all's volbragt preecht's / Heeft zig zelven
 uptgemeeten / Aan de zijne / tot een spijs.

d' Heer der Heeren / 't Bzoot verheeren
 In zijn heylig Lichaam doet /
 En den Wijn (wie zou begeeren
 Dierder drank) in zijn root Bloet ; Daar dezijn-
 nen u faaljeeren / Is 't Geloof alleen de voet.

Dat mits-desen / dan gepresen
 Zy zoo waarden Sacrament /
 En beer boven 't out gerefen / Christus nieuwe
 Testament. 't Geen hy sprak / dat moet zoo wes-
 sen ; Want zijn Woorz blijft zonder ent.

God den Vader / hoort te gader / Zy alijt
 lof / prijs / en eer / En den Oppersten Weldader /
 Christo Jesu / onsen Heer / Die ons met zijn Geest
 te gader / Zepnden wil zijn zegen neer.

Stich-

Stichtelyke Wereltsche Liedekens.

Van het Hemelsche JERUSALEM.

Op de Wijse: O Zalig heylig Bethlehem.

Jerusalem! ô schoone Stad!

Hoe staat gy Blyt in mijn behagen!

Mijn oogen maakt gy die zoo nat/

Mijn harte doet gy naar u jagen. **Mijn/ Ec.**

Want boven alle schoonheyt schoon/

Zijt gy van blyten en van binnen;

Zoo dat gy tot uw lof ydoon

Nog mens' behoeft/nog Seraphinnen. **Zoo/ Ec.**

O gulde Son! ô zilb're Maan!

O Sterren blinkend' als Kobynen!

Maar die daar binnen eens' mocht gaan/

Dyfsent Sonnen zoud' hy vinden schijnen.

Maar/ Ec.

Schoon Vaderlant! schoon Vaderlant!

Gods aller triumphansten Throone!

In u is rijkdom abundant;

O zalig die u krijgt te loone!

In u/ Ec.

Uw Muuren zyn van Goude sijn/

Bestroopt met Paarlen zyn u Straten;

In u en is geen Sonne-schijn;

Want gy schijnt zelver boven maten. **In u/ Ec.**

Hoe schoon blinkt daar den Diamant!

Hoe zoetjes lachgen de Saphieren!

Ook den Carbonkel triumphant/

Geest ligt in dyfsentig manieren.

Ook/ Ec.

Capijtsery en isser niet;

Dit zyn Jerusalems Capijten/

De motten doense geen verdziet/

Den tijt kanse ook niet verlijten. De/ Ec.

Och schoon Sion! mijn liefste Lief!

Gy hebt berooft alle mijn zinnen:

Maar desen roof doet my geries;

Nu zal ik u alleen beminnen. Maar/ Ec.

Dus roept mijn Ziel: ó Heer! wanneer/

Wanneer zoo zal ik van hier scheyden?

Maar u zoo haak ik eben zeer/

Al wil het vleys my neerwaarts leyden. Na/ Ec.

Ik ben hier in het Cranen dal/

Den hoogen Chaboz is daar boven;

Och laat my met uw Vrienden al

Uw Majestept eens zalig loven. Och/ Ec.

Hoe een God-vreezende Ziele tot
Jesum is zugtende.

Op de Wijse: Nu weest gegroet Maria.

Belijck een Hert na 't Water snaakt

Der zupder klaar Fonteyne/

Wdus mijn ziele dorst en haakt

Maar Jesus minne repne. Wdus/ Ec.

Het derben van uw klaar aanschijn

(ó Jesus) doet my smarte:

ó wesen schoon! ó Trooster mijn!

Daalt neder in mijn harte. ó wesen/ Ec.

In allen noot wilt my bystaan/

In druk wilt my troost wesen/

In d' armen uw genad' ontfaan/

ó Jesu hoog gepresen. In d' armen/ Ec.

ó Jesu alder-liefste Lief! In alles wilt my

leyden: Bezijht my van den helschen Dief/

Als ik van hier zal scheyden. Bezijht/ Ec.

Op de Wijse: Van die Leeraar op de Tinnen.

Hoe luyde riep
 De Ziel tot God van binnen/
 O God almachtig Vader goet!
 Wat zal ik nu beginnen?
 Dat lichaam bezwaart het herte mijn:
 O Heer wilt mijns genadig zijn/
 Dat vlesch wilt my verhooren.

Als 't Lichaam nu
 Die Ziel dus hoorde klagen/
 Zy sprak: ô ed'le Ziele mijn!
 Waarom wilt gy vertsagen?
 Schouwt des boose vpants raat/
 En die valsche werelt quaat/
 Gy zult God wel behagen.

Die Ziele sprak:
 Ik zou 't gaarne volbrengen;
 Maar gy / ô valsche Lichaam mijn!
 En wilt het niet gehengen:
 Nature gy doet my zwaare pijn;
 Nogtans moeder gestreden zijn/
 'k En kan u niet bedwingen.

Wat Lichaam sprak:
 O Ziel! die Heer der Heeren
 Heeft u gegeven zin ende lust/
 Om dat gy my zout leeren;
 God heeft u gegeven redenen en zin/
 Om my die tot quaat genegen bin/
 Dat gy my zout regeeren.

Die Ziele sprak:
 Och! mogt my dat gebeuren/
 C 2

Dat ik mogt sterben gelijk als gy
 Zoo leefde ik zonder treuren:
 Als ik vooz't oordeel Gods zal staan
 En daar na werken loon ontfaan/
 Zoo moet ik't al beseuren.

Dat Lichaam sprak:
 Als gy dit weet te vooren/
 Zoo wie hem zelfs alwillens wont/
 Of tredet in een dooren/
 Wie zal hem beklagen / dat vzaag ik dy?
 Gy moeder ook zorgen vooz my/
 Of wy zijn bepd' verlooren.

Die Ziele sprak:
 Lichaam gy moet wel zorgen/
 Want als komt den bitteren doot
 Wie zal u dan verborzen?
 Wat zal dan helpen uw weelde groot?
 Dus moet ik zorgen vooz den noot/
 Gy en hebt dog geen moorgen.

Dat Lichaam sprak:
 Ik moet ook sterben leeren/
 En ik en weet dog geen en tijt;
 Waar toe zal ik my keeren?
 De werelt toont my vzolijckheyt/
 Nature is daar toe bereyt;
 Hoe zal ikse verheeren?

Die Ziele sprak:
 O Lichaam smoot van waarde!
 Waar op verlaat gy u?
 Wat wilt gy nu aanvaarden?
 Hoe durft gy bedrijven eenig zolaas?
 Arin stinkende vleesch / der woymen aas/

Gp moet tog in der aarden.

Dat Lichaam sprak:

Moet ik in d' aarde glijden?

Och Heere God van Hemelrijk!

Hoe mag ik my verblijden!

My rouwt zoo zeer mijn leven quaat/

O edel Ziel! nu geeft my raat/

Ik wil my leeren leyden.

Die Ziele sprak:

Wilt u tot deugden geben/

Zoo zullen wy komen / ik en gp/

Al in het eeuwige leven;

Daar blyfchap zal wesen altijt meer/

En zijn verlost van 't eeuwige zeer/

Daar men eeuw'lyk zal leven.

Dat Lichaam sprak:

Ontfermt u onfer heyden!

My / en die edele Ziele mijn/

En wilt ons dog geleiden;

Laat ons uw gracie blyden by/

Maakt dat u ons leven behagelyk zy

Wanneer wy moeten fcheyden.

Stemme: Edel Karfou.

J Jesus zoet!

Leyt my in uwen Tempel/

Dooz uwen Heyl'gen Geest/

U te ontmoet/

Na Simeons exempel/

Dat mijn Ziel onbedreeft/

Die dus lang is geweest

Benauwt / en vol van lyden/

Mag ook van hier in breedte gaan/
En eeuwig haar verblijden. Die dus/ Ec.

Geeft my te zien
Met mijnder zielen oogen/
Uw zaligheyt bereypt/
Dooz alle Vlen/
Die u te blinden poogen;
Want mijne ziel verbeeyt
Alleen uw Majestept/
Met een licht in haar handen:
Maar gy die zyt het eeuwig licht/
Doet mijn licht meerder branden. Alleen/ Ec.

Maria sijn/
Reyn onbevleete Maget;
Een dageraat ydoon/
Die geeft een schijn/
Des morgens als 't broeg daget/
Doet gy der sonnen thoon/
Brenge gy alom/
Heel broeg komt gy oprijfen/
Dies zingen wy / weest wellekom/
En gaan u eer bewijfen. Brenge / Ec.

Gods Moeder reyn/
U mijnder wilt ontfarmen/
Toont my uw klaare aanschijn;
Uw kintjen kleyn
Geeft my in mijne armen/
Drukt het in 't herte mijn;
'k Bid u dooz de pijn
Die uw hart heeft doorszmeden/
Dat ik mag wijs en zuiver zijn/
En lichten dooz goe zeden. 'k Bid / Ec.

Van den Mey-boom des H. Kruys.

Op de Stem: Den tyt is hier,

Komt en laat ons gaan
 Den groenen Mey in dragen/
 Daar den Pellicaan
 Jesus heeft op gerust/
 En voer ons voldaan
 Naar zijn goet wel behagen/
 Onse zonden zaan
 Door zijn Bloet upt-geblust;
 Desen Mey t'ontfaan
 Had Christus grooten lust/
 Om dat hy zoude doen te niet
 Die Eva door den Boom verriet:
 Triumph en accoor
 Bzengt desen Mey-boom voort.
 Menschen wilt u spoen
 Desen Mey in te halen/
 Want hy kan ons voen / Met alle weelde sijn;
 Ons schult en rantsoen
 Wouwen Christus ook betalen/
 Aan het Kruyce koen/
 Dat was den wille sijn:
 Desen Mey-boom groen
 Is ons een Medecijn;
 Zijn kostelijke vrugten goet
 Des vants magten vlugten doet:
 Triumph en accoor / &c.
 En wort niet verinoet
 Van desen Mey gepresen/
 Want upt hem zoo vloet

Alle geneugte zoet;
 Pleffelijck hy bloept
 Van Bloemkens uptgelefen/
 Want hy is beſproept
 Met Chriſtus dierbaar Bloet:
 Dus niet en verſoeyt
 Den Meep in uwen moet/
 Die voor ons is victorieus/
 Triumphant ende glorieus:
 Triumph en accoozt / Ec.

Die luſtelijcke Meep Chriſtus playsant/
 Dol ander deugden groene/
 Is door den Heyligen Geest als nu geplant
 In alle geloobigen koene;
 Die tot deſen Meepe vlijt
 Wozt van alle zonden quijt/
 Zijn deugden en alle zijn leven
 Wil hem Chriſtus minnelijck geben.
 Het bylefen / het ſneeuwen is nu gedaan/
 De winter en mag ons niet dwingen:
 De wet des ouden Teſtament is al vergaan/
 De liefde moet het al volbringen:
 Die vaſt aan Chriſtus liefde kleeft/
 Ende lief zijnen Broeder heeft
 Als hem zelven / (na Paulus leeren)
 Hy volbringt de Wet des Heeren.

De Vogelkens zingen op dat groene hout
 Zoo vrolijk onbedwongen/
 Dat zijn de Engelkens menigfout/
 Ende alle geloobige tongen;
 Deſe zingen glorie ſijn

Moet Christo in de Hemelen zijn:

Bepst Mannen ende Vrouwen

Die hy zijn Woort betrouwen.

Deze Mey-boom Christus zoo jeugdelijk bloept

Met deugden menigerhande/

Hy heeft ons met douwe besproept/

Zijn Bloed tot ons onderpande:

Komt alle die belast zijt ende slaaft

Tot my / (zept hy) gy wort gelaast/

Ik zal u ontladen van zonden:

Zijn jok is ligt bevonden.

Zijn Goddelijke Woort is een gebloeyt Rijst

Daar wy op moeten beeten/

't Welk is gefegelt na Gods advijs/

Met Christus bloedig zweeten:

Hy heeft den helschen Spant groot/

De zonde / en de eeuwige doot

Verwonnen tot allen dagen/

Ende allen onsen last gedragen.

(staat/

Komt totter Fonteynen die zoo overbloedig

Wilt van het water drinken/

Het welk in dat eeuwige leven gaat/

Christus wil 't ons minnelyk schinken:

Want daar bloeyt uyt Christus buyk

Levende water tot onsen gebuyk/

Den Heyligen Geest eersame

Schenkt hy om niet tot onser brame.

Geloofst zy den Mey-boom victorieus/

Die ons God schonk uyt minnen/

Uyt den geslagte Juda couragieus;

En Leeuw niet om verwinnen;

Christus die eeuwige Mepe/

Ole maakt ons aller harten blye

Met zijnen Geest jeugdig/

Ole hem versoeken vzeugdig.

O Prince Jesu / Mey-boom gebenedijt/

Zoo lustelyk ontlooken/

Ontfangt ons in uw armenkeng wijt/

Man't Krupce voor ons gebrooken:

Op zyt onse troost ende alle onse vzeugt/

Alleenelyk by uwer deugt/

Zoo worden wy deelagtig

In uwes Daders Rijke waaragtig.

Liedeken van onze Lieve Vrouw van
Runkx-putten.

Stemme: Coridon komt hier wat praten.

O Moeder Maagt! zlet na beneden

Dees groote Schaar/

Op-off'ren Dierook der Gebeden/

Op't groen Altaar:

Laat dog geen boukjes van boden gebreken/

Op dat alhier/ Ons Offerhanden wert ontfekers

Van't Hemels vier.

O zoete Cayel! daar geen geschemer

Hog dupster is/

En daar de blaauw-gestarde Hemel

't Gewulffel is;

Krupden en bloemen / blaatsjes en clertjes

Zijn sterke stof/

Ma zelfs musyken de vliegende Diertjes

U waardig lof.

Geest dat mijn zuggens u genaken/

Ger ik vertrek;

Laat dese traantjens kenbaar maken
 Mijn ziels gebrek:
 Gy weet wat haar van nood' zal wesen
 Om t'eenemaal / Daar lijf en ziel te zijn genesen
 Van alle quaal.

Wanneer ook wel het droebig lijden
 Van al de geen / Die ik hier zie aan alle zijden /
 Met zwakke leen /
 Quelling van pijn / van binnen en buyten /
 Al om beset : Wilt dog uw ooren niet toesluypen
 Dooz haar Gebed.

Op dat wanneer zy zijn genesen /
 Tot wederloon /
 Dees weldaat mogen dankbaar wesen
 Aan uwen Zoon : (meer
 Hun lijf en ziel / en gantsche leden / Zoo veel te
 In zyn gestage dienst besteden / Tot uwer eer.
 Verkrijgt ó Maagt ! dooz 't groot vermogen
 By onsen Heer /
 Zyn Godheyt niet te willen gedogen
 Dat immermeer. (wort /
 Dees zoete plaats in ons gedagten Verduyfsters
 Daar menig ziel zyn droeve klagten
 Al nederstort.

War is de Dochter van Zion /
 Ik zal se blijde maken ?
 Een boodschap zoud' ik aan haar doen
 Van alsoo groote zaken.
 Een donkerheyt is ons verklaart / (baart /
 Ons is een licht geresen / Maria heeft een kind ge-
 Dat duikt ons wonder wesen.

Dat Hemelrijk ende Martryk
Hoopt en koste gebuyken/

Dat zal een teere jonge Maagt
In haar Lichaam beslypen.

Du is hy teder ende krank/

Een Maget moet hem voeden;

't Is regt dat wy hem weten dank

Van zijnder groot' ootmoede.

Heer Jesus wat hebt gy gemeent?

Wy zoud' u gaarne vraghen/

Dat gy hier neder ligt en weent/

Gy zijt zoo jonk van dagen.

Uw glans verligt uw eenwigheyt/

Wijt / en schijnend' verdoogen/

Gy doet groote ootmoedigheyt/

Wy konnen niet gevolgen.

Dat ons hier voormaals was zoo wee

Moeten wy nu gebuyken/

Om den Appel die Adam beet

Deed God den Hemel sluyten.

Al dat is / ende wesen zal/

Heeft God in zijnder magte;

Jesus quam in dat Wardsche dal

Mer konder middernachte.

In excelsis gloria/

Dat 's 't hoogste lied der minnen:

Zoo volmaakt als Jesus is

En kan men newwers binnen.

Op de wijze: Van 't Liedeken van Munster.

Adam was een verlooren Man/

Groot leyt heeft hy ons gegeven an/

Dat klage ik bove maten:

Der

Verlooren heeft hy zijn edelheyt
Daar in hy was geschapen.

Met Adams vlees ben ik gequest/
Alle myn natuure is my ontstelt;
Adam gy doet my sterben/
Gy quest mijn geest al totter dood/
Mijn ziel doet gy bederven.

De Werelt komt met groot gedrang/
Mijn broose natuure raat my zoo bang/
De vyant wagt op raimen/
Of hy de uure geraken kon
Dat hy my mocht beschamen.

Keert weder / keert weder o Ziel/
Gy hebt verlooren dat schoonste Dzeel/
Den Hemel met haar lusten/
Gy en komt'er waarlyk nimmermeer/
Het zal u moeten kosten.

Het zal u moeten kosten vlees ende bloet/
Al waar de Werelt sijn Goude root
Gy zoudse moeten derben/
En slaan den zondigen Adam doot/
Of gy moet immers sterben.

Daar vooz is Christus leven goet/
Het geeft de Ziel een goeden moet/
Hy is vooz ons gestooven/
Den eeuwigen dood maakt hy te niet/
De Helle heeft hy bedooven.

Dooz Gods Woorz werden wy getroost/
Van alle onse vyanden sijn wy verlost:
Men vint'er klaar geschreven/
Wie gantsch van herten in God geloost
Die heeft dat eeuwige Leven.

Zijt gij te recht een Kersten Man/
 Zoo neemt een Kersten leven an/
 Weest vroom ende onberflagen;
 Zijn Jok is zoet / zijn Last is ligt/
 Hy wil ons helpen dragen.

Weest vrolijk in uw wederspoet/
 Daar toe doet alle uw vanden goet/
 Doet vugten in uwe dagen/
 En staat uwe arme Broeder by/
 Zoo zult gij God behagen.

Aldus heeft ons Christus voorgedaan/
 Mont gij de Schriftuere wel verstaan/
 In woorden / ook in leven;
 Voorsiet Christus lustig exempel aan/
 Het zal u dan bewegen.

Geest onsen Heere prijs / lof en dank/
 Dat gij de waarheyt ook maakt behant
 Door zijnen Geest van boven;
 Verleent daar toe ook zijn kinders soet
 Dat zy hem eeuwig loben.

Princen / wilt God dienen zoo 't behoort/
 En blijft altijd by Christus doort/
 Ende wilt u daar toe heeren;
 Wat gij uwen even Menschche doet,
 Dat doet gij God den Heere.

Een Geestelyk Lied, getrokken uyt den
 Jubilus van Sint Bernardus.

Op de Wijse: Jesus zoet.
 Jesu dulcis.

Jesus zoete memorie
 Is 't harte vzeugt en glorie;

Maar boben alle zoetigheyt
 Zoo is zijn tegenwoordigheyt. Maar / Et.
 Nec lingua.

En tonge kan 't uitspreken niet/
 Nog letter doen daar af 't bediet;
 Die 't proeft weet wat 't is zekerlijk
 Jesu te minnen hartelijk. Die 't / Et.
 Nil canitur.

Men zingt melodieuzer niet/
 Men hoort geen blijdelijker liet/
 't Passeert ook aller Eng'len Throon
 Den zoeten name Jesu schoon. 't Passeert / Et.
 Amor Jesu.

Jesus liefde brant eeuwelijk/
 En zaedt ons harten wonderlijk/
 En zmaakt daar by zeer zoetelijk/
 Vermaakt ons ook zeer lieffelijk. En / Et.
 Qui te gustant.

Die eeten u / die hong'ren zeer/
 Die drinken u / zijn dorstig meer;
 Zp en begeeren anders geen
 Dan Jesum d'alderliefst' alleen. Zp / Et.
 Cum Maria.

Des morgens wil ik vroeg opstaan/
 Ten grave met Maria gaan/
 Jesum zoeken / zoo by gebiet/
 Inwendig / maar uytwendig niet. Jesum / Et.
 Desidero te.

Dupsentmaal 's daags roep ik / wanneer
 Zult gp komen tot my / ô Heer!
 En maken my van harten blij/
 En van mijn eygen liefde vry. En maken / Et.
 Quan-

Jesu als gy in 't harte spreekt/
En uwen vrant daar in ontsteekt/
Vergaat des werelts poelheyt
En alle haar begeerlykheyt. Vergaat / Ec.

Quem tuus.

Wie dat uw liefde dronken maakt/
Die weet te regt hoe dat gy zmaakt:
Hoe zalig is hy die dat proeft;
Want hy niet anders en behoeft. Hoe zalig / Ec.
Sequor quocunque.

Ik zal hem volgen waar hy gaat/
En blijve stille daar hy staat:
Hy heeft genomen 't harte mijn/
Hierom kan 'k zonder hem niet zijn. Hy heeft / Ec.

Bonum mihi.

Jesum te dienen is my zoet/
Ik geef my heel in zijn behoet/
Ik sterf my zelven al den dag;
Op dat ik in hem leven mag. Ik sterf / Ec.
Laus honor.

Lof / eere / prijs en dankbaarheyt/
Zy God Vader in eeuwigheyt/
Met Jesum zinen lieven Zoon/
En Heyl'g Geest in 's Hemels Throon. Met / Ec.
G. V. C.

Bedroefde harten wilt vreugde rapen/
Wansiet hoe schoon is des Hemels schijn;
Ziet / van niet heeft hy 't al geschapen;
Denkt dan hoe schoon moet den Schepper zijn. Wan-

Wansiet de Kruiden zeer groen wtspruyten/
 Die daar genesen ziekte en pijn/
 Wansiet haar schoonheyt / en haar virtuyten ;
 Denkt dan hoe schoon / Ec.

Wansiet de Lelien wijt ontlooken/
 Chynis / Lavender / Rosemarijn :
 Wansiet de Hooskens vol zoete rooken ;
 Denkt dan hoe schoon / Ec.

Ziet al de Bloemkens met goet verstande/
 Der ziekten zijn zy een Medicijn :
 Ziet haar coleuren menigerhande ;
 Denkt dan hoe schoon / Ec.

Wansiet de Bomen met al haar vrugten/
 En de Wijngaarden met haren wijn ;
 Wansiet de Vogelkens in der lugten ;
 Denkt dan hoe schoon / Ec.

Ziet de gesteenten van grooter waarde/
 Die klaarder blinken dan Cristalijn :
 Ziet alle schoonheyt op deser aarden ;
 Denkt dan hoe schoon / Ec.

Ziet gy de Menschen schoon van lichame/
 Praap van fatsoen en leden fijn/
 Zuyver van aangesigt en bequame ;
 Denkt dan hoe schoon / Ec.

Wansiet de Zonne en Mane schoone :
 Wansiet de Sterren van klaren schijn/
 Ziet hoe zy blinken aan 's Hemels Throone ;
 Denkt dan hoe schoon / Ec.

Hoozt gy hier konstig op d'Orgel speelen/
 Op Instrumenten / Musijk devijn :
 Hoozt gy ook zingen met zoeter keelen ;
 Denkt hoe zoet zal 't in den Hemel zijn.

Alle vzeugt die men hier kan bedrijven/
 En mag maar duuren een kort termijn;
 Maar zy zal in der eeuwigheyt blijven
 Voor die by God in den Hemel zijn.

Laat ons de werelt geheel versaken/
 Met al haar hoogheyt naar Gods doctrijn;
 Zoo zullen wy in den Hemel zmaken/
 Hoe zoet hoe schoon dat het daar zal zijn.

Lof zy den Schepper der Creaturen
 Die alle dingen geschapen heeft:
 Glorij zy hem nu en t'aller uren/
 Die 't onderhoudt ende voetsel geeft.

Ik begeere ontbonden te zyn, en met
 Christo Jesu my te verblyen.

Stemme: Ik min myn Harder.

Wat is dit leven
 Op Ward' gegeven/
 Als begten stryden
 En geduurig lijen;
 Hier is niet dan pijn/
 O Jesu! Jesu mogt ik by u zyn.

Als ik bedenke
 't Geen gy zult schenke
 Uw Hemels Bruyden/
 'k Hou gy in op huyden
 Schonk uw zoet aanschijn;
 O Jesu! Jesu mogt ik by u zyn.

't Geen is op Warde
 Mijn hart bezwaarde/
 Zoo dya ik hoorde
 't My zeer valsch behoorde;
 Dus op dees termijn

Stiep ik / O Jesu mogt ik by u zyn.

Maar mijn verlangen
 Spoet tog uw gangen/
 En laat dit queelen
 O Heer verbeelen/
 Weest mijn Medicijn;
 O Jesu! Jesu mogt ik by u zyn.
 Wat zou 'k al boogen
 Had ik booz oogen
 Al Zpons vreugden/
 In al des geneugden;
 'k Zong uyt liefde divijn/
 O Jesu! Jesu mogt ik by u zyn.

Stemme: Rosemont die lag gedooken.

Warom zoud' ik treurtig wesen?
 Waarom zoud' ik droevig zijn?
 Hoop en troost is al mijn leven/
 Jesus is mijn Medicijn;
 'k Hoop door zijn vijf Wonden root
 My mp verlost uyt de noot.
 Komt hy dikmaals my beproeben
 Met benaautheyt en verdriet/
 Ik en zal my niet bedroeben/
 Als ik zie zijn liefde vliet;
 Hierom neem ik mijnen heer
 Tot Heer Jesus mijnen Heer.
 Adieu Werelt vol abuyfen/
 Adieu Menschen ydelheyt;
 Och wie zou u mogen prijsen!
 Och wie heeft u dit gesept!
 Doe ik meende vast te staan/
 Doen zyt gy my afgegaan.

Waar.

Waaron zoud' ik u beminnen?
 Want gy zijt een valsche schijn;
 Lukkig zijn die het versmimen;
 Want uw glorie baart maar pijn:
 Hierom neem ik mijnen keer
 Tot Heer Jesus onsen Heer.
 Jesus zal my niet begeben
 Als ik ben in eenig noot;
 Want hy heeft zijn eygen leven
 Dooz my gegeven ter dood/
 Dooz gratie en liefde sijn
 Hoop ik hem getrouw te zijn.
 Princesse laat ons eerst versmimen
 Ger wy komen in den druk
 Van des Werelts loose minnen/
 En van alle ongeluk;
 Bewaart my Heer in eeuwigheyt/
 Tot mynder zielen zaligheyt.

Een nieuw Liedeken.

Op de Wijse: De Mey die komt ons by.
Het was een Harder goet // en zoet/
 Een Harder die zijn Schaapjes zoo bemint/
 En waar hem een verlaat // die gaat
 Hy zoeken dooz de regen / houd' en wint:
 Hy zoekt zonder verdriet/
 Geen moeyten hy outstiet/
 Hy loopter dooz doornen / dooz hagen zoo zeer/
 Tot dat hy mismaakt // Het Schaapje geraakt/
 Wat wilje tog meer?
 Al had hy dan zijn leen // doozsneen/
 Zoo toont hy 't Schaapje nog een blij gelaat/
 Men

Men ziet niet dat hy supht // of supht/
 Of leurt / of leurt / of dout / of dreggt / of slaat;
 't Is liefde al wat hy doet/
 Hy wastet in zijn Bloet/
 Hy staat / en hy laaft / en hy zalvet ook weer/
 Van kladde / van vlek // van alle gebrek:
 Wat wilje tog meer?

Verfiet wie dat upteyt // en wept
 Niet in dit dozre velt van deser aart;
 Maar in een lant dat groept // en bloeyt/
 Dat altyt ongeschent zyn Lof bewaart:
 Daar 't Klaver-blaatje schoon
 Is God in d'z Person/
 Een spijse vooz dit zoete Schaapje zoo teer/
 Een boetsel en zmaak // Een vzeugde vermaak:
 Wat wilje tog meer?

Daar gaat het Dier heel bly // en vry/
 't En vzeest vooz Leeuw / nog Wolf / of yet
 hem deert;

Niet komt 'er upt het wout // zoo stout/
 't Wort vry gestut / geschut en afgekeert:
 Den Harder staat en wagt/
 By dagen en by nagt/
 Hy sluymert / nog droomt / nog en slaapt nimmermeer;

Maar blyft 'er gestelt // Geduurig in 't velt:
 Wat wilje tog meer?

En zondaar zegt in 't hoort // wat schoort/
 Waarom dat gy den Harder zoo verlaat?
 Is hy te wreet / te zuur // te stuur/
 Te trots / te schots / te spijtig van gelaat?
 Zijn wille is berept/

Tot goet en zoetigheyt:

Maer loopje/d' Schaepje! kijkt om/en keert weer!

Al hebje misdaan // God zal u ontfaan:

Wat wilje tog meer.

Een Geestelyk Liedeken.

Op de Wijſe: O Rat van avonturen.

Hoort toe gy Kerſten zinnen/

En wilt niet zijn bezwaart/

Wille die God beminnen/

Hoe dat Johannis verklaart/

In 't zevenſte Capittel beſchreven:

Hoe Jeſus ſmorgens vroeg

Bekomen is in den Tempel/

Leerende 't Volk menig goet exempel;

Die Pharizeen hadden ſpijt genoeg.

Die Pharizeen quaat van gedagten/

Quamen voor Jeſus op dat pag/

Een Vrouwken dat zy bragten/

Die in Oſpſpel bebonden was:

Zy zeyden Maeſter deſe Vrouw is bebonden

In Oſpſpel met boofen geſchal;

Dus wilt hier bonnis ober geven/

In Moyses wet daar ſtaat geſchreven

Dat men dusdanige ſteen'gen zal.

Om Jeſus te agterhalen (talen/

Hebben zy deſen liſt gelept; Want hy met zoeter

Altoos ſpakt van barmhertigheyt;

Om Jeſus te onderſoeken/ (ſteenen/

Of hy zoude hebben geſept/ Dat menſe zoude

Dat was haarlieder meenen/

Dat en waar geen barmhertigheyt.

Chriſtus die Heer vol waarden

Die

Die hoog hem neder saan/
 Ende schreef daar in der Warden
 Wat zy zelve hadden misdaan; (gemeen:
 Zy zagen daar in 't ronde / Op malkanderen al-
 hoorst wat hem Christus oorkonde/
 Die van u is zonder zonde
 Die werpt den eersten steen.

Hier by mogen wy bedieden
 Dat een pegelijk wel verstaat/
 Zijn hofken zelf te wieden/
 Eer hy in een anders gaat;
 En wilt geen vonnisse geven
 Daar gy zelve in schuldig zyt:
 Want zy zagen daar beschreven
 Haar misdaat die zy hadden bedreven;
 't Welk ons 't Evangelie belijt.

Die Pharizeen gemeene (leene
 Zijn al te zamen weg gegaan / En lieten daar al-
 het Vrouwen voor Christus staan:
 Christus al zonder sparen/
 Hy vraagde 't Vrouwen saan/
 Waar dat zy waren gebaren
 Al die haar quamen bezwaren/
 Al die haar beschuldigd' gaan.

Heeft u yemant van desen/
 Heeft Christus dat Vrouwen gebraagt?
 Och niemant Heer gezezen
 Spak dat Vrouwen zeer verfaagt:
 Zoo en wil ik u niet verdoemen/
 Spak tot haar Christus de Heer/
 En dient geen byeende afgoden;
 Gaat leeft na mijn geboden
 En zondigt voortaan niet meer.

De barmhertigheyt des Heeren
 Mogen wy hier by verstaan/ (belaan/
 Elk die hem wil bekeeren/ Al is hy met zonden
 Wil hy voort deugdelyk leven/
 Hy wert van Christus bezyt :
 Maar en wilt geen oordeel geven
 Daar een ander om zoude smeden ;
 Op dat gy ook niet g'oordeelt en zyt.

Een Geestelyk Liedeken.

Op de Wyse: O Kar van avonturen.

Hoort hoe Jesus na Galileen
 Trok uyt dat Joodsche Lant/
 Om dat hem de Pharizeen
 Benijden aan elken kant ;
 Dooz Samaria moest hy wesen/
 Daar hy by een Fonteyne quam/
 Die Jacob (alsoo wy lesen)
 Gaf Joseph zyn Zoon gezyesen/
 Daar Jesus zyn ruste nam.

Zijn Discipelen getrouwe/
 Singen spijsse koopen tot Zichaar/
 Een Samaritaansche Vrouw
 Quam om water te putten daar ;
 Want Jesus bleef daar alleene/
 En hy sprak dat Vrouwen toe/
 Geeft my uyt jonsten reene
 Een droukshen water kleene ;
 Want hy was van gaan zoo moe.

Hoe begeert gy van my dus Heere
 Te drinken ? sprak 't Vrouwtje jent ;
 Want de Joden tot geenen keere
 Samarien komen ontrent ;

o Vrouwe

O Vrouwen / sprak Christus verheven /
 Kende gy Gods gifte zoet /
 Gy zoud hem om drinken aankleeden /
 Ende hy zoude u water geven
 't Welk eeuwelijk leven doet.

Wat mag dit Water wesen /
 Sprak het Vrouwen goedertier ?
 Zijt gy boven Jacob gepresen /
 Want hy haalde zijn Water hier ?
 Christus sprak / hem zal nog dorsten
 Die van dit water drinkt ;
 Maar in wien mijn Water mag rusten
 Hem en zal nimmermeer drinken lusten /
 't Welk in 't eeuwige leven springt.

Wilt my van dat Water schenken /
 Sprak 't Vrouwen tot Christum saan :
 Christus sprak wilt dit bedenken /
 Ende roept uwen Man :
 't Vrouwen sprak (na Johannis beschrijven)
 Geen Man en heb ik zoo gy ziet :
 Christus sprak / om deugt te verstijven /
 Gy hebter gehad tot vijven /
 En die g' nog hebt en is uwe niet.

Heer gy zijt een Propheete /
 Sprak 't Vrouwen / hoor mijn vermaan /
 Gy zegt my dat ik in 't secreete
 Binnen mijn leven hebbe misdaan :
 Waar moet men God aanbeden /
 Op den Berg te Jerusalem sijn ?
 Zegt my Heer vol van wijsheden :
 Want hier de Joden vol onwzedden
 Op de Samaritanen sijn.

Gy weet niet / sprak de Heere /
 Wie gy aanbid of vzeest :
 Zoo wie God bidden wil t' zijner eeren /
 Moet hem bidden in den Geest :
 Doe sprak die Vrouw vrome /
 Ik geloove dat gy Messias zijt.
 Met dien zijn Discipelen quamen /
 Vugten spijzen al te zamen ;
 Maar Christus hadde ander appetijt.
 Het Vrouwen is zonder sparen
 Naast na de Stad Zichar gegaan /
 Zy liep al om te openbaren /
 Ende haar krukke liet zy staan ;
 Wat haar geschiet was ging zy ontknoopen :
 Als 't Volk dit hadde gehoozt /
 Het quamen met groote hoopen /
 Naarstig upt die stede geloopen.
 Ende geloofden aan Christus woost.
 Gy Christenen in alle hoeken /
 Vertrouwt aan Christus woorden naakt /
 Wilt in hem uw zaligheyt zoeken /
 Dat 's die spijsse daar hy na haakt :
 Een Oogst is mi door oogen /
 De Vugten staan al wit ;
 Wilt Christl liefde toogen /
 Ende uwen Naasten te helpen poogen /
 Zoo dat gy zijn eeuwig Rijk besit.

Een Droom Liedeken.

Stem : Schoon Jongvrouw ik moet u klagen.

Enen vzeenden droom der droomen
 Droomd' ik in der nacht /

My dacht dat ik was gekomen/
 Doo? Gods roep en magt/
 Tot het Abontmaal des Heeren
 Van Christo ons Weert;
 Ik dacht ik wil my verneeren/
 Zoo de Schrift ons leert.

Daar zag ik den Paus / ons Broeder/
 Zitten boven an;
 Ik dacht dit is ons Behoeder/
 Zulks dacht my daar van/
 Hem behoort die plaats alleene
 Van Christo ons Heer/
 Petrus zijn nadoelger reene/
 Ik gaf hem de eer.

Hem komt toe ons te ontbinden
 Van ons zonden al/
 En met den Wan te verflinden
 Al het boos getal:
 Want niemant / na mijn geboelen/
 En had dit vermoog
 Van die zaten in de stoelen
 Des Apostels hoog.

Maar ik vragde den genooden
 Na den regten zin;
 Docter Luther / als ontbooden/
 Quam ook mede in:
 Die ging daar den Paus bekyben/
 Men sloeg dobbe / dobbe / dop;
 Om hem upt den stoel te dzyben
 Stont daar menig op.

Een Leeraar sijn quam daar mede/
 Want hy was genoot/

Hy zocht ook de hoogste stede/

Met zijn aanhang groot;

Doen quamen met slegte kleeren/

Die men noemt Mennist/

Om dees plaats ook dispuceeren;

Hier rees groote twist.

d' Een ging d' ander daar beragten/

Elk tong gaf daar byer;

Elk sprak / ons met ons geslagten

komt de plaats toe hier;

Want d' Apostels zijn gestorven/

En nu hebben wy

Dese plaats van haar verworven/

Om te doen als zy.

Hoe zal nog dit spel astoopen/

Dagt ik in mijn geest/

Elk zept hem komt toe te doopen

En te bannen meest:

Elk wil Christus stoel besitten/

En aan 't hoogst' eynd gaan;

Zal den Waart behagen ditten

Kan ik niet verstaan.

Ik sprak tot haar zonder schzomen:

Rust uw hoofst goe Lien/

d' Paus is nooyt zijn plaats benomen/

Nog 't zal niet geschien;

Maar niemant en woud' my hooren

In dit groot discroot/

Al mijn spreken was verdooren/

Elk beragten 't woort.

Doen riep mijn Prins my by namen

Myt mijn slaaps onrust/

En sprak laatsse twisten zamen/

Strpen

Strepen na haar lust :
 Want ik moet mijn volk bezoeven
 Dooz dees ketterij'n/
 Die ten eynd' volstandig toeben
 Zullen zalig zijn.

Twee Vraag Liedekens.

Het eerste Vraag Lied.

Bieuwe Leeraars roept mi al
 Het Pausdom is een groot afval
 Van Christus Kerke en zijn Woort :
 Zegt my eens wanneer / aan wat oort
 Is desen af val eerst gesien ?
 Wie heeft dien booz u zien geschien ?
 Wy tellen van Sint Pieters magt/
 Twee hondert dertig Pausen acht ;
 Waar dat van dize-en-dertig wig
 Om 't Oud Geloof gemartelt is :
 Noemt wie het was van dit getal/
 Die ons verboert tot zulken val ?
 Waar was het Evangelium
 Daar van dat viel het oud Pausdom ?
 Of heeft den Paus daar in verkeert
 Dat niet te vooren was geleert ?
 Of brogt hy nieuwe Leering voort/
 Die noyt te vooren was gehoozt ?
 Van waar kreeg hy die magt zoo kloek/
 Dat hy Gods Woort zimeet in een hoek/
 En dooz de gantsche werelt breekt
 Niet eenen Mensch daar tegen street ?
 Of is 't zoo met den Paus gegaan/
 Dat hem niemant kon tegenstaan ?

Pontaus Gods Kerk heeft trouwe wagt/
 Die altoos roepen dag en nacht:
 Of zweegen doen de wagers stil/
 En deden zy der Pausen wil?
 Wiert al de werelt stom en doof/
 En zag niemant 's Paus' ongeloof?
 Waar was het Huys op steen gefet/
 Dat wint nog koude regen let?
 Waar was Gods Kerk zijn liebe Bruid?
 Of waren de beloften uyt/
 Dat God haar altijd by zoud staan/
 Tot dat de werelt zoud vergaan?
 Ziet na wat 't Pausdom heeft geleen/
 Dooz allen aanbal dooz gestreen:
 Gaf Christus haar niet staag de hant
 't Hadt noyt gebleven zoo constant;
 Wie tegen Petri Scheepje streen
 Zy hebben al schipbreuk geleen.
 De Paus is nog zy zyn al voozt/
 Zoo dat men van haar ziet nog hoozt/
 Zy zyn verdozt als loof en gras/
 En zyn versmolten als het was:
 Was God met u en haar ter baan/
 Hoe kon het Pausdom boven staan?

 Het tweede Vraag Lied.

Of de nieuwe Predikanten ook met regt
 mogen Catholyk genoemd worden.

Gewenwe Leeraars al gelijk/
 Die roemt uw Leer is Catholyk/
 Meet Catholyk is algemeen/
 Noyt niet verandert/ maar blijft een:

Wat niet dringt door Lant en Rijk

Dat hielt men noyt voor Catholijk.

Noemt maar een Leeraar die uw Leer

Verkondigden naar uw begeer/

En uw Geloof in 't openbaar

Gepreekt heeft voor twee hondert Jaar;

Zegt my waar was zijn Regiment/

Daar in hy heeft uw Leer bekend?

Waar was zijn Kerck of Brocht deel?

Was haarder weynig ofte veel?

Wie brogt by haar eerst Godes Woort?

Wie planten 't zelve eerstinaal voort?

Wie is 't die 't zoo haast van haar nam?

En wie is 't daar 't van tot u quam?

d'Apostels Leer / haar Kercks geluyt

Ging straks de heele Werelt uyt/

Daar was geen Lant nog Natioon

Of wiert haar stemmen straks gewoon;

Haar glans scheen als een middag-son/

Geen dwaal-licht haar verdooven kon.

Zy is een Stad op steen gebouwt/

Een Berg die peder Mensch beschouwt/

Haar Poort' staan open dag en nacht/

Tot haar komt alle Heydens magt/

Haar Sonne-licht verligt geen glooz/

God zelfs gaat haar geduurig voor.

Op wijst ons na de naar' Woestijn/

Daar Christus niet wil dat wy zijn:

Op zegt hy is in zaal of stoof/

Maar Christus zept 't is geen Geloof;

Diens houden wy 't Apostels spoor/

Zy gaan op d'Oude weg ons voor.

Een nieuw Liedeken van de H. Kerke.

Dops: Wilhelmus van Nassouwe.

En Zee vol stuure baren/
 Vol ontweer ende wint/
 Moeten wy overbaren/
 Daar men veel klippen vint:
 Maar wilt gy zalig wesen
 Heemt vooz een Schip te baat/
 De Kerke Gods geprezen/
 Die 's Werelts vloet ontgaat.
 Als niemant buyten d' Kerke
 Die Suintbloet kond' ontgaan/
 Alsoo buyten Gods Kerke
 Dooit men op 's Werelts baan:
 Op haar heeft God Almagtig
 De waarheyt vast gegront;
 Want zijn Leet is waaragtig/
 Geen leugen spreekt haar mont.

Laat komen die tempeesten
 Van dooling' meenigfout;
 Zee-roovers, nieuwe Geseften/
 Met hare Secten stout;
 Zy en konnen niet klinken
 Sint Peters Schip zeer vast/
 Wat zy doen 't zal niet zinken/
 't Kruys Chzisti is de Mast.
 De Geest Gods zal het stuurē/
 't Zepl is de waarheyt klaar/
 Die Planken eendragt voeren/
 't Geloof den Anker zwaar;
 Die Oversten die roepen
 Dooz haar gestigtig woort/

Die koozden liefde voepen/
 't Gebed jaagt 't Schipken voort/
 Blijft in dit Schip uw leven/
 Al zju daar quaden in/
 Haar quaat doet u niet sneven;
 Dus pepnst in uwen zin/
 Van der Apost'len tijen
 Haar afkomst toont zy klaar;
 Mirakels ook belijen
 Haar Heyligheyt voozwaar.
 Geen ketters toonen konnen
 Van haar Secten dit al;
 Maar / o Harder! wilt gommen
 Dat komen in den Stal
 Al die verdoolde Schapen/
 Een kudde worden moet/
 Die na uw Beelt geschapen/
 Verlost zju dooz uw Bloed.

Stem: Amarilli mea bella.

S Ulamite keert weder!
 Gedenkt dat ik om u uyt liefde teder/
 Ben gekomen hier neder:
 Gy zijt mijn Lief / 'k Heb 't u genoeg beweser/
 Baat / gy kunt het wel lesen/
 In al mijn zinnen / Zult gy geschreven vinden/
 Sulamite! Sulamite! Sulamite mijn bevinde.
 Gy zijt / &c.

Wie ben ik / slijk der aarde
 Dooz u mijn Heer zoo goet / zo groot van waarde/
 Die my wel eertijts baarde
 Met sulken pijn; In my is niet te vinde!

82 Stichtelyke Wereltsche
Waardig voor mijn Beminde/
Dol van misdaden Is lijf en ziel geladen:
Mijn Beminde! mijn Beminde! mijn Beminde
de toon genade! Met zulken pijn/ &c.

Heert wed'rom / van uw zonden
Zal ik u wasschen af / in korter stonden/
Met het Bloed mijner Wonden:
Heert maar wed'rom / Heert maar wed'rom:
vriendinne/

'k Zal u wed'rom bemine/
Meer als te vooren. Daarom gaet gy verlooren.
Sulamite! Sulamite! Sulamite uytverhooren.
Heert maar / &c.

Stemme: Myn Ziel wilt Lofzingen den Heere.
Oste: Als ik u eerst begon te minnen.

En eenig heb ik uytverhooren/
Daarom wil ik hem zoeken gaan/
Op dat my niemant mag bekooren
Als Jesus die my kan versaan:
Want hy zeer zoet // Met diep' ootmoet/
Voor my geleden heeft zoo groote pijn;
Daarom zoo hoop ik hem getrouwd te zijn.
Want hy / &c.

Met hem alleen zal ik verwinnen.
Al die my komen strijden aan/
Hy en verlaat noyt die hem minnen/
Daarom zoo wil ik tot hem gaan;
Want hy zept sijn // Komt al tot mijn/
Ik zal uw lasten een ontlader zijn/
En voor uw Ziele eenen Medicijn.
Want hy / &c.

Och

Och mogt ik my tog eens onthinden
 Van daar ik aan gebonden sta!
 En mijn vanden eens verflinden/
 Die my bestrijden hoor en na:
 Zy toonen haar // Als Schapen klaar/
 Maar 't zijn al Wolven als ik 't wel versin:
 Adieu ó Werelt / ik u God bemijn.

Zy toonen / Ec.

Adieu / ó Werelt! met uw treeten/
 Adieu / hadd' ik u noyt gekent!
 O Venus-dieren! wilt tog breeken:
 Uw lust / daar toe gy zijt gewent;
 En neemt uw heer // Tot God den Heer/
 En wort eens moede van uw boosheyt groot/
 Dat gy bly leven mogt nog naar uw dood.

En neemt / Ec.

Hier boben by de Eng'len schoone/
 Al in dat Hemels Paradijs/
 Daar God den Mensch eeuwig zal loone/
 Die hier gestreden heeft om prijs;
 Daar moogt gy bly // Van droefheyt vry//
 Van Jesus eeuwelijk verheben zijn/
 Wilt gy hier wesen zijn Discipel sijn.

Daar moogt / Ec.

O Heer tot u neem ik mijn gangen!
 O Heer gy zijt mijn zaligheyt!
 'k Geef u mijn hart: wilt het ontfangen:
 In waardige medelidigheyt:
 O Heer! gy zijt // Die my verblijt/
 Geeft my dat ik in waar' ootmoedigheyt:
 Tot uwen dienst altoos mag zijn bereyt.

O Heer / Ec.

Ge-

Bezwinde Gode van de Min/
 Jesus Liefde mijn/
 Gy zijt de gront van al mijn zin/
 Wascht mijn ziele rein;
 Want ik weet dat gy zijt
 Vol van troost / van solijt / en vzeugt/
 Dat een droevig hart verheugt :
 Waar ik ga of sta/
 Kom ik vzeeg of spa/
 Smelt ik vol van zniert;
 Want gy roert mijn zondig hart.
 Als Carbonkels uw oogen klaare,
 Wyndegom vol magt/
 Om te doorstralen uw dienaar
 Onder 's Werelts pragt :
 Balsheyt / lust / tergt mijn zin/
 Idelheyt tot gewin / maar gy
 Trek mijn Ziel van harten blij :
 Ben ik kleyn van staat/
 Arrem en versmaat/
 Altijt zyt gy goet/
 En verwagt des zondaars boet.
 Uw Krups / uw Dood / o Jesu zoet!
 Heeft my gantsch doorwont/
 Mijn zonden die my treuren doet.
 Hpt mijns ziels afgront/
 Heant gy weg / minnelijk/
 En heooft / eeuwelijk / uw sijn
 Onuftspreekelijk zoet aanschiyn :
 Mogt ik uw weldaat/
 In den hoogsten graat/
 Altijt dankbaar zijn/
 Geest my dat / o Jesu sijn.

Een nieuw Liedeken.

En goet Liedeken al van 't begin,
 Dat zal ik gaan verklaren/
 Van een Vader des Huysgesin/
 Zoo ons Lucas doet openbaren/
 Twee Zoonen heeft hy behoudwen/
 Den oudsten dienden hem van passe wel/
 Den jongsten viel hem zeer rebel/
 Alsoo men mogt aanschouwen.

Hy sprak: o Vader! weest dies wel vroet/
 Wilt my nu voort gaan geven
 Dat 's al mijn patrimonij goet/
 Van dat my is gebleven;
 Geeft my dat zonder klagen:
 't Welk de Vader heeft gedaan/
 Om dat hy zoude pelgrimage gaan.
 Ende hem zelven wijsfelijck dragen.

Doen hy dat gelt ook had outfaan/
 Alsoo men mogt aanschouwen/
 Heeft hy dat gelt terstont verdaan/
 Al met de schoone Vrouwen:
 Doen hy zijn gelt was quijte
 Doen trokken zy zijn klederen uyt/
 En lieten hem loopen als een schabuyt/
 Zeer pover van habijte.

Daar na quam eenen dierren tijt/
 Dat hy met groote pijnen/
 Moeste gaan eeten (dit zeker zijt),
 Dat Draf al van de Swijnen:
 Hy sprak met weenende oogen/
 Ik wil tot mijnen Vader gaan/

Of hy my in genade ontfaan/
 Ootmoedigheyt betogen.

Zeer haastelyk daar na met dien:
 Ging hy de reyse aanbaarden/
 Dooz zynen Vader zyn zonden belien/
 Ende viel vooz hem ter aarden:
 Hy sprak: o Vader gepresen/
 Ik heb tegen God en u zoo veel misdaan/
 Wilt my als een huurling ontfaan/
 Ik ben niet waart uw Zoon te wesen.

Doen de Vader dat verstont
 Ging hy zyn Zoon outfarimen/
 Hy kuste hem daar vooz zynen mont/
 En nam hem in beyde zyn armen:
 Hy riep ten zelven tyden/
 Mijn Zoone die lange verlooren was/
 Is nu gebonden op dit vas/
 Wilt u met my verblijden.

Langet mijnen Zoone dat beste habijt/
 Mijn vzienden wil ik doen nooden;
 Haalt zynen Broeder met jolyt/
 Mijn beste Hulf wil ik doen dooden:
 Hy sprak ten zelven stonden/
 Mijn verlooren Zoon heb ik gewagt:
 Welk was dat menschelyk geslagt/
 Dat Christus heeft gebonden.

Den oudsten Zoone (hoort mijn vermaan):
 Ging tot zyn Vader gewagen:
 Dooz my (ik ben uw onderdaan)
 En hebt gy noyt een Bok geslagen:
 Doen sprak den Vader gepresen:
 Van mijnen goede en hebt gy geen noot:

Maar

Maar uwen Broeder die was doot/
Die is nu weer verresen.

Al die met zonden zijn beslaan/
En wilt dog niet wanhoopen/
Wilt tot God den Vader gaan/
Zijn gratie staat altyt open;
En wilt uw zonden bekermen/
Ende laat alle uw zonden wesen leet;
Want God die is altyt bereet
Om de Zondaren te ontfermen.

Stemme: Pronkje van dees Maagden.

Al een rouwig harte.
Toon ô Heer genaden/
Dat lijt zware zwerete
Over zijn misdaden;
Wilt dog niet versinaden
Een Ziel die schult bekent:
Mijn zigten // mijn dugten/
Mijn tranen / bermanen / u mijn ellent.

2. Dooz des Wereltsz zmeeken/
En des vyants raden/
Wen ik Heer geweeken
Van uw zoete paden/
En heel onberaden
Heb ik / die eerst was byp/
Niet schyoomen // te komen
Dooz zonden / gebonden / in staberny.

3. Dupsent quaad' manieren/
Passien en zonden/
Nu mijn ziel regieren/
Die tot allen stonden/

Trekken als gebonden

My ongelukkig Mensch:

En reden // vertreden/

Als slaven / doen draven / naar hunnen wensch.

4. Heer gy zijt mijn Vader/

En ik ulwen Zoone/

Hoewel ik misdader

Verre hen gaan wonen/

Wilt tog aan my toonen.

Uw Daderlyke zugt:

Uw oogen // wilt boogen/

Op 't harte / vol smarte / dat tot u bligt.

5. Wilt de snoode banden.

Die mijne arme Ziele

't Vaarder groote schande/

Lang gebonden hiele/

Breken en vernielen;

En kragt verleenen my/

Uw raden // en paden/

Uw deugden / met vzeugden / te volgen: bly.

6. Toont tog eens hoe magtig.

Dat zijn ulwe handen/

En uw hulpe kragtig.

Tegen mijn vbanden;

Brengtse heel tot schande

Die mijn Ziel zoeken Heer:

'k Zal wesen // van vreesen

En klagen / ontslagen / door uw verweer.

7. Laat my u beminnen.

Altijt zonder flauwen/

En in 't hart van binnen.

U altijt behouwen;

Op zyt mijn betrouwen/
 Daar geheel mijn hoop op staat/
 Mijn Doeder // Behoeder/
 Weldader / en Vader / mijn toeverlaat.

Van de Glorie des Hemels.

Stem: Passmede, d'Anvers.

Schepper fier! Hoe lustig is 't om wesen/
 Daar op zyt gepresen
 Van d'Engelen in den Chroon!
 Wilt ons dog hier
 Van alle druk genesen/
 Heere ingelezen
 Geeft namaals zulken loon;
 Dat ik uw aanschijn mag aanschouwen/
 En uw geboden onderhouwen:
 Heer Jesu zoet,, geeft ons dat eeuwig goet.

Wie zou die bzeugt
 En blijfchap konnen schrijven/
 Die zy daar bedrijven / In Zions sonne pleyn?
 En zyn verheugt / Om dat zy mogen blijven/
 En alreht beklijven.
 By 't Lam Gods zyn ver reyn;
 't Lammeken Gods doet op ten thoone
 Den Boek met zeven zeg'len schoone:
 Heer Jesu zoet,, geeft ons dat eeuwig goet.

Dees Stad eerbaar
 Is zeer schoon boven maten/
 Hammerkt / want haar straten
 Zijn van sijn gout planteyt;
 d'Engelen daar Met gulde Wierook-baten/
 Loben zonder laten Tot in dec eeuwigheyt/
 En

En prijfen God van Hemelrijke/
 Met zoete Lof-sang en Musijke;
 Heer Jesu zoet,, geeft ons dat eeuwig goet.

Die dupst're nagt

Ziet men daar niet regneren/Altijt triumpheren
 Gods Vrienden klaar en schoon:

Met groote kragt / Ziet mense jubileeren/
 En zonder cesseeren / Zingen met zoeten toon:

Daar en gebreekt nog Son nog Maen:

Hog ander ligt by haar te stane:

Heer Jesu zoet,, geeft ons dat eeuwig goet.

Prince minjoot / Wilt u met vlijt opmaken/
 Bidden ende waken / Op dese brengt dog let:

Kleyn ende groot / Na dese Stad wilt haken;

Die daar in geraken Moeten zijn onbesmet:

Zy zijn gekleet met witte Zijde/

Loven den Heer met harten blijde.

Heer Jesu zoet,, geeft ons dat eeuwig goet.

Van 't O O R D E E L.

Als Jesus in zijn Majestept
 Zal komen / zoo hy heeft voorszeyt/

Geben regtbaardig Oordeel

Over elk zonder voordeel.

Den Recken-boek zal open gaan/

Elk zal daar loon na werk outfaan/

En reekeninge geben

Van zijn voorgaande leven.

Mijn reekening is ongereet/

Mijn bloed verandert al in zweet:

Als ik denk aan mijn zonden/

Die mijne Ziel doozwonden.

Ik blinde my in groote noot
 Als ik denk op d'eeuwige dood;
 't Was beter noyt gebooren
 Als eeuwig zijn verlooren.

Hoe heb ik zoo den tijt verquist?
 Och hoe heb ik aldus gemist!
 Dat ik die schoone straten
 Der deugden heb verlaten.

Van zinnen was ik heel berooft:
 Dat ik den vyant heb gelooft;
 Het vleesch heeft my bedrogen/
 En de werelt gelogen.

Maar ik wil volgen goeden raat/
 Om te beweenen mijn misdaat/
 En my inlijts herepden
 Om wel van hier te schepden.

Weest my genadig Jesus zoet/
 Dooz 't storten van uw dierbaar Bloet/
 Een beek van roode wonden:
 Derteert mijn vuple zonden.

Stemme: Beata immaculata.

ZWat ons nu God zamen loben

Met zang en snaren-spel/
 De Burgers ook van hier boven/
 Want zy verdienen 't wel:

Weest al verblijt // Zingt met jolijt;
 Maar eerst maakt u de zonden quijt.

Gods dienaars en dienareffen/
 Al zoch ik mijn Patroon/
 En ook mijne Patronesse/
 Al neygt u na dees toon:

Weest al verblijt // Zingt met jolijt :
Maar eerst maakt u de zonden quijt.

My dunkt dat ik u hoor spreken/
O Heplige Patroon !

Gy moet uwe lusten breeken/
Mint gy den Hemel schoon ;

Volgt onse paan // En laat u raan/
Dan zal den Hemel open staan.

Dan zal u den Heer ontfangen
Op zijn verheven Throon/
De traantjes van uwe wangen
Zal hy afwischen schoon ;

Daar zal noyt zijn // droefheyt of pijn :
Maar 't zal 'er altoos Blyplost zijn.

Dus mint gy de blijde zangen/
Zoekt 't Hemels Blyplosts-feeft/
Vraagt na ons oude Boozgangen/
En volgt die onbedreeft :

Hier vint gy 't kleet // Des Blyplosts reet/
Wijkt daar niet af om kief of leet.

Al laat ons all' gaar dankbaar zijn
Ons Heer / ons God / ons Vader/
Die ons van Bier / van Brood / van Wijn/
Versaet heeft allegader ;
Van Vis / van Bleez / van and're spijs/
Bekookt / berept op meen'ger wijs ;
Daar van wy hem nu zeere
Danken met grooter eere.

Den Zoone Gods gebenedijt
Willen wy ook gaan loben/
Die ons van zonden heeft beboijt/
Doen wy waren verschoven :

Die ons zoo minn'lijk heeft verfaat/
 En in der noot niet af en gaat;
 Bemint hem in dit leven // Wy zal u niet begeven/
 Wy danken ook den Heyl'gen Geest

Van zijne visitatie;
 Want had hy by ons niet geweest
 Ons vzeugt was tribulatie:
 Hy 's een Vertraoster in 't verdriet/
 Zonder hem vermogen wy niet;
 Wilt hem uw hart bereyden/
 Hy zal niet van u schepden.

Die Waart willen wy danken zeer
 Dat hy heeft laten kooiken/
 Hy heeft zoo wel bewaart zijn eer/
 Ons en heeft niet ontbzooken/
 Om te zingen met harten zoet/
 En b'danken dat geselschap goet/
 Dat zy hier zyn gekomen/
 't Wozt dankelyk genomen.

Wy willen ook vergeten niet
 Die van hier zyn geschepden;
 Op datse den Heer upt verdriet
 Al in zyn Rijk wil leyden:
 Alsoo wy doen zal ons geschien/
 Wanneer wy upt dit leven blien:
 Hierom zoo wilt vooz desen
 Een Pater noster lesen.

Van een Dochter die de werelt verlaet.

Stemme: Nadien de Godd'lykheyt.

B Heere Jesus zoet!
 Ik bid u niet optmoet/

Wilt my uw gratie geven/
 Dat ik zoo sterben leer
 Om te winnen 't eeuwig Leven/
 Dat is al mijn begeer.

MARIA Maget repn/
 Ik leef in 't aartsche pleyn
 Belaan met duysent smarten:
 Bid tog uw lieve Hant
 Dat hy zupb'ren wil mijn harte/
 Ik ben nog heel verblift.
 Heer maakt mijn Ziel bereypt/
 Dat ik de Zupberheyt
 Potmoed'lyk mag beginnen;
 Niet hierom / of om daar/
 Maar nyt zupb're liefde' en minne
 't Lamme'tje te volgen naar.

Dat ik alleen niet laat
 Mijn kleeding en gelaat/
 Maar al mijn quaad' gebreken;
 Dat ik met blyfchap mag
 Eens hier namaals hooren fpreken
 Dit woort ten Jongften dag:

Komt mijn beminde Zupd;
 Och wat een zoet geluyt!
 Dees Kroon zal ik u geven:
 Komt in mijn Vaders Rijk/
 Du zult gy daar eeuwig leven
 In vzeugden blydelijk.

Daar zal ik zien zeer klaar
 't Geen ik bedekt'lyk maar
 Gelooft heb / en ontfangen:
 O Brood der Eng'len zoet!

Da u staat al mijn verlangen/
 Spijs die mijn Ziele voet.
 Adieu dan Werelt quaat/
 Met al u valsche raat/
 Ik wil u gaan begeven:
 Heer geest my sterrikheyt/
 Dat ik nu voortaan mag leven
 Daar uwen wil bereypt.

Van 't Rooze-Kransje.

Stemme: Schoonste Nymphje van het wout.

Roose-kransje U zy lof/
 Uyt den Hof/
 Van den Hemel neer gesonden/
 Van verschepde Bloentjeng schoon/
 Als een Kroon/
 Wel geblogten en gebonden.
 Edel Kroontjen dat wel staat
 Door cieraat/
 Op het hooft van Gods Dziendinne;
 Gulde Kroone die bekroont/
 En verschoont
 's Hoogen Hemels Koninginne.
 Lieffelijke Roos-plantsoen/
 Altijt groen/
 En gy draagt zneeuw-witte Roosen;
 Op elk blaadjen zeer bequaam
 Staat den Naam
 Van Maria uptverhoosen.
 Kransje dat u zoo behaagt/
 Moeder Maagt/
 Daar men tusschen vijf Krobjnen/

96 Stichtelyke Wereltsche
Van ons Heeren Gods Gebed/
Wonder net/
Ziet uw Hoosjens tusschen schijnen.
Psalterken ge maakt bezeeft
d'Boosen geest/
Die eer Saul quam bespringen/
Als hy hoorde den zoeten taal/
Menigmaal/
Van 't Ave Maria zingen.
Hofstelykste Ketentjen
Dat ik ken/
En noyt beter was te binden/
Om den boosen Wyant sel
Van de Hel
Kragteloos / en vast te binden.
Kransjen / als ik zonderling
Dooz een King
U ga dragen aan mijn vinger ;
Tegens het hoovaardig vat
Goliath/
Zijt ge mijnen Davids Slinger.
Ge zijt ook mijn Minne-brief/
Van mijn Lief/
Dat's Maria uytgeschreven/
Vliegt ten Hemel / heel gereet/
Brenge bescheet
Van haar die my doet te leven.
Ge helpt my waar dat ik ga/
Waar ik sta ;
Zal ik ergens gaan of reysen/
Met u hoort ik weg / en tijt/
Die 'k versta

Met leesen en overpepsen.

Als ik in mijn Kamerken

Met u ben/

In de Kerk / of in een hoekjen/

Op dient my daar altemet

Een Gebed/

Of voor een Goddzugtig Boekjen.

Over al ik u mee voer/

Aan mijn znoer:

Lep-draat die my kont gelepden

Tot Mariaas zoete schoot/

In de doot/

Daar ik nimmer van moet scheidten.

Laat dit liebe Strangjen zijn

Een bant / die mijn

Met Maria voegt te zamen;

Op dat ik / die haer nu dien/

Haar mag zien

In het Eeuw'ig Leven / Amen.

Van JESUS en St. Joannes.

Estmaal op eenen Somerschen dag/

Maar hoorde wat ik bevallijk zag/

Van JESUS en Sint Janneken,

Die speelde met een Lammeken/

Al in dat groen geklavert Lant/

Met een pap-schotel'tjen in hun hant.

Die witte vette voertjens die waren bloot/

Hun lipjens als coraal zoo root;

Die zoete vette Waterkens

Die zaten by de Waterkens;

Het Sonneken dat scheen daar alsoo heet/

Zy deden malkanderen met melk beſcheet.

D' Een troetelde dat Lammeken zijn hoot/
En d' ander kietelde 't onder zijn poot :

Het Lammeken ging ſpringen/

Sint Janneken ging zingen/

En huppelde en truppelde door de wey/

En deſe Trollebollekens die danſten alle bey.

En als het danſſen was gedaan

Zoo moeſt dat Lammeken eeten gaan/

En Jesus gaf wat hoopken/

En Joannes gaf wat hoopken;

Ter werelt was 'er nooyt meerder bzeugt/

Als deſe twee Co ſyntjens waren verheugt.

Joannes zijn kleynne Neefken nam/

En zette hem boven op het Lam :

Schoon Manneken gy moet rijden/

Ik zal u t'huys gaan leyden;

Want Moederken die zal zijn in pijn/

Waar dat wy zoo lang gebleven zijn.

Zy zaten en reden al overhant/

En rolden / en ruymelden in het zant;

En dees twee kleynne Jongſken

Die deden zulke ſprongſkens/

En al de Kinderkens zagen hen aan/

Tot dat zy ten leſten zijn t'huys gegaan.

De Moeder die maakte op ſtaande voet/

Dan Zupker en Melk een Wappcken zoet;

Daar zaten die twee Babbaartjes/

Daar aten die twee Slabbaartjes/

En waren zoo vrolijk en zoo bly;

Geen Konings Banquet en hadder by.

Daar tafel zoo danſten zy onſen Heer/

En bleven beyde op hun kniekens neer;
 Maria zag 't met vreugden aan/
 En heeft haar by te rust doen gaan/
 En zong hen stillekens in den slaap:
 En naar het stalleken ging het Schaap.

Een geestelyk Lied van een Sou-
 daans Dochter.

Stemme: Een Boerman had een Dochterken.

Hoort toe al die vol liefde zijt / Ver lust mijn
 geest te zingen / Een Lied van liefd' en vrien-
 d'lykheyt / Van groote schoone dingen.

Een Soudaans Dochter hoog van staat /
 Bequeekt in duyst're landen / Ging sinogens
 met den dageraat / Dooz gaardens en waranden.

Zy zag de schoone Bloemtjens aan /
 Van veelderlyke kragten / Hier dooz is in haar
 opgegaan / Een wel-byon van gedagten.

Wie mag dees Bloemen-maker zyn / Zoo
 wys'lyk in 't ontvoutwen / Der ed'le blaatsjens
 schoon en sijn / Moegt ik hem eens aanschouwen!

Hoe lief heb ik hem in 't gemoet! Wist ik
 hem maac te vinden / 'k Verliet mijn Daders
 Rijk en goet / En ging met mijn beminde.

Des middernagts stont Jhesus daar / En
 riep o Maagt doet open; Dat wiert zy op haar
 bed gewaar / En quam zeer haast gelooopen.

Zy heeft haar venster op gedaan / Daar zag
 zy booz haar oogen Den aldersoetsten Jhesus
 staan / Met schoonheyt overtogen.

Zy zag hem zoet en vriend'lyk aan / En nee z
 tot op der aarden / Zy sprak waar komt gy to i

van daan / ó Jongeling hoog van waarden ?

O Jongeling van schoonheyt rijk / Diens harte zoud niet branden ? Nopt zag ik ergens uwz gelijk / In al mijn Daders Landen.

Za kuffte maagt die ik wel ken / Uw liefde is te roemen / Nu zult gy weten wie ik ben : De Maker van de Bloemen.

Zijt gy 't mijn alderschoonste Heer ? Mijn Liefste / mijn Beminden ? Hoe zocht u mijn ge- moet zoo zeer / Of ik u eens mogt vinden !

Nu hout my Erf / nog Vaderlant / Met u wil ik het wagen ; Gelept my met uw schoon- ste-hant Waar 't u ook zal behagen.

O Maagt wilt gy met my op reys / Zoo moet gy 't al verlaten ; Uw Vader en zijn schoon Paleys / en al uw hooge staten.

Uw schoonheyt is my dat wel waart / Mijn Lief / mijn uptverkooren ; Niets is 'er op de gantsche aard' / Zoo schoon als gy gebooren.

Nu leyt my heenen waar 't u lust / ó Schoon- heyt nopt volpzen ! In u stel ik mijn hart ge- rust / Uw eygen wil ik wesen.

Hy nam de Maagt by hare hant / Zy ging aan zijne zijde / Der upt haar Heydens Vader- land / Door Beeminden en door Weyden.

Zy spraken menig vriend'lijk woort / Al gaande weegz te zamen ; Toen bragt begeerte 't brengen voort : Hoe is tog uwen Name ?

Mijn Naam / ó Maagt ! is wonder schoon / Haar kragt kan 't hart genesen ; In mijn Heer Daders hoge troon Daar staat zy schoon te lesen.

Tot my alleen uw liefde went / Dient my met hart

hart en zinnen: Mijn naam is Jesus / wel be-
kent Zy al die my beminnen.

Zy zag haar Lief zoo minn'lijk aan / Zy neeg
tot op der aarden / En boot hem haar getrouw-
heyt aan / En hield hem hoog van waarden.

Wie mag mijn Lief's Heer Vader zijn? Ver-
geest my 't vrye vragen: Komt laat ons samen
verder gaan / Ik zal 't u openbaren.

Mijn Vader is zoo rijken Man / Zijn Rijk
gaat al zoo verre; Hemel en Aard' hy vuygen-
kan / De Son / de Maan / de Sterren.

Hemel / en Aard' / en alle goet / Van hem is 't
al gekomen; Thien hondert duysent Eng'len
zoet / Staan altyt tot zijn loben.

Zoo is uw Vader een Koning / En ook zoo
ryk van goeden: Hy! zegt my eed'le Jong'ling
schoon / Wie is dog uw Moeder?

Mijn Moeder is een reyne Maagt / Haar
Naam is hoog geschreven / Zy heeft my ter we-
relt gebragt / Reyne Maagt is zy gebleven.

Is uw Moeder een reyne Maagt / Zijt gy
een Konings Zoone? Nu zegt my eed'le Jong-
g'ling schoon / Van waar zyt gy gekomen.

Al nyt mijn Vaders Koningryk / Daar is 't
zoo vol van vreugde; 't Negentig duysent ja-
ren lang / Is daar maar eene uure.

Mijn alderleeffte Jong'ling schoon / Ik heb
zoo groot verlangen Na uw Heer Vaders Ko-
ningryk / Laat ons daar binnen gangen.

Schoon Maagt dient my met harten reyn /
Mijn Rijk zal ik u geven / Dan zult gy altyt
by my zijn / In groote vreugde leven.

Zy gingen een zoo langen weg / Al door de
groene hejde / En quamen voor een Klooster-
ken / Jesus woude doen scheyden.

Mijn alderleeste Jong'ling schoon / Moet
ik nu van u scheyden / Hoort en hoorde ik droe-
ver woort / Dan rouw zoo moet ik sterben.

Op nam die schoone op der hant / En sprak
niet zoete zinnen: Dorlof schoon Maagt verbejt
my hier / Ik moet nu gaan hier binnen.

Van het Soudaans Dochtertje.

Of: De minnende Ziele tot God komende:

Stemme: Een Boerman.

Die Soudaan hadd' een Dochterkijn /

Zy was vroeg opgestande /

Al om te plukken Bloemkens sijn /

Al in haar Vaders Warande.

Zy zag de schoone Bloemen aan /

Zy doogte in haar zinnen /

Wie mag de Maker der Bloemen zyn ?

Mogt ik hem eens gewinnen !

Met moet een abel konst' naar zyn /

Een Heer van grooter waarden /

Die de schoone Bloemkens sijn

Doet spruyten uit der Warden.

Ik heb hem in mijn hart zoo lief /

Mogt ik hem eens aanschouwen /

Ik zoude laten mijn Vaders Rijk /

En geven hem mijn trouwe.

Des nagts ontrent den middernagt

Jesus quam voor haar venstecken staan /

Doet op wel schoone zyver Maagt /

Ik ben met uw min' bebaan.

Die Maagt stont op zoo haastelijc/
 Zy heeft haar vensterken op gedaan/
 Doen zag zy Jesus haar zoete Lief
 Zoo vriend'lijk vooz haar staan.

Zy zag haar Lief zoo minn'lijk aan/
 Zy neygde neer ter aarden/
 Zy bood hem zoo vriend'lijk goeden dag
 Met alsoo groot' eerwaarden.

Mijn alderleefste Jong'ling schoon
 Van waar komt gy gegange?
 Uwes gelijk en zag ik noyt
 In al mijn Vaders Landen.

Schoon Maagt ik heb u lang bemint/
 Om u ben ik gekomen;
 Ik kome uyt mijn Vaders Rijk/
 Ik ben d' Maker der Bloemen.

Zijt gy mijn alderleefste Lief?
 Na u staat mijn verlangen:
 Du leyt my uyt mijn Vaders Rijk/
 Met u zoo wil ik gangen.

Schoon Maaget wilt gy met my gaan
 Uw Rijk zoo moet gy laten:
 Ik kom al uyt mijn Vaders Rijk/
 En 't is tot uwer baten.

Mijn alderleefste Jong'ling schoon
 U eygen wil ik wesen:
 Du leyt my uyt mijn Vaders Rijk/
 Mijn trouw zal ik u geben.

Op nam die schoon' al by der hant/
 Op lep'se alsoo verre;
 Wel hondert duy'sche mijlen lang.

Wilt uyt haar Vaders Landen.

Zy sprak zoo menig zoete woort/
Zy gingen beyde t'zame:

Du zegt my eed'le Jong'ling schoon
Hoe is dog uwen name?

Mijn naam is zoo wonderlijk schoon
Hy staat zoo hoog geschreven;
Al in mijn Vaders Koninkrijk
Is my die naam gegeven.

Schoon Maagt dient my met harten reyn/
Geest my uw trouw alleene;
Mijn naam is u alleen bekend:
Jesus van Nazareene.

Zy zag haar Lief zoo minn'lijk aan/
Zy neigde neer ter aarden:

Schoon Lief 'k geef u mijn hart en trouw/
Dan u wil ik niet schepden.

Zy spraken zoo men'gen zoeten woort/
Zy gingen beyd' te gader:

Du zegt my eed'le Jong'ling schoon
Wie is dog uwen Vader?

Mijn Vader is zoo rijken Man/
Zijn rijk gaat alsoo verre;

Hemel en Aard' heeft hy gemaakt/
De Son / de Maan / de Sterren.

Hemel / en Aard' / en alle goet/
Van hem is 't al gekomen;

Ehten hondert duysent Eng'len schoon
Staan alht tot zijn loben.

Is uw Vader zoo rijk Koning/
En alsoo rijk van goeden?

En zegt my eed'le Jong'ling schoon

Wie isser uwe Moeder?

Mijn Moeder is een reyne Maagt/
Haar naam is hoog geschreven/
Zy heeft my ter Werelt gebragt/
Reyn' Maagt is zy gebleven

Is uwe Moeder een reyne Maagt?
Zijt gy een Konings Zoon?

Du zegt my eed'le Jong'ling schoon
Van waar zijt gy gekomen?

Al uyt mijn Vaders Koninkrijk/
Daar is 't zoo vol van vreugden;
't Negentig drysent jaren lang/
Is daar maar eene ure.

Mijn alderlieffte Jong'ling schoon;
Ik heb zoo groot verlangen
Na uwes Vaders Koninkrijks.
Laat ons daar binnen gangen.

Schoon Maagt dient my met harten reyn/
Mijn rijk zal ik u geven;
Dan zult gy altijd by mijn zijn/
In groote vreugde leven.

Zy gingen een zoo langen weg
Al dooz die groene Heyden;
Zy quamen vooz een Kloosterken/
Jesus woude doen scheidten.

Mijn alderlieffte Jong'ling schoon;
Moet ik nu van u scheidten?
Hoyt en hoorde ik dzoever woort/
Dan rouw zoo moet ik sterben.

By nam die schoon' al by der hant/
My spzak met zoeter zinnen:
Gozlof schoon Maagt / verbergt my hier/

Ik moet nu gaan hier bliuen.

Jesus is doen van daar gegaan/

Die Maaget hem verbeepde/

Zy weende zoo men'gen natte traan/

Dat Jesus was gescheyden.

Doen nu den dag ten abont quam/

Die schoone Maagt had verlangen

Na Jesus haar alderliefsie Lief/

Hy bepd' haar veel te langhen.

Zy klopte zoo lust'lyk op die Poozt/

Met alsoo kloeke zinnen:

Doet op / doet op / doet op die Poozt/

Mijn Lief die is daar binnen.

Die Poozt die wert daar op gedaan/

Die Pooztier quam daar booren;

Hy zag die schoon' Maagt voor hem staan/

Dat dogt hem wonder wesen.

Zegt my schoon Maagt wat gy begeert?

Hoe komt gy hier alleene?

Zegt my schoon Maagt wat dat u deert?

Maarom gy zoo meugt weene?

Och Vader! mijn Lief / die ik bemid/

Die is my al ontgange:

Zegt hem dat hy hier by my komt/

Hy bepd' my veel te lange.

Schoon Maagt uw Lief en is hier niet/

Ik heb hem niet vernomen;

Waar hy is hier niet bekent/

Hy is hier niet gekomen.

Och Vader hoe meugt gy zeggen dat/

Mijn Lief die ik bemid/

Dat lest' woort dat hy tot my sprak.

Hy zepd' hy ging hier bliue.

Zegt my schoon Maagt hoe hiet uw Lief/
Daar gy zoo veel van spreeket?

Ja Dader dat en weet ik niet

Zijn Naam is my vergetet.

Hy is zoo wonderlijken schoon

Zijn Rijk staat alsoo verre;

Hy is gekleet met blaauw Lazuur/
Omset met gulde Sterren.

Zijn oogen staan zeer vriendelijk/
Hy is zeer zoet van spraken;

Hy quam al uyt zijn Daders Rijk/
Hy wilde my ontschaken.

Zijn Hapz ook blinkt van verwe schoon/
Al waar het rooden goude:

Hy is mijn alderlieffte Lief/
Hy heeft mijn hart en trouwe.

Schoon Maaget is uw Lief zoo schoon/
En alsoo hoog van prijsen?

Al waar hy uyt des Hemels Thron:
Hy mogt niet beter wesen.

Och Dader wat wil 'k zeggen meer?
Ik mag hem niet vol-loven:

Zijn Maeder is een repne Maagt:
Een Konings Zoon van boven.

Die Doortier uyt verwond'ren sprak:
Jesús van Nazareene?

Ja Dader alsoo hiet mijn Lief/
Daar ik zoo zeer om weene.

Schoon Maagt is dat uw lieffte Lief?
Die zal ik u wel wijsen;

Hy is hier alsoo wel bekent/
E. 6.

108. Strichtelyke Wereltsche.

Hy is van hoogen prijse.

Zegde my schoon Maget uwen Naam/

Van waar gy komt gegangen? :

My dunkt als ik aan u verstaan

Gy zijt uyt vzeemde Landen.

Al uyt mijn Daders Heydensche Wet-

Van daar ben ik gebooren :

Mijn Lief die my ontgangen is/

Met hem ben 'k hier gekomen.

Schoon Maget leest na mijnen raat/ :

Mw Lief zal 'k u wel wijzen ;

Laat uw Daders Heydensche Wet/

En gy moet Christen wesen.

Dader dat gy op my begeert

Zal ik gaarne volbrengen ;

Mijn Lief is alle eere weert/

Die ik zoo zeer beminne.

Hy leerd' die Maagt volkomelijck ;

Al in den Christen g'loobe ;

Hy leydens' in een Kloosterken ;

Weyn Maagt is zy gebleven.

Zy diend' haar Lief getrouwelijck/

Zy had zoo groot verlangen

Da Jesum hare liefste Lief/

Hy heyd' haar veel te lange/

Doen zy haar leven had geëpnt/ :

En van hier zoude scheyden/

Jesum quam uyt zijn Daders Rijk/

Wilde zijn Lief geleden.

Hy heeftse vrendelijck ontfaan/

Met zoete melodie ;

Hy brogtse in zijn Daders Rijk/

Doen was die Maget blijpe.

Al dat haar hart begeeren mogt:
 Dat wort haar daar gegeven:
 Zy zal met Jesus haar zoete Lief,
 Altoos in vzeugden leven.

Staat op myn Vriendinne, myn schoone, en
 komt myn Duyve in de gaten der steenrotzen.

Cantic. in 't 11. Capittel.

Stemme: Rosemont die lag gedooken.

W Agmen niet te recht gelijken

Dese Werelt by een Dal?
 Werelt die aan ons doet blijken

Dat zy ons bedriegen zal:

Werelt! gy lokt mijn gemoet

Als de Dal het Mupsjen doet.

Werelt/Te.

Zathan (om de Ziel te vangen)

Heeft het lok-aas van zijn vzeugt

In des werelts Dal gehangen/

Tot bekooring van mijn jeugt;

En hy lokt my met dat zoet/

Als de Dal dat Mupsjen doet.

En hy/Te.

't Mupsjen in de Dal getogen

Dooz de graagte van het aas/

Doelt zig onboorzsiens bedrogen/

En 't beklaagt zyn lust! helaas!

En het vint zig heel bedzoest/

Wozt een wepnig naauw beproest.

En het/Te.

Rijkdom / wellust / werelts eere/

Staat-sugt / pragt en hoobaardy/

Daar benessens te begeere

Wellust / weelde / lekkerny:

't Is maar dooz een korten tijt:

Daar.

110 Stichtelyke Wereltsche
Daar de Ziel zoo lang om lijst. 't Is maar / Ec.
Eer men 't Was begint te pzoeben
Dalt de Dal van 't leven toe/
En de Ziel raakt in 't bedzoeben;
Want men leeft 'k en weet niet hoe:
Heden is men rijk en groot/
Mozgen leyt het Lichaam doot. Heden / Ec.

Hier volgen eenige Liedekens / tot recrea-
tie / ende mede tot stichtigheyt voor een peder.

Een nieu Liedeken tot lof van de Eenigheyt.

Stemme: Petit Brisch. Oft: St. Norberte.

Komt Liebe Wyvd / laat ons eens t'zamen
gaan /

Daar buyten in de groene Weyde baan:

Verlaten alle menigbuldigheyt /

En zoeken de gewenschte Eenigheyt /

Ter Zielen zaligheyt.

2. Wat zijn de Steden vol van groot gewoel?
Waar dat men ziet altijd een mal kretel;
En ook dat rasen / met dat zot gemal
Van weyn en groot / dat daar is o'veral /
Dat is der Zielen val.

3. Wat is daar anders als een groot geraas?
Een groot rumoer / en menig vlesse-baas?
De Ziel die wozt daar dikwils dooz besmet /
Den goeden geest die wozt daer dooz belet;
En menig hart geplet.

4. Men hoort daar niet als dagelijks getier /
En men ziet daar niet als een volle zwier:
Laat ons dan schouwen al dat groot gerugt /

En

En luyt de stad zoo nemen onse vlugt
Daar blyten in genugt.

5. Hier blyten gaat gy in de groene Wey/
En wandelt zomtyts op de hooge Hey:
Daar zijn de Schaapijens menig in 't getal/
Be / be / be / be / blyten zy overal/
En dat met zoet geschal.

6. Daar zijn de wegen vol van Ephen-hout/
En Laanen van abeelen menigfont;
Daar gaat gy door in alle Eenigheyt/
En looft den Heer voor zyn voorsigtigheyt/
In alle zoetigheyt.

7. De Eenigheyt die maakt uw hart gerust/
Zy blyngt de Ziel tot God in volle lust:
De Eenigheyt is Moeder van de deugt/
Fonteyn van vreed' en oorsprong van de vlyugt/
En hoester van uw jeugt.

8. De Eenigheyt die schouwt veel clapperij/
Veel quade tongen / en veel raserij:
De Eenigheyt die geeft ons alle goet/
Zoo in 't Lichaam als ook in ons gemoet/
In Deyt en Liefde zoet.

9. Hier ziet gy Opvers / ende Waters klaar/
Alwaar de Dijkens gauw vermaken haar;
De Snoeken / Doorens / Daling ende Baars/
Het vint in 't water overbloedig Was/
En dat tot ons solaa.

10. De Carpers geben haar zeer dikwils bloot;
De Lamm'hens speelen daar al kleyn en groot;
Het zijn al Schepsels van den grooten Heer/
Die ons tot God verwekken meer en meer/
Om hem te danken zeer.

112: Stichtelyke Wêreeltsche

11. Gy ziet den Bogaart in den vollen fleur/
Verciert met Bloemen van divers conleur:
Met App'len/ Peeren/ Prupmen/ Noten zoet/
Met Kerffen / Krieken ook in overbloet:
Ziet wat den Heer al doet.

12. Gy ziet hoe dat de Vogel's nimmermeer:
En rusten om te loben haren Heer:
Den Nagtegaal die zingt daar oversoet/
Zoet/zoet/zoet/zoet/zoet/zoet/zoet/zoet/zoet/zoet;
Met eenen kloeken moet.

13. Het Haantjen kraapt van smorgens vroeg
al aan/
Om God te danken / hoekeloeren Haan:
Den Hoekhoek zingt daar dikwils zeer play-
fant/
Hoekhoek/Hoekhoek/ontrent den groenen kant;
Maar alrijt eenen zank.

14. De Raben vliegen dooz de Locht zeer ras/
Met groot geweld / en roepen cras / cras / cras :
Dat Musken schreeuwot / met dat het wort ver-
jaagt/
Dief / dief / dief / dief / om dat het haar beklagt ;
Waar dooz ons hart verdaagt.

15. Ziet daar de Leeuwvrek vliegen ober al/
En loben God den Heer in 't groene dal/
Zingt tiere liere / lu / lu / tiere lu/
Zoo zingen zy / en zeggen ons adieu/
Zonder te worden meu.

16. Daar staat de Quakkel in dat groene wout:
Quak / quak / quak / quak / quak / quak / zeer
menigfout ;
Het Coztel-dupfken leert ons met 'er daat

Te zughten ober onse zonden quaat/
 Eer dat het wozt te laat.

17. Gy zult hier gaan jointijts ses mijlen lang/
 En hooren niet als zoete Vogel-sang:
 Zeer zelden mensch vint gy hier op de reys
 Die u zal stooren in uw goet gepeys;
 Is dat niet uw en eysch.

18. Adieu dan Bruyd/en leeft na mijn vermaan/
 Blijft uyt de Stad / of wilt 'er zelden gaan:
 Ik heb het nu al met een wozt gesept/
 Het is al ydelheyt der ydelheyt;
 Hout u in d' Eenigheyt.

Een nieuw Liedeken, tot lof van den
 gemeynen Huysman.

Stemme: Graaf Willem zat op zoldere.

Als pement eens wel gaat doorsten.

Den staat van Alleman/
 Van Princen en van Koningen/

My dunkt hy zeggen kan:

Hog liever ben ik eenen Boer/

Gerust in mijnen stal;

Als hoog verheven eens te zijn/

En wagten zwaren val.

Al draagt den Koning op zijn hooft

Een Kroon van louter Gout/

Al woont hy in een schoon Paleys/

Zeer kostelijk gebaudt.:

Hog liever ben ik eenen Boer/

Met eenen segten hoet/

Als in zoo grooten zorge staag.

Te werden opgevoet.

Al heeft den Biffchop en Prelaat
 Een goude Kroon-kap aan/
 Al mag hy met den gulden Staf
 En met den Mijter gaan:
 Nog liever ben ik eenen Boer/
 De hant al aan den ploeg/
 Als ftaag te moeten zorgen zoo
 Voor Zielen laat en vroeg.

De Pruuen en den Eeddom.

Al maken zy goet rier/
 Met Rinken-wijn en wilt Gebraat/
 En ook met kost'lijk Bier:
 Nog liever ben ik eenen Boer/
 En eet Boek-weyte Byp/
 Als met haar in den Strijg te gaan/
 Den Deegen aan de zy.

Al is mijn Heer Pastoor; voorsten
 Van Toz; ende van Bzant/
 Al heeft hy lange Rokken aan/
 De Mofsen aan de hant:
 Nog liever ben ik eenen Boer/
 Al is ik zomtijts houw/
 Als Preeken en Studeeren zoo/
 En leven zonder Vrouw.

Al wint den Procureur veel gelt/
 En ook den Advocaat/
 Alleen met Pen en zynen mont
 Te fchryven Goet en Quaet:
 Nog liever ben ik eenen Boer/
 Met mijn Spa in het Velt/
 Als van een twiftig Wtkerman
 Te winnen zoo veel gelt.

Al woont den Koopman in de Stad/
Zeer magtig ende rijk/

Al gaat hy op zyn Muyltjens zagt/

Al treet hy niet in 't slijk :

Nog liever ben ik eenen Boer/

Hier buyten zonder pragt/

Als wonderlijk te zorgegen

En schryben dag en nacht.

Al is den Winkelier voorziet

Van Waaren abundant/

Al is de Meering nog zoo goet/

Al wint hy voor de hant ;

Nog liever ben ik eenen Boer/

En besig met mijn Wan/

Als op te passen vroeg en laat/

Tot dienst van peder Man.

Al heeft den Gupter groot playsier

In Crommel en Trompet

Al gaat hy met de Sluper aan/

Op 't Hoofst een Hellemet :

Nog liever ben ik eenen Boer/

En slape altijd wel/

Als zeven uren in den nacht

Te staan op Sinternel.

Al heeft den Schipper goed Portuyn/

Als hy maar komen kan/

Beladen uyt een ander deel

Des werelts / t'Amsterdam :

Nog liever ben ik eenen Boer/

Met mijn Star op de Hef/

Als midden in de wilde Zee

Met een Schip of Galep.

Met oozlof gy Boerinnkens/
 En Boeren altemaal/
 Vgt u gelukkig in uw staat/
 En zegt in 't generaal:
 Nog liever ben ik eenen Boer/
 En leef gerust op 't Lant/
 Als Stoning / Dins / of Edelman/
 Vol zorg aan alle kant.

Een nieu Liedeken tot vermaak van de Boeren.

Stemme: Lantur lu.

We Boeren en Boerinnen/
 Wy werken dag en nacht;
 Wy ploegen en wy spinnen/
 En wy zingen uyt ons magt:
 Lieven Heer, kost en kleeer,
 Hemelryk, en dan niet meer.
 Wy spitten en wy spaepen
 Geheele dagen lang/
 Wy zaepen en wy maepen
 In genugt met desen zang:
 Lieven Heer, kost en kleeer,
 Hemelryk, en dan niet meer.
 Wy eeten alle dagen
 's Morgens Boek-weyte Pap/
 Zoo vullen wy ons magen/
 En wy zingen even rap:
 Lieven Heer, kost en kleeer,
 Hemelryk, en dan niet meer.
 Wy eeten zoete Boter/
 Melk is booz onsen dorst;
 Van zijn wy veel devoter/
 En wy zingen uytter bozst:

Lieven Heer, kost en kleer,
Hemelryk, en dan niet meer.

Wp dekken zelden Tafel:

Een stukken uyt ons hant
Dat zmaakt ons als een Waffel/
En wp zingen langs den kant/
Lieven Heer, kost en kleer,
Hemelryk, en dan niet meer.

Een nieuw Liedeken tot verheffinge
van de Boeren.

Stemme: Van Cecilia.

Als Vader Adam spitten / en Moeder Eva span/
Daar bont men toen de Heeren / Ofr ook den Edelman/
Hoozt Princen en Prelaten / Die wonder zyt geagt;
Hoozt groote Potentaten / Die Eel zyt van geslagt;
Hoozt Menschen allegader; Want Adam is ulv Vader/
En waarom dan de Boeren / Zoo wonderlijk versmaat?
De Boeren en de Heeren / 't Komt al van Adams zaat.
Den eersten Boer was Adam / en ook den eersten Heer/
Wat wil men van de Boeren / Versmaden alsoo zeer?
Den Boer die rept zijn handen / En naarstigt ook de boet;
Ziet uyt der Boeren Landen / Zoo komt ons alle goet:
Den Boer die moet het geben / Zou daar een eyder leven:
En waar den Boer niet besig / Van 's morgens bzoeg al aen/
Met spitten en met spaven / Wp zouden haast vergaan.
Hoe zouden groote Princen / En al den Edeldom
Zoo lustig banketteeren / Alrijt in volle bzoem?
Met Riekens en Capoenen / Met delicaten kost/
Met Wijn ende Citroenen / En met den besten Most?
Den Boer die moet het sueven / Om aan mijn Heer te geben;
Hy moet den Wjngaart planten / En perffen ook den Wijn/
En kroypen de Capuyven / Waar mee zy vrolijk zijn.
Hoe zou den kalen Jonker / Int-boeren zynen staat/
Met Laarsenen met Spooeren / Te slikken langs de straat?
Hoe zou hy konnen rijen / Den a la mode Coer?
En hoe een Dogter vryen / Verciert met Paarle-snoer?
Den Boer moet bzingen schijben / Of Jonker die zou kijden:
Het komt al van een Hofken / Dat hy hem heeft verpagt/
En daar op domineert hy / Met alle dese pragt. Wat

Wat zou den Koopman maken/ enook den Winkelier?
 Hoe zoude hy zijn Waaren Verkoopen alsoo vier?
 Hoe zoude hy vertieren Zijn Waar aan alle Man/
 Zijn huyt en lijf vertieren/ Zoo dikwils als hy kan?
 Den Bronnwer en den Bakker't Leest van der boeren Meker;
 Den Bakker die zou worden Zonder den Boer zeer haal/
 Hy zou moeten verkopen Den Ouen en zijn Paal.

Hoe zouden jonke Kinderen Opwassen wel zoo rap/
 Dat zy niet mogten eeten De Zoete-meliks Pap?
 Hoe zouden zieke Menschen Zoo haast weer zyn gesont?
 Want wat zy konnen wenschen/ Tot smaek van hare mont/
 Versch Eyken/ of een Doentje / Een Ertje of een Boontje/
 Een Kieksken wel gebraden/ En ook wat kleyn Gebrent/
 Een Binksken of een Lijster/ Is 't dat den Boer verleent.
 Hoe zou den ouden Gysaert In 't hoeksken van de schouw
 Zijn boertjens konnen wermen? Hy zou bergaen van kouw:
 Hoe kosten oude Wijven / Die nu zyn van den taur/
 Zoo lang in 't leven blijven / Dat zy niet by der hant
 Hadden Boek-weyte kroeken? Waar zullen zy die zoeken?
 Het komt al van de Boeren: Den Boer die volcht het Hout/
 Den Boer steekt uyt de beenen De Torven menigsout.

Met oorlof gy Boerinnen/ En Boeren altemaal/
 Al heb ik u geprezen / 't Is maar in 't generaal;
 Al zyt gy pynsens waardig / Al moet gy zyn geagt/
 Zyt daarom niet hobaardig; Maar houd u zonder pragt/
 De oormoet wilt aankleben / Altijt in deugden leven;
 Zyt dankbaar aanden Schepper/ En dooft hem op dit vast/
 En zegt ook alle dagen / Eens Deo gratias.

L O F - S A N G, Van den gevangen Leeuwrik.

Stemme: Ik zugt op zugt.

Oste: Edel Aristen koen.

Hoe! werkje niet Leeuwerk? Hoe komt dat gy niet orgelt
 In dese Chiene kerk? Uw strafje dat zoo orgelt;
 Daar 't niemant hoorst te belde? Wel aan dan wat uw gunst
 Van ons gehoor ook melden 't Mirakel van uw kunst.
 Coont dat gy dankbaar zyt / Doortaan te blijven leven
 Van 't Brood dat gy verslijt/ Van 't Zout dat wy u geven/
 Van zoo heel klaber-sootjes / Van zulken vareschen Nat/
 Van zoo heel groene sootjes Als gy wel hebt gehad

Hoe zou 'k ellendig Dier / Vermaken met mijn zangen
 't Gehooz van mijn Lippen / Die my hier hout gebangen?
 En wilt u niet bedriegen / 'k En agt geen Brood nog Zaat
 Eer dat men my laat bliegen / Te Velde door weidaar.
 Den Aardboom was mijn bloer / Den Hemel mijn berwellif
 Al 't groen gewas mijn boer / Mijn Tafel waar God zellif:
 Hoe zouden my de krummen Verheugen van uw kroop /
 Nu ik den Hemel ruymen Moet hoor een naautre kroop.
 Mijn Schepper had my by / Doen baren van Geveugelt /
 En nu gewelft heeft my / De lippe vlygt betengelt:
 Ik huppel en ik weemel / Mijn zang dient tot geschrey:
 Want kroop en is geen Hemel / En 't Zootjen is geen Wey.
 Wilt gy dan met genugt / Mijn gozgelt je doen queelen?
 Zent my weer na de Lucht / En 't Orgelt je zal spieelen
 Door hem die alle dingen Schiep met een enkel oog /
 Dies plagt ik niet te zingen / Dan als ik klim om hoog.
 Hier zal u danken niem / Als g' u zult hooren nooden
 Door mijn adieu / dieu / dieu / Te God / te God / te Godie;
 En tusschen 't iere lieren / Dieu / dieu / weer t'elkemaal /
 Om u te leeren hieren Uw Schepper met uw taal.

R E G I S T E R.

A	Melusa den blijden toon.	Fol. 2
	Hoe wee zoo wort my heden.	3
	Dan liefde komt groot lieden.	6
	Eecce homo! ziet aan o Mensch.	7
	Mansiet o zondig mensch.	8
	Komt al tot Jesum die zijt beladen.	10
	Bedroefde Magdaleen.	11
	Op de vyfchien Mysterien van 't H. Roozen-kraansje.	13
	Christus is opgestanden.	30
	Alwaarde God den Zoon.	31
	Waar dus ras / dus vlnrig heen.	33
	Waar zoek ik u / eplaas wat raat.	34
	O Paas-nagt verdwijnt na ons wenschen.	35
	O Feestdijk dag / gegraet zoo moet gy wesen.	37
	O Lang verwagten blijden dag.	38
	Verblyt u Christ'nen in 't gemeen.	39
	Christus komt by zijn Discip'len elve.	40
	Komt tot ons Heyl'gen Geest.	42
	Doen den tijt / Winterter gekomen was.	43
	Zoo lief heeft God Vader verheben.	44
	Komt ongeschapen Heylig Geest.	46

Veni Creator Spiritus.	47
Als Christus had gesproken tot de Joden.	47
Zingt met Tongen onbedwongen.	48
Jerusalem / ó schoone Stad.	49
Gelyk een Hert na 't Water snaakt.	50
Hoe luyde riep de Ziel tot God van binnen.	51
O Jesus zoet.	53
Komt en laat ons gaan.	55
Die lustelijke Mev Christus plopsant.	56
O Moeder Maagt! ziet na beneden.	58
Waar is de Dochter van Zion.	59
Adam was een verlooren Man.	60
Jesús zoete memorie.	62
Bedroefde harten wilt vzeugde rapen.	64
Wat is dit leven.	66
Waarom zoud' ik treurig wesen.	67
Het was een Harder goet / en zoet.	68
Hooft toe gy Kersten zinnen.	70
Hooft hoe Jesus na Galileen.	72
Eenen vzeemden vroom der vroomen.	74
Gy nieuwe Leeraars roept nu al.	77
Gy nieuwe Leeraars all' gelyk/	78
Een Zee vol stuurde baren.	80
Sulamite keert weder.	81
Een eenig heb ik uptherkoozen.	82
Gezwinde Bode van de Min.	84
Een goet Liedeken al van 't begin.	85
Aan een rouwig harte.	87
Schepper fier.	89
Als Jesus in zijn Majestept.	90
Laat ons nu God zamen loven.	91
Nu laat ons all' gaar dankbaar zyn.	92
O Heere Jesus zoet.	93
Kroose-kransje M zy lof.	95
Nestmaal op eenen Somerschen dag.	97
Hooft toe al die vol liesde zyt.	99
Die Soudaan hadde een Dochterkyn.	102
Mag men niet te regt gelijken.	109
Komt liebe Zynd.	110
Als penant eens wel gaat doozien.	113
Wy Borren en Boerinnen.	116
Als Vader Adam spitten.	117
Hoe! werkje niet Leeuwerk.	118

[Handwritten notes and signatures at the bottom of the page]

Oude ende Nieuwe
G E E S T E L Y K E
L I E D E K E N S ,

Op alle de
H E Y L I G E D A G E N

Van 't gantsche Jaar.

By een vergadert ende te zamen ge-
bragt zoo wel uyt Oude als He-
dendaagsche Lied-boeken,

Door J. S.

DERDE DEEL.

t A M S T E R D A M ,

By d' Erfgen: van de Wed: C. Stichter,
op 't Hoekje / by de Gaper-steeg / in
d' Oude Berg Calvarien.

LOF-ZANG MARIÆ.

Stemme: Dei sollemnia fulget.

O Koningin des Hemels schoon! **O** Koningin!
ô Koningin! Komt dog af van des
Hemels thoon / ô Koningin Maria.

2. **O** Moeder der barmhertigheyt! **O** Koningin!
ô Koningin! Bid voor de gantsche
Christenheyt / ô Koningin Maria.

3. Bid dat God ons genadig zy / **O** Koningin!
ô Koningin! Dat hy ons maakt van
zonden vry / ô Koningin Maria.

4. Bid God ons geeft kragt en gena/
O Koningin! ô Koningin! Dat aan Ziel nog
Lichaam iet scha / ô Koningin Maria.

5. Bid voor het Heylig Roomsche Rijk/
O Koningin! ô Koningin! Op dat den Keysert
niet bezwijk / ô Koningin Maria.

6. Doet dat hem voortz geschiet bystant/
O Koningin! ô Koningin! Verjaagt Gods
Wpant upt het Lant / **O** Koningin Maria.

7. Keert quaat / aanstoot / enduurten af/
O Koningin! ô Koningin! Ook Pest / Wpant
en and're straf / ô Koningin Maria.

8. Staat ons dan by in allenoot / **O** Koningin!
ô Koningin! En blijft by ons tot in der
doot / ô Koningin Maria.

NIEUW-JAARS LOF-ZANG.

Den 1. January.

Op de Wijse : O quam amabilis.

Hoe aangenaam en zoet
 Is altoos Jesu / ó goeden Jesu!
 Uw Naam in mijn gemoet:

O zoeten Jesu!

O eenige geneugt!

Des Ziels vermaakt en brengt!

O goeden Jesu / ó goeden Jesu.

Duyfentmaal wort van my
 Haer u ó Jesu! ó goeden Jesu!
 Verlangt / komt maakt my blij

O zoeten Jesu!

O eenige / Et.

Niet wort van my gedagt
 Als u / ó Jesu! ó goeden Jesu!
 Zoo lang van my verwacht:

O zoeten Jesu!

O eenige / Et.

Wat ik begin of laat/
 Op altoos Jesu / ó goeden Jesu!
 In mijn gedagten staat:

O zoeten Jesu!

O eenige / Et.

Zonder u is 't al niet/
 O zoeten Jesu! ó goeden Jesu!
 Zonder u is 't verdriet/

O zoeten Jesu!

O eenige / Et.

Dooz uwien hoogsten Naam/
 O zoeten Jesu! ó goeden Jesu!
 Maakt mijn Hert zoo bequaam/

O zoeten Jesu!

Gceftelyke Gezangen,
Dat als mijn Ziel verſcheept/
Uw ſijk haar zy bereept/
O zoeten Jefu! ô zoeten Jefu!

Stemme: Smorgens voor dag.

En Bruyd'gom ſchoon/
Heeft mijn ziel uytgelefen/
En zonder hem / En mag mijn ziel niet weſen :
Met ſtemme zoet / Met ſtemme zoet/
Met ſtem / met ſtem / met ſtemme zoet/
Ik hem nu lobben moet.

Hy is alleen / Mijn lieſte Lief geprezen/
En zonder hem / En kan mijn ziel niet weſen :
Want hy alleen / Want hy alleen/
Want hy / want hy / want hy alleen/
Is dien ik grondig meen.

Hierom / o ziel / Wilt daar niet veel om denken/
Al moet gy hier / Uw natuur by wat krenken/
Al valt het zuur / Al valt het zuur/
Al valt / al valt / al valt het zuur/
Het is uw qua natuur.

Wilt uw natuur / Niet al te veel op agten/
Die het kruys bliet
Die moet het kruys verwagten :
't Vleesch moet met pijn/
't Vleesch moet met pijn / (met pijn/
't Vleesch moet / 't vleesch moet / 't vleesch moet
Toch eens geſtorven zijn.

Tot ſterb' / ô Heer! wil ik my gaan begeben/
En met vroomheyt / U dienen al mijn leven;
Met vroomigheyt / Met vroomigheyt/
Met vroom / met vroom / met vroomigheyt :
Uw Dienſtmaagt is bereept. Ⓢ

op de Feest-dagen van 't Jaar.

O Heer uw kruys / Gewillig te ontfangen/
Met vrolijkheyt / Doet my een zoet verlangen ;
Want weynig tijt / Want weynig tijt/
Want weyn / want weyn / want weynig tijt/
Is 't dat mijn Ziel hier leyt.

Maagden eerbaar/
Hout inners broom couragien/
Al valt u zwaar / De werelt te versmaden/
Gods gratie zoet / Gods gratie zoet/
Gods gra / Gods gra / Gods gratie zoet/
Zal geven goeden moet.

Nieuwe-jaars Liet.

Stem: Van Liefde komt groot lyden.

't **E**lde Jaar is gewecken/
Het nieuwe komt ons by.

Doet afftant van gebzecken.
En 's werelts hoovaardy ;
Nu wilt den Heere volgen naarf
Zijn goetheyt heeft geblecken
Van ons in 't Nieuwe-jaar.

Hy heeft hem doen besnijden:
Voor onse zonden quaat/
Om den mensch te bezijden.
Van voorige misdaat:
Om voor ons schuilt een Middelaar.
Te zijn / zoo moest hy lijden
Voor ons in 't Nieuwe-jaar.

Den Heere is besneden / Om onse zonden groot/
Van zijne teere leden / Als wy waren in noot ;
Om onse zonden groot en zwaar
Is hy voor ons getreden/

6. Geestelyke Gezangen,

Volgt hem in 't Nieuwe-jaar.

Het heeft hem niet verdooten/
Mpt pure liefde groot/
Om hier te zijn verstoeten
In armoee naakt en bloot/
Als hy was out agt dagen maar/
Heeft hy zijn bloet vergooten/
Du in dit Nieuwe-jaar.

Een kind van God gesonden,
Hier in dit jammer dal/
Hij nu boozonse zonden/ Gekomen doozden dal,
Van Eva en Adam eenpaar;
De dood heeft hy verffonden/
In dese Nieuwe-jaar.

Hy heeft gestoet veel plassen
Van zijn roetberdwig bloet/
Om ons te willen wassen
Van zondens overbloet;
Laat ons hem dienen al te gaar/
En vreesen 's doots verrassen/
Al in dit Nieuwe-jaar.

Op den H. Drie Koningen-dag. Den 6. Januar,

Stem: O hooge Jupiter ô lieve Vader.

O wijse Koningen komit gy reysen/
Op het gesigt van eene Ster?
En hadd' gy geen duysent gepeysen/
Het lant van Juda is zoo ver:
Hoft gy zoo derven / Uwe zoete lust?
En gaan hern zwerben / Maar een vzeemide lust?
In houw en groot onrust.
En hadd' gy geen vzeemide gedagten.

Als u de Sterre eerst verliet?
 Hoe derfde gij Herodem wagen?
 En liende gij zijn wzeetheit niet?
 Een Koning dragen / Naar den regten Heer
 Is 't leven wagen / Het strijt veel te zeer
 Tegen eens Tyrans eer.

Neen / zoo haast Gods ligt ons quam stralen:
 Spoepden wy ons stiks op de reys;
 Wie Gods roep volgt en kan niet falen/
 't Is althit vrede ende veps:
 Zouden wy vreesen / In Jerusalem!
 De Scriben wesen / Ons naar Bethlehem:
 G'lijk heeft Gods woort en stem.

O waart gij niet gantsch g'heel verflagen:
 Als de Ster boven 't Stalk'ken stont?
 En gij in wint en noortsche vlagen/
 Een jong gebooren kindje vont?
 Kost gij u buigen / Doo; dat kindje teer/
 Dat gij zaagt zuppen? Deet gij hem de eer:
 Als aan uw God en Heer?

Geen menschen tongen kan nitspreken:
 De blyschap die ons hert ontfonk/
 Doo; al de zup're Mame-treken/
 En 't geen uyt 't Godd'lijk wesen blonk;
 Schonken ons gaven / Zende grooten Heer
 Ziet hier uw slaven / 't Is al ons begeer
 Te sterben doo; uw eer.

Van den zoeten Naam JESUS. Den 15. Jan.
 Stem: Hoort, o Menschen! hoort d't wonder.

Weer van hier Melancolike/
 Laat ons digten een Musike.

Geestelyke Gezangen,
Op den Naam van 't Kintje teer:
Van 't gehoor niet aangenamer/
Nog om zingen ook bequamer/
Bij den Naam van onsen Heer.

Jesus is in mijn gedagten/
Jesus zal ik althit agten
Waar ik waak / of waar ik rust; (glory/
Jesus is in mijn memory / Jesus is alle mijn,
Alleen bluft hy mynen lust.

Desen naam is hem gegeven
In 't beginsel van zijn leven/
Als hy stortede zijn Bloet;
Bloet 't welk ons kan zalig maken:
In dien Naam is dat wy smaken.
Die den Hemel open doet.

Desen Naam zal ik beseffen/
Desen Naam zal ik verheffen.
Boven zeem en Honingraat;
En wie zal my dat dog geven/
Dat hy blijft in 't hert geschreven/
En daar woone bzoeg en laat.

Naam / vooz wien de duyvels beben/
En de heele Hel moet zweben/
Tot het ligt van zijne straal:
Maar den Hemel is in vreugden/
Tot beschouw van zijne denigden/
Zingt een lustig Madrygaal.

En de werelt zal die zwijgen/
Alle Creatuur moet neygen/
En doen klinken zijnen lof:
Hem zal ik in 't herte dragen/
In hem neyten mijn bejagen/
Op dient my vooz eenen Hof.

Daar

Daar zal ik my in verneymden/
 En mijn Ziele in gaan weyden/
 Als zy haar vint in gebaar;
 Daar ga ik den troost in zoeken/
 Die men niet en vint in boeken:
 Dooz hem schuypt de dzoefheyt zwaar.

Van Sinte Anthonius. Den 17. January.

Stemme: Zegt my wel schoone.

Hupsenaar / die nog **A** / **B** / **C** /
 Nog Boek / nog Schryft kont lesen /
 Wat heeft u tot zulkien stee
 Van wijsheyt op-gerefen?
 't Was Godes Woorz / dat dooz de mont
 Des Priesters my dee raden/
 Laat uw goet / en volgt terstont
 Mijn dooz-gatrede paden.

Hier toe was peder Chzisten mensch
 My tot een school des Heeren/
 Van wien ik met willige wensch/
 Dets deugd'lyks zagt te leeren.

'k Lette op zyn gebzeeken niet/
 Dat was my niet beboolen;
 Daar den stramen pber op ziet
 Blijft dooz Liefde geschoolen.

Dog had alleen niet als ik las
 De menschen tot mijn boeken;
 Maar uyt Kruyt / uyt Loox / uyt Glas
 Kon ik mijn Lessen zoeken.

Ik zag daar in mijn Scheppers cer/
 Zyn magt / zyn schoonheyt glimmien;
 Zoo dat 't geschapen' my een lecr.

Geneeyke Gezangen,
Was / om tot God te klimmen.

Satanas zelfs deet my de kragt:
Des Heyl'gen Krups regt blyken/
Als ik zijn hoovaardige magt
Daar mee dwong / en dee wijken.

Hout voor gewis / den duypel blugt
Dooz 't vasten / bidden / waken;
Maar voor Christus minnende zugt
Nog boven alle zaken.

Godde zy Hof: Anthoni bid:
Dat wy uw Les onthouwen/
En met u in 't Hemels besit
Het aanschijn Gods aanschouwen.

Lof-zang van S. Agnes. Den 21. January.

Op de wyse: Philis quam Philander tegen.
Ofte: Rosemont die lag gedooken.

Woe ziet 't aanschijn dus blymoedig,
Van de reynste Maagt Agniet?
Maar na gaatsz tog zoo spoedig/
Midden dooz gemeen verdriet?
Stroopt roo kroosen / Lekien-blaan/
Agnes zal te Wyploft gaan.

Wyploft die den grootsten Koning:
Dooz een kort-besuurde tijt/
In zijn Hemelrjke wooning
Zijn Vzeldinne heeft bereypt: Stroopt roo / Ze.
D'Edelste Maget was verwesen/
Om haar Wypd'goms wil ten zwaart;
Doot en klepne zagmen vreesen/
Zy alleen ging onberbaart: Stroopt roo / Ze.
't Wende al wat daar passeerde.

Ober:

Over straat / die zag 't Schavot ;
 Zy alleen ging triumphheeren
 Over haar getrokken lot : Strooptroo / Ec.
 Hoopt en zag men Brupt zoo tragten
 Na 't verlangde Bruptlofs-bed /
 Als het reyne Lam wel jagten
 Na de doot / voor Christus Wet : Stroopt / Ec.
 Jesus Heer 'k en ben 't niet waardig /
 Och hoe kom ik aan 't geluk !
 Nu Scharp-regter maakt u waardig /
 Waar toe dient dit lang verruk ? Stroopt / Ec.
 Ach hoe was de Beul-te moede !
 Ach hoe reden hem de leen !
 Eer hy 't halsje doofst hebloede /
 Eer hy 't hoofje kreeg beneen : Stroopt / Ec.
 d' Armen Man bestont te baren
 Met veel schrikkelijk gelaats /
 Om het Mepsjen te verbaren ;
 Maar eylaas 't en had geen plaats ! Stroopt / Ec.
 Zal ik dan mijn Sabel schaarden !
 Zal mijn hant dan zijn zoo stout !
 Op een hals van zulken waarden !
 Min dan dertien jaaren out ? Stroopt / Ec.
 Agnes hooft eens hoe de menschen
 Hier rontsom uyt goeder deugt /
 Naar uw Egt / en leven wenschen ;
 Spaart tog u gebloemde jeugt ! Stroopt / Ec.
 Swijgt gy raat ter quader trouwen /
 Dit waar al te onbeleest ;
 Met dien Brupt'gom wil ik houwen
 Die my eerst verhooren heeft : Stroopt / Ec.
 Doet uw auyt / waar is den Degen :

Die my door een korte doot/
 Al te op-gehoopten zegen

Storten zal in d' open schoot?

Stroopt / Ec.

Hier mee-stontse / bad / en boogse-

Onder 't zwaart het teere vleys :

't Hoofd vliet af; maar opwaarts bloogse

Met de Ziel naar Gods Paleys :

Stroopt roo kroosen / Telsien-blaan/

Agnes heeft den strijt voldaan.

Maar nu zy haar strijt volstreden-

En ontfangen heeft de Kroon/

Wil zy ons door haar gebeden

Gunstig zyn by Godes Zoon/

Dat wy ook door ons loop-baan/

Eens met haar te Bynloft gaan.

Amen Agnes / God wil geven/

In wiens oogen gy behaagt/

Dat wy ook zoo lysaam leven/

Wid dit voor ons waarde Maagt;

Dat wy dese zelve baan

Eens met u ter Bynloft gaan.

Van de H. Agnes.

Sterme : Ik drink de nieuwe Molk.

Agnes gerrouwe Maagt/

Door liefde die gy draagt

Tot wien Heer / gy blijft aan hem gehege/

Die d'eerste liefde zoo geheel opregt :

Wie dat u komen aan

Weet gy zeer haastelyk weer af te staan/

Die gy bemint is schoon en edel/

Wys / magtigen goet / In vlyden overbloet.

Agnes van waar komt gy/

Zoo

Zoo wijs / stadig en blij?

Zoo jong bejaart? Ik zie in uw gemoet

Dat uw hert leeft in vreugden overvloet;

Daarom en agt gy niet

Al's werelts gift en eer / die u geschiet /

Den hoogsten Heer kan u versaden;

Niemand is gelijk

Aan hem in 't Roomsche Rijk.

O Bloem! o Roomsche jeugt!

Te regt gy u verheugt

In uw present / waar op gy draagt uw' roim /

Dooz het cieraat van uwen Wydegom;

Die schoone Karrekant /

Ende Ooz-ringen tot een onderpant:

't Kootberwig k'leur aan uwre wangen.

Toont uw' liefde groot /

Als gy uw bloet vergoot.

Verkrijgt ons zuyver Maagt /

Dat God die gy behaagt /

Ons zoo bemint / dat wy gedagtig zijn

De goede in-spraak die hy schenkt aan mijn;

Daar mede hy ons trekt /

En zijne Liefde zoo geheel ontdekt /

Dat wy getrouw in Jesus Liefde

Mogen blijven staan / Gelijk gy hebt gedaan.

Het Vader onze.

Stemme: Ik heb de groene straten, &c.

1. O NS Vader God geprezen /

Die in den Hemel zijt /

Gehepligt zoo moet weesen

Uw' Naam gebenedijt.

Gehepligt / &c.

2. Uw Rijk van grooter waarden /

Laat

Laat komen metter spoet:

In Hemel en op Aarden

Geschied' uw' wille goet.

In Hemel / Ec.

3. Wilt ons / ô Heer! verleenen

(Koning van magten groot)

Dy / Dreed' en ook met eenen-

Den Host / tot 's levens noot.

Dy / Ec.

4. Vergeeft ons Heer verheben /

Al dat wy schuldig staan; Gelyk wy ook vergevê.

Die ons hebben misdaan.

Gelyk / Ec.

5. En laat ons tog niet vallen

Ook in tentatie quaat:

Maar Heer verlost ons allen /

Dan 's vyants hoosen raat.

Maar / Ec.

De Engelsche Groetenis.

Stemme: Als vooren.

1. Ik groet u vol van gracie /

Sprak d' Engel Gabriël /

Met u tot aller spatie /

Is God Emmanuel.

Met u / Ec.

2. Want onder alle Vrouwen

Zijt gy gebenedijt: Gelukkig die aanschouwen

Uw' glorie met Iohjt.

Gelukkig / Ec.

3. Gebenedijt moet wesen

Jesus uws Lighaams draagt:

Dooz hem zjn wy geresen

Al uyt des vyants magt.

Dooz / Ec.

4. Maria Godes Moeder /

Wilt ons gedagtig zjn:

Bid vooz ons onsen Moeder /

Nu / en in doodes pijn:

Bid vooz / Ec.

Opr

Op onser L. Vrouwen Lightmis. Den 2. Febru.

Stemne: La buore d' artus.

Mesters en brengt geen offerhant/
't Onnoosel Lam is hier/
De Moeder en het kindje brant/
En haalt geen ander vier:
Brenge ons 't kantsoen / 't Was niet van doen/
't Is God die gy opdraagt/
Gy hebt gebaart / God heeft gepaart;
Ook Moeder zijt en Maagt.
Ziet Simeon die is verblijt/
Hy roept: o grooten Heer/
Zijt gy geboren in den tijt?
U b'gin was nimmermeer: O zoet kleyn Wigt:
Gy zijt ons licht / De glorie van uw volk;
Het heydendom / Draagt ook haar rom;
Want gy weg neemt hun wolk.
Zuyvze Maagt / ey gunt my 't geluk/
Ik's Hemels schat eens draag/
Dolk aan mijn mont en herte druk/
Doo? liefd' ik naar hem jaag:
Ontfangt tot pant / Mijn hert dat brant/
En nimmer wert gebluscht; Laat gaan in vree/
Uw smegt is ree / Daar zijn gewenste rust.
Gy Heyl'gen die hier zijt vergaart/
Ik bid u duysent-fout/
Dat gy uw hert met 't mijn' eens paart/
't Geen is in liefd' zoo hout / Joseph verhengt/
Anna vol brengt Is / 't kindje zoetjens lagt/
Maria bly / Die zullen my
Geben 't geen ik verwaagt.

Van Sinte Dorothea. Den 6. February.

Stemme: O Eeuwige God Almagtig.

't **M**oet regenen of vriesen
 Dat brengt de Winter mee/
 Wie zou 't hier anders kiesse/
 Sprak wijlen Dorothee?
 Wanneer zy hing getogen
 Dooz Christus aan de plep;
 Nu moeten wat gedogen/
 Hier namaals komt de Mey.
 De Mey van 't eeuwige leven/
 Daar is geen Herfst nog Lent/
 Geen zweeten nog geen beven/
 Men blijft daar ongeschent:
 De Welken en Roosen / Zijn in dat Lant gewoon
 Te blinken en te bloosen / Altijt al even schoon.
 O Lent! o zoete Somer!
 Na u verlangt mijn Geest/
 Uw wensch maakt my heel vroemer
 Als ymant opt geweest Is die de grootste lusten
 Des Werelts hebben mag; (dag.
 Want eeuwig zal ik rusten Dooz eenen harder.
 Aldergelyke woorden / Sprak Dorothea fier/
 Daar het den Siegter hoorden;
 Terwijlen den Giffier / Nu vooz hadde gelesse
 Haar Bonnisse des doots/
 En tot het zwaart verwesen
 De reyne Dienstvaagt Gods. (doot/
 Hy nog belust tot gekken / Zoo als zy ging ter.
 Sprak / wilt gy zoo vertrekken
 Schoon Vint / na d' open schoot.
 W's Byvd' goms? Daar de Hoven: Waar

Haar Druygen alle Maant/
 Zoo dragen als beloven/
 De Christenen vermaant?

De Christenen vermaant?

Zent my / zoo 't komt gelegen/
 Een proesje drie of vier Van die gebloemde zegen;

Zy sprak / 'k zal 't doen Giffier:

En trat gemoedigt heenen

Ma't bloedige schabot/
 Bad. God / wilt hem verleenen

Genaa voor desen spot.

Mits daald' een Engel neder/
 Bzengt Paradijs gewas;

Zy sprak / bzengt dit straks weder/
 Om Gods wil bzengt het ras/
 Terwijlse my onthoofden;

U is tog wel bekeut Man wie ik flug beloofden.

Dit Hemelsche present.

Den Engel zweefden heenen/
 De Maagt vergoot haar bloet/
 En d' Engel is verscheenen/
 Met zoo verweent een groet.

Theoph'ls hert verkeerde/
 Dooz 't wonder ober groot/
 Dat hy Gods Hof begeerde
 Dooz 't zwaart gebzagt ter doot.

O Dorothee! des Heeren
 Getrouwe Martelaar/
 Uw boozschift doet ons leere
 Al wat hier zuur of zwaart
 Te liden valt / zoo dragen
 Geliks men is gewent/
 Des Winters op 't behagen
 Dan d' Hemelrijke Lent.

Uw boozschift doet ons leere

Al wat hier zuur of zwaart

Te liden valt / zoo dragen

Geliks men is gewent/
 Des Winters op 't behagen
 Dan d' Hemelrijke Lent.

Des Winters op 't behagen

Dan d' Hemelrijke Lent.

Van

Van

Van

Van

Van

Van

Van

Van

Van Sinte Apollonia. Den 9. February.

Stemme: Zal ik nog langer met.

Gelyk men ziet met groote stroomen/
 Als de sneeuw door de Sonne smelt/
 Het water van de Bergen komen/
 En ruyfzig dalen in het velt/
 Werpen ter neer / Tot elken keer/
 De Kerken / Hupfen / Boomen ende Dee/
 Tot dat zijn kragt verlooren blijft in Zee.

Eben met zulken rasernye/
 Met zulken fury en geweld/
 Binnen de Stad Alexandrien/
 Wierden de Christenen gequelt/
 Berooft / Gebloot / Gewont / gedoot/
 Zeer jammerlyk gesmeeten en geplaaagt/
 En dan ten lesten uyt de Stad gejaagt.

Een Tobenaar boos en bloetgierig/
 Was oorzak van dit wreet bestaan/
 Hy zag de Christenen zeer vierig/
 En zijn Afgoderp vergaan:
 Nley met verdriet / En ziet gy niet/
 Ons Kerken werden geheel desolaat/
 En onse Godeu-dienst die wort versmaat.

Zullen wy dan nog meer gehengen/
 Gy oude Burgerpe / dat
 Ons dese breeinde Christ'nen brengen
 Een nieuw Geloof in onse Stad?
 Van eenen God / Die zelfs bespot/
 Gekruyst / gedoot is / in zijn eygen lant?
 Dat wy 't gedoogen is een groote schant.
 Daar zaginen 't volk bloetsugtig loopen

Geljk de Wolf na 't Schaapje doet/
 Om haare handen te gaan doopen
 In het onnoosel Christen bloet;
 Met groot gedruys / Wert peders hups
 Dat vooz een Christen hups maar was bekend/
 Berooft / gebrooken en deerlijk geschent.

Daar was een Maagt ter zelver Stede/
 Met name Apollonia/

Du wel bejaart / eerbaar van zeden/
 Van goeden naam / die vzoeg en spa/
 Was in 't Gebed / En Christus Met
 Zoo wel geoeffent / en in Deugt geleert/
 Dat zy van peder was met recht ge-eert.

Men heeft dees Maagt vooz alle zaken/
 Vooz eenen Afgod neer geset/

Men zepd' zy Christus zou versaken/
 En d' Afgo'on off'ren na haar wet;
 't Welk zoo zy koen / Niet wilde doen/
 En blijven Christum haaren God getrouw/
 Dat men haar lebendig verbranden zou.

Maar Apollonia van binnen

Ontsteeken met een yver groot/
 Der Martelaren Kroon te winnen/
 En sterben zoo gewensden doot/
 Heeft haar gesept: Ik ben berept
 Vooz mijnen God / die ik zoo zeer hemin/
 Een wreeden doot te lijden naar uw zin.

Waar op zy vreeselijk verbeeten/
 Terwijl de Maaget stille stont/
 Wiert op haar aansigt zeer gesmeeten/
 De tanden sloegense upt haar mont;
 Daen wiert de Maagt / Wed'rom gebraagt

Of zy d' Af-goden Eere wilde doen/
 Of na't bereyde vuur haar dat'lyk spoen?

Gods Geest ontstak in haar van binnen
 Een vuur dat alle pijn verstoot/
 Waar dooz zy alles kon verwinnen/
 En als een Sampson ging ter doot;

Zy sprong in 't vier / Dooz Gods beklert;

Haar yber wies zoo na de Martel-kroon/
 Dat zy niet tragt' als te zyn by Gods Zoon.

Daar zit zy nu zoo hoog verheben
 By 't Hemelsche geselschap zoet/
 Zy wenscht niet meer op d' Ward te leven/
 Maar wort van 't Hemelsch Heerz begroet:

Zy krijgt tot loon / Een schoone Kroon/
 Wiens glory noopt gedagt bedenken kan;

Men roept haar hulp in noot en Tant-pijn an.

Daar zit zy nu zoo hoog verheben

By 't Hemelsche geselschap zoet/
 Zy wenscht niet meer op d' Ward te leven/
 Maar wort van 't Hemelsch Heerz begroet:

Zy krijgt tot loon / Een schoone Kroon/
 Wiens glory noopt gedagt bedenken kan;

Men roept haar hulp in noot en Tant-pijn an.

Men roept haar hulp in noot en Tant-pijn an.

Van Sinte Matthys. Den 24. February.

Stemme: Den tyt is hier.

Hoozt Broeders / hoozt/
 Spzak Petrus, opgeresen/
 In het midden van
 Schier hondert twintig man:

Weet dat behoozt / De Schzift verbuist te wesen/
 Die ons is verkont / Dooz Davids zupbe mont:

Van hem / die wel eer / Verhooren van den Heer/
 't Gesantschap had met ons gemeyn;

Maar namaals wierde Capiteyn
 Van 't bebloede baan / 't Welk Jesum tasten aan.

't Is wel bekend / Van alle d' Ingefeeten
 Van Jerusaleim / Dooz algemeene stem/
 Hoe hy geschent / En midden dooz gespleeten.

't Is wel bekend / Van alle d' Ingefeeten

Van Jerusaleim / Dooz algemeene stem/
 Hoe hy geschent / En midden dooz gespleeten.

Hoe hy geschent / En midden dooz gespleeten.

't Is wel bekend / Van alle d' Ingefeeten

Van Jerusaleim / Dooz algemeene stem/
 Hoe hy geschent / En midden dooz gespleeten.

Hoe hy geschent / En midden dooz gespleeten.

't Is wel bekend / Van alle d' Ingefeeten

Is/ als hy hem vast/ Gemaakt had aan een vast;
 Zoo dat hem ter loop/ Al 't ingewant verdoopt/
 Ja zelfs men nu nog op dees dag
 Den Akker zien en noemen mag/
 Daar hem mee vergoet
 Was het rechtvaardig bloet.

Daar naar-de-maal

Ons David heeft beschreven:

Woest zy haar gessin/ En niemant woont daar in/
 Hy werde haal; Zijn Bisdom zy gegeven
 Aan een ander Man/ Die 't wel bedienen kan:
 Zoo is 't maar een/ Als datter weersom een
 Van dese die hier met ons staan/
 En hebben upt en in gegaan/

Jesum vol genaats/ Zal komen in zijn plaats.

Op dat hy mag/ Beneffens ons getuygen/
 Dooz des werelts ront/ Als een gewis oorkont/
 Dat naar den dag/ Die Jesum dede buigen/
 Het gekroonde Hoofd/ Nu van de Ziel berooft/
 Hy weer van de doot/ Werwelt is eben groot/
 Ten Hemel op-gebaren is/
 En dat hy weer van daar gewis/

Om te regt'ren al/ De menschen/ komen zal.

Met dese een Zweg Petrus, en men stelde
 Midden in de Schaar/ Een uptgelesen paar;
 Joseph was d' een/ Die men rechtvaardig melde/
 Deugtzaam ende wijs;

De tweede was Mathys:

Doen daar eben zeer/ Geroepen/ nu/ ô Heer!

Die al de herten zijn bekent/

Uw oogen naar uw knegten went/

Toont ons wie van twee

In d' open plaats zal treen.

In d' open plaats / Die Judas heeft gelaten
 Dooz de droeve stee / Van 't onge-eynde wee/
 Daar hem de maats / Van satan/ nu met platen
 Van root gloepent staal/
 Doet boeten 't wit metaal:
 't Wit metaal eplaas! Daar mee hy als met aas/
 Gebangen van de helsche logt/
 Zijn Meester aan de Jo'on verkogt;
 't Was te snoode koop/
 Die hem bzagt tot wanhoop.

Wat meer / men dee / De Mannen alle beyde
 Looten / wie van hen / Verkrijgen zou de stern:
 End' eben ree / Den Hemel hem verschepde/
 Gebende den prijs
 Op 't voorhoofst van Matthys:
 Matthys kreeg van God
 Op 't hooft het hoogste lot:
 Veel geluks dan in den Heer/
 Matthys niet uw verkregen eer;
 Loot dog vooz ons mee / Een uytgelesen stee.

Van het Mirakel tot Amsterdam,

in de H. Stee. Den 13. Maart.

Stemme: Pange Lingua Gloriosi.

P Op Batabiers verheben/
 Looft den Heer met dankbaarheyt/
 Wilt hem vyz Lof-zangen geben/
 En maakt ook uw hert bereyt:
 Dat de vyzugt aan u mag kleben
 Van dit wonder werk verbezt.

Doen in Amsterdam / vooz desen/
 Aan een Man in sterbens noot/

Is geschiet alsoo wy lesen/
 Die ontfing het Hemels Broot:
 Om dat hy door hoop en vreesse
 Mogt ontgaan der zielen doot.

Dog den zieken / hoe hy 't maakten/
 Moest / maar 't was hem een dangier/
 Dat hy dese spijs wtbzaaktes/
 En liet worpen in het vier/
 Door de vroude die hem bewaakten;
 Maar / ó Goddelijk bestier!

Die hem niet en laat verbranden
 Van den brand; maar toont hem klaar/
 En die vrouwelijke handen
 Hebben upt de blam voozwaar/
 Onses ziele onderpaude
 Opgeheben wonderbaar.

En den Prieester gaan verklaren/
 Die zy alles heeft beduyt/
 Om haar ziel niet te bezwaren;
 Hy het Hepligdom op-sluyt:
 Maar wat wil den mensch bewaren/
 Dat moest schijnen oberkuyt.

Hy besluyt het tot drie keeren/
 En ten lesten pepust hy waar/
 Dat hy 't met een grooter eere/
 Stellen most op 't hoog Altaar;
 Om dit wonder te vermeerren:
 En God toont zyn goetheyt daar.

Van veel Zieken / Kreup'len / Blinden;
 Ja den Keyser zelfs geree/
 In zyn noot hem ook liet vinden
 In dien schoonen Hepl'gen Stee;

Ook die dooz onstuure winden
 Baren op de woede Zee.

Hebben die daar hulp gekregen/
 Als ons nu nog is bekend/
 Amsterdam wat hebjet tegen?
 Eert dan 't Heylig Sacrament;
 God zal dooz zijn rijke zegen
 U niet laten in essent.

Van Sint Joseph. Den 19. Maart.

Stemme: O Zalig Heylig Bethlehem.

Des Joseph kreeg van Pharao
 Geen gout Gespan / of Ros en Wagen;
 Maar van d' Heer Jesus in het stroo/
 En heeft hem op zijn hals gedragen.

Behoeder van dat Edel Graan/
 Dooz ons een Goddelijke Spijse:
 Dat 's meer als 't Zaat van Canaan;
 Dus wy u grooter eer bewijzen.

Gy gaat steeds voort van deugt tot deugt
 In een rechtvaardig zuyver leven;
 Dies wiert u met gemeene vzeugt
 Den naam van Jesus Da'er gegeven.

Een naam (hoewel God niet gebaart
 En was / dan van een Maget-moeder)
 Wy u verdient / om dat gy waart
 Zijn Moeders Bypdegom / zijn Voeder.

Dit is een eer / die u alleen
 Van God gegeven is op Harde;
 Waar uyt wy zien met goede reën/
 Hoe groot gy zyt by God in waarden.

Nu komen wy uyt Canaan

Tot

Tot u / met hongers noot bevangen/
 Van 't Hemels voot / rechtvaardig man
 Verkrjgt 't ons / want wy zeer verlangen.

Want u en was het Carwe-greyn
 Bevolen niet / als gy 't bewaarde/
 Voor u alleen; maar om 't gemeyn
 Te maken aan de gantsche Arde.

Wid dan voor ons / en deyt ons mee
 't Geen u gegunt was te bewaren;
 Op datw' in een gewenste ree/
 Maet u hier namaals bly vergaren.

Onse L. Vrouwe Boodschap. Den 25. Maart.

Stemme: Schoonste Bresilida.

E Over groot faveur / Ziet een Ambassadeur /
 Een Prins van 's Hemels Hof /
 Die komt in dalen of /

Hy brengh de vrede naar ons wensch /

Spreekt van hooge zaken /

Om 't Huw'lijk te maken

Tusschen God en de Mensch

Den Vorst zijn gulde staf /

Lept kroon en Mantel af /

Wuygt hem en baet te voet /

Eer hy de Maget groet;

Den Prins ootmoedelijk hem draagt /

Niet nader derst komen /

Die noopt plagt te' schrouwen /

Van voor God en dees Maagt.

Met een nedrig gemoet /

Heeft hy Gods Wuyt gegroet /

Verklaart dat 't eenwig Woort

26. Geestelyke Gezangen,
Uyt haar zou komen voort :
Zy overlept in haar verstant/
Begoft eerst te vreesen / Betroude 't kost wesen/
Dooz Gods mogende hant.

O Maagt zyt niet bevreest/
U zal den Heyl'gen Geest/Omlommeren u Hert/
Zult baren zonder smert :
Ziet hier de Dienstvaagt van den Heer/
U slaaf wilt gebieden/U Woorz moet geschieden/
Uw wil zy mijn beger/

Van S. Philippus en Jacobus. Den 1. May.

Stem: Aanziet hoe Jesus schreyt.

Philippus Bethsaida / Jacobus van Kana/
Beyd' Galileusche Maamen/
Gebooren in een Land/
Beyd' met de naam van Sant
Wp eeren uwe vamen.

Apostels alle bey / Gestelt in eene rey/
Van God den Heer gepreessen ;
Gods woorden hebt gy klaar/
Gepreekt in 't openbaar
Zonder schroom ofte vreesen.

Philippus in Azia / Ook in Schetten na/
En Phrygia ging leeren :
Jacobus die voegt hem / Binnen Jerusalem/
Om Christ'nen te vermeerren.

Zy storten beyd' haar bloet/
Dooz onsen Heere goet/
Philip aan 't kruys dooz steenen ;
Jacobus 't Hoofst geklooft/
Een zwaren stok op 't hoofst
Hert geslagen met eenen.

Phi.

Philippus / Jacobus / Gy zyt nu beyde dus
 Wodge by God verheben;
 Gy nu in vreugden leeft / Du hy u 't leven heeft
 Wederomme gegeven.

Wy bidden u nu bey / Op desen eersten Maey /
 Bid hoor ons arme Menschen /
 Dat wy eens met geneugt /
 Met u mogen in vreugt
 Ook leven na ons wenschen.

Op de vindinge van het H. Kruys. Den 3. May.

Stemme: Helena Keyserinne trekt.

DEn Keyser Constantinus ziet
 Een Kruys in de Logt /
 Dat d' oberwinnung hem aanbiet /
 Gelyk hy besogt:
 Hy slaat Maxent / Met zijne bent /
 En maakt daar door een Oorlogs ent;
 Stelt 't Kruys in zijn Wapen /
 Door de oorlogs knapen / En alle geschapen /
 Die Christus kent.

Zijn Moeder wort tot 't Kruys beweegt /
 Door een zeer groot ligt
 Dat zy al van den Hemel kreeg / In hare gesigt /
 En zy reyst voort / Gantsch ongestoort /
 Tot daar den Heere was vermoort;
 Daar bint zy drie Kruysen / In donkere klynfen /
 Zy doetse verhuysen / Alsoo 't behoort.

Men toont de Kruysen daar terstont
 Aan een ygelijk / Zoo als men die in d' aarde vont
 Alle drie gelijk;
 Niemant zoo ras / Wist op dat pas /

Welk dat het Krups des Heeren was/
 Doo; dat het een trouwe/ Zieke/ kranke vroude/
 Geheel van haar rouwe / En ziek' genas.

Men legt de Vrouw op 't eene Krups/
 Op 't andere mee/
 In 't by zijn van het Joods gespuys/
 Ter zellever stee: 't Was al om niet/
 Heleen dit ziet/ Zp had daar in zeer groot verdriet;
 Maar als men haar leyde / Op 't derde/ zp zeyde
 De ziekte die scheyde / En haar verliet.

De Kepsferinne dankt den Heer
 Doo; dit wonder werk/
 En zp liet daar tot zijnder eer
 Timmeren een Kerk;
 Van 't Krups geheel / Liet zp een deel
 Daar blijven tot een schoon juweel:
 Om liefde te toonen / Zont zp aan haar Zoone.
 Van 't Krups-hout zeer schoone/ Bysonder veel.

Den Kepsfer hielt dit Krups zeer waard'/
 Zyn Moeder met hem/
 Dat zp gebonden had in d' aerd' / By Jerusalein;
 En hy zent weer / Na zijn begeer/
 Van 't Krups na komen / tot Gods eer;
 Daar d' Heydenen leeren / Tot God haar beheeren
 En d' eere vermeerren / Van onsen Heer.

Van Sinte Bonifaas. Den 5. Juny.

Stemme: In een Priëel van Bloemen.

Hoe dus gy Driesehe koppen?

Waar toe dit groot geraas?

Waar toe al dese stroppen/ Gedraapt op Bonifaas?

Verdiennen zjn weldaden/

Waar mee gy zyt beladen/

Zulk

Zulk loon / ó Driesehe dwaas?

Wel hoe dus hart van naliken?

Veel harder als een steen;

Durft gij aan stukken hakken

De leden van den geen / Die u tot 't eeuwig leven

Den ingang heeft gegeven?

Ey! soep! het heeft geen reën!

Heeft u wel ooyt dooz desen /

Zoo lang de eeuwen staan /

Nemant zulk goet bewesen?

Nemant zoo veel gedaen? Als gij u groote zonden

Peerlaagt / heeft u ontbonden

Bon'faas, dooz zijn vermaan.

Hy verliet Engelande / Hy liet zijn Edel Huys /

Om in ons woeste strande

Te preeken Christus Kruys,

Dooz last van die te komen /

Naar Petrus hadd' bekomen

Te zenden Dienaars kuyss.

Maar wel tot uwer baten /

Ja 't opperste genot / Als die u deet verlaten /

Dooz eenen waren God /

De valsheyt en de vlesken

Doen uyt uw Zielen trekken /

Dooz 's Doopsels heylig lod.

En nu was hy gekomen

Om u van minst te meest

Te stercken / en te vroomen /

Dooz Christus / in den Geest :

Wat weldaat is 't van allen /

Maarom gij overballe

Dees. Man komt onbeveest.

Baldadige Opanden / Gaat by aldus te werk /
 Houwt / hakt / bebloede handen /
 Den Stigter van uw kerk ;
 Ja stopt / regt als verraders /
 Dat diere bloet uwz Daders :
 Och ! dit 's uw Zielens-merk .
 Den tijt zal nog eens komen /
 Dat dooz 't vergooten bloet
 Zijn Graf-see upt zal stromen
 Een klare water-bloet / En dat om t' allen tijden
 De Werelt te verblijden /
 Uw quaat / hooz al zijn goet .
 Schikt maar dat gy uw zonden
 Met Christelijke doet / Du en tot allen stonden /
 Meer-waardelyk vergoet :
 Hout zijn gepzeekte woorden /
 Bid hooz 't Lant dat hem moozde /
 Volgt hem met goede moet .

Op de Geboorte van S. Jan. Den 24. Juny.

Stem : 't Vuur brant zeer.

O Epligman / Den Heer heeft u besint !
 Sint Johan / Gy zijt van God beuint /
 En waart beuint hooz desen tijt /
 Eer dat gy nog gebooren zijt ; Al God gy kent
 Eer gy gebooren bent .
 Zacharias / Uw Vader was bezeest /
 Als hy was / Aan den Altaar geweest /
 Wanneer den Engel hem verklaart
 Dat hem zou zijn een Zoon gebaart /
 Die ongeblaamt / Jannes zou zijn genaamt .
 U Moeder ging / En u zes maanden draagt /

Zy ontving / Gods Moeder ende Maagt /
 Zy spreekt Gods Moeder eer en deugt :
 Gy prijst den Heer met groot geneugt /
 En springt verblijt / Als nog besloten zijt.

W Dader stom / Schreef na des Engels woort
 Dat daarom / Zeer kort na uw geboort /
 Elk van een ander name sprak /
 Op dat zy zouden met gemak /
 Weten bequaam / Johannes is zijn naam.

Hog zeer jong / Was hy van jaaren maar /
 Als hy gong / Hem kleeden in het haar /
 En leefden zoo met vreugt in pijn /
 Als Hereinjt in de Woestijn / Liet hem versaan
 Met Houling en Sprinkhaan.

Hy ging voort / In den ghen onberbaart /
 Godes woort / Heeft hy den mensch verklaart :
 Toden dagten 't was haaren Heer /
 Johannes kent den Heere meer /
 Sprak die is 't ziet / Maar ik en ben het niet.

Sprak tot hen / Heeft haar geopenbaart /
 Ik maar ben / Een stem die u verklaart :
 Maakt u des Heeren weg bequaam /
 En preeke u des Heeren naam / Die ik zijn schoen
 Niet waardig ben t' ontdoen.

Ziet het Lam / Gods Zoon onbesmet /
 Dat daar quam / Om te voldoen de Wet ;
 't Welk al des Werelts zonden draagt /
 Gebooren van een zuiver Maagt ;
 Dies zijt verblijt / Dit Lam ons al bevrijt.

James loopt / En preekt de menschen aan
 En hy doopt / Christus in de Jordaan ;
 Doen op God quam den Heyl'gen Geest /

Als een Dypf zitten onbebreest/
 Hoozt Jannes schoon/
 Dit 's mijn beminde Zoon.

Op het laatz / Heeft hy gestoet zijn Bloet/
 Als verbaast / Herodes was verwoet/
 Om dat Joannes hem bekijft
 Van 't overspel dat hy bedrijft:
 Dooz dit vermaan / Liet hy hem 'r hooft af slaan.

Van den H. Petrus en Paulus. Den 29. July.
 Stem: Weest Nymph gegroet.

Petrus Galileen / en Paulus Hebreen/
 Wy vieren u beyd' op desen dag/
 Eren u t' zamen in een gesag:
 Ons God is 't geweest / Die u dooz zijn geest/
 Eerst heeft getrokken op deser aart/
 Petrus van 't net / en Paulus van 't paart;
 Zp hoorzen Gods woorden / En zijne stem/
 Zoo haast zp hem hoorzen / Zp volgden hem/
 Zp leeren en preeken / Gods wil met vlijt/
 Dat heeft wel gebleken / In haaren tijt.

Onsen Heer belooft / Dat Petrus het Hooft
 Van zijn Kerke zoud' blijven altijt/
 Om van zatans magt te zijn bezijt;
 En hy spreekt met een / Gy zijt een steen:
 Daar ik mijn Kerke op houdwen zal;
 Alzo navolgers ik behoudwen zal:

En Paulus bekeert strak / In 't oogenblik/
 Zop haast onsen Heer sprak / Krijgt hy een schrik:
 Den Heere sprak / waarom Dervolligt gy my?
 En Paulus sprak wed'rom / Heer wat wilt gy?

Dese Mannen beyd' / Zijn dooz Gods geleyd' /
 Gaan

Gaan preeken het woort des Heeren klaar/
 Van Heyd'nen en Joden openbaar:
 En zy gingen voort / Van 't een tot 't ander oort/
 Bekeerden veel menschen tot haar God/
 Verklaarden haar klaarlijk zijn gebod/
 Bevesten het vast'lijk / Dooz teekenen veel/
 Bewesen het kragt'igh / Ende geheel;
 Zy vreesden den Heere / Dienden hem wel/
 En gaben God eere / Na zijn bebel.

Keyser Nero wezet / Dit gruwelyk speet/
 Hy liet haar beyde bangen wel haast/
 Dooz wreetheyt verwoet / en zeer verbaast/
 Wylt haar ter doot / Met toornigheyt groot;
 Petrus gekruyst met het hooft na d' aart/
 En Paulus onthalt dooz een heulz zwaart;
 Dus zijn zy gestorven / Dooz Godes Naam/
 En hebben verwozen / Een vreugde te zaam:
 Wy bidden / Godes Heyl'gen / Bid dooz ons nu:
 Verkrijgt ons een bepl'ge Keyse tot u.

Op den Feest-dag van S. Jacob. Den 25. July.

Stemme: Het viel een Hemels douwe.

De Sebedeuschche Vrouw/
 Met een beleefde groet/
 Wel God ter goeder trouwe/
 Verbiedentlijk te boet: En hy/wat'z u begeere?
 Heer / zepd' zy / anders niet/
 Van dat gy heft tot eere:
 Mijn Zoonen / dieg' hier ziet:
 Ach / spzak hy / gy en weete
 Geensints wat gy begeert!
 Van 't Goddelijk secreete!

Gy moet eerst zijn verneert/
 Eerst moet gedronken zijne
 Van u/en van haar elk/ Mijn bitt're alssem-wijne.
 Van mijnen bitt'ren kelck.

O Jacob! die met reden
 De Meerder heeten meugt/
 Den Heer heeft op u heden/
 Wyt zonderlinge deugt/ Gelyk hy hier beloofde/
 Geheven zijne hant/ Als u Herodes kloofde
 Den Hals/ het dierste pant.

Weest met den beker blve/
 Dan nademaal gy nu/ Zijt van de plagen byve/
 Zoo is het dat wy u/ Bidden ootmoedelyke
 Dat gy door u gebed/ Ons kloekt blpnoedelyke
 In uw gepreekte wet.

Verbid/ naar dit uw sterben/
 Heer Jesum/ onser elk/
 Dat deel dat wy verwerben.
 In zijn boornaande kelck;
 Wees zijn wy t' aller tijde/
 Te denken wel gemoet/
 Te strijden met verblijde/
 Tot't leste van ons bloet.

Op den Feest-dag van den H. Ignatius Loyola,
 Fondateur der Societeyt Jesu. Den 31. July.

Wijse: De Zon aan't klimmen.

Mie zal't vertalen/
 Alle Gods minne-stralen/
 Die uw hert deed' ontfonken/
 O Mauresa? wiens spelonken
 g' hebt besproet/ Met uw bloet/

En ook met een tranen-bloet/
 Hoe dikmaals heeft u niet
 Des Hemels Koningin gegeven een visiet?
 Dooz haar gelept hebt gy geschreven/
 Dooz Gods Geest ook aangedreven/
 D' Exercitie / wiens vertoog / Is Hemels hoog.

Al zonder roemen/
 Zullen dees spelonk noemen
 Het Pathmos van groote wonder/
 Daar God alles in 't bysonder
 Heeft gestelt / Gzooten Helt/
 Dat gy komen zout te velt
 Met ren gantsch Compagnie/
 Onder de Lelp zout vergaren supber hie/
 Om tegen Luther in te varen/
 En Gods Kerke te bewaren
 Van dees boose ketterp / En tyranny.

O nieuw Soldaten! O uytverkooren Datent
 Die Gods naam zult gaan dragen
 Alwaar de Son haar wagen / Heeft geboept/
 Op uw spoep / Uw pber nog verder bloept:
 Op gaat tot dooz de Hel/
 En weet zoo zoetjens neer te dalen / evenwel
 Der zielen buyt daar uyt te halen/
 In de vangst noopt te falen/
 Komen dooz haar Vader staan / Zoo rijk gelaan.

Plukt groen' lauieren/
 Kromt Lopols vercleren/
 Wlegt een kroon / zingt victory
 Die Gods naerder eer en glory/
 Met volmagt / Heeft betragt/
 In zyn kinders ook volbragt:

Die nu zeer blydelyk/
 Haar palin-takken hem opdragen al geijk/
 Maken een triumphanten wagen/
 Om ter glorie op te dragen/
 Dees Patriarch en Propheet/
 Ons noopt vergeet.

Van Sinte Ignatius.

Stemme: Als 't begint.

Ignatius veragt
 De werelt met haar pragt/
 Verstoet ook met de voet/
 Al' rijkdom / eer en goet:
 Ignatius verheben hoog/
 Die riep altyt met herten bly/
 Ter eeren Gods het 3p.
 Als nu den kloeken Helt
 Zijn Herte had gestelt / Op Jesus liefde groot/
 Volgt hem tot in der doot: Ignatius / Ec.
 Tot glory van den Heer/
 Dat was al zijn beger / En Zielen zaligheyt
 Was hy altyt bereyt. Ignatius / Ec.
 Als hy de Sorleteyt
 Zoo heerlyk had verbreyt/
 En dat hy groote byant
 Onstak aan alle kant: Ignatius / Ec.
 Dienaers van Jesus zoet/
 Kome volgt u Harder goet / Hy is u voor gegaan/
 Ziet eens zijn leven aan: Ignatius / Ec.
 Dan is u ook bereyt / Gelyk hy heeft voorszeyt/
 t' Manschouw' in 's Hemels Throon/
 Het Godd'ijk wesen schoon: Ignatius / Ec.
 Heer

Weylige Vader goet/ Wy bidden met ootmoet/
 Hylt ons in onsen strijt/
 Gy die ons voorzpraak zyt: Ignatius/ &c.

Van den H. Dominicus, Fondateur van de
 Predik-heeren Orden. Den 4. Augusty.

Stemme: La. Galjaarde.

Dominice zeer kloeken Helt/
 Gy zyt tot een pilaar in Gods Herk gestelt:
 Den Apostel aan u zijn brieven gaf/
 Sinte Pieter reykte u zynen staf.
 Dees ontving gy / en wiert gesant/
 Eenem Heraut / een Hemelschen Predicant:
 Tegen d' Albigonsen hebt g' u gestelt/
 Die met Gods hulp verwonnen en gebelt.
 Innocent kost u niet weerstaan/
 Als hy u zag stutten de Herk van Lat'raan:
 Gaat Dominice gaat / preekt over al/
 Hondert duysent zal wesen uw getal.
 Die gy geven zult aan Gods Herk;
 Glorie zy aan u hoorz dit Goddelijk werk:
 Is 't wonder dat gy de werelt verlicht/
 U aanschyn blonk als gy waart een kleyn wigt.
 Uw zuiberheyt geeft eenen glans/
 En ook een zeer zoeten geur der Roosen-krans;
 Waar mede gy de Weyl'ge Moeder kroont/
 En zy haar liefde aan uw Order toont.

Van Sinte Laurentius. Den 10. Augusty,

Stemme: Edel Karsouw.

Sint Laurens zag
 Paus Sixtus / out van dagen/

Kloek

Bloekmoedig gaan ter doot/
 Riep met geklag / En woorden oberflagen;
 Waar gaat gy Priester groot?
 In al uwten noot / Heb ik u niet begeben;
 Waarom scheidt gy / Priester Gods/
 Zonder my upt dit leven?

Wilt uwten Zoon / O Vader! niet verlaten;
 Want ik die schatten al / Maar uw geboon/
 Die gy my hebt gelaten / Besteet heb over al;
 In dit tranen-dal / Wilt my alleen niet laten;
 Want uw Dienaar heeft / mijn Heer/
 Uw dienste noopt verlaten.

Hy sprak zeer goet / Met troostelijke reden/
 Zoon ik verlaat u niet / Ik ga zeer zoet/
 Een weynig voor heen treden;
 Nieg na dyle dagen ziet / Hoort na mijn bediet/
 Zult gy ook by my komen
 Als gy hebt een zwaard der strijt/
 Voor Christus aangenomen.

Den Keger hem/
 Op het woort van de schatten/
 En ook op Christus Naam/
 Daar Sixtus stem/Daar op straks dede vatten;
 Sprak valsch en onbequaam;
 Geeft ons 't Kerken goet/
 Want uw God slaat geen munte/
 En hy leert den Kesper 't zyn
 Te geven tot een punte.

Veel Armen ras/
 Heeft Sint Laurens doen komen/
 Op den gestelden tijt / Als daar ook was
 Den Keger zonder schzoman;

Trat tot hem als verblift / En gingen met blift /
 Tot aan de heyl'ge Doozte /
 Zagen daar een grooten hoop
 Zieken van alle zoozte.

Die baden zeer / Begeerig yet t' ontfangers
 Den Kegger wiert gestoozt :
 Laurens sprak / Heer
 Waarom ziet gy zoo bange ?
 Hy sprak zeer rooznig boozt :
 t' Za Welis hem aanboozt /
 Met langzaam vuur te prangen /
 Op een v're Koofter heet
 Zijn sterben wilt verlangen.

Als hy dus lag / Op den Koofter en braden /
 Sprak kloek den Kegger an :
 Ik met u lag / En ben haast gaar gebzaden /
 Komt eet van my / Tpran ; Woe Vuur dat kan /
 Nog Koofter / my bezwaren ;
 Want mijn Ziel / alree verblift /
 Sweeft tusschen Eng'len scharen.

Op den Feest-dag van S. Laurens.

Stemme : Patientie is goet kruyt.

Patientie kruyt is goet men zept /
 Wy moeten het wel vast gelooven /
 't Is waar / 't is niet wijt uytgebzept /
 In alle menschen haare hooven ;
 Nogtans te deeg gepzesen /
 Zoo lang als wy hier zijn /
 Te deser deugt moet wesen
 Van pder mensch van mijn /
 In u Laurenti ;

Wanneer gy toonde / vroomer Helt/
Op heeten kolen uw Patiency.

Als Laurens zag dat zyn goe- Daar/
Sixtus ons heylig Paus van Romen/
Gevangen was / en van de-schaar
Ter doot geboert wiert / zonder schromen/
Zoo quam hy aan geblogen.

Met een beebende stem/
Met nat betraande oogen/
En sprak goets moets tot hem/
Met luyder keelen :

Zult gy mijn Heer / mijn eenig Daar/
Zonder my u dus laten steelen.

O Vader ! neemt uw Zoon dog mee ;
Want zonder u kan ik niet leven/
't Zyn nu twee jaar ter Roomscher see/
Dat ik mijn dienst u heb gegeven ;
Gy toont dog meededogen
Man my / uw minste knecht ;
Want hoe zal ik dog mogen
Mansien dit groot onrecht ;
Laat ons niet schepde ;
Maar ik met u / en gy met my
Maar God-lant reysen alle beyde.

Stilt u dog Zoon / hebt goede moet/
Want grooter loon staat vooz u open/
Ik ga een harde-weg ; maar zoet !
Gy moet een baan nog harder loopen ;
Dus ziet eens na dyle dagen/
Is 't niet een korten tjt ?
Zult gy 't krups mee na dzagen ;
Ik hoop immers met vlyt/
Tot u wensch sake /

Een harder Neut (broom Kampioen)

Met sterker kieser moeten kraken/

Maar God behoet ons / wat leyt hier!

Zegt is 't ook wel een Salamander/

Die dus leyt uptgerekt op 't vier?

Kijkt eens ter deeg; neen/ 't is een ander/

Die op dit harde bedde/

Gestelt op brandent vier;

Wel hoe! zlet daar / ik wedde

't Is mensch / 't is reed'lijk dier:

Laurens herinner

Van dees tozmenten / smert en pijn/

Van Hooster en van Vuur verwinner.

Valeriaan! ô Kepsen wzeet!

Ik ben al half genoeg gebzaden/

Keert om / tast toe / ik ben gereet/

Wilt van 't gebzaat uw Maag versaden;

Want uwe Hooster harde / Uw Yser en uw Staal

Is my een bedd' / geen harde/

't Is zagt / zoet altemaal: Uw vuur'ge Hoolen.

Zijn booz Laurens Laurieren schoon/

Ook Palmen / Hoosen en Piolen.

O vuurig vlamming Martelaar!

Verkrijgt ons dog dat wy hier kieser/

Liever niet u een uur het vuur

Als daar na eeuwig brandend' vzesen:

Verkrijgt ons dog uw liefde/

Geest ons kloekmoedigheid/

Waar dooz / zoo gy boozvzesde/

Wy mogen zijn berept / Met zulk een gratie/

Dat wy daar na gelyk niet u/

Ontgaan der Hellen tribulatie.

Van onze L. V. Hemelvaart. Den 15. August.

Stemme: Courante Madame.

Ik zie een krijg een zoeten strijt/
 Dol van respect / pgelijk is vermist/
 Geen ziekte dese Maagt en genaakt/
 d' Ouderdom haar niet en slaakt/
 De doot op d' oude manier/
 En derft d' eed'le Ziel doen scheyden van hier:
 Wie zal breeken den bant?
 Een Goddelijke hant / Of't Minne-bier.

Den alderhoogsten geest bevel

Een Pyns / een Bozst / den schoonen Gabriël:
 Boodschapt de Maagt haaren dag van rust/
 Haar wensch / blijshap en wellust/
 Haaren Zoon bied haar de hant/
 Den Hepl'gen Geest een minne-pyl los byant/
 Die trest haar in het hert;
 Zoo sterft zy zonder smert / Heel Triumphant.

Victory / de Maagt wert beloont /

Gods Moeder Hemels Keeserin gekroont;
 En zy neemt dese magt en glorp aan/
 Om haar dienaars by te staan:
 Geluk ô Koningin!

Omhelst uwen zeer grooten Benjamin;
 Leest eeuwelijk in vreugt /

Den Hemel prijst uw deugt / O Keeserin.

Ik zie d' Engelen ten choor gaan/
 Van den Hemel tot 't graf maken een baan/
 Singen dees Maagt heeft zond' nog smet geerft/
 Dat het vleesch niet en bederft;
 Gy hebt genoeg geblot /

Zuyb're Arke neemt uw rust-plaats in God:
 In d' uure van ons doot
 Ontfangt ons in uw schoot / Gunt ons dat lot.

Van S. Bartholomeus. Den 24. Augusty.

Stemme: Edel Artisten koen.

Wel-kopers allegaar / Hebje geen lust te kopen
 Een Dagt / met huft / met haat?

Komt dog wat aan gelopen:

Maar hoe! 'k verschyk van binnen/

't Is Menschen-bel te teer/

Dat Barthol'meus upt minnen/

Geest aan zijn God / zijn Heer.

Afflages verwoet/

Om dat den byent des Heeren

Het Koninglijk gemoet

Tot Christum had doen keeren;

Deet hem zijn huft af vissen/

En dat van hoeft tot hiel;

Maar Bartelt dogt vast stille/

Al nieuw bel booz mijn ziel.

Maar byent zegt eens hoe kont

Gy in u le'en geduuren / Zoo veelderhande wonen/

Den tijt van zoo veel uuren:

Gestroopt / gekerft / gesneden/

Ontmuyft / ontaart / ontseent/

Van boven tot beneden/

Tot aan het naakt gebeent?

Het was mijn Meesters Krups/

't Was d' eeuwigheyt van dagen/

De vrugt van Godes Hups/

Die my de pijn deed' dragen:

Het waren d' helsche buuren.

44 Geestelyke Gezangen,
Die my deden ten dank / Dit al-te-mael besuuren:
Want eeuwig duurt zoo lank.

Du Belle-bulders hoozt /
Onkuyseh' en gulsig' menschen /
Die gaarn uw ziel vermoort /
Om maar te bull' uw pensen ;
Kastijt vel / vleesch / laat snijden /
't Lichaam met matigheyt ;
Op dat u niet benijde / Christus zjn eeuwigheyt.

En ga / die tot op huid'
In zonden neer blijft leggen /
Schud dog 't out vel eens uyt /
Ach ! laat u dog geseggen !
Want anders zal 't eens wesen /
Als 't vel zal zjn ontbloot /
De ziele dan met vreesen /
Zijn eeuwig lebend' doot.

Apostel bloedig root /
Krijgt ons naar uw exempel /
Dan 't oude vel ontbloot /
Een plaats in Godes Tempel ;
Op dat wy daar te gader /
Dooz Barthol'meus zjn bloet /
Eens en altoos / maar nader /
Zien mogen 't hoogste goet.

Van den H. Augustinus. Den 28. Augusty.

Stemme : Simpel Courant.

Augustin / Leeraar in Gods Werk /
Geboren tot den strijt / dit is uw werk ;
Den Hamer der kett'ren met regt genaemt /
Weel Secten / Aarts-kett'ren hebt gy gedoemt /
Weyl

Heylsamen tong van Christi Blyp/
 Klinkt dooz de Werelt / geeft een zoet geluyt:
 Al't geen gy / Augustijn / niet en verklaart/
 Heeft God aan zijn Kerk niet beropenbaart.
 Zijt een Cherubijn in verstant/
 Als een Seraphijn in Gods liefde blyant;
 Alle de gaven zyn in u vergaart/
 d' Ootmoedigheyt hebt gy daar by gepaart.

Van onze L. V. Geboorte. Den 8. September.

Stemme: La gavot d' Anjou.

Welkom Hemelsche Princesse/
 Welkom aldersoetste Kint/
 Dooz uw komste ons geluk begint/
 Gy zult zyn een Midd'larresse/
 En een bystant in der noot/
 Als wy zullen vlygten in uw schoot;
 Want gy zyt verkooren / Ter gy waart gebooren/
 Om t' ontfangen eens de eer/
 Te zyn Moeder van den Heer.
 Kint van Adam afgekomen/
 Uyt die sturre byzake Zee/
 Maar gy blygt haar stilligheyt niet mee/
 Adams vlek moest gy niet schroomen;
 Want den Heer die had 't bepaalt/
 En u met zyn gratie overstraalt:
 Edel-blom van Jesse / Goet-aardige Princesse/
 Als gy Hemel en Aard gebiet/
 En vergeet uw Dienaars niet.

Heyl'gen Boom wat zoeter bygte
 Geeft Joachim en Anna/
 Uyt wien dat voortkomt 's Hemels Manna;
 Laat

46 Geestelyke Gezangen,
Laat ons zingen met genugte/
't Blyde Liet Alleluja:
Weden is geboren Maria/
Onse Koninginne / Die ons zal beminne/
Wanneer zy in glorie zit;
Dan ook vooz haar Dienaars bid.

Van S. Mattheus. Den 21. September.

Stem: Gelyk den Leeuwk queelt.

Mattheus Apostel / Evangelist eerwaardig/
Gy doet na Gods bevel/
En volgt den Heere vaardig;
Als hy u heeft getrokken / Geroepen van den tof/
Gy laat u ligt'lyk lokken/
Wozt van Gods liefde vol.

Gy noot voozt onsen Heer/
Om spijs met u te eten/
En hebt veel menschen meer/
Zondaren niet vergeten; De Phariseeën klagen
Dat God hem maakt gemeen
Met die haar niet behagen:
Den Heer spreekt op dees veen.

Den Medicijn dient niet
Gesonden / maar de krankhen:
Hierom dat haar geschiet/
Op dat zy my bedanken;
Want ik niet ben gekomen
Dooz die regtvaardig zijn/
Maar zondaars die niet schroomen
Te keeren weer tot mijn.

Dit heeft Mattheus wel
In zijn herte gestoten / Als een goet meed'-gesel;
Met

Het heeft hem niet verdozen
 Te gaan leeren en preeken / In Ethiopien;
 Dit heeft zeer wel gebleeken
 Aan Jood' / en Heydenen.
 Dooz Mirakels begin
 Den Koning hy bekeerde / En desselfs Koningin
 Hielt hem in grooter weerde;
 Den Koning quam te sterben/
 Zijn Broeder 't Rijk besat;
 Mattheus moste derben
 De vrentschap die hy had.
 Hirtak met Konings magt/
 Vergramt op desen Heplig/
 Om dat niet goet en agt
 Dat hy zou trouwen veplic/
 Zijn Broeders Dogter schoone/
 Laat hem met Lantie doon;
 Mattheus krijgt tot loone/
 Der Martelaren Kroon.

Van den H. Michaël. Den 29. September.

Stem: Grooten God der Menschen.

Hewel moet hem lusten/
 Die hy d' Heer mag rusten/
 Namaals in eeuw'gheyt;
 Daar d' Engelen zeer vuurig/
 Loben God geduurig / Ec.
 In volle vroolijkheyt.
 Regen Chooren loben
 God den Heer hier boven; Al die zyn ontrent
 Prijfen de Godheyt kragtig/
 Ozebuldig eendragtig / Ec.
 Met zangen zonder ent.

d' Opper van dees negen
 Heeft van d' Heer verkregen
 Te ziju d' Eng'len Prynſ;
 Hierom wy hem nu eeren/
 Zeer zyn lof vermeerren / Ec.
 En pryſen allesintſ.

Gods Kerck die eert mede / In de eerste stede /
 Boven d' Eng'len snel;
 Gestelt in 's Hemels Throone /
 Op 't heerlijkst ten thoons / Ec.
 Den Engel Michaël.

Michaël Gods beminde /
 Uw lof is niet te binde / Om te pryſen wel;
 Gy zyt by God verkooren /
 In den b'gin hier vooren / Ec.
 Den oppersten Engel.

Gy wozt van ons heden /
 Gebiert en gebeden / Gods hoë Warts-Engel:
 Ik bid wilt voorz ons stryden /
 Du en t' allen tijden / Ec.
 O Heyl'ge Michaël.

Van den Zaligen F. Borgia. Den 1. Oct.
 Beklag over het doode Lichaam van
 de Keyserin.

Stemme: Muysjen in de val.

Wel wie heeft my berooft
 Van 't geen my was beloofst?
 De schoonste Isabel / die waarde Keyserin
 Is uyt de kist / ik vind een ander romp daar in.
 Ik vreesse dat ik weer / By Keyser Karel keer /
 Die zyn vergramde hant zeer hart op my zal slaer /
 Om

Om dat ik zijn gebod niet beter heb voldaan.

Neen/ 't kan nochtans niet zijn;

Want mijne zorg en pijn

Die ik tot aller tijt gedragen heb voor haar/

Stelt mijn hert weer gerust/ en maakt de zaak
ke klaar.

't Is dog ons Keeserin/

Ik zeg by na Goddin/

Des schoonhepts eppen beelt/ en al wat in 't
gemeen

De werelt fraaphert heeft/ dat was in haar alle.

Ziet nu dit beelt eens aan/

Ziet nu haar wesen staan;

Dat aardig root/ dat van Natura was gesaapt

In 't midden van de wang/ is 't niet weer
af-gemaapt?

Ik schrik als ik bedenk/

Dat een de minste wens

Deet beven al het Hof; en spzals zy dan een
woort/

Dat wert hoor een Orakel van ons aangehoort.

Dat glinst'ren is vergaan/

De tong-riem is outdaan/

Den aangename reuk van haaren adem-togt/

Is nu verkeert in stank/ en zwaart benaarde loyt.

Wemerkt eens haar cieraat/

Haar Keeserlijk gewaat;

De ketens die zy draagt zijn woornen bet en giet/

Daar zy te voren niet als Gout en Paarlen had.

Hoe slegt staat nu het hoofd/

Van zijn parupk berooft;

(dooy

Van pder hayt nu hangt een woorn/ die dooy en

30 Geeltelyke Gezangen,
 Staag knaagt het hooft / daar 't al eerst plag
 te schrikken booz.
 Wie had het oopt gedagt/
 O doot! dat uwe magt
 Niet aansten meer en zou des Keysers hoge moet
 Als eenen armen mens / een slaaf / een veerge doet.
 Gy maakt het al gelijk/
 On-edel / arm / en rijk;
 Maar wie dat dan daar heeft van deugt een
 volle maat/
 Die steltm' in 't eeuwig Rijk in een verheben
 staat.
 Ey! waarde Keyserin / Ik bid u om de min
 Van Jesus, zegt my eens / hoe 't met uw Ziel
 al gaat?
 Wat Rijk besit gy nu / wat Lant / wat Volk/
 wat Staat?
 Gy werelt met uw pragt/
 Gy werelt met uw magt;
 De kroon die gy ons geeft / keert die zoo haast
 in stof?
 En bliet zoo haast van ons / zoo dier betaalde lof?
 Een Borgia, niet meer
 En mint zoo broosen eer/
 Nog stof / nog rook / nog wint / nog sejas
 duw' van een riet/
 Nog puure pdelhept / ja selber min als niet.
 't Is best dat ik mijn staat
 En 's werelts goet verlaat/
 En in een Compagny my voeg / die Jesus eer
 Werhest tot in de loft / van waar w' hem wag-
 ten weer.

Van Franciscus de Borgia.

|Dopse: La Duchesse.

Komt ziet hier nu eens in 't verschiet/
 Een Prins/een Dozt/die in het wereltg levent
 Stigting heeft gegeven;
 Nogtans d' Eere vliet:
 In 't Keysers Hof bedient de hoogste Staten/
 Met lof en roem regeert zijn Onderstaten;
 Ging hy Auffrouwg bezoeken/
 Met een goet gemoet/
 Quam eerst Gods hulp bezoeken/
 't Hayren kleet aan-doet/
 Om het prijkkel te schouwen/
 En zig alsoo te onthouwen
 Van alle dertelheyt / Daar toe geselschap leet.
 Ziet hoe Borgia de Deugt bemint/
 Ook in de Jagt / sluyt zijn oogen wilt derben/
 't Besigt versterben / Als den Balk verwint:
 Ziet hy de Vogels vegten / en prop vernielen/
 Zept / zoo strijt den duivel om onse Zielen:
 Door al des Hemels ligten/
 Borgia's hert ontsloot/
 Aan de Gods minne schigten/
 Maakte hem devoot:
 't Moeten zijn sterker handen
 Om te breeken zoo veel banden/
 Te maken een Jesuïet/Van die men Hertog hiet.
 Zoo haast Isabelle was doot/
 Die schoon Princes/verrijkt met zoo veel gahen/
 Eynd'lijk zou begraven / En de kist ontsloot:
 Een yder van de stank en schroom ging vlugten/

52 Geestelyke Gezangen,
Borgla alleen bleef staan / en zeyd' met zugten:
Heer / kan ik nu verwerben
Uw hulp / 'k zal noopt meer
Dienen een die kan sterben/
Maar u mijnen Heer.
Eerst stont den Dorst in 't duystet/
Dres verandering gaf een lustet/
Als d' Dins stont in 't verschiet/
Dooz deugt de glang geniet.

Van Sinte Franciscus. Den 4. October.

Stem : Myn Ziel wilt naastig aanmerken.

Komt een vooz een komt in 't gemeen
Den Heer een nieuwen Lof-zang geven/
Op die gehoozsaam / arm en reyn/
Dit korte leven wilt beleven:
Terwijl Franciscus van Assysen,
Dooz dese deugden heden heeft
Ontfangen d' alderhoogste prijsen
Des Hemels / daar hy Eeuw'g leeft.

Franciscus was een koopmans Zoon/
Zulk een / die met een zoete zegen
Gehomen upt den hoogen Throon/
Al wat hy hadd' te winst gekregen/
Dooz 't brypken van zijn beple panden/
Zoo nu / zoo dan / den gantschen dag/
Van d' Armen Gods met misde handen
Te kroopen en te deplen plag.

Des hem zijn Vader / al te grof/
Doozwaar dooz raat van wreck en woeden/
Deet roepen vooz des Bisschops Hof;
Om af te staan van al zijn goeden :

En

En hy gereet / sprak: Lieve Vader/
 Hebt gy geen werelts goet genoeg/
 Zoo neemt met eenen allegader
 Mijn kleeren / die 'k oopt van u droeg.

Ziet uw Wol / hout daar uw Zp/
 En wat my nog van u te deel is;
 Och hoe wel zal mi smaken my
 Mijn Pater noster qui es in caelis.
 Zoo / zoo Francisce, laat de menschen
 Vry om de liefde van uw God/
 Gy kunt hier zulken pant niet wenschen/
 Als daar wel is het minste lot.

Myn God, myn al; myn God, myn al;
 O hoort gebed! o rijke schatter;
 Uw Ziel en kon het groot getal
 Der gaben Gods alleen niet vatten;
 Des u van de Seraphinen/
 Gefonden upt des Heeren Hups/
 Ook in de le'en met volle intine/
 Te dragen gaf uw Meesters Drups.

Roemt u / en roept nu vry te regt/
 Al-om zoo rijk / al-om zoo gelijk
 Met Paulo Gods getrouwen knecht:
 Doortaan en zy my niemant moeylijk.
 'k En kan ter werelt niet beynemen/
 Heer Jesus is mijn goet alleen/
 Ik draag zijn liefde in mijn zinnen/
 Ik voel zijn Leekens in mijn le'en.

Dus mogt g' u roemen in den Heer/
 Terwijl gy hier leefde op Harde;
 Maar nu mogt g' u wel roemen meer
 In gaben vry van meerder waarde:

34 Geestelyke Gezangen,
Hier waart gy arm / hier waart g' ootmoedig :
Maar dooz de baan van 't enge pat
Quaamt g' in den Hemel overvloedig/
En hebt nu d' ongemeten schat.

Francisce, die den Luteraan
Hier hebt gestuttet dooz uw Doorde/
Wilt ons met uw gebed by staan/
En regt als met een minne-koorde
Ong van des werelts liefde trekken.
Tot God / en tot het hoogste goet/
Al zond' ook Babel ons begehien/
Die niet en zoekt dan vleesch en bloet.

Van den H. Franciscus, Fondateur der Minne-
broeders Orden. Wijse : Serbande.

Francisce wat Staat zult gy versoeken/
In uwe Jonkheyt en in uwe Jeugt ?
Gy verkoopt u Mantel / Kleed'ren en Boeken ;
Uw Ouders en blinden daar in geen deugt :
Ende gy maakt schryppel getrouwen knegt/
Datg' een Armen hebt geweygert ; en zegt/
Ja beloost aan God / gy die zult bystaan/
Hoopt armen ongetroost zult laten gaan.

Daarom zult gy uw Vaderlijk' Erven
Dooz het regt ten eyseh uwz Vaders af-gaan/
Het gemak en troost der Vrienden ook derven ;
Gy wert versmaat / zijt daar in niet belaan ;
Maar werpt uw Kleed'ren op der aarden neer/
Kent mi geen and're Vader als den Heer :
Dit was den gront-steen van het groot gebouwe
Daar den Wijn des Hemels op timm'ren zou.
Portiunkel was uw plaats van genugte/

Daar

Daarom sloegt gy uw Herte aan den Heer/
 Met duysent en duysende minne-zugte;
 Zoo dat een Seraphin tot u daalt neer/
 Op den Berg Alverni/ heeft u gewont/
 In uw handen/ boeten/ zijd'/ zoo gejoint/
 Te hebben deel in Christus Lijd' en Min/
 Daarom drukt hy u zyn vijf wonden in:

Van S. Bruno. Den 6. October.

Stemme: Weest Nymph gegroet.

CArthuysers Bruyn, Waar toe in een Chuyne
 Besloten u/ van zoo hoogen gebergt/
 Dit 's uw natuur al te zeer getergt;
 De middel-maat/ Hout zekere staat:
 Een mensch is tog een geselschappig dier/
 Dus laat uw klups/ en komc wed'rom hier.

Neen Jonker/ uw praten/

Al lupt het vry zoet/

En doet my niet laten

Mijn schuldige boet/

Ik loop uyt de menschen/ zoo vol arg en list/
 En leef in de Bosschen met Sint Jan Baptist.

Een vreemde zaak/ Dat gy van de spraak
 Die u door de schepping Gods is verleent/
 Uw tong onthout/ en uw lippen spreent?
 Hier in tog leyt/ Het onderschept/
 Door welk dat schier den reed'lijken aart
 Wert van het spraakloose dier gespaart.

De tong (dit 's de reden)

Door al te veel praatg/

Kan d' oorzak ligt sineden

Van al te veel quaats:

End' ik die hier over zoo menigmaals stel/
Bewaar ik mijn mont / zoo bewaar ik mijn ziel.

Maar 't valt te zwaar / Den rugge met hare
Te kleeden / daar ons den Heer zoo beleeft/
Zijn wol en webbe gegeven heeft.

Waar toe nu le'en / Dan zoo scherp doozieend
Ende hoe zal een die zig zelfs misdoet
Een ander oopt kunnen wesen goet?

Ik straffe mijn leden/
En maakise tot slaaf/
Op dat ik de reden
Behouden zou gaaf:

Het bozder bezagen te Ninive gaat/
Wat dat hen de hare kle'en hebben gebaat.

Waar toe den Djs / Zegt nog eens / met Djs
Zoo mager bereyt? en waar nu het
Zontijts wat vleesch / na gemeene wet;

Het visschen staag / Verslijnt u de maag:

Waarom dan het leven zoo geabontuurt/
Wat altht loopt / niets te lang en duurt?

De Casel Baptistæ

Zoo groot by den Heer/
Die noopt nog en vischte/
Beschaaint ny te zeer:

En beter / zep Paulo, de maag wat geleen/
Dan of ons de gaafheyt der ziele verdween.

Is 't dan van noo / Zoo scherp en zoo snoo
Te leven als gy booz pegelijk een/
Om in den Hemel te mogen treen?

Dit waar te streng / Dit pat waar te eng;
End' als men al in een klooster won gaan/
Hoe zou de Werelt dan blijven staan?

Waar is booz gebeden/
Het

Het water dat valt

Te zeer na beneden/

Hoe dat men 't bewalt:

Het Seestelijck leven wort niet dan geraan;
Maar ik koos het zekerste vooz de waan.

End' op dat gy / Moogt weren wat my
Beweegde / om dooz de pijn'lijke baan
Van mijn Carthuyferschen Cel te gaan?

Het was 't gebaar / 't Welk my van een baar
Eens grooten Doctooz / met schizk'lijke siert /
Geboesemt was in 't bennaude hert:

Eens Doctooz / dewelke

Dat binnen Parys,

Van peder / van elke

Geboert had de prijs

Van wijsheyt / van deugden / van alle de rest //
Tot datmen hem zoude begraven op 't lest.

Een droebig ent / Ik wasser present

Terwijl datmen de Vigilien zong/

En 't Lichaam als upt een slaap-ontsprong/

En met een groot / Gewoel van de noot/

Het hoost weynig opgebeurt upt de baar/

Alep aan 't Gemeente / 't welk daar te gaat:

Stont vermenigbuidigt/

Van Meester en Knecht:

Och ik ben beschuldigt

Dooz Godes Beregt/

En dat tot drie heeren / tot God hem geboos:

Het vonnis te melden van d' eeuwige doot.

Hier mee terstont / 't Onfallige pont.

Begraven / helaas! in 't Edele Graf/

My wel met redenen oorzak gaf

98 Geestelyke Gezangen,
Te nemen merk / Op al mijn werk/
Om zoo dooz een volmaakter werk te gaan/
Als ik tot dier tijt toe hadd' gedaan:
Hier ober zoo vlugte
Ik na de Woestijn/
Om daar te versugten
De boosheden mijn;
En met dit bescheyt zoo voleynt ik mijn Liet/
En wilt gy 't niet volgen / besmaalt het ook niet.

Van Sinte Ursula. Den 21. October.

't **3** War eyft weer
Dat wy met siem en suaar/
Tot Gods eer/
Hoben dees Maagt eerbaar;
Die 't vleesch met al haar zoet sentsjn
Derwon / en 's werelts valsche schijn:
O Ursula! Bid vooz ons vzoeg ende spa.
Schoon van le'en / Was zy / en rijk van goet/
Fraag van se'eu / En Edel ook van Bloet;
Wies wjert den Ed'len Bozst Conaan,
Met minne-bzant tot haar bebaan:
O Ursula! Bid vooz ons vzoeg ende spa.
Hy begeert / Haar tot zjn egte Vrouw/
Maar zy keert / Van hem / en zjine trouw;
Van elles-dupsent Maagden reyn
Maakt hy dees Maget Capiteyn:
O Ursula! Bid vooz ons vzoeg ende spa.
Voozt dees Bloem / Die wert geperst in Zee/
Tot cen Roem / Na die Byzitranse See;
Om daar te treen in d' Egte staat/
En 't Kant t' vermeerren met haar Zaat:

Ⓞ Ur-

O Ursula! Bid voor ons vroeg ende spa,
Maar den Heer / Die voor haar zorgte draagt/
Heeft haar weer / Uyt Zee na 't Lant gejaagt/
Alwaar zy om 't Geloof en Eer

Doorschooten is met boog geweer:

O Ursula! Bid voor ons vroeg ende spa.

O zuyvze Schaar / Die in God zyt verblijft/
En 't Lam naar / Volgt / waar het gaat altyt:

Bersoeft aan God door u gebeen/
Dat wy uw voetstapen na treen:

O Ursula! Bid voor ons vroeg ende spa.

Van S. Simon en Judas. Den 28. October.

Stem: Aanziet hoe Jesus schreyt.

Sint Simon Cananee/
En Sint Judas Thadee/
Twee Broeders van een Oud'ren;
Gods Kerke hebt gy zeer/
Door 't preeken van Gods leer/
Gesteunt met uwe schoud'ren.

Dees twee zijn in haar jeugt
Den Heer gevolgt met vzeugt/
Als hy haar riep te vooren:
Uyt zijn Discipelen / Tot zijn Apostelen
Zoo heeft hy haar verhooren.

Zy gaan om Godes woort/
Elk aan een ander dozt / Te preeken en te leeren:
Simon in Egypten; t' Mesopotanien
Leert Judas ook bekeeren.

Daar na zijn zy dan weer
Werde na Gods begeer / In Persten gekomen;
Daar hebben zy nog meer

Tot 't geloof in den Heer
 Betrokken / als de vroomen.

In Babilonien / hebben zy d' Afgoden
 Ter aarden neer gesmeeten;

De Priesters van die stad

Die hebben haar gevat /

Het heeft die zeer gespeeten.

Dees Priesters zeer ontsiet /

hebben doen met geweld /

Dees Heyl'gen aan-gegrepen;

En zoo met alle kragt

Dooz wreetheyt ongebjagt /

Gebonden en doen sleeten.

Dees twee Gebroeders vroet /

hebben alsoo haar bloet

Dooz God den Heer vergooten;

Dooz zijne liefde groot / Te sterben hiet de doot /

En heeft haar niet verdooren.

Ik bid u Broeders t'zaam /

Helpt my dat ik bequaam

God diene en beminne;

Op dat ik immers mag /

In mijnen jongsten dag /

komen ten Hemel binnen.

Op Aller-Heyligen-dag. Den 1. November.

Stemme: O Zalig Heylig Bethlehem.

O Zalig Hemels I'rusalem!

O! onder duysent uyt-verhooren!

Bereert verr' boven Bethlehem /

Waar alle Sagicten zijn gebooren.

Slugt nu mijn ziel een nieuwe toon /

Met schoon Muzijk looft God hier boven:

Om dat hy daar zoo nu zijn Kroon
Verdeelt aan die hem waardig loben.

Hoozt hoe de Eng'len elk om zeer/

O heplig / heplig / heplig zingen/

Dooz onsen en dooz haren Heer;

Ziet s' eens met lust in rust ontspringen.

Van d' eene kant staat Mo'er en Maagt.

Marla / hoozt s' eens musiceere/

Gantsch onbedroeft / heel onbertsaagt :

Mijn ziele maakt nu groot den Heere.

Van d' andze kant / van d' andze zijp

Staan Patriachen en Propheten:

Ziet s' eens te zamen / even bly//

Schrepen en treuren is vergeten: '

Hier na zoo volgen twaalf en twee:

Apostels / en Evangelisten:

Zp zeggen / 't is nu pepg en bree/

Og! of de mensch' ons vzeugd' eens wisten.

Hier op zoo komt de roode schaar/

Gehlooft / gebilt / gebzant / gehangen:

Zoo menig duysent Martelaar/

Die na ons komste zeer verlangen.

Na dees zoo zwelert den grooten trop:

Van Confessooren en Beldjders

Die slupten met een heldze krop/

Ziet aan ons Strijders / nu Verbljders:

Hog zjnder meer veel Maagden teer/

Die hier in zuiverheyt floerde:

Daar na Weeuwen / die God ter eer/

Den tweeden Man niet en begeerde:

Maar d' eerste volgen 't Lam waar 't gaat/

En zingen 't Liedjen uyt den treuren/
 Dat niemants anders keel uyt gaat/
 En't best hier van / 't zal eeuwig duuren.

Zumma / een schaar in groot getal/
 Zoo groot dat niemant die kan tellen;
 Hoewel daar nog meer dooz den val.
 Der zonden zijn gedaalt ter hellen.

O Jesu / Wins / o Dorsten groot/
 Van dit groot Leger / van dees Chooren!
 Bewaart ons van den langen dood/
 Dat wy dog niet en gaan verlooren.

Doet ons geley naar 's Hemels Huys/
 Want daar op staat al ons betrouwen;
 Op dat wy mee / naar 's werelts krups/
 Met all' dees vrienden u aanschouwen.

Op Aller-Zielen-dag. Den 2. November.

Stemme: Schoonste Breslida.

Ik leg in groot toyment/
 Ik ben aan u bekent/
 Uwen vriend en gebuur/
 Verligt mijn pijn een uur:
 Manhoort mijn kermen / mijn geweent/
 Mijn droef bitter zugten/
 Tusschen u genugten / Of is u hert van steen?

En verquist zoo veel tijd
 Zonder pinants profijt / En verteert zo veel gelt
 Dat nauw'lyks wert getelt:
 Laat gy nog doen geen Offerhant
 Dooz Vader / of Moeder/
 Vriend / Zuster / nog Broeder/
 Die misschien om u brand?

Mog'lijk zult gy haast zijn
 Ook in de zelfde pijn / Ontfangen zulken maat
 Als gy geeft metter daat:
 Doet nu 't geen dan zal zijn uw wensch;
 Wilt u nu erbermen / Over 't droevig kermen
 Van uwen eben mensch.

Denkt eens wat men al lijdt/
 Daar men niet en schelt quijt;
 Daar 't ook al komt te bert/
 En niet vergeeten wert:
 Wy zijn op de pijn-bank gelept/
 De deur is gesloten; Og! vrienden / doet open/
 Toont uw barmhertigheyt.

Begreep gy wel ons vyer
 Gy haald' ons haast van hier;
 Ik lijde groote pijn; Ontfermt u over mijn;
 Ik brand / ik brand; och! staat my by/
 God zal het u loonen / En ik zal ook toonen
 Dat ik u dankbaar zy.

Van S. Willebrordus. den 7. November.

Op de Wijse; Wilhelmus van Nassouwe.

Hollant waar is gebleven

Uw goedertieren aart?

Uw Trouw / Geloof / goet Leben/
 Daar gy dooz waart vermaart?

Zimpel waart gy van zeeden/
 Spregt en eel van bloet/
 Godbzugtig vol van vrede/
 Stantvastig van gemoet.

Dit plag u wel te leyden
 Tot eendragt en verstant;

64: Geestelyke Gezangen,
Nu is uw Leer verscheyden / Na pder Medicant
Nu siet men in u groepen / Liberteyt van gemoet
Veel Secten nieuwljks bloeyen /
Na pders vleesch en bloet.

Uw reynheyt is bedorven /
Uw zuiverheyt ten roof /
Daar gy zyt af-gestorven
Sint Willebrozds Geloof.
Gaet u nu by verblpen /
Uw bydom staat u duur;
Nu gy dooz ketterpen / Bederft ziel en natuur.

Qualijk waart gy beraden /
Ligtvaardig als een riet /
Dat gy uw Ouders Baden
Zoo schandelijk verliet:
Veranderd' gy van Heeren /
Jimmers gy't heftig Woort
Moest houd' / dat God doen leeren
Had / dooz Sint Willebroort.

't Is duysent Jaar geleden
Sint Willebrozd Gods Leer
Quam preeken in uw Steden /
D' Afgoden wierp daar neer:
De Kerken en Altaren /
Die gy nu hebt ontstigt /
Zijn over duysent Jaren /
Dooz hem / God op-gerigt.

Die maakt gy nu ter schanden /
Daar God was eerst ge-eert
Met Sang en Offerhande;
Zoo't oud Geloof ons leert;
Segt my waarom / de reden?
Die zaak is van gewigt /

Hebt g' 't Geloof verreden/
 En nieuwe Sect' gestigt?

Heest God u opt doen preeken

Dooz eenig Seraphijn?

Of is u opt gebleeken/ Mirakuleuse schijn?

Waar na dat g' uw Wetten

Moest keeren/ en Gods Woort

Verdraapen; om te pletten

De Leer van Willebroot?

Bezoet wel eens mijn woorden/
 O vrome Batabler!

En wilt niet meer ten noorden

Dus zeplen over stier;

Draapt by uw roer ten zwen/
 Na Sinte Peters Schip/
 Of anders zult g' kruipen

Regt toe op zatang' klijp.

O Prince dooz uw gratie/
 En Goddelijke kragt/
 Wilt ons Hollantsche Natie

Weer brengen tot eendragt;

Doet haat en rijt cesseren/
 Werpt alle twist ter neer;

Op dat regt mag storeeren.

Uw Catholijke Leer.

Stemme: Een eenig heb ik uytverkooren.

Mijn Ziel wilt lof zingen den Heere/
 Dooz zijn weldaden overgroot;

Want hy ons kundig maakt zijn Leere/
 Om te ontgaan der Zielen dood:

Sint Willebroot/ Hy ons aan voort

66 Geestelyke Gezangen,
Gesonden heeft alhier uyt Engeland/
Om ons te schenken zijner Liefden pant.
Sint Willebroort / Ec.

Dooz dupsterheyt van alle zonden/
En Heydens ongeloovigheyt/
Ong Vaderlant was tot den gronde/
Een nest des Satans wel bereypt:
Men wist hier niet / Wat God bediet;
Van Jesus Christus, en van Godes Woort/
Van Sacramenten had men noopt gehoozt.
Men wist / Ec.

Om dese nagt van hier te drijven
Heeft God een klare Zon genaakt;
Op dat het Ligt by hem zou blijven/
Van songs hem in zijn Hert geraakt;
Hy eel van bloet / En rijk van goet/
En jong van jaren / heeft na Jesus raat/
Des werelts lusten / eer en goet versmaet.
Hy eel van / Ec.

Heel van de werelt af-gescheyden/
Al in een Klooster heylighlyk/
Zijn jonge jeugt hy ging bereyden
Tot alle deugd' / om 't Hemelrijk:
In zuyverheyt / Botmoedighheyt/
Met vast' en bidden heeft hy God ge-eert/
En ware Wysheyt uyt zijn Wet geleert.
In zuyverheyt / Ec.

Aldus bequaam / heeft hem den Heere
Gestelt op eenen Mandelaar/
De Heydenen Gods Woort te leere;
Zijn yber wiert daar openbaar:
Cwalif getelt / Zijn zy gestelt;

Als nieuw' Apostelen zijn zy gegaan/
En zeer ras tot Utrecht gekomen aan.

Twalif getelt / Et.

Hier hebben zy Gods Woort gaan leere/
Gelijk zy 't hadden eerst gehoozt/
Het Land rondsom hzeet ende veere-
Dooz-wandelt met zeer goet accoozt :
Met Tepkenen / Miraculen/
Het volk met dypsenden tot God bekeert/
En haar af-goden t' eenemaal ont-eert.

Met Tepkenen / Et.

Maar om het fundament te eere
Dat Jesus met zijn eygen hant/
Van zijne Kerk en zijne Leere/
Op dese Werelt heeft geplant :
Op dat zy niet / Met groot verdriet/
Bergeefs en zouden loopen in de baan :
Na Romen Willebrordus is gegaan.

Op dat zy / Et.

Aldaar heeft hem den Paus eerwaardig/
Die Sergius geheten was/
Marts-bisschop van de Byesen vaardig/
Geordineert al op dat pas :
En heeft hem weer / Met grooter eer/
En magt gesonden na 't begonnen werk/
Om hier te kinnieren zoo meenig Kerk.

En heeft hem / Et.

Dus heeft de Zon met magt gescheenen/
Verdreeven alle dwysterhept ;
Het Heydendom is gants verdweenen/
Daar voor geplant de Christenhept :
Tot Godes lof / Een schoonen Hof/

Dol kroosen / Lelien / Bloemen playsant /
 Is ras gewozden heel ons Vaderlant.

Tot Godes / Ec.

Weest gedagtig uwer Oversten, die u lieden
 Gepreekt hebben 't Woord Gods, der wel-
 ker levens uytgang gy aanmerkende, volgt
 Geloove. *Hebr. 13. v. 7.*

Van S. Martinus. Den 11. November

Stemme: Ik ben melankolyk.

Martinus in Daby /
 Gebost van Heydens Ouders /
 Welk waren zyn aanstoubers / Tot afgodery ;
 Maar hielt hem daar van zyver ende vry /
 En heeft hem jong / tot zynner eer /
 Doen onderwyfen in de Chyften Leer ;
 Daar stil in leven / En niet wilt zweven /
 Dat was zyn beger.

Zijn Vader was Zoldaat
 Van Keeser Constantinus /
 Die ook zyn Zoon Martinus
 Mee op schryven laat /
 Hoewel het Martijn gants niet aan en staat ;
 Maar gedwongen zoo moest hy gaan
 Dienem den Keeser wel op zyn vermaan :
 Dog leeft zoo heylig / Dat hy hem veylig /
 Niet weder ontsaan.

Als Martijn was Zoldaat /
 Zag aan de Doozt een armen /
 Dooz houd 'en noot te karmen / Die in zyn gelaat
 Bleek was / en schudde fel van koude quaat :
 Martijn dekt hem met 't halve kleet ;

Want

Want hy mogt niet zien dat hy koude leet/
En hy ging rukken / Zijn Mantel stukken/
De helst hem toe sineet.

Da veel mirakelen / En wonderlijke werken
Die men in hem kond' merken /
Zoo hebben zy hem
Bisschop gekooren / met gemeene stem /
En gestelt na gewoone cours /
Een hooft ober het groot Bisdom van Cours /
Zijn laag gestagte / Deele veragte /
En waren jalours.

Dees Hepl'gen Bisschop leeft
Tot een-en-tachtig jaren /
Als hy / na veel bezwaren / Zijne ziele geeft
Aan God die hem die eerst gegeven heeft ;
En heeft die zoo upt dees ellent
Ten Hemel gesonden / daar hy God kent :
Martijn wy sineeken / Wilt vooz ons spreekken
In ons laatste ent.

Van onse L. V. Presentatie. Den 21. Novemb.

Stemme : O Galathe ! myn zoete Galathe.
Kont mijn beminde / mijn beminde Bruyt /
Kont in mijn hof / en plukt 't edelste Fruyt /
Den granaat en roosen / Zeer lieffelijk bloosen
Het Hagtegaaltje slaat een zoet geluyt.

Mijn Onbeblekete kont in zoete taal
Schoonhept en rijkdom verdwint g' altermaal ;
Op quaant vooz my speelen
Eer d' Ward' had haar deelen /
Eer dat stont 't gespan in des Hemels Zaal.

Als een jong Herteken neemt gy uw loop /

Van

Van Drees / en Liefde / en van heyl'ge hoop:
 Zult gy Moeder wesen / O Maagt uytgelesen?
 Gy zult niet leven na 's werelts beloop.

Maer gy zult voortgaan en zyn d'eerste Maagt
 Die met b'loft' zuyverheyt aan God opdraagt;
 Drees presentatie / Met zoo veel gratie/
 Van een zoo jonge Maagt / heeft God behaagt.

Zulk' Off'rant in den Tempel noyt geschiet/
 Zoo waart als dit Maagdeken God aanbiet;
 Zy maar out drie jaren: O Hemelsche scharen!
 Komt zingt Maria 't Lof met een nieuw Liet.

Van Cæcilia. Den 22. November.

't **M**ar brenge ons weer / Den Heere ter eer/
 Cecilias feest;
 Zingt hoog en neer / Mans / Maagdekens teer/
 Dyp minst en meest; (bloet/
 Zinget haar witte kleeren / bepurpert met haar
 Haar lauw'ren / haar palmen / haar kroonen/
 Waar mee den Heer zyn Zuyt heeft willen lonen
 Drees Heeren Maagt / Nog jong onbedaat/
 Doo? Doogden dwank/
 Was nu besteet / 't Was haar lief of leet/
 Tegens haar dank:
 Men hielt de Zuylofts-feeste; de Maagt droef
 totter dood/
 Met zigten / met traanen betogen/
 Klaagde haar noot God en haar zuybre oogen.
 Onder 't geluyt / Van Orgel / van fluyt.
 Van Stem / van Snaar/
 Zong Christus Zuyt / Stil / zonder geluyt
 Van duyten; maar

Van binnen riep zy luyde al tot den Hemel toe:

O Heer! wilt keere mijn byanden/

Die ziel tot val/ en lijf zoeken tot schanden.

't Gebed was kort/ Maar byerig gestort/

Uyt liefde groot/!

Des God te hant/ Zond's Hemel's Gesant/

Tot haren noot:

Vaalt neder/gaet verkloeken Cecilia mijn Bzuyt

Haar herte/ haar oogen/ haar monde/

Met moet gesagt/ kragt tegen Hel en zonde.

Hier mee/ gelijk/ Dooz't Maal en Muzijk/

De nacht belet;

't Geselschap schept/ De Maagt wiert gelept

Naar 't Bzuyloft's-bedt/

Dooz' twintig Camenteren/ na eys van haar

geslagt:

Haar purper/ en paarle/ gout zware/

Lepts' af/ en blijft gekleet met zak en hare.

De Maagden haast/ Van wonder verbaast

Te roepen staan;

De Maar terfont/ Wert klaarljk verkont

Valeriaan

Komt binnen/ vint de Maaget ter aarden in 't

gebed;

Hy smeekte/ hy breesde/ hy brande/

Onroerig dog/ regt als geknogt met bande.

De Maagt met moet/ Den Edelman groet/

Spreekt moedig uyt:

Ziet wat gy doet/ Koert hant nogte voet

Van Christus Bzuyt;

't Is zeven Jaar geleden dat ik hem gaf mijn

trouw/

72 Geestelyke Gezangen,
Des zont hy / terstont my / om t' weeren/
Een Engel / die b'waart ziel en lijf in eeren.
Luyf stort niet meer / De Maagt hout haar eer/
Tot 's byants roof;
De Ridder mee / Krijgt Palm-krans en vzeef
Dooz't waar Geloof/
Dat zy na weynig dagen bezeeg'ten met haar
bloet;
Dus zingt nu / speelt spzingt nu / te meere/
Tot glory Gods / Cecilia ter eere.

Nieuw Maagden Liedeken.

Stemme: Van Cecilia.

In zag een Choor verheben/
Van Maagdekens plasant/
Dooz Liefden zoet gedreven/
Is 's Hevels Vaderlant/
Om 't Lammeken zy zwierden/
En zongen een Nieuw Liet/
Met Kroonen van Lauwrikeren/
Zoo ons Sint Jan bediet:
Men hoorz daar niemant zugten/
Het was al vol genugten/
Men zong daar al victory / victoria;
Men gaf daar aan dat Lammeken
d' Eeuwige Gloria.

De Koningin der Maagden
Leyden daar aan den Dans
Die God altyd behaagden/
Met haren Lely-krans;
Cecilia ging speelen / Op 't Orgel Musicaal/
Haar Luyt en zoete Deele
Derheugden dese Zaal;

Dorothee hoog geprezen/
 Die moest daar ook by wesen/ (om/
 Stropend' uyt haar kofken Bloemkens om en
 En zong ook een Nieuw Liedeken
 Dooz haren Blydegom.

Cath'rina hoog geboren/
 Die zagmen met haar Kat;
 Barbara met haar Tooren Op dese ry ook zat;
 Ceresia die byanden Dooz liefde tot den Heer;
 Apolonia met haar Tandem/
 Verheugden haar zoo zeer:
 Ursula met haar Dijlen;
 Geertruyda met haar Wijlen;
 Margarita die zwierden met haren Dyaak;
 En namen ook met Agnes
 In 't Lamm'ken haar vermaak.

Dymphne met hare Steeten
 Den helschen dyaak vast bint;
 Martina wilt dit weten/
 Van Christus was bemint;
 Clara een Maagt verheben/
 Van deugden zeer vermaart;
 Petronell' in haar leven
 Met Jesus was gepaart;
 Agatha hoog van Stamme;
 Lucia dooz die vlamme/
 Hebbende met Christina/ wijs ende vroet/
 Te zamen dooz dat Lammeken
 Gegeven goet en bloet.

Op Maagdekens volceeren/
 Wie dat gij bent of zijt/
 Op Blyd'kens van den Heere/

Wemint de Zuyverheyt:

Wilt gy met ons vermaken

In dit geselschap goet?

Zoo moet gy eerst versaken

Natuure / vleesch en bloet:

Wilt gy met ons eens zingen /

En van vzeugde op spzingen /

Blyfste aan God uw Bruydegom vast en getrouw

In voorszpoet / en in tegenspoet /

In blyfchap / en in rouw.

Van Sint Andreas. Den 30. November.

Stemme: Reyn Maagden met eeren.

DEn Hepligen Andreas /

Sinte Peters Broer /

Die was ook een die mee was

Fluks gereet aan 't roer /

Als onsen Heere sprak

Wilt om te visschen baren /

Hy deed' Gods wille strak /

En stierde in de baren.

Daar na spreekt hem den Heere

Met zyn Broeder aan / Nu wilt uw zinne keeren

Om met my te gaan; Gy zult niet visschen meer

Deel Vissen na u wenschen;

Maar gy zult visschen eec

De Zielen van de Menschen.

Hy heeft het Met gelaten /

Volgt den Heere voort /

Langs wegen ende straten /

Hoorde na zyn woort; Heeft so in hoon en smaet

Gedaan veel duysent schreedan;

Deel nijdigheyt en haat

Om

Om 's Heeren naam geleden.

Als God was op-gevaren/

Zont hy zynen Geest/

Aan die vergadert waren/ Dooz anrste bedreeft:

Doen is voort Andreas/

Om Godes woort te preeken/

(Heir.

Na dat de schepding was/ In Schijtien gewes

Als meed' in Cappadoocen / En in Tracien/

Hy leert in Ethiopen / Ook in Galaten/

Bythynien / Sogdiaan / In Salen en Egypten/

Vermaant daar de Albaan/

En leerden wel de Gzeken.

Dus heeft hy lang gezwoven/

Dooz 't Lant / gints en weer/

Tot dat hy is gestorven/

Aan 't Krups vooz den Heer:

Al in de Stad Patras

Een Burgermeester woonde/

Met name Egeas / Andreas hem vertoonde.

Andreas hem bestrafte / Van Afgodery/

Egeas hem beschafte / Dooz de Beulen vly/

Veel slagen vooz zijn dood/

Om hem alsoo te plagen / Andreas in den noot

Verdzoeg om God de slagen.

Een Krups zy vooz hem bragten;

Als hy dat aanhiet / Verheugen zijn gedagten/

Had gants geen verdriet: Zy hebben aangraft

Zijn voeten en zijn handen/

Aan 't Krups gebonden vast

Met koorden ende banden.

Is zoo aan 't Krups gestorven/

Wel twee dagen lang/

76 Geestelyke Gezangen,
Gods Rijks heeft hy verwozven/
Het viel hem heel bang:
Wy bidden Sint Andries/
Neemt weg dat ons mag schaden/
Bid voor ons ziel verlies/
Van God om zijn genaden.

Van S. Franciscus Xaverius. Den 3. Decemb.

Stemme: Wilt ontspringen.

Christen Zielen wilt oprijzen/
Maakt u in den geest berept
Om Xaverius te prijzen/
In wien Godes Majestept
Zoo veel werken gaat bewijzen;
Dus met vzeugd' zijn lof verbzept.

India wist niet te spzeeken
Van haar Schepper ende God/
En Japan lag heel bezwecken/
Zatan had het in't gebodt/
Als Gods Knecht daar quam gestreeken/
En bestreet het Helsehe Slot.

Dader zegt / ik moet u vragen/
Als gy dit groot werk bestaat/
Om den dupbel te verjagen/
Waar op dat gy u verlaat?
Hebt gy Ruyters / Ik legt of Wagen/
Die u komen mag te baat?

Koningen zoo groot van magten/
Landen zoo wijt upt-gesprept/
En de Hel met al haar kragten
Schijnt als tot den strijt berept;
Zoo een Krijgsmann staat op wagte/

Zegt

Zegt wat hulpe gy verbeeft?

Een alleen / heel arm van gorde /

Gaat bestrijden zulk een Rijk /

Oubertsaagt en groot van moede!

Waar vant peinant zijns gelijk?

Maar die God heeft ten behoeve

Bzengt zijn Dpaut ligt in strik.

Wie heeft zoo veel Lants dooz-loopen

Als Xaverius bekeert?

Zabonts was hy moed' van doopen /

Die hy Gods wil had geleert;

Hu staat daar den Hemel open /

Waar eerst Satan was ge-eert.

Woodsen na den vleesch gestorven /

Deed hy opstaan van der doot /

En nog heeft hy meer verwozven

Veel Mirakelen in noot;

Zondaars in hoogheyt bedozven /

Trok hy tot Gods Liefde groot.

Dader / hy uw wonder-daden

Die gy dagelijks vertoont /

Doegt nog een / dooz Gods genaden /

Maakt dat God mijn Ziel bewoont;

Laat geen zonde my meer schaden /

Wat ik met u zy gekroont.

Van den H. Xaverius.

Stemme: La Moutarde Nouvelle.

Xaveri / zeer kloeken Campioen /

Zegt dog wat / hoe zullen wy u binden?

In een Schip / Boot ofte Gallioen /

In de Cajuyt / de zonden ontbinden?

Als een Goddelijke schijt :
 g' hebt twaalf duysent insjlen/
 Met uw wanne-pijlen/
 Dooz-reyft / en golt geheel verlligt/
 In d' nieuwe Werelt 't geloof gestigt.

Is de rust uw alder-grootste kruys :
 Wat gy by nacht / als andere slapen/
 Gaat met een Bel / roept van hups tot hups ;
 Wylenden zent al uw Maarten en Knappen
 Naar de Christelyke Leer :
 Om d' Zielen te winnen/
 Kinders en Slavinnen :

In dees arbeyt / roept hy : ô Heer!
 't Is g' noeg troost / zent Lijden meer en meer.

Kan dan u den swarten Indlaan/
 Daar gy verinoept zyt sabonts van 't Doopen/
 Uwen dorst en yver niet verstaan/
 Wat gy Japonien dooz wilt gaan loopen ?
 Al het geen de Zon bestraalt/
 Crabancoz dwinen/
 't Sijck van Amboinen/
 Alw bluggen Geest niet en bepaalt :
 China heeft uw leven afgemaalt.

Waarom dood en hebje niet gespaart
 Die heeft tien-maal hondert-duysent menschen
 Bekeert ? en haar Zielen zoo bewaart ;
 Uw Heerschappij en kost niet verffenschien.
 Het vleesch / dat noopt was bedekt/
 Wat God wou bewaren/
 En daar dooz verklaren
 Wat hy geleert had onbedekt/
 Die zoo veel Dooden hadde verwekt.

Van Sinte Barbara. Den 4. December.

Stemme: Wilhelmus van Nassouwe.

Dien Barbara gebooren
 Uyt Adelijke Stam/
 Was Christi Blyt verhooren
 Te volgen 't zuiver Lam/
 Dooz Godes Geest gedreven
 De regte waarheyt vint;
 Haar Vader is gebleven
 In 't Heydendom verblint.

Zy was nog jong van jaren/
 Schoon uptermaten zeer/
 De Vader wou bewaren
 Haar maagdelijke eer:
 Hy laat een Tooren maaken/
 Twee vensters op een rey:
 Zy stelt upt hoog' oorzaken/
 Het derde ligt daar by.

De Vader bzaagt de reden?
 Zy antwoort niet bescheyt:
 Dit zijn nu de drie leden
 Van d' Heyl'ge Drievuldigheyt.
 De Vader wort ontsteeken
 Met gramschap over groot/
 Hy sprak: Ik zal dit wreken/
 Al waar het met de dood.

Hy gaat den Regter klagen/
 Die haar veel leet aan doet;
 Met roeden wyet geslagen/
 Gepijnigt heel verwoet/
 De Borsten af-gesneden

So Geestelyke Gezangen,
Het bloet van 't lighaam vliet :
Zy heeft God aan gebeden/
Die haar niet en verliet.

De Vader als gebleven
Van mensch'lykheyt berooft/
Heeft zelfs 't zwaart op-geheven
En Barbara onthooft.

God d' Heer kon niet verdragen
De moort van eppen bloet/
Met donder hem geslagen
Heeft / in den helschen gloet.

O Barbara! gestreden
Hebt gy tot in der doot ;
Helpt ons met uw gebeden/
In onse laatste noot :
Keert af de donder-slagen/
Verwerft respijt in 't ent/
Dat wy / gebiegt / mee dragen.
Het waardig Sacrament.

Van Sinte Nicolaas. Den 6. December.

Stemme : Flux op de been.

Komt kinders helpt / na d' oude Zeden/
Dieren den feest-dag van Sinter Claas/
Ter goe gedagt van 't geen hy dede
Doen hy nog leefden op dese plaats ;
Den Dient van God / en den knecht des Heeren ;
Komt die God bemint / En die deugt besint/
Zoekt hier de deugt / en tragt dat guse vint.

Ons zeggen de zeeherst' getuygen
Dat Nicolaas van d' eerste Jaren af/
't Christen vasten beoeffend' in 't zingen/

Ober

Ober zijn teere Leedjens te straf;
 Want ziet het Lam / 't welk andere tijden
 Heel zijn voersel nam / Zoog maar eens de mam.
 Zoo dik den Woensdag en den Vrydag quam.

Wilje nog van dit Licht meer hooren?

Wilt u verbind' aan zijn Charitaat;
 Om veel niet dooz hoer'ry verlooren
 Zouden gaan / komt d' Verbaarheyt te baat/
 Sanijt dooz de vensters gout ende zilver/
 Om daar in dat huys / Al't opset onkups.
 Te doen verdwynen met het helsch gespups.

Maar eplaas! hoe vergaan de tugten:

Van die voor'ge tijden al-te-maal;
 Op dat nog Weenu / nog Wees zou zugten/
 Was men in 't om-deplen heel reaal;
 Maar nu wozt de Schoen van Digt en Preeffjes/
 Liberaal gebult; En dooz groote schult/
 Toont men aan 't arme leven geen meedult.

Geest' gelt en gab' met milde handen/
 Koussen / Schoenen / d' Winter is na by/
 Geest kost en klee'd'ren / alderhanden/
 Geest wol / geest webb' / aan die zijn in ly;
 Ons Patroon zal niet ondankbaar wesen/
 Sinte Nicolaas / Zal vooz broot / vooz kaas/
 Dooz u verwerven 't Hemelsche zolaas.

O Heplig Man / Vader der Armen/
 O broom verlosser der g'vangen Lien!

Wilt ons uw Volk / en Lant ontfarmen/
 En wilt ons milt uw trouw' hulpe bien;
 Gelijk men u te Piceen zag plegen:
 Op dat w' onbelaan / Alle fout' af-staan/
 En weeron treden in d' oude Hezbaan.

Van onze L. V. onbevleete Ontfangenisse.
Den 8. December.

Stemine: De dood van Phaëton.

Geluk aan uw begin / O waarde Koningin /
Om dat gy zijt ontfangen zonder sijn.
In uwen oorspronk is 't Serpent verplet:
Victorie sterke Maagt /
Want uwen strijt die heeft aan God behaagt;
Het oue Serpent hebt gy doen blugten
Wel diep in de Hel / Het was voor u maar spel.
De gracie en natuur / Die hebben op een uur
Uw Ziel verclert / tot zoo verheben graat /
Dat Hemel en Warde verwondert staat:
Gy legt uw Fondament
Boven de Bergen / en het Firmament;
Nog Adams schult / nog bonk der zonden!
En heeft u besmet: Gy zijt zupber en net.
Welkom / o Heplig Mint!
Voor u is dat begint /
Al ons geluk: Mary zal zyn uw Naam;
Een zee vol gracie / zoet en aangenaam.
Zeer Edel zupber Maagt /
Onder uw takken is de Zon verdaagt:
Schoon Morgen-ster / gy schijnt zoo helder;
Want gy boven al / Bewaart zijt voor den vel.
O ober zoet accoozt!
Dat noopt meer was gehoozt.
Sint Adams tijd / dat reden en verstant /
Al zonder sijn / behielden d' oberhant:
Mer denkt hebt gy alleen
Van al de Hepl'gen t' zamen in 't gemeen;

De hoogst' naast God zijt gy verheven
In het Hemels Hof: Aan u zy eer en lof.

Van S. Thomas. Den 21. December.

Stemmen: Geefi my te drinken na myn.

Komt Thomas / komt klyen van geloof /
Ja ongeloovig eerst geheeten;

Zegt dog / Man Gods / zeg waarje doof?

Was Christus woort u gantsch vergeeten?

Steekt dan in alle vier myn Wonden

Van hand' en voet', uw ving'ren vry,

Peylt met uw regterhand terstonde,

De diepe quetsuur van myn Zy.

Myn Heer! myn God! og / og / an my!

Geest door de kragten van uw Wonden /

Dat ik mag raaken upt dit ly;

Geneest dog Jesu / dees mijn zonden:

'k Zal niet meer ongeloovig wesen;

Ik loop te post met goede spoet /

Om 't groot Oost-Indiën te genesen /

Door des geloofs / en 's liefdens gloet.

Thoma't gaat wel / gaat zoo vry voort;

Ziet ghints daar komen d' Indianen /

En roepen niet als vangt / smijt / moort;

Maar lieve laat daarom geen tranen!

Uw naakt de kroon der Martelaren:

Staa vast / tot 'teynd' / op Godes Woort;

Wil d' Indiaan u geensints sparen /

Den Landwerter komt u aanboort

Al benje door martyrje doot

Daarom vergeet niet d' Indianen /

Rog ons / die hier in groote noot

De weg vast na den Hemel banen:
 Verkrijgt ons dog ter aller stonde/
 O Thoma! by den Opper-Heer/
 Het groot profijt van zijn vijf wonden/
 Tot aller zondaars bly bekeer.

Van S. Jan Evangelist. Den 27 December.

Stem: Het glas van myn geneugt is afgelopen.

Homt Christen Ziel / ziet hier
 Gods Secretaris/
 Sint Jan een wijs Geiffier:
 's Heeren Notaris;
 Die eertijds is geheeten Christus Broeder/
 Als Christus hem beval
 't Opfigt in 't Martsche dal/
 Boven d' Apost'len al/
 Dan zyn Vrouw Moeder/
 Hy was 't die tot aan 't Kruys
 Snel aan quam loopen/
 Doozal hetloods gespuys/
 Met grooter hoopen:
 Hy was 't die Christus magt had aangenomen/
 Kejn / zuyver / ongeraakt/
 Ja ook gantsch ongeblaakt/
 Van Lighaam niet mismaakt/
 Tot God gekomen.
 Hy was 't die Comitlaan/
 Heel ongenadig/
 In 't Oly-vat dee gaan/
 Gantsch on-misdadig:
 't Was 't Godd'lijk Woort daarom men hem
 wou smooren;

Maar soep / ô vuyte Guyt!
Sint Jan quam daar weer uyt/
Gelijk het Lauwer-kruyt/
Friffer als booren.

't Was wel / doen moest hy heen:
Na Pathmos boepen/
Om dat den Ketel-steen
Niet wilde gloepen
Daar schreef sint Jan boort zijne Openbaring/
Een diepe Propheet;
Tot dat hy wederom bly/
Was vrolijk ende vry/
t' Ephesen gering.

Daar was 't dat ons sint Jan
Drie-maal beziefde/
Niet leerend' anders dan
Opregte Liefde:
O Kinderkens wilt tog malkander minnen/
Zoekt Broederlijk genot/
Alleen en puur om God;
Want die 's alleen 't Gebod/
Uyt al uw zinnen.

Dit kost hy pag op 't lef:
Van 't leven zeggen:
Bemint / het is zoo best/
Laat u geseggen;
Daar is niet meer van nood' dan Liefd' be-
wysen;
Want hoven alle deugt/
Want hoven alle vreugt/
Gedenkt al watje meugt/
Dees haalt de prijse.

Lof-zang van zeven Predik-Heeren.

St. DOMINICUS.

Stemme: Doen Daphne.

En schoone Hemel / fraap doorzigt
 Met deugt en geleertheit / als zonneen maen
 Heeft Sint Dominicus gestigt
 Zijn Orden / die tegen de Dooling mag staan.
 Hy regt een Man na het Herte des Heeren /
 Altijd begeerig na Ziele gewin /
 Utep staag de Ketters en Zondaars bekeerem /
 Zanden als huer door Gods yver en min ;
 Maar wort kleyn vragt gewaar :
 Dus plant den Roselaar /
 En met dit Krausken een yder hy trekt /
 En heeft tot dit leven drie dooden verwekt.

St. P E E T E R van Milanen, Martelaar.

Den Zielen-yver nu verhaalt /
 Het Deugde-lygt dat in Dominico schein /
 Is na in Petrus Hert gedaalt /
 Die ook voor Gods Herrik heeft wettig ge-
 seken.
 't Kint was van hetterse Ouders gebooren /
 Gelyk een Roose van Doorens komt voort /
 Heeft ons Geloof in de Schoole gaan hooren /
 En dat verbreyd' is namaals vermoore.
 Als Petrus stopt zyn bloet /
 Ziet wat die Helt nog doet :
 Wperig voor God / voor geen Moorders ver-
 baart /
 Schryft Credo in Deum met bloet in de aard.

St. ANTHONIUS,

Aarts-Bisschop van Florentien.

Selt Anthoniam vry ten toou/
Een Bisschop ootmoedig / die d' eer pleeg-
te vlien/

Die kleyn uytwendig van Persoon/
Heeft Jesum in hooge volmaaktheyt gesien:
Alle zijn vzeugt was met God te verkeeren/
Zoo dat hy heeft in zijn Dood-bedd' gesept;
God wel te dienen is meer dan regeeren/
Voozts al de rest is maar ydelheyt.
Dooz Anthonius raat
Dont elk een zijne vaat;
Zoo dat hy wiert als een Bisschop betaamt/
Anthonius den wond'ren Raatsman genaamt.

St. THOMAS van Aquien,
Engelyken Doctoor.

Met regt men Thomas hoog verheft/
Dien Engelschen Leeraar / en t' samen
gemeyn/

Die alle Schryvers over-trest:
Dat peder moet scheppen uyt dese Fonteyn.
Van hem komt Christus getuygenis geven/
Als 't Kruusfix tot hem minnelijk spreekt:
Wel hebt gy van my / o Thoma! geschreven/
En aan uwe leerhugen niet en gebreelit:
Wat zal tog zijn uwe loon?
Hy antwoort wonder schoon:
Geenen loon anders dan gy Heer alleen;
Dus epscht hy / en krijgt hy het alle in een.

88. Geestelyke Gezangen,
St. VINCENTIUS Ferretius,
Wonderbaar Predicant.

Iet minder als een kilaar Trompet/
Is al-omni' Vincentius stemme gehoozt/
Die God bysonder heeft geset
Een Dat / om te dragen zijn Goddelijk woorz :
Hy bleef alleen maar zijn Moeders Taal spreek-
ken/
En alle Natie kond' hem verstaan ;
Niemand zoo hart of hy wist hem te breeken /
Zondaars met duysenden trak zijn vermaan.
Alwaar hy reyst of gaat /
Toont wonderlyke daat ;
Onder veel teekens / doet levend' opstaan
Een kind / dat gekapt was / gesoon en gebraan.

St. HYACINTIUS,
Minnaar van MARIA.

't **I**s zeker / die Gods Moeder eert
Dat hy by den Heere ook gratie vint /
Dit heeft ons opentlyk geleert
Den Dient van Maria, met naam Hyacint.
Zy / om een Moederlyk Hert te bewijzen /
Heeft Haar vertoont met een Schynsel zeer
schoon /
Kont Hyacintum begroeten / en prijsen :
Drengt Hyacinte ; want aan mijnen Zoon.
Heeft uw Gebed behaagt /
En wat gy voortaan vraagt ;
Zult gy verkrijgen door my / zonder fout :
Ziet hoe wel hy vaart die Maria betrouwt.

St. RAY.

St. RAYMUNDUS;
Penitentiarius.

NIs aan de Schippers was belast
Dat niemant Raymundum weg voeren en
zouw/

Neemt hy zijn Gaan-stok tot een Mast/
En sprekt op het water zijn Klap / met betrouw/
Waar op den Man Gods zoo snel heeft gebaren
Dat hy in tijd van zes uren af dee/
Met groot verwonder van die daar by waren/
Hondert ende zestig mylen tot Zee:
Dooz Gods gratie debijn/
Om dat hy leefde reyn/
Met zynen Engel-bewaarder geset/
Dat hy hem quam wecken / en riep tot 't Gebed.

St. CATHARINA van Zenen.

Wat Vrienden zijn zoo eens geweest
Gelyk Catharina met Jezus verkeert/
Die met haar de Getijden leeft/
En dooz de vijf Wanden zijn Bruyd heeft
bereert?

Zy om haar Bruydegom ook te behagen/
Kiest vooz de Gouwe de Doorene Kroon/
Diese met pijnne des Hoofstg heeft gedragen/
Zoekend' hier lijden / en namaals den loon/
Ziet wat de liefde vint!
Hoe Jezus haar bemint;
Nemend' haar herte / zijn eygen hert geeft:
Zegt nu Catharina, dat God in u leeft.

Van den H. Engel-bewaarder.

Stemme: Ik drink de nieuwe Most.

Ding van 's Hemels Hof!

Hoe komt gy dalen of

Tot mijnen dienst? verlaat gy dus uw staat/

Dat gy den Hemel om een Mensch verlaat?

Ben ik dan nu uw lot?

Die plagt te nemen al uw vzeugt in Godt?

Ik ben uw slaaf / wilt my bewaaren/

En verlaat my noot / Dan nu tot in der doot.

O zuyver Hemels Geest/

Die altoos zijt geweest

Een vziend van God / weest my altijd een licht:

Bewaart my van de zond' / en van de pligt:

Ik bid u my behoet

Dan alle quaden / en van tegenspoet;

Dan dupvels list wist my bezijden/

En verstoet my niet / Als gy mijn zonden ziet.

O Engel! die belet

Wanneer mijn Ziel besmet

Is door de zond' / dat Gods rechtvaardigheyt:

My niet en straft; maar nog den tijd verbeyt.

Dat gy mijn hert verlicht/

En doet my kennen mijn schuldige pligt/

Dat door berouw my wert vergeven

't Geen ik heb misdaan/

Om zoo de straff t' ontgaan.

Wat zal ik geven weer/

Mijn Leptsman / mijnen Heer/

Door uwten dienst / door uw getrouwicheyt?

Want ook de dood my van u niet en scheidt;

Maar

Maar gaat dan ook met my/
 En pleet mijn cause voor den Regter by;
 Dan zal ik my weer dankbaar toonen/
 G'lijk een Hintje doet / Dat wel is opgevoet.

Van St. Sura, Patronesse van Dort.

Stemme: Ballet nouveau.

Sura, zuyber Maagt!
 Van het Bataviersche bloet/
 Die den Heer heeft behaagt
 In uw soberheyt goet/
 En nogtans tot d' Armen gereet/
 In raat en daat in hulp mee;
 Schoon dat zy ook hare kost
 Met den arbeyt winnen most.

O Stad van Dort draagt roem!
 Doozmann'lijk gaat dit u aan/
 Ziet dit is uwe Bloem/
 Die in uw plag te staan/
 Weelderig in de deugt en bet/
 Met Godes gracy rijk beset/
 Daar mee zy heeft uptgewragt
 Waar by zy nog wert gedacht.

Ziet daar eens uw Fonteyn/
 Die gestadig nog springt op:
 Mansiet uw Tempel reyn
 Met zijn hoog' steyle top/
 Die God op heden nog staan hout/
 En by dese Maagt gebouwt/
 't Begin upt haar arme Cas/
 Maar g'epnd upt Godts rijke Kas.
 Ach siet des duybels nijt!

Dees Maget die wert gedoot;
 De Moorders zijn bezijt
 Door dees Maagt uyt haar noot;
 Als uyt een slaap opspringt zy dra/
 En brengt d' Moorders nog gena/
 En na verouw; 't werk g'-ent/
 Heeft van hier in 's Hemels Tent.

Litanie van de Heylige Moeder Gods.

Stemme: Het viel een Hemels douwe.

Alternatim canetur more Ecclesie.

- O** Heer wilt ons ontfermen/
 Resp. Wilt ons genadig zijn.
- O** Chyriste wilt eerberinnen/ Wilt ons/ Ec.
- O** Heer wilt ons ontfermen/ Wilt ons/ Ec.
- O** God wilt ons beschermen
 Resp. Van die ons schad'lijk zijn.
- God Vader in den Throone/
 Gods alderleeffsten Zoon
 God Heylig Geest gepreesen.
 Versoonen drie/ een wesen/
- Maria zoet van name/ Maria bid voor ons
 Gods Moeder hoog van fame/ }
 O Maget aller Maagden/ }
 Die Moeder Chyristum draagden/ }
 O Moeder der genade/ }
 Die haarden zonder zaden/ }
 O Moeder altijd Maget/ }
 Die zonder blick. tint draget/ }
 O Moeder zonder smette/ }
 O zoete Violette/ }
 O won

O wonderlijke Moeder/
 Die baard' ons Heer ons Hoeder/
 Jesus is uwen Zoone/
 O Maget wijs en schoone/
 Groot' eer wy u bewijzen/
 O Maagt niet om vol prijzen.
 O Maget sterk van kragten/
 Zagtmoedig van gedagten/
 Getrouw voor uwe knechten/
 O Spiegel der gerechten/
 O Wijsheyt / Throon en Zale/
 Klaar' Morgen-star van strale/
 Dat van den Geest des Heeren/
 Dat waardig om te eeren/
 Dat der Godvrugtheden/
 Hoog der verborgheden/
 O sterke Davids Dooren/
 Besigt van reyn Wooren/
 O Hups van sijnen Goude/
 Ark des Verbonds by d' oude/
 O Poort van 's Hemels Zale/
 Klaar' Morgen star van strale/
 Geneester onser wonden/
 Voozpraak voor onse zonden
 vertroost' res in 't benouwe/
 Der Christenen hulp trouwe/
 Der Eng'len Koninginne/
 Der Patriarchen minne/
 Belofte der Propheeten/
 Apost'len ligt geheeten/
 O Kragt der Martelaren/
 Belyders exemplare/

Maria bid voor ons.

Der Maagden eed'le Kroone/

Maria bid voor ons. 1

Princes van 's Heemels Throone/

Maria bid voor ons.

O alderschoonste Bloeme/

Maria bid voor ons.

Der Roose-kranstengs roeme/

Maria bid voor ons.

Troost aller die u groeten/

Maria bid voor ons.

Wilt ons ter noot ontmoeten/

Maria bid voor ons.

Lam Gods die draagt ons zonden/

Heer weest dog niet verstoort.

Lam Gods die draagt ons zonden/

Heer ons gebed verhoort.

Lam Gods die draagt ons zonden/

Wilt ons genadig zyn;

Door uw Dood / Krups en Wonden/

Weert die ons schad'lijk zyn.

R E G I S T E R.

O Koningin des Hemels schoon/	Fol. 2
Nieuwe-jaar. Hoe aangenaam en zoet/	3
Dito. Een Bruyd'gom schoon/	4
Dito. 't Oude Jaar is geweeken/	5
H. 3 Koningen. Gy wijse Koningen komt gy/	6
Zoete H. Jesus. Heer van hier Melancolike/	7
s. Anthonius. Klupsenaar / die nog A/B/C/	9
s. Agnes. Hoe ziet 't aanschijn dus blymoedig/	10
Dito. Agnes getrouwe draagt/	12
	Ons

Vader onse. Ons Vader God geprefen/	13
Engelsche G'detenis. Ik groet u vol van gr.	14
Onse L. V. Lichtmis. Priesier en bzengt/	15
f. Dorothea. 't Moet regenen of b'ziesen/	16
f. Apollonia. Gelyk men ziet met groote/	18
f. Matthijs. Hoozt Broeders / hoozt/	20
't Mirakel tot Amsterd. O gy Bataviers/	22
f. Joseph. Drees Joseph kreeg van Pharao/	24
O. L. V. Boodschap. O over groot faveur/	25
f. Philipp. en Jacob. Philippus Bethsaida/	26
Kruys-b'ndinge. Den Keyser Constantinus/	27
f. Bonifaas. Hoe dus gy D'lesche koppen/	28
Geboorte van f. Jan. Heyligman / Ec.	30
f. Petrus en Paulus. Petrus Galileen/	32
f. Jacob. De Sebedeeusche Vrouw/	33
f. Ignatius Lopola. Wie zal 't vertalen/	34
Dito. Ignatius veragt/	36
f. Dominicus. Dominice zeer kloeken Helt/	37
f. Laurentius. Sint Laurens zag/	37
Dito. Patientie kruyt is goet men zept/	39
Onse L. V. Hemelvaart. Ik zie een krijg een zoeten strijt/	42
f. Bartholomeus. Del-koners allegaav/	43
f. Augustinus. Augustijn/ Leeraar in Gods/	44
O. L. V. Geboorte. Welkom Hemelsche/	45
f. Mattheus. Mattheus Apostel / Ec.	46
f. Michaël. Hoe wel moet hem lusten/	47
f. Franc. Borzla. Wel wie heeft my berooft/	48
Dito. Komt ziet hier nu eens in 't verschiet/	51
f. Franciscus. Komt een booz een komt in 't/	52
Dito. Francisce wat Staat zult gy/	54
f. Bruno. Carthuyfers Bruyn/	55

f. Ursula. 't Jaar eest weer/	58
f. Simon en Judas. Sint Simon Cananee/	59
Aller-Heyligen. O Zalig Hemels Jerusalemi/	60
Aller-Zielen. Ik leg in groot torment/	62
f. Willebrordus. Hollant waar is gebleven/	63
Dito. Mijn Ziel wilt lof-singen den Heere/	65
f. Martinus. Martinus in Pavy/	68
O. L. V. Presentatie. Komt mijn beminde/	69
f. Cecilia. 't Jaar brengt ons weer/	70
Maagden Liedeken. Ik zag een Choor/	72
f. Andreas. Den Heyligen Andreas/	74
f. F. Faberius. Christen Zielen wilt oprijfen/	76
Dito. Faber/ zeer kloeken Campioen/	77
f. Barbara Doen Barbara gebooren/	79
f. Nicolaas. Komt kinders helpt / Ec.	80
Onse L. V. onbeblekte Ontfangenisse. Ge- luk aan uw begin/	82
f. Thomas. Komt Thomas / komt kleyn/	83
f. Jan Evangelist. Komt Christen Ziel/	84
Lof-zang van zeven Predick-Heeren. Een schoone Hemel / fraay doozigt/	86
H. Engel-bewaarder. O Prins van 's He- mels Hof/	90
f. Sura. O Sura / zuyver Maagt/	91
Litanie van de H. Moeder Gods. O Heer wilt ons ontfermen.	92

E Y N D E.